การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษาบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 แห่ง

นายทศพล นิลเปรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเคหพัฒนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์ ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

HOUSING PREPARATION BEFORE RETIREMENT OF CONSTRUCTION WORKERS IN BANGKOK : A CASE STUDY OF FOUR LARGE CONSTRUCTION COMPANIES

Mr. Thosspol Nilprem

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Housing Development in Housing and Real Estate Development
Department of Housing
FACULTY OF ARCHITECTURE
Chulalongkorn University
Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 แห่ง
โดย	นายทศพล นิลเปรม
สาขาวิชา	การพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ไตรรัตน์ จารุทัศน์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเคหพัฒนศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรายุทธ ทรัพย์สุข)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์วิทวัส รุ่งเรืองผล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ไตรรัตน์ จารุทัศน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พัศพันธน์ ชาญวสุนันท์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยิ่ง คงอาชาภัทร)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ทศพล นิลเปรม : การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 แห่ง. (HOUSING PREPARATION BEFORE RETIREMENT OF CONSTRUCTION WORKERS IN BANGKOK : A CASE STUDY OF FOUR LARGE CONSTRUCTION COMPANIES) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ.ไตรรัตน์ จารุทัศน์

ในปัจจุบันประเทศไทยมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ประเทศไทยมีประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด จากร้อยละ 12 และใน พ.ศ. 2564 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18 จากประชากรรวมทั้งประเทศ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวพบว่าสถิติผู้มีงานทำทั่วประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี และยังเป็นไปในทิศทางเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันกับสัดส่วนแนวโน้มแรงงานก่อสร้างในเขตกทม. ที่เพิ่มจาก ร้อยละ 12 ในพ.ศ. 2553 เป็นร้อยละ 16 ใน พ.ศ. 2564 จากจำนวนแรงงานก่อสร้างรวมทั้งประเทศ จึงอาจกล่าวได้ว่ายิ่งมีแรงงานก่อสร้างที่อยู่อาศัยในแคมป์มากขึ้นจะมีสัดส่วนแรงงานที่ต้องสูงอายุมากขึ้น ซึ่งแรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงาน หลังจากเกษียณอายุแล้วไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์ได้ แรงงานกลุ่มนี้ก่อนวัยเกษียณอายุส่วนใหญ่จะมีลักษณะสังคม เศรษฐกิจ กรรมสิทธิ์ การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุอย่างไร โดยงานวิจัยนี้ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ปฏิบัติงานอยู่ในโครงการก่อสร้าง และพักอยู่ในแคมป์คนงานที่รับผิดชอบโด ย 4 บริษัทกรณีศึกษา ซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์ และสรุปผลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณจากการเก็บแบบสอบถามแรงงานก่อสร้างชาวไทย 400 ตัวอย่าง และชาวเมียนมา 400 ตัวอย่าง ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก 20 คน จากแรงงานกลุ่มประชากรแรงงานก่อสร้าง จำนวน 2,471 คน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย มีกลุ่มที่เตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ร้อยละ 84.25 และ 15.75 ตามลำดับ ทั้งสองกลุ่มมีปัจจัยที่เหมือนกันในด้านสังคม ส่วนใหญ่มีสถานะสมรส, มีบุตร 1 คน, ตำแหน่งกรรมกร ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือน น้อยกว่า 12,000 บาท, รายจ่ายต่อคนต่อเดือน 5,000-10,000 บาท, มีการออมเงินในบัญชีเงินฝาก, มีสิทธิ์ประกันสังคม, ไม่มีโรคประจำตัว, จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55-60 ปี, จะทำเกษตรกรรมหลังเกษียณ ด้านที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่มีที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคอีสาน, ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัย, กลุ่มที่มีปัญหาส่วนใหญ่ต้องการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด, มีงบประมาณที่คาดไว้ น้อยกว่า 100,000 บาท, ด้วยเงินออม, มีการออมเงินไว้บางส่วนน้อยกว่า 20,000 บาท, จะดำเนินการ 3-5 ปีข้างหน้า และมีปัจจัยที่แตกต่างกันในด้านที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม กรรมสิทธิ์ในภูมิลำเนาเดิม กลุ่มเตรียมการทั้งหมดมีกรรมสิทธิ์หรือจะได้มรดก, กลุ่มที่ไม่เตรียมการทั้งหมดไม่มีกรรมสิทธิ์, ผู้จะกลับไปอาศัยด้วยส่วนใหญ่ กลุ่มเตรียมการจะอยู่กับภรรยา/สามี, กลุ่มที่ไม่เตรียมการจะอยู่กับบุตรหลาน ญาติ พี่น้อง และกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา มีกลุ่มที่เตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ร้อยละ 67.25 และ 32.75 ตามลำดับ ทั้งสองกลุ่มมีปัจจัยที่เหมือนกันในด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานะสมรส, มีบุตร 1 คน, ช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี, มีประสบการณ์ก่อสร้างน้อยกว่า 1 ปี, ตำแหน่งกรรมกร ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือน น้อยกว่า 12,000 บาท, รายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท, มีการออมเงินในบัญชีเงินฝาก, จะทำเกษตรกรรมหลังเกษียณ, มีสิทธิ์ประกันสังคม, ไม่มีโรคประจำตัว, จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55 ปี ด้านที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัย, กลุ่มที่มีปัญหาส่วนใหญ่ต้องการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด, มีงบประมาณที่คาดไว้ น้อยกว่า 100,000 บาท, ด้วยเงินออม, มีการออมเงินไว้บางส่วนน้อยกว่า 20,000 บาท, จะดำเนินการ 3-5 ปีข้างหน้า, จะกลับไปอยู่กับบุตรหลาน ญาติ พี่น้อง และมีปัจจัยที่แตกต่างกันในด้านที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม กรรมสิทธิ์ในภูมิลำเนาเดิม กลุ่มเตรียมการทั้งหมดมีกรรมสิทธิ์หรือจะได้มรดก, กลุ่มที่ไม่เตรียมการทั้งหมดไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม

การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มแรงงานก่อสร้างนั้นต้องเป็นหนี้ในระยะยาวกว่าคนกลุ่มอื่น และความไม่เติบโตของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้มีโอกาสสูญเสียที่อยู่อาศัย และอยู่ในวงจรหนี้สิน ในระยะยาวอาจเป็นภาระสำหรับคนกลุ่มนี้มากกว่าการเช่า หากภาครัฐมีการแบ่งงบประมาณที่ช่วยเหลือผู้ที่จะซื้อบ้านบางส่วน มาอุดหนุนโครงการเช่าที่อยู่อาศัยเพื่อสังคมหลังเกษียณจะมีส่วนช่วยกลุ่มแรงงานผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยหลังเกษียณ และไม่มีศักยภาพในการซื้อที่อยู่อา ศัย ร่วมกับการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ถึงแม้แรงงานก่อสร้างจะเป็นเพียงกลุ่มคนจำนวนไม่มาก แต่การจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังนั้น ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ควรมองข้ามคนกลุ่มนี้ การสร้างนโยบายอุดหนุนการออมเงินที่สามารถจูงใจให้เกิดการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งการออมเพื่อที่อยู่อาศัยถือเป็นบันไดขั้นแรกสำหรับการเข้าถึงที่อยู่อาศัยไม่ว่าจะเป็นการเช่า หรือการซื้อก็ตาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สาขาวิชา	การพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์	ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา	2565	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6472007025 : MAJOR HOUSING AND REAL ESTATE DEVELOPMENT

KEYWORD: PRE-RETIREMENT HOUSING PREPARATION CONSTRUCTION WORKERS THAI WORKERS MYANMAR WORKERS

Thosspol Nilprem : HOUSING PREPARATION BEFORE RETIREMENT OF CONSTRUCTION WORKERS IN BANGKOK : A CASE STUDY OF FOUR LARGE CONSTRUCTION COMPANIES. Advisor: Assoc. Prof. TRIRAT JARUTACH

Currently, Thailand is experiencing a continuous increase in its elderly population. The percentage of the elderly population in Thailand rose from 12% to 18% from 2011 to 2021. During this period, it has been observed that the proportion of employed individuals aged 50-59 years has consistently increased each year. This trend is also reflected in the construction labor force in the Bangkok metropolitan area, which has increased from 12% in 2010 to 16% in 2021, based on the total construction labor force nationwide. Therefore, it has been suggested that as the residential construction workforce in camps increases, so will the proportion of older workers. After retirement, these workers cannot continue residing in the camps. This particular group of workers generally has social and economic ties and needs to prepare for their post-retirement housing. In this research, a sample group of construction workers involved in construction projects and residing in labor camps was studied. The sample group consisted of 400 Thai workers and 400 Burmese workers, employed by four large construction companies listed on the Stock Exchange of Thailand. The study aimed to analyze and summarize the preparedness for post-retirement housing based on questionnaires collected from the construction workers, as well as in-depth interviews conducted with 20 individuals from the construction labor force, totaling 2,471 individuals.

The study revealed that of the Thai construction workers, 84.25% are prepared for retirement in terms of housing, while 15.75% are unprepared. They share similar social factors, such as being married, having one child, and holding workers positions. Economically, they have a monthly income of less than 12,000 baht per person, with expenses ranging from 5,000 to 10,000 baht per person. They have savings and social security benefits, without any chronic illnesses. Most plan to retire from construction between the ages of 55 and 60 and engage in agricultural work afterward. The majority originate from the northeastern region of Thailand and face no housing issues. Those with housing problems require repairs with a budget estimated at less than 100,000 baht, primarily from savings. The prepared group has rights or inheritance in their domicile, while the unprepared group does not. The prepared group intends to live with their spouse, while the unprepared group plans to live with children, grandchildren, relatives, or siblings. Among Burmese construction workers, 67.25% are prepared for retirement in terms of housing, while 32.75% are unprepared. They share similar social factors, such as being male, married, having one child, and being under 30 years old. They have less than 1 year of construction experience and hold workers positions. Economically, they have a monthly income of less than 12,000 baht per person, with expenses of less than 5,000 baht per person. They have savings, plan to engage in agricultural work after retirement, and have social security benefits. They do not have any chronic illnesses and plan to stop working in construction at the age of 55. The majority originate from the northeastern region of Thailand and face no housing issues. Those with housing problems require repairs with a budget estimated at less than 100,000 baht, primarily from savings. The prepared group has rights or inheritance in their domicile, while the unprepared group does not. Both groups, prepared and unprepared, plan to live with their children, grandchildren, relatives, or siblings.

Homeownership for construction workers often entails long-term debt and the risk of losing housing due to a stagnant income and being trapped in a cycle of debt. It can be more burdensome for this group compared to renting. Therefore, the government should allocate funds to assist partial homebuyers and support social housing projects aimed at providing affordable housing for the lowest-income individuals. It is crucial to raise awareness among all groups in society about the importance of preparing for housing before retirement, even though this group may be relatively small in number. The government and related agencies should not overlook this group and should implement policies that encourage saving for housing.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study:	Housing and Real Estate Development	Student's Signature .....
Academic Year:	2022	Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยได้รับการสนับสนุน และได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ท่านอื่นๆ จากภาควิชาเคหการทุกท่าน ที่ช่วยแนะนำ และให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณประธานกรรมการสอบ ศาสตราจารย์ วิทวัส รุ่งเรืองผล และกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยิ่ง คงอาชาภัทร อาจารย์ ดร.พัศพันธน์ ชาญวสุนันท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโครงการก่อสร้าง คุณธัชพล พงศ์สันติธรรม ผู้จัดการโครงการ คุณภาษพงศ์ จันทรวงศ์วาน ที่สนับสนุนและให้เปิดโอกาส อนุญาตให้ข้าพเจ้าได้เรียนต่อ และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล และแจกแบบสอบถามแก่พนักงานในโครงการฯ

ขอขอบพระคุณผู้จัดการโครงการ คุณอนุพงษ์ สุวรรณ์ คุณสุรัตน์ สมจันทรา และคุณวีระยุทธ วัฒนาจิต ที่กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล และแจกแบบสอบถามแก่พนักงานในโครงการฯ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ จากสำนักงานวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ จากทีมงานโครงการ R&I จากภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจากฝ่ายออกแบบ สำนักบริหารระบบกายภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอขอบพระคุณมารดาที่ให้ทุนสนับสนุน และทุกคนในครอบครัวที่เป็นกำลังใจ ให้ในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้

ทศพล นิลเปรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ง
กิตติกรรมประกาศ ..... จ
สารบัญ ..... ฉ
สารบัญตาราง ..... ฌ
สารบัญรูป ..... ฑ
บทที่ 1 บทนำ 1-1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1-1
1.2 คำถามวิจัย 1-6
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา 1-7
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 แห่ง 1-7
1.5 กรอบแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยหรือสมมติฐานที่เกี่ยวข้อง 1-8
1.6 ขอบเขตงานวิจัย 1-11
1.7 วิธีดำเนินการวิจัย 1-12
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 1-13
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2-1
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงงานก่อสร้าง 2-2
2.2 กฎหมายสวัสดิการแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว 2-5
2.3 แนวคิดเกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าวในงานก่อสร้าง 2-7
2.4 แนวคิดเกี่ยวข้องกับที่พักแรงงานในประเทศไทย 2-18

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเกษียณอายุ 2-20
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ.....2-22
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายที่อยู่อาศัย.....2-26
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่อยู่อาศัย 2-28
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกที่อยู่อาศัย 2-30
2.10 แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย.....2-32
2.11 แนวคิดเรื่องการออมเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย.....2-34
2.12 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมขั้นต่ำ 2-36
2.13 วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง 2-38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....3-1
3.1 แนวคิด, ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3-1
3.2 ขอบเขตในการศึกษา.....3-2
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 3-6
3.4 เครื่องมือดำเนินงานวิจัย 3-11
3.5 วิธีการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....3-13
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล 3-15
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษา 3-16
3.8 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย.....3-18
3.9 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....3-19
3.10 งบประมาณในการวิจัย.....3-20
3.11 ข้อจำกัดในงานวิจัยและการบริหารความเสี่ยงในงานวิจัย.....3-20
บทที่ 4 พื้นที่ศึกษา.....4-1
4.1 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา A 4-1
4.2 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา B 4-4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4.3 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา C 4-7
4.4 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา D 4-10
4.5 กฎระเบียบแคมป์คนงาน 4-13
4.6 ข้อแตกต่างของบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัท 4-15
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 5-1
5.1 วัตถุประสงค์ที่ 1 5-1
5.2 วัตถุประสงค์ที่ 2 5-20
5.5 วัตถุประสงค์ที่ 3 5-67
บทที่ 6 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 6-1
6.1 การอภิปรายผลและข้อค้นพบ 6-1
6.2 ข้อค้นพบในงานวิจัย 6-4
6.3 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย 6-8
บรรณานุกรม 12
ภาคผนวก 17
ประวัติผู้เขียน 32

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1 กรอบแนวคิดงานวิจัยศึกษาตามวัตถุประสงค์ ตัวแปร กลุ่มประชากร และเครื่องมือ..1-8

ตารางที่ 1.2 อ้างอิงตัวแปรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....1-9

ตารางที่ 1.3 เปรียบเทียบตัวแปรในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกับวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง 1-9

ตารางที่ 2.1 วัตถุประสงค์ในการศึกษากับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....2-1

ตารางที่ 2.2 วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องของ บัญชา บูรณสิงห์, ปิยดา พันสนิท และพิจิตรา ก้องกิตติงาม 2-39

ตารางที่ 2.3 วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องของ อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ และนริน สังข์รักษา, วิภาวี อังศุวัชรากร 2-41

ตารางที่ 3.1 แสดงเกณฑ์ในการคัดเลือกบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 3-5

ตารางที่ 3.2 แสดงสรุปข้อมูลจากแคมป์จำนวนแรงงานก่อสร้างในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 3-6

ตารางที่ 3.3 สรุปจำนวนและเกณฑ์การแบ่งจำนวนประชากร แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย, แรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา 3-10

ตารางที่ 3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย.....3-18

ตารางที่ 3.5 งบประมาณในการวิจัย (ทุนส่วนตัว).....3-20

ตารางที่ 3.6 แนวทางการบริหารความเสี่ยง 3-22

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักแรงงานตามมาตรฐานที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทยของทั้ง 4 บริษัท กรณีศึกษา.....4-15

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักแรงงานตามมาตรฐานด้านสวัสดิการแรงงานที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างประเภทการก่อสร้างของทั้ง 4 บริษัท กรณีศึกษา 4-17

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบลักษณะองค์กรของ 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา.....4-18

ตารางที่ 5.1 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-2

ตารางที่ 5.2 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.3 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-3
ตารางที่ 5.4 แสดงจำนวนบุตรของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-3
ตารางที่ 5.5 แสดงตำแหน่งของแรงงานก่อสร้างของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-4
ตารางที่ 5.6 แสดงระยะเวลาที่แรงงานทำงานก่อสร้างในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-5
ตารางที่ 5.7 แสดงสิทธิในการรักษาโรคปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา5-6
ตารางที่ 5.8 แสดงรายละเอียดโรคประจำตัวของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา ...5-6
ตารางที่ 5.9 แสดงระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา .5-7
ตารางที่ 5.10 แสดงระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-8
ตารางที่ 5.11 แสดงการออมเงินของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-8
ตารางที่ 5.12 แสดงเป้าหมายการออมเงินของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-9
ตารางที่ 5.13 แสดงรูปแบบการออมเงินหลักของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.5-10
ตารางที่ 5.14 แสดงช่วงอายุที่วางแผนจะหยุดทำงานก่อสร้างของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-10
ตารางที่ 5.15 แสดงอาชีพที่วางแผนทำหลังเกษียณอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-11
ตารางที่ 5.16 แสดงที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-12
ตารางที่ 5.17 แสดงลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-13
ตารางที่ 5.18 แสดงกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-14
ตารางที่ 5.19 แสดงปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-14

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.20 แสดงรายละเอียดปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-15

ตารางที่ 5.21 แสดงจำนวนผู้อยู่อาศัยปัจจุบันที่อยู่ประจำในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-16

ตารางที่ 5.22 แสดงจำนวนผู้ที่วางแผนจะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-17

ตารางที่ 5.23 แสดงแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-21

ตารางที่ 5.24 แสดงกลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม จำแนกด้วยปัจจัยกรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-23

ตารางที่ 5.25 แสดงกลุ่มที่มี และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-24

ตารางที่ 5.26 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-26

ตารางที่ 5.27 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-28

ตารางที่ 5.28 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-30

ตารางที่ 5.29 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียม และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-33

ตารางที่ 5.30 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-35

ตารางที่ 5.31 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา.....5-38

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.32 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามบุคคลที่วางแผนจะกลับไปอยู่ด้วยหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-40

ตารางที่ 5.33 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา 5-43

ตารางที่ 5.34 แสดงสิ่งที่วางแผนจะทำกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ 5-44

ตารางที่ 5.35 แสดงงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ 5-45

ตารางที่ 5.36 แสดงแหล่งที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ.....5-47

ตารางที่ 5.37 แสดงการออมเงินในบางส่วนของงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ 5-48

ตารางที่ 5.38 แสดงช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ 5-49

ตารางที่ 5.39 แสดงสาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย 5-50

ตารางที่ 5.40 แสดงการเปรียบเทียบช่วงอายุของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย 5-51

ตารางที่ 5.41 แสดงการเปรียบเทียบช่วงอายุของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา 5-52

ตารางที่ 5.42 เปรียบเทียบกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่มีค่าฐานนิยมมากที่สุดของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย 5-56

ตารางที่ 5.43 เปรียบเทียบกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่มีค่าฐานนิยมมากที่สุดของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา 5-57

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.44 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย คนที่ 1-5.....5-61

ตารางที่ 5.45 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย คนที่ 6-10.....5-62

ตารางที่ 5.46 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา คนที่ 1-5.....5-64

ตารางที่ 5.46 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา คนที่ 6-10 5-65

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญรูป

รูปที่ 1.1 แสดงสัดส่วนแนวโน้มประชากรผู้สูงอายุ ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2564 1-1

รูปที่ 1.2 แสดงสัดส่วนแนวโน้มประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2561 ของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน CLMV 1-1

รูปที่ 1.3 แสดงสัดส่วนแนวโน้มผู้มีงานทำอายุ 50-59 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2563 1-2

รูปที่ 1.4 แสดงสัดส่วนแรงงานประเทศเพื่อนบ้าน CLMV ที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือ ทั่วประเทศ พ.ศ. 2562 1-3

รูปที่ 1.5 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วประเทศ พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2562 1-3

รูปที่ 1.6 แสดงสัดส่วนแนวโน้มแรงงานก่อสร้างในเขตกทม. พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2564 1-5

รูปที่ 3.1 ผังขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย 3-19

รูปที่ 4.1 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา A 4-3

รูปที่ 4.2 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา B 4-6

รูปที่ 4.3 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา C 4-9

รูปที่ 4.4 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา D 4-12

รูปที่ 5.1 สรุปการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย 5-58

รูปที่ 5.2 สรุปการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา 5-59

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี จากข้อมูลสถิติในช่วง 10 ปีตั้งแต่ พ.ศ. 2554 พบว่าสัดส่วนผู้สูงอายุต่อประชากรรวมทั้งประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12 ในปี พ.ศ. 2554 เป็นร้อยละ 18 ในปี พ.ศ. 2564[1] ดังแสดงในรูปที่ 1.1 สอดคล้องกับแนวโน้มจำนวนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในประเทศเพื่อนบ้าน จากข้อมูลสถิติผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือกลุ่ม CLMV ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม[2] ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นไปทิศทางเดียวกันอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในรูปที่ 1.2

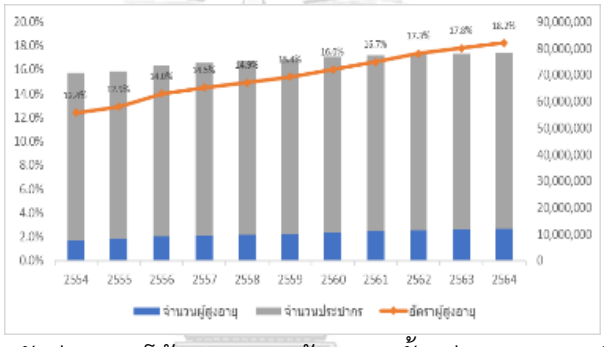

รูปที่ 1.1 แสดงสัดส่วนแนวโน้มประชากรผู้สูงอายุ ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2564

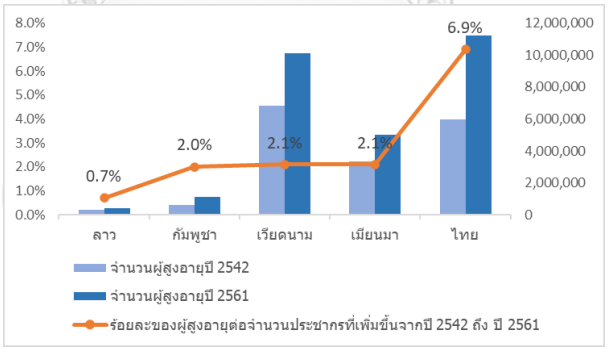

รูปที่ 1.2 แสดงสัดส่วนแนวโน้มประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 ถึง พ.ศ. 2561 ของกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน CLMV

---

[1] "สำรวจภาวะการทำงานของประชากร," สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ออนไลน์), 2564, เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค. , 2565, แหล่งที่มา : http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/สำรวจ/ด้านสังคม/แรงงาน/ภาวะการทำงานของประชากร-ori.aspx.

[2] รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ Long Term Care, เอกสารหมายเลข 1, หน้า 2 (สำนักอนามัยผู้สูงอายุ, กรมอนามัย, 2564).

ก่อให้เกิดปัญหาการจัดการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง และข้อมูลสถิติผู้มีงานทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2563 พบว่าจำนวนผู้มีงานทำทั่วประเทศประมาณ 38 ล้านคน โดย พ.ศ. 2554 มีจำนวนผู้มีงานทำทั่วประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี ที่ 6.8 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และในปีที่มีจำนวนผู้มีงานทำทั่วประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี ประมาณ 8.2 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21.6[3] ดังแสดงในรูปที่ 1.3

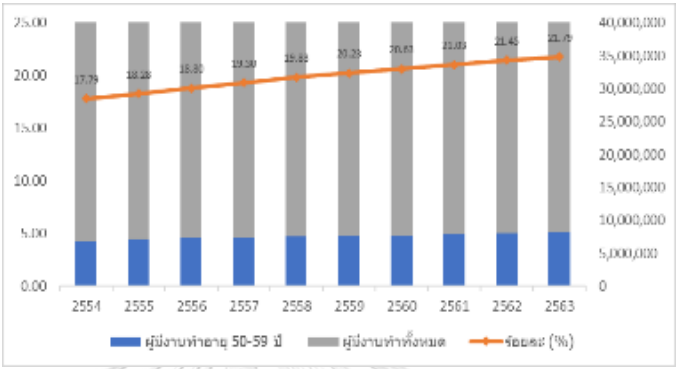

รูปที่ 1.3 แสดงสัดส่วนแนวโน้มผู้มีงานทำอายุ 50-59 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2563

จากสถิติดังกล่าวจำนวนผู้มีงานทำทั่วประเทศที่มีอายุ 50-59 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี สอดคล้องกับสถิติการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุในประเทศไทย และอาจกล่าวได้ว่าประชากรไทยที่ทำงานเป็นแรงงานก่อสร้างจะมีอายุตามแนวโน้มประชากรแรงงานผู้มีงานทำของประเทศไทย กลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นแรงงานมีบทบาทสำคัญในหลายธุรกิจ ยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนาที่มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้แรงงานเป็นหลัก ส่งผลให้ประเทศประเทศไทยมีอุปสงค์ด้านแรงงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกิดการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการก่อสร้าง ในด้านแรงงานชาวไทยจากข้อมูลแรงงานสาขางานก่อสร้าง มีผู้มีงานทำเฉลี่ยประมาณ 2.1 ล้านคน ซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครประมาณ 3 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 13 ของจำนวนแรงงานที่มีงานทำในสาขาการก่อสร้าง[4] ในด้านแรงงานต่างด้าวจากข้อมูลสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวพบว่ามีการว่าจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 1.3 ล้านคน ใน พ.ศ. 2553 เพิ่มเป็นกว่า 3 ล้านคน ใน พ.ศ. 2562 ดังแสดงในรูปที่ 1.4 ซึ่งการที่ประเทศไทยต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวเป็นจำนวนมาก สามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่าคนไทยเลือกที่จะไม่ทำงานในอาชีพแรงงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากงานที่แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำจะมีลักษณะ สกปรก หนัก อันตราย และมีค่าจ้างน้อย การที่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

[3] "สถิติด้านแรงงาน," (สำนักงานสภาพัฒนาการเศษรฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ออนไลน์), 2565). แหล่งที่มา : http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx.

[4] "สำรวจภาวะการทำงานของประชากร."

แรงงานต่างด้าวอพยพย้ายถิ่นเข้ามาเป็นแรงงานทดแทนแรงงานชาวไทย จากประเทศเพื่อนบ้านอย่างกลุ่มประเทศ CLMV โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานชาวเมียนมา มีจำนวนการเข้ามาทำงานในประเทศไทยมากที่สุด[5]

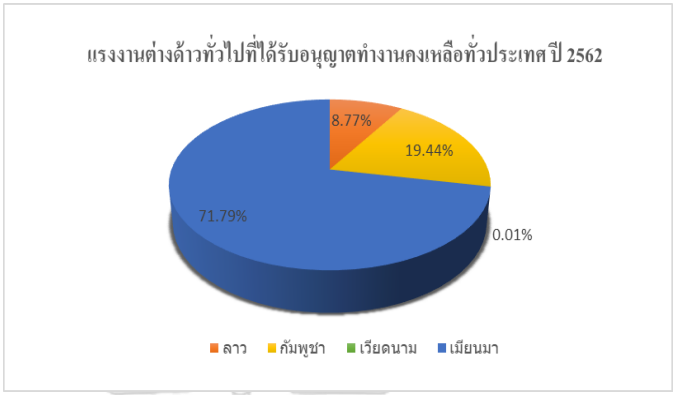

รูปที่ 1.4 แสดงสัดส่วนแรงงานประเทศเพื่อนบ้าน CLMV ที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วประเทศ พ.ศ. 2562

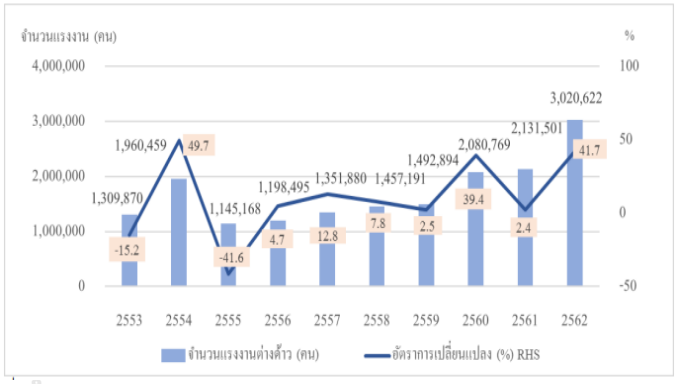

รูปที่ 1.5 แสดงจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วประเทศ พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2562

แนวโน้มแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วประเทศ ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในรูปที่ 1.5 เนื่องจากแรงงานชาวไทยไม่ต้องการทำงานที่ใช้แรงงานอย่างหนัก เช่น งานกรรมกร งานแบกหาม ประกอบกับแรงงานชาวไทยเป็นแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled workers) เป็นส่วนมากทำให้การจ้างแรงงานชาวไทยมาทำงานกรรมกรจะต้องจ่ายค่าจ้างที่สูงขึ้น เพื่อควบคุมทุน

[5] "ข้อมูลสถิติการทำงานของคนต่างด้าว," (สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. กรมการจัดหางาน. กระทรวงแรงงาน. (ออนไลน์), เข้าถึงเมื่อ 10 ต.ค. 2565). แหล่งที่มา : https://www.doe.go.th/prd/alien/statistic/param/site/152/cat/82/sub/0/pull/category/view/list-label.

ต้นการก่อสร้างในส่วนของค่าแรงโครงการ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องจ้างแรงงานต่างด้าวมาทำงานเหล่านี้ในตำแหน่งแรงงานที่ไม่มีฝีมือ (Unskilled workers) สอดคล้องกับแรงงานต่างด้าวยังมีปัญหาในเรื่องของภาษา เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารและการปฏิบัติงาน ผู้รับเหมาส่วนใหญ่จึงมอบหมายงานในตำแหน่งกรรมกรให้กับแรงงานต่างด้าว แทนแรงงานชาวไทยที่ไม่นิยมทำงานในตำแหน่งนี้[6] โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา จากข้อมูลจากเครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ ในส่วนสถิติแรงงานข้ามชาติที่ขึ้นทะเบียนตามมติคณะรัฐมนตรี เดือนธันวาคม พ.ศ. 2563[7] พบว่ามีกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่มีนายจ้างมากที่สุดกว่าร้อยละ 60 เป็นสัญชาติเมียนมา รองลงมาเป็นแรงงานสัญชาติลาว และกัมพูชา ตามลำดับ

ถึงแม้ว่างานก่อสร้างเป็นงานที่ต้องใช้ลักษณะทางกายภาพสูง มีชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน รวมถึงสภาพแวดล้อมกลางแดดที่ร้อนจัด แต่ก็ยังมีผู้ที่ทำงานเป็นแรงงานก่อสร้างอยู่จำนวนมาก ตามทิศทางการพัฒนาของเมือง แนวโน้มของสถิติการเพิ่มขึ้นของอายุแรงงานที่สอดคล้องกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของแรงงานก่อสร้างนั้น เป็นที่น่าสนใจว่าประชากรกลุ่มที่ประกอบอาชีพแรงงานก่อสร้าง ซึ่งพักอาศัยในที่พักลักษณะเป็น เรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร อยู่อาศัยในระหว่างงานก่อสร้างอาคารถาวรซึ่งเรียกว่า “แคมป์คนงาน[8]” เมื่อแรงงานก่อสร้างเกษียณอายุแล้ว จะไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์คนงาน ที่บริษัทจัดเตรียมไว้ได้อีกต่อไป จึงทำให้เกิดปัญหาด้านที่พักอาศัยหลังวัยเกษียณอายุขึ้นในกลุ่มของแรงงานก่อสร้าง เมื่อจบโครงการก่อสร้างแต่ละครั้ง สำหรับแรงงานชาวไทยจะต้องย้ายที่พักอาศัยไปตามโครงการใหม่ที่รับแรงงานก่อสร้างเหล่านั้นไปสังกัด และแรงงานต่างด้าวจะอยู่ในแคมป์คนงานจนครบสัญญา 2 ปี แต่ไม่เกิน 4 ปี หรืออาจมากกว่านี้ได้แล้วแต่สถานการณ์ และเงื่อนไขการต่ออายุ MOU ในช่วงเวลานั้น การพักอาศัยในแคมป์คนงานที่ทางโครงการได้จัดเตรียมไว้ตลอดช่วงการทำงาน จนถึงอายุถึง 60 ปี และ 55 ปี สำหรับแรงงานต่างด้าว ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ก็จะอยู่ในสภาวะเกษียณอายุ และเลิกทำงานก่อสร้าง ทำให้ประชากรกลุ่มนี้ไม่มีสิทธิ์ที่จะพักอาศัยในที่พักแรงงานก่อสร้างได้อีก การที่แรงงานก่อสร้างเป็นอาชีพ

---

[6] ปฐมพล สาวทรัพย์, การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2561, เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. บทคัดย่อ.

[7] "สถิติแรงงานข้ามชาติที่ขึ้นทะเบียนตามมติครม. 29 ธันวาคม 2563," 2564, แหล่งที่มา : https://mwgthailand.org/th/article/1617237426.

[8] วิภาวี อังศุวัชรากร, "การจัดการที่พักแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในเขตเมืองกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561), หน้า 2.

ที่มีรายได้ไม่มาก จะส่งผลให้กลุ่มแรงงานก่อสร้างทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวต้องพบกับปัญหาในการจัดการด้านที่อยู่อาศัยตามมา เนื่องจากการย้ายออกจากที่พักแรงงานในระยะเวลาดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าคนกลุ่มนี้เมื่อถึงเวลาย้ายที่อยู่อาศัยและขาดการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยจะเกิดความต้องการการด้านที่อยู่อาศัยที่เป็นจริงได้ (Housing Need) เมื่อพิจารณาจากข้อมูลจำนวนแรงงานในธุรกิจการก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2564 พ.ศ. 2564[9] ดังแสดงในรูปที่ 1.6 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน จากข้อมูลมีแรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยอยู่ในแคมป์คนงานเขตกรุงเทพมหานคร 409 แห่ง มีจำนวนแรงงาน 62,169 คน เป็นแรงงานต่างด้าว 36,035 คน และเป็นแรงงานไทย 26,134 คน[10] ในอนาคตแรงงานจำนวนมากเหล่านี้จะต้องมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานก่อสร้างในพื้นที่เมือง ผู้จะถึงวัยเกษียณอายุจำนวนหนึ่งที่ไม่มีที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมจะเกิดข้อจำกัดด้านที่อยู่อาศัยขึ้น การกลับไปยังภูมิลำเนาเดิมของแรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้จะทำอย่างไรกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่า แรงงานก่อสร้างที่เข้ามาทำงานในเมือง และพักอาศัยในแคมป์คนงาน หลังจากเกษียณอายุ และไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์คนงานได้ ประชากรกลุ่มดังกล่าวในแต่ละสัญชาติ มีสภาพสังคม เศรษฐกิจ กรรมสิทธิ์ในที่พักอาศัยภูมิลำเนาเดิม สัมพันธ์กับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุอย่างไร เพราะการย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างที่เกิดจากการทำงานในต่างภูมิลำเนาจนกระทั่งถึงเกษียณอายุ มีผลต่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้เพียงพอสำหรับทุกคน ซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายหลักของภาครัฐ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยด้วย

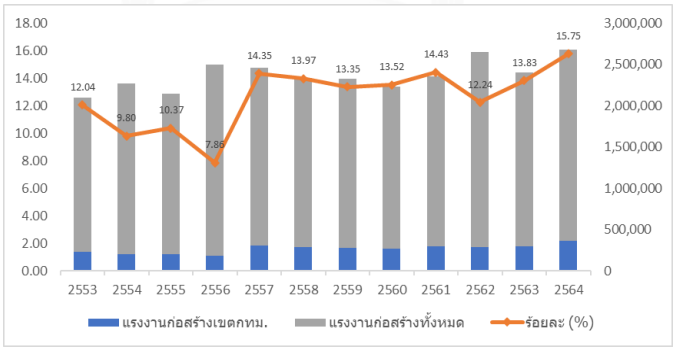

รูปที่ 1.6 แสดงสัดส่วนแนวโน้มแรงงานก่อสร้างในเขตกทม. พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2564

[9] "จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการก่อสร้าง," สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ออนไลน์), เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค., 2565, แหล่งที่มา : https://catalog.nso.go.th/dataset/os_12_00022.

[10] "คนสร้างเมือง : รู้จักแรงงานจากคลัสเตอร์แคมป์คนงาน," Thai Public Broadcasting Service (ออนไลน์), 2564, เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค., 2565, แหล่งที่มา : https://theactive.net/data/get-to-know-construction-workers-from-the-epidemic-situation.

และการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุ ของแต่ละช่วงวัยว่ามีความแตกต่างกัน โดยผลการวิจัยชี้แนะว่าช่วงวัยที่เหมาะสมในการวางแผนที่อยู่อาศัยเพื่อเกษียณอายุ คือ ช่วงอายุ 29-35 ปี[11] เนื่องจากมีความเหมาะสมในด้านแผนการเงินมากที่สุด และจากการศึกษาทัศนคติของแรงงานก่อสร้างเกี่ยวกับสวัสดิการในอุตสาหกรรมก่อสร้างพบว่าแรงงานก่อสร้างมีระดับความรู้ในเรื่องสวัสดิการตามกฎหมายในระดับปานกลาง แรงงานก่อสร้างยังมีความต้องการสวัสดิการที่นอกเหนือจากข้อกำหนดในกฎหมายแรงงานในด้านการช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ เช่น เงินโบนัส เบี้ยขยัน รถรับส่ง การจัดหอพัก ชุดทำงาน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน[12] การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาสวัสดิการแรงงานระหว่างทำงานต่อเนื่องจนเกษียณอายุให้ดีขึ้น ในส่วนของแรงงานชาวไทยจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้มีความต้องการเข้ามาทำงานในอาชีพนี้ และในส่วนของแรงงานต่างด้าวจะมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงใจให้เข้ามาทำงานก่อสร้างโดยขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง เป็นที่มาของกลุ่มประชากรแรงงานก่อสร้าง สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่ามีกลุ่มประชากรที่หลากหลาย เช่น กลุ่มพนักงานองค์กรอิสระ กลุ่มพนักงานในสาขาอาชีพชั้นนำ กลุ่มอาชีพข้าราชการ แต่ยังไม่มีการวิจัยการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และเมียนมาที่พักอาศัยในแคมป์คนงานก่อนเกษียณอายุมีลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยเป็นอย่างไร

1.2.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยมีผลต่อการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของประชากรกลุ่มแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และเมียนมาก่อนวัยเกษียณหรือไม่

1.2.3 ในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ กลุ่มแรงงานก่อสร้างมีความต้องการที่จะซื้อที่อยู่อาศัยหรือไม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

---

[11] อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, "การวางแผนที่อยู่อาศัยหลักเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด(มหาชน)" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560), บทคัดย่อ.

[12] ชุติกาญจน์ ศิริคำ, "ทัศนคติของงานงานก่อสร้างเกี่ยวกับสวัสดิการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2551), หน้า 113.

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจสุขภาพ และที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม ของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

1.3.2 วิเคราะห์การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

1.3.3 เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 แห่ง

1.4.1 การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุ หมายถึง การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ เป็นสิ่งที่ผู้ที่ยังอยู่ในวัยทำงานควรมีการวางแผนเรื่องที่อยู่อาศัยตั้งแต่อายุน้อย เพื่อให้เกิดความพร้อม และความมั่นคงหลังการเกษียณอายุ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านการใช้เวลาว่าง โดยงานวิจัยนี้จะหมายถึง ความมั่นคงในที่อยู่อาศัยอ้างอิงถึงการมีกรรมสิทธิ์ หรือจะได้มรดกในที่อยู่อาศัย[13]

1.4.2 การเกษียณอายุ หมายถึง การพ้นออกจากตำแหน่งทางสังคม หรือหน้าที่การงานตามอายุครบกำหนดที่หน่วยงานนั้นกำหนดไว้[14] ในงานวิจัยนี้จะหมายถึง ลูกจ้างบริษัทพ้นจากการเป็นลูกจ้างของบริษัท เหตุอายุครบ 60 ปี เป็นการเกษียณอายุตามที่นายจ้างกับลูกจ้างตกลงกันไว้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 มาตราที่ 118/1

1.4.3 แรงงานก่อสร้าง หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานก่อสร้าง ตั้งแต่กรรมกร (Unskilled workers) ไปจนถึงแรงงานระดับช่างฝีมือ (Skilled workers) เช่น ช่างไม้ ช่างทาสี ช่างปูน ช่างเหล็ก ผู้ช่วยช่าง หัวหน้างาน ที่เป็นพนักงานสังกัดในบริษัทก่อสร้างกรณีศึกษา[15]

---

[13] สุภาลักษณ์ จันทา, "การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทผลิตอุปกรณ์กีฬาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการจัดการและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560), หน้า 18-25.

[14] บัญชา บูรณสิงห์, "ความต้องการที่อยู่อาศัยในวัยสูงอายุที่ทำงานบริษัทชั้นนำ ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 7.

[15] ปิยดา พันสนิท, "ความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), หน้า 7.

1.5 กรอบแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยหรือสมมติฐานที่เกี่ยวข้อง

1.5.1 กรอบแนวคิดงานวิจัยศึกษาตามวัตถุประสงค์ในงานวิจัย

ตารางที่ 1.1 กรอบแนวคิดงานวิจัยศึกษาตามวัตถุประสงค์ ตัวแปร กลุ่มประชากร และเครื่องมือ

วัตุประสงค์	ตัวแปรหลัก	ตัวแปรรอง	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ
1. ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิลำเนาเดิม และสภาพการอยู่อาศัยในปัจจุบันของแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และเมียนมาก่อนเกษียณ	สังคม	เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, จำนวนบุตร, ตำแหน่งงาน, ระยะเวลาทำงานก่อสร้างในไทย	แรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยแคมป์ ในบริษัทฯ กรณีศึกษาชาวไทย 400 คน และชาวเมียนมา 400 คน รวมทั้งหมด 800 คน	แบบสอบถาม
	เศรษฐกิจ	รายได้ต่อเดือน, รายจ่ายต่อเดือน, เงินออม, อาชีพหลังเกษียณ		
	สุขภาพ	สิทธิการรักษาโรค, โรคประจำตัว		
	ภูมิลำเนาเดิม	ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม, ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม, กรรมสิทธิ์ที่ดินภูมิลำเนาเดิม, บุคคลที่จะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณ, จำนวนคนที่อาศัยในภูมิลำเนา, ปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม		
2. วิเคราะห์ และสรุปผลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณอายุ	การเตรียมการ, การวางแผนด้านที่อยู่อาศัย	การปรับปรุงที่อยู่อาศัย การสร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระ กำลังหาซื้อที่อยู่อาศัย		แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์
		สาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัยหลังจากเกษียณอายุ		
3. เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มประชากรแรงงานก่อสร้างกรณีศึกษา	แนวทางการวางแผนที่อยู่อาศัย	แนวทางเตรียมการที่สอดคล้องกับลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิลำเนาเดิม และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณ	ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง 3 ท่าน	แบบสัมภาษณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.5.2 อ้างอิงตัวแปรในงานวิจัย

ตารางที่ 1.2 อ้างอิงตัวแปรจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง	อ้างอิงตัวแปร
1. กรรมสิทธิ์ในการปรับปรุงหรือสร้างที่อยู่อาศัย	บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ. 2539)
2. งบประมาณในการปรับปรุงหรือสร้างที่อยู่อาศัย	เต็มศิริ ศิริสมบัติ (พ.ศ. 2549)
3. แหล่งที่มาของเงินเพื่อปรับปรุงหรือสร้างที่อยู่อาศัย	เต็มศิริ ศิริสมบัติ (พ.ศ. 2549)
4. สาเหตุในการปรับปรุงหรือสร้างที่อยู่อาศัย	ปริญญา วชิระนิเวศ (พ.ศ. 2541)
5. ทำเลในการหาซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	เต็มศิริ ศิริสมบัติ (พ.ศ. 2549)
6. งบประมาณในการหาซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	เต็มศิริ ศิริสมบัติ (พ.ศ. 2549)
7. แหล่งที่มาของเงินในการหาซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ. 2539)
8. การออมเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	พิจิตรา ก้องกิตติงาม (พ.ศ. 2558)
9. สาเหตุในการหาซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ. 2539)

1.5.3 เปรียบเทียบตัวแปรในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกับวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 1.3 เปรียบเทียบตัวแปรในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกับวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย (ปีที่ทำ)	บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ. 2539)	เต็มศิริ ศิริสมบัติ (พ.ศ. 2549)	ปิยดา พันสนิท (พ.ศ. 2554)	พิจิตรา ก้องกิตติงาม (พ.ศ. 2558)	อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม (พ.ศ. 2560)	วิภาวี อังศุวัชรากร (พ.ศ. 2561)
1. ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม						
ที่ตั้งของที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม	√	√	√	√		
ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนา	√	√		√		
ปัญหาในการอาศัยอยู่ใน	√	√	√			
ผู้อยู่อาศัยรวมกันในภูมิลำเนา	√		√			
กรรมสิทธิ์ในภูมิลำเนาเดิม	√	√	√	√		
สาเหตุที่ไม่กลับภูมิลำเนาเดิม			√			
ลักษณะการอยู่อาศัย	√	√	√			√
บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย	√	√		√		√

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัย (ปีที่ทำ)	บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ. 2539)	เต็มศิริ ศิริสมบัติ (พ.ศ. 2549)	ปิยดา พันสนิท (พ.ศ. 2554)	พิจิตรา ก้องเกียรติงาม (พ.ศ. 2558)	อนรรฆธี ปะวีร์เกิดแย้ม (พ.ศ. 2560)	วิภาวี อังศุวัชรากร (พ.ศ. 2561)
จำนวนผู้ที่พักอาศัยด้วย	√	√	√	√		√
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่	√	√	√			√
ความพึงพอใจในที่พักอาศัยเดิม	√	√	√			√
2. การเตรียมการด้านที่อยู่						
สาเหตุการย้ายกลับภูมิลำเนา	√	√	√	√	√	
ความต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัย		√			√	
งบประมาณการปรับปรุงที่อยู่		√			√	
ที่มาของเงินในการปรับปรุงที่อยู่		√				
สาเหตุการปรับปรุงที่อยู่อาศัย		√				
ช่วงเวลาที่จะปรับปรุงที่อยู่อาศัย		√			√	
ความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่	√	√	√	√	√	
สาเหตุในการเลือกที่อยู่อาศัยใหม่	√	√	√	√		
ช่วงเวลาที่จะซื้อที่อยู่อาศัยใหม่	√	√	√	√		
จำนวนผู้อยู่อาศัยที่จะอยู่ด้วย	√		√			
ผู้ที่คิดจะอยู่อาศัยด้วยหลัง	√	√	√	√	√	
ทำเลที่ตั้ง	√	√	√	√	√	
ลักษณะของที่อยู่อาศัยใหม่	√	√	√	√	√	
ระดับราคาของที่อยู่อาศัยใหม่	√	√	√	√	√	
ส่วนประกอบของบ้านที่สำคัญ	√			√		
ที่มาของเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย	√	√		√		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.6 ขอบเขตงานวิจัย

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร ผู้วิจัยศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานต่างด้าวที่ปฏิบัติงานอยู่ในโครงการก่อสร้างบนพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดำเนินงานโดยบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ที่จดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากการเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ฯนั้น มีการเผยแพร่ข้อมูลของบริษัทอย่างเปิดเผย ดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรมตรวจสอบได้ นำไปสู่การจ้างแรงงานชาวไทยและชาวต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งกลุ่มของแรงงานต่างด้าวในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะกลุ่มของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยแบบถูกกฎหมายตามเอกสารบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding หรือ MOU) ภายใต้ข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและประเทศต้นทาง โดยผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มแรงงานสัญชาติเมียนมา เนื่องจากเป็นกลุ่มสัญชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยมากที่สุด[16]

1.6.2 พื้นที่ศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเลือกบริษัทก่อสร้างกรณีศึกษาให้สอดคล้องกับขอบเขตประชากรข้างต้น เป็นการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งผู้วิจัยมีความต้องการที่จะควบคุมตัวแปรอิสระที่ไม่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1) บริษัทรับเหมาก่อสร้างต้องจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นบริษัทธุรกิจก่อสร้างขนาดใหญ่มีมูลค่ารวมรายอุตสาหกรรม อยู่ใน 20 อันดับแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย[17] และมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร รวมถึงพิจารณาบริษัทก่อสร้างที่มีการรับรองมาตรฐาน ISO 9001 มาตรฐานระบบบริหารจัดการคุณภาพ ISO 14001 มาตรฐานระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยสาเหตุที่ผู้วิจัยกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้ เนื่องจากเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ชั้นนำของประเทศกลุ่มนี้มีการจ้างแรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ตรวจสอบข้อมูลได้ผ่านนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีในแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ฯ

2) โครงการก่อสร้างมีการจัดที่พักให้แรงงานก่อสร้าง และที่พักตั้งแรงงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

3) มีจำนวนแรงงานที่พักอาศัยในแคมป์คนงานจำนวน 400 คน ขึ้นไป

---

[16] เครือข่ายองค์กรด้านประชากรข้ามชาติ, "สถิติแรงงานข้ามชาติที่ขึ้นทะเบียนตามมติครม. 29 ธันวาคม 2563."

[17] "แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี/รายงานประจำปี," ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ออนไลน์), เข้าถึงเมื่อ เข้าถึงเมื่อ 1 พ.ค., 2565, แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/index/set/propcon/cons.

4) ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

จากหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อ ผู้วิจัยได้สืบค้นข้อมูลบริษัทกรณีศึกษา ที่มีโครงการก่อสร้างและแคมป์คนงานสอดคล้องกับข้อกำหนดทุกข้อ ซึ่งสรุปได้ 4 บริษัท ๆ 1 โครงการ และ 1 แคมป์คนงาน ประกอบด้วย บริษัทกรณีศึกษา A, บริษัทกรณีศึกษา B, บริษัทกรณีศึกษา C, และบริษัทกรณีศึกษา D (บมจ. ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น, บมจ. ช.การช่าง, บมจ. อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ และ บมจ. เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริ่ง โดยชื่อบริษัทรับเหมาก่อสร้างข้างต้นผู้วิจัยไม่ได้เรียงตามลำดับบริษัทกรณีศึกษา) โดยกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มประชากรคนงานก่อสร้างที่มีการโยกย้ายเข้า-ออก จากแคมป์แรงงานตลอดเวลา ส่งผลให้มีแรงงานก่อสร้างน้อยรายที่สามารถทำงานในโครงการหนึ่งเป็นเวลานาน แต่กลุ่มแรงงานก่อสร้างที่เข้ามาทำงานในเมืองจะลักษณะที่คล้ายกันตามรูปแบบโครงการก่อสร้าง จากข้อจำกัดดังกล่าวสามารถเก็บข้อมูลจำนวนประชากรที่แน่นอนยึดตามความก้าวหน้าโครงการที่ใกล้เคียงกัน ได้จำนวนประชากรผู้ที่เป็นแรงงานก่อสร้างในโครงการที่พักอาศัยกับแคมป์แรงงานซึ่งผ่านเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 4 โครงการ เท่ากับ 2,471 คน แบ่งเป็นเป็นแรงงานก่อสร้างชาวไทย 690 คน และแรงงานต่างสัญชาติ 1,781 คน

1.6.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantity Research) หรือที่เรียกว่าการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Methods Research)

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวงจรชีวิต และที่อยู่อาศัยแนวคิดในการย้ายที่อยู่อาศัย แนวคิดเรื่องการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย แนวคิดเรื่องการออมเงิน แนวคิดเกี่ยวกับที่พักแรงงาน นโยบายการจ้างแรงงานต่างด้าวในงานก่อสร้าง กฎหมายสวัสดิการแรงงานชาวไทยแรงงานต่างด้าว และนโยบายสวัสดิการของพนักงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา

1.6.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาเก็บข้อมูล จำนวน 60 วัน (ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม ถึง 31 เมษายน พ.ศ. 2566)

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย

1.7.1 การศึกษา ค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการทำรายงานวิจัยตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนในแต่ละช่วงวัย ความต้องการของผู้สูงอายุ การเกษียณอายุ แนวคิดในการย้ายที่อยู่อาศัย การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ แนวคิดเกี่ยวกับ

ที่พักแรงงาน กฎหมายสวัสดิการแรงงานชาวไทยแรงงานต่างด้าว และนโยบายการจ้างแรงงานต่างด้าวในงานก่อสร้าง

1.7.2 ศึกษาข้อมูล คัดเลือกกลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง

1.7.3 สร้างเครื่องมือวิจัย ทดสอบ Pre-test

1.7.4 ขอพิจารณาจริยธรรมงานวิจัยในคน

1.7.5 ปรับแบบสำรวจและดำเนินการสำรวจจริง

1.7.6 วิเคราะห์ผล

1.7.7 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.7.8 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดสรรสวัสดิการ และส่งเสริมการเตรียมตัวด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของแรงงานก่อสร้างได้

1.8.2 บริษัทเอกชนทั่วไปที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหรือออกแบบที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง

1.8.3 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนานโยบายสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง การพัฒนาสวัสดิการแรงงานก่อสร้างให้ดีขึ้นในส่วนของแรงงานชาวไทยจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้มีความต้องการเข้ามาทำงานในอาชีพนี้ และในส่วนของแรงงานต่างด้าวจะมีส่วนในการเพิ่มแรงจูงใจให้เข้ามาทำงานก่อสร้างโดยขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้อง ซึ่งช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานก่อสร้างลงได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างกรอบความคิดในการทำวิจัยเรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุของแรงงานก่อสร้าง 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สภาพการอยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้าง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ซึ่งจะนำมาเป็นกรอบความคิดในการวิเคราะห์การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุ นำมาใช้ในประกอบการวิจัย โดยแบ่งตามหัวข้ออ้างอิงกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 วัตถุประสงค์ในการศึกษากับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
1. ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิลำเนาเดิม และสภาพการอยู่อาศัยในปัจจุบันของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และเมียนมาก่อนเกษียณ	2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงงานก่อสร้าง 2.2 กฎหมายสวัสดิการแรงงานชาวไทยและแรงงานต่างด้าว 2.3 นโยบายการจ้างแรงงานต่างด้าวในงานก่อสร้าง 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุ	2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเกษียณอายุ 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายที่อยู่อาศัย 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่อยู่อาศัย
3. เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มประชากรแรงงานก่อสร้างกรณีศึกษา	2.10 แนวคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกที่อยู่อาศัย 2.11 แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย 2.12 แนวคิดเรื่องการออมเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ 2.13 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมขั้นต่ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับแรงงานก่อสร้าง

2.1.1 ความหมายของแรงงานก่อสร้าง

โสภณ แสงไพโรจน์[1] กล่าวถึงความหมายของแรงงานว่า เป็นกำลังกาย กำลังความคิดของมนุษย์ที่เป็นปัจจัยหลักในการผลิต ได้มาจากบุคคลที่ทำงานทั้งหมดที่อยู่ในช่วงอายุวัยแรงงาน หรือจำนวนชั่วโมงคนที่ทำงานได้ในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งแรงงานก่อสร้างเป็นปัจจัยหลักในการดำเนินงานก่อสร้าง โดยเป็นบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะในแต่ละบุคคลเพื่อให้ได้งานก่อสร้างที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างจากทรัพยากรอื่น เช่น วัสดุ เครื่องจักร

แรงงานสามารถแบ่งออกได้ตามหน้าที่ความรับผิดชอบให้เหมาะสมกับความรู้ความชำนาญในการทำงาน โดยสามารถแบ่งได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

1) ระดับหัวหน้าโครงการและผู้ควบคุมดูแลงานก่อสร้าง เป็นบุคลากรที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการงานก่อสร้างให้เป็นไปตามรูปแบบเงื่อนไข และข้อกำหนดของงานก่อสร้าง

2) ระดับหัวหน้างาน มีหน้าที่ในการควบคุมช่างปฏิบัติงาน ให้ทำงานตามข้อกำหนดของงานก่อสร้าง

3) ระดับช่างปฏิบัติงานหรือช่วงฝีมือ เป็นแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ช่างสี ช่างไม้ ช่างเหล็ก

4) ระดับคนงาน มีหน้าที่ปฏิบัติงานที่ไม่ต้องใช้ฝีมือ ไม่มีความชำนาญด้านใดด้านหนึ่ง จึงทำงานทุกประเภท เช่น งานแบกหาม งานรื้อถอน งานปรับพื้นที่ เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าว[2] หมายถึง บุคคลที่เดินทางเข้ามาอาศัย ตั้งถิ่นฐานและไม่ใช่สัญชาติไทย เนื่องจากความเป็นพลเมืองชาวไทยนั้น จะยึดติดกับสัญชาติไทย การมีบัตรประชาชน และกลุ่มผู้คนที่ในอดีตบรรพบุรุษเคยมีสัญชาติไทยมาก่อน ซึ่งกลุ่มคนที่นับเป็นแรงงานต่างด้าวมีรูปแบบการ

---

[1] โสภณ แสงไพโรจน์. 2539, อ้างถึงใน ชลธิชา กมลเจริญแสนสุข, "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจ้างแรงงานก่อสร้างสูงอายุในโครงการประเภทอาคารขนาดใหญ่พิเศษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2562), หน้า 9-10.

[2] ณภัทร วุฒธะพันธ์, "การศึกษาการจ้างแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมาของผู้ประกอบการขนาดย่อมและกลางในจังหวัดพิษณุโลก, (2564)," วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ปีที่ 9 (2564).

เข้าเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมาย คือ แรงงานที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2552 มีการขอใบอนุญาตประกอบอาชีพ (Work Permit) อย่างถูกต้อง และกลุ่มที่เข้าเมืองมาอย่างผิดกฎหมาย คือ แรงงานที่ลักลอบเข้าเมืองมาตามเขตชายแดนประเทศไทยที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเข้ามาทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตประกอบอาชีพ

2.1.3 พฤติกรรม วิถีชีวิต การปรับตัว และความเป็นอยู่ของแรงงานต่างด้าว

เจษฎา นกน้อย และคณะ[3] ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมรับเหมาก่อสร้าง โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแรงงานต่างด้าวในจังหวัดสงขลา พบว่าปัจจัยด้านอายุ สถานภาพสมรส ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ทำงาน และจำนวนวันที่ทำงานมีผลต่อค่าจ้างแรงงานต่างด้าว เรียงจากมากไปน้อย โดยด้านอายุ ช่วงที่แรงงงานก่อสร้างเข้ามาทำงานประเทศผู้รับแรงงานจะดูแลในช่วงเวลาอันสั้น และเป็นช่วงเวลาที่แรงงานมีสุขภาพแข็งแรง ร่วมกับแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมรับเหมาก่อสร้างไม่มีครอบครัวติดตามมา ทำให้นายจ้างไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในสองส่วนนี้มากนัก ในด้านประสบการณ์การทำงานจะแสดงถึงความเชื่อมั่นจากนายจ้างถึงแรงงานว่าสามารถทำงานได้ผลลัพธ์ตามที่คาดหมายไว้

กัลยา นามสงวน และประวิตร โหรา[4] ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชาก่อนเข้ามาทำงานในประเทศไทย พบว่าคุณภาพชีวิตของแรงงานข้ามชาติก่อนเดินทางเข้ามาทำงานที่ประเทศไทย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำไร่นา รับจ้าง และไม่เคยทำงานมาก่อน กระบวนการเดินทางเข้ามาทำงานในไทย ส่วนใหญ่ เพื่อหรือญาติแนะนำรองลงมาคือ เข้ามาเอง โดยนายจ้างเก่าติดต่อระบุรายชื่อแรงงาน และมารอรับที่ด่าน คุณภาพชีวิตของแรงงาน ปัจจัยที่อยู่อาศัย อาชีพเดิม ระยะเวลาการทำงาน ลักษณะการจ้างงาน และค่าจ้าง มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยมีความพร้อมในด้านสิทธิมนุษยชนระดับปานกลาง

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ และนริน สังข์รักษา[5] ได้ทำการศึกษารูปแบบวิถีชีวิตเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรมของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในพื้นที่เขตคลองสามวา

---

[3] เจษฎา นกน้อย และคณะ, "ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมรับเหมาก่อสร้าง," วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต 5(1) (2559): หน้า 99-106.

[4] กัลยา นามสงวน และ ประวิตร โหรา, "คุณภาพชีวิตแรงงานข้ามชาติ," เอกสารวิจัยประจำปีงบประมาณ 2561 (2561): บทคัดย่อ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

[5] สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ และนริน สังข์รักษา, “รูปแบบวิถีชีวิตของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาร์ในพื้นที่เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร,” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 10 (กันยายน-ธันวาคม 2560):2420-2439.

จังหวัดกรุงเทพมหานคร และได้วิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรม และวิถีชีวิตแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในพื้นที่ดังกล่าว คือ

1) วิถีชีวิตของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรมก่อนเข้ามาอยู่อาศัยและทำงานในประเทศไทย ภาษที่ใช้สื่อสารคือภาษาชนเผ่า แต่การสื่อสารกับทางราชการจะใช้ภาษาเมียนมา ในด้านเศรษฐกิจ มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย หางานทำยาก และค่าแรงต่ำ ด้านสังคม อาศัยอยู่เป็นครอบครัวกับญาติพี่น้อง ซึ่งสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปจะอยู่เป็นหมู่บ้าน โดยมีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านไม้ชั้นเดียว บางครอบครัวเป็นบ้านไม้ 2 ชั้น ลักษณะด้านวัฒนธรรม จะปลูกผักทำสวน บางครอบครัวจะเดินมาซื้อของอุปโภคบริโภคที่ตลาด และความเชื่อสืบทอดจากบรรพบุรุษจะนับถือผีบรรพบุรุษ และนับถือหมอผีประจำหมู่บ้าน ด้านศาสนาจะนับถือพุทธนิกายเถรวาดเป็นแก่นคำสอน

2) วิถีชีวิตของแรงงานสัญชาติเมียนมา หลังเข้ามาทำงานและอยู่อาศัยในประเทศไทยพบว่า ลักษณะด้านเศรษฐกิจ มีความพอใจกับงานที่ทำ แต่ต้องมีความอดทนในการทำงาน ต้องทำงานหนัก การทำงานในประเทศไทยดีกว่าทำงานในภูมิลำเนาเดิมเป็นอย่างมาก ลักษณะด้านสังคมมีที่พักอาศัยเป็นบ้านของนายจ้าง นายจ้างช่วยเหลือในเรื่องการต่ออายุหนังสือเดินทาง มีการติดต่อกับเพื่อน พ่อแม่ และญาติพี่น้องทางบ้านที่อยู่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา รายได้จากการทำงานและเหลือเก็บได้มีการส่งเงินให้พ่อ แม่ ครอบครัว ญาติพี่น้อง ลักษณะด้านวัฒนธรรมการบริโภค การรับประทานอาหารโดยส่วนใหญ่จะซื้ออาหารสดมาทำกับข้าวด้วยตนเอง

3) แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมามีความรู้ มีการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพเมื่อมีอาการป่วย มีการใช้บัตรสุขภาพ มีการรักษาในสถานบริการของรัฐ หรือเอกชน และเมื่อมีการตั้งครรภ์ มีการดูแลตนเอง ดูแลการตั้งครรภ์ระหว่างคลอดและหลังคลอด มีความสนใจ และเข้าใจที่จะฝากครรภ์กับสถานบริการของรัฐ มีความต้องการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดูแล แต่มีปัญหาอุปสรรคในด้านการสื่อสารและพบกับการปฏิบัติไม่เท่าเทียมในการรับบริการด้านสุขภาพ

ขวัญชนก พันธุฟัก[6] ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารและการปรับตัวของแรงงานชาวเมียนมาในสังคมไทย สามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

[6] ขวัญชนก พันธุฟัก, "การสื่อสารและการปรับตัวของแรงงานพม่าในสังคไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557), หน้า 93-101.

1) ด้านการเปิดรับ พบว่าแรงงานสัญชาติเมียนมามีการเปิดรับทุกสื่อ ทุกประเภท ในระดับปานกลาง โดยมีการเปิดรับสื่อไทยเพื่อการปรับตัวและเปิดรับสื่อสหภาพเมียนมาเพื่อความบันเทิง การสื่อสารกับชาวไทยเพื่อความบันเทิงและสื่อสารกับชาวเมียนมาเพื่อเข้าสังคม

2) ด้านการสื่อสาร พบว่าแรงงานสัญชาติเมียนมา มีลักษณะการรวมกลุ่มและสื่อสารกับชาวเมียนมาด้วยกันทั้งในช่วงเวลาการทำงานและนอกช่วงเวลาการทำงาน โดยการสื่อสารกับชาวไทยมีเป้าหมายเรื่องงานมากที่สุด ซึ่งรูปแบบการสื่อสารกับชาวไทยและชาวเมียนมามากที่สุดเป็นแบบพบเจอหน้า และเรื่องความสัมพันธ์และสิ่งรอบตัวชาวเมียนมาจะสื่อสารกับชาวเมียนมาด้วยกันเองมากที่สุด แรงงานสัญชาติเมียนมามักพบกับปัญหาด้านการสื่อสารกับชาวไทย ร่วมกับปัญหาในการปรับตัวด้านความรู้ความเข้าใจ และยังมีปัญหาด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยสูงกว่าด้านกฎหมายของไทย สำหรับปัญหาด้านด้านทัศนคติ และความรู้สึกอยู่ในระดับกลาง และระดับน้อยที่สุดคือการมีเพื่อนเป็นชาวไทย

3) ด้านการปรับตัว พบว่าแรงงานสัญชาติเมียนมามีการปรับตัวไปในทิศทางแบบรักษาความเป็นชาติพันธุ์ โดยเน้นคงความเป็นชาวเมียนมาไว้ แต่มีการปรับตัวให้เข้ากับสังคมไทยเท่าที่จำเป็นเท่านั้น โดยระดับความสามารถในการปรับตัวนั้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะการอยู่อาศัย และชาติพันธุ์

2.2 กฎหมายสวัสดิการแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว

2.2.1 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ปัจจุบันพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 เป็นฉบับล่าสุด โดยแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวบังคับใช้กฎหมายฉบับเดียวกัน โดยประเภทของสวัสดิการแรงงานแบ่งได้ 2 แบบ คือ

1) สวัสดิการแรงงานตามกฎหมายกำหนด เป็นสิ่งที่เกิดจากการพิจารณาแล้วว่าจำเป็นต่อลูกจ้าง ซึ่งกฎหมายใช้บังคับเพื่อให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ต้องมีการจัดสวัสดิการประเภทนี้ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดสวัสดิการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสำหรับลูกจ้าง โดยในประกาศฉบับนี้ได้กำหนดรายละเอียดและรูปแบบของสวัสดิการแรงงานที่สถานประกอบการต้องจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำที่เพียงพอกับจำนวนลูกจ้าง และต้องจัดให้มีบริการเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างเมื่อประสบอันตรายเจ็บป่วยในการปฐมพยาบาลหรือการรักษาพยาบาล

2) สวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด เป็นทางเลือกสำหรับสถานประกอบการที่จัดเพิ่มเติม แบ่งเป็น 6 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 1 สวัสดิการที่มุ่งพัฒนาลูกจ้าง เช่น การสงเสริมการศึกษาทั้งในและนอกเวลาทำงาน ตั้งโรงเรียนในสถานที่ทำงาน มีจัดอบรมเกี่ยวกับการทำงานทั้งใน และนอกสถานที่ และห้องสมุดในสถานที่ทำงาน

ข้อที่ 2 สวัสดิการที่ช่วยเหลือด้านค่าครองชีพ เช่น การจัดตั้งร้านค้าสวัสดิการ มีเงินช่วยเมื่อแต่งงาน งานบวช งานฌาปนกิจ แจกชุดยูนิฟอร์มบริษัท ที่พักพนักงาน บริการรถขนส่งพนักงาน โบนัส เบี้ยขยัน

ข้อที่ 3 สวัสดิการที่ช่วยเหลือการออมเงินของลูกจ้าง เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

ข้อที่ 4 สวัสดิการที่ช่วยพัฒนาสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง เช่น การจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก การช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัว การช่วยเหลือด้านการศึกษาบุตร การทำประกันชนิดต่าง ๆ ให้ลูกจ้าง

ข้อที่ 5 สวัสดิการที่ส่งเสริมความมั่นคงในอนาคต ประกอบด้วย เงินบำเหน็จ เงินรางวัล สิทธิ์ในการซื้อหุ้นบริษัทได้ กองทุนฌาปนกิจ สวัสดิการเงินกู้เพื่อที่พักอาศัย

ข้อที่ 6 สวัสดิการนันทนาการและสุขภาพอนามัย เช่น การจัดทัศนศึกษา การแข่งขันกีฬา การจัดเลี้ยงสังสรรค์พนักงาน การอบรมเกี่ยวกับสุขภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ชุติกาญจน์ ศิริคำ[7] ได้กล่าวถึงสวัสดิการแรงงานว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในการทำงาน การได้รับความสะดวกสบาย ทำให้แรงงานรักงาน เกิดความสนใจ พึ่งพอใจในการทำงาน เมื่อลูกจ้างมีโอกาสก็มักจะเปลี่ยนงานไปสู้แหล่งงานที่คิดว่าดีกว่า ทั้งในด้านค่าจ้างและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่ทำให้รงงานทำงานด้วยความจงรักภักดี ต้องการทำงานกับองค์กรได้นาน ดังนั้นนายจ้างควรคำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดสวัสดิการแรงงานให้ลูกจ้างได้รู้สึกมั่นใจ เกิดความพอใจในการทำงานมากขึ้น เพราะการทำงานด้วยความพึ่งพอใจจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนายจ้างในเรื่องการลดปัญหาความขัดแย้งในการทำงาน สร้างความผูกพันกับหน่วยงาน และทำให้งานมีประสิทธิภาพ

---

[7] ชุติกาญจน์ ศิริคำ, "ทัศนคติของงานงานก่อสร้างเกี่ยวกับสวัสดิการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง," หน้า 121-25.

2.3 แนวคิดเกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าวในงานก่อสร้าง

2.3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าวเข้าทำงานในประเทศไทย[8]

ในปัจจุบันแรงงานชาวไทยไม่ต้องการทำงานบางประเภท เช่น งานก่อสร้าง และงานชนิดอื่น ๆ ที่ต้องใช้แรงงานอย่างหนัก ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องจ้างแรงงานต่างด้าวมาทำงานเหล่านี้แทน นอกจากนี้นายจ้างยังมีโอกาสได้แรงงานที่มีฝีมือ เพราะอัตราค่าแรงขั้นต่ำของไทยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน สามารถดึงดูดแรงงานที่มีคุณภาพมาทำงานในประเทศไทยได้ โดยในงานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยแบบถูกกฎหมายตามเอกสารหรือหนังสือที่มีการบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding หรือ MOU) ภายใต้ข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและประเทศต้นทาง ซึ่งจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการขออนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าวสำหรับนายจ้างและสถานประกอบการ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และพระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ พ.ศ. 2559 โดยสามารถสรุปเป็น 10 ข้อที่สำคัญ[9] ได้ดังนี้

ข้อ 1 การจ้างแรงงานต่างด้าวจะต้องทำตามบันทึกข้อตกลงหรือ MOU หากไม่มีถือว่าเป็นการจ้างงานอย่างผิดกฎหมาย โดยกระบวนการดำเนินการทำ MOU นั้น แรงงานต่างด้าวจะได้รับสิทธิการทำงานในไทยได้ 4 ปี ซึ่งครั้งแรกแรงงานต่างด้าวจะได้รับสิทธิในการทำงาน 2 ปี และหลังจากครบ 2 ปี แรงงานต่างด้าวสามารถขอทำงานต่อได้อีก 2 ปี รวมเป็น 4 ปี การต่ออายุเอกสารใน 2 ปีหลัง สามารถทำล่วงหน้าได้ แต่ไม่สามารถทำได้หากเกินกำหนดแล้ว โดยเอกสารลงตราวีซ่าต้องดำเนินการต่อล่วงหน้าก่อนวันหมดอายุ 45 วัน และใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) ต้องดำเนินการต่อล่วงหน้าก่อนวันหมดอายุ 30 วัน

ข้อ 2 การจ้างแรงงานต่างด้าวพร้อมทำ MOU สามารถทำผ่านบริษัทจัดหาแรงงานได้ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกกับนายจ้าง ซึ่งแรงงานจะมีสิทธิตามกฎหมายในกรณีเกิดข้อขัดแย้งดังนี้

2.1) กรณีนายจ้างไม่จ่ายค่าตอบแทน รวมไปถึงกรณีที่นายจ้างไม่คืนหลักประกันที่เป็นเงิน ไม่จ่ายเงินกรณีเลิกสัญญาโดยไม่บอกล่วงหน้า ไม่จ่ายค่าล่วงเวลา ค่าทำงานใน

---

[8] สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, คู่มือการขออนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าวสำหรับนายจ้าง/สถานประกอบการ, 2564.

[9] "10 สิ่งนายจ้างควรรู้ ก่อนจ้างแรงงานต่างด้าว," 2562, เข้าถึงเมื่อ 16 มี.ค., 2566, แหล่งที่มา : https://www.jobsworkerservice.com.

วันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด หรือเงินชดเชยกรณีหยุดกิจการ นายจ้างต้องเสียดอกเบี้ยให้ลูกจ้างในระหว่างเวลาที่ผิดนัด ร้อยละ 15 ต่อปี

2.2) กรณีเปลี่ยนนายจ้าง จะต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง และนายจ้างใหม่ต้องให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่ลูกจ้างเคยได้รับจากนายจ้างเดิม

2.3) กรณีบอกเลิกสัญญา โดยไม่บอกกล่วงหน้า นายจ้างต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างเท่ากับค่าจ้างที่ลูกจ้างควรจะได้รับตั้งแต่วันที่ให้ลูกจ้างออกจากงานจนถึงวันที่การเลิกสัญญาจ้างมีผล

2.4) กรณีหยุดกิจการชั่วคราวบางส่วนเป็นการชั่วคราว นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของค่าจ้างในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับก่อนนายจ้างหยุดกิจการตลอดระยะเวลาที่นายจ้างไม่ได้ให้ลูกจ้าง

2.5) การลากิจปีละไม่น้อยกว่า 3 วันทำงาน และจะได้รับค่าจ้างตามปกติหากลาไม่เกิน 3 วันทำงานในหนึ่งปี

2.6) การลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน 98 วัน ซึ่งรวมถึงวันลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนคลอดบุตรด้วย โดยนายจ้างจ่ายเงินให้เท่ากับค่าจ้างไม่เกิน 45 วัน

ข้อ 3 แรงงานจะต้องผ่านการอบรมก่อนเริ่มทำงาน โดยต้องเข้ารับการอบรมที่ศูนย์แรกรับเข้าทำงานและสิ้นสุดการจ้างหน่วยงานของรัฐ ซึ่งแรงงานจะได้รับการอบรมให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ และได้รับการตรวจสอบคัดกรองก่อนที่จะอนุญาตให้เดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทย เมื่อผ่านการอบรมก็จะได้รับใบอนุญาตทำงาน

ข้อ 4 แรงงานต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพภายใน 30 วัน หลังจากที่ได้รับอนุญาตทำงาน แรงงานต่างด้าวทุกคนจะต้องเข้าตรวจสุขภาพ โดยแรงงานจะต้องไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย เท้าช้าง พิษสุราเรื้อรัง ซิฟิลิสในระยะที่ 3 และติดยาเสพติด

ข้อ 5 แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานต้องเสียค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าประกันสังคม ค่าประกันสุขภาพ

ข้อ 6 แรงงานต่างด้าวต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 55 ปี ตามกฎหมายแรงงานต่างด้าว ในกรณีที่มีการอนุญาตให้จ้างแรงงานที่อายุต่ำกว่า 18 ปี แรงงานต้องอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งแรงงานเหล่านี้สามารถทำได้เฉพาะงานที่ไม่เป็นอันตราย เช่น งานที่ไม่เกี่ยวกับความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน เสียงและแสงที่มีระดับแตกต่างจากปกติอันอาจเป็นอันตราย งานที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ เว้นแต่งานในสถานีบริการที่เป็นเชื้อเพลิง

ข้อ 7 แรงงานต่างด้าวตาม MOU ต้องทำประกันสังคมร่วมด้วย หากทำประกันสังคมครั้งแรก จะต้องซื้อประกันสุขภาพแบบ 3 เดือนก่อน เนื่องจากผู้ประกันตนต้องเป็นสมาชิกประกันสังคมเป็นเวลา 3 เดือน จึงจะสามารถใช้สิทธิ์ได้

ข้อ 8 แรงงานต่างด้าวต้องรายงานตัวทุก 90 วัน โดยต้องแจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยสามารถแจ้งที่พักอาศัยได้ก่อน 15 วัน หรือหลัง 7 วันนับจากวันครบกำหนด หากเกินกำหนดการแจ้งที่พักอาศัยจะถูกดำเนินการเปรียบเทียบปรับเป็นเงิน 2,000 บาท

ข้อ 9 แรงงานต่างด้าวได้รับค่าแรงขั้นต่ำเท่ากับแรงงานไทย โดยอัตราค่าจ้างจะแตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด และมีความเท่าเทียมของแรงงานเพศชายและหญิง โดยแรงงานชายและหญิงต้องได้รับค่าจ้างในอัตราที่เท่ากัน รวมไปถึงค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด หากงานที่ทำมีลักษณะ คุณภาพ และปริมาณเท่ากัน

ข้อ 10 การจ้างแรงงานต่างด้าวไม่มีใบอนุญาตนายจ้าง มีโทษปรับ 10,000 – 100,000 บาทต่อแรงงานต่างด้าว 1 คน หากทำผิดซ้ำมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ 50,000 – 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และห้ามจ้างแรงงานต่างด้าวทำงานเป็นเวลา 3 ปี และผู้ที่เป็นลูกจ้างจะมีโทษปรับ 5,000 – 50,000 บาทต่อแรงงานต่างด้าว 1 คน และจะถูกส่งออกนอกราชอาณาจักร และถูกห้ามขออนุญาตทำงานภายใน 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับโทษ

2.3.2 ขั้นตอนการนำแรงงานาต่างด้าวสัญชาติ ลาว เมียนมา และกัมพูชา เข้ามาทำงานกับนายจ้างในประเทศไทย[10]

ตามบันทึกข้อตกลง MOU ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิค-19 อ้างอิงจากกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่งนายจ้างสามารถยื่นคำขอและระบุคุณสมบัติของแรงงานได้ไม่ว่าจะเป็น เพศ จำนวนแรงงาน หรือแม้แต่ทักษะในการทำงานที่ต้องการได้ แรงงานต่างด้าวต้องมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และแรงงานมีสัญญาผูกมัดกับบริษัท 2 ปี และต่ออายุได้ 2 ปีรวม 4 ปี โดยสรุปเป็นขั้นตอนได้ 8 ขั้น[11] ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การยื่นแบบคำร้องขอนำแรงงานต่างด้าวมาทำงานในประเทศ (Demand) สามารถยื่นเรื่องได้ที่กรมการจัดหางาน สำนักงานจัดหางานจังหวัด ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ มีระยะเวลาดำเนินการประมาณ 4 วันทำการ โดยมีเอกสาร คือ

1) แบบ นจ.2

2) หนังสือแต่งตั้งตัวแทนเจ้าของบริษัทฯ

3) สัญญาจ้างงาน

4) เอกสารนายจ้าง

---

[10] "ขั้นตอนการนำแรงงานต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตาม mou," กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน (ออนไลน์), 2563, เข้าถึงเมื่อ 15 มี.ค. 2566, แหล่งที่มา: https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/roiet_th/.

[11] กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, "ขั้นตอนการนำแรงงานต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตาม mou."

ขั้นที่ 2 การส่งคำร้องความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าว มีหนังสือแจ้งความต้องการแรงงานจากกรมการจัดหางาน หรือสำนักงานจัดหางานจังหวัดผ่านสถานทูตประเทศต้นทางประจำประเทศไทยไปยังประเทศต้นทาง โดยสามารถทำแผนตัวแทน (Agency) มีระยะเวลาดำเนินการประมาณ 4 วันทำการ

ขั้นที่ 3 ประเทศต้นทางดำเนินการรับสมัคร คัดเลือก ทำสัญญา และทำบัญชีรายชื่อแรงงาน (Name List) ส่งให้กรมการจัดหางานผ่านสถานเอกอัครราชทูต โดยกรมการจัดหางานจะนำข้อมูลบัญชีรายชื่อแรงงานต่างด้าวจัดส่งให้กับนายจ้างที่ทำคำร้องไว้ มีระยะเวลาดำเนินการไม่แน่นนอน ขึ้นกับแต่ละประเทศต้นทาง

ขั้นที่ 4 การยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานแทนคนต่างด้าว สามารถยื่นเรื่องได้ที่กรมการจัดหางานหรือสำนักงานจัดหางานจังหวัดที่สถานประกอบการตั้งอยู่ มีระยะเวลาดำเนินการประมาณ 4 วันทำการ โดยมีเอกสารดังนี้ คือ

1) บัญชีรายชื่อแรงงานต่างด้าวที่ประเทศต้นทางรับรอง

2) แบบ บต.31 หรือ บต.33

3) หลักฐานการได้รับวัคซีนโควิค-19 หรือใบรับรองประวัติการเคยติดเชื้อมาก่อนในช่วงไม่เกิน 3 เดือน

4) หนังสือการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการกักตัว ค่าตรวจโรค ค่าบริการทางการแพทย์ กรมธรรม์ที่คุ้มครองการรักษาโรคโควิด -19 และค่ารักษากรณีคิดเชื้อโควิด-19 รวมถึงกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินหรือโรคอื่น ระหว่างกักตัว

5) หลักฐานยืนยันว่ามีสถานนที่กักตัวตามที่ภาครัฐกำหนด

6) หลักฐานยืนยันว่ามีพาหนะเพื่อรับคนต่างด้าวไปยังสถานที่กักตัว

7) แรงงานเข้าระบบประกันสังคม หรือซื้อประกันภัยสุขภาพ 4 เดือน

8) นายจ้างต้องแจ้งขึ้นทะเบียนเป็นผู้เข้าประกันต้น และชำระค่าใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) 2 ปี จำนวนเงิน 1,900 บาท และเงินประกัน 1,000 บาท ต่อคน

ขั้นที่ 5 การอนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนาจ้างในไทย กรมการจัดหางานจะออกหนังสือแจ้งไปยังสถานเอกอัคราชทูตไทย ณ ประเทศต้นทาง และแจ้งสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) ตรวจลงตราวีซ่าให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราว (Non-immigrant Visa) ระยะเวลา 2 ปี โดยมีค่าธรรมเนียมในการตรวจลงตราวีซ่า 2,000 บาท ต่อคน ณ สถานเอกอัคราชทูตไทยประจำประเทศต้นทาง หรือที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองประเทศเมียนมา อนุญาตให้นำแรงงานเข้าตามจำนวนที่สถานที่กักตัวรองรับ มีระยะเวลาดำเนินการประมาณ 3 วันทำการ

ขั้นที่ 6 จุดผ่านแดน หรือด่านตรวจคนเข้าเมือง มีเอกสารที่แรงงานต่างด้าวต้องแสดง 5 รายการ ประกอบด้วย

1) หนังสือยืนยันการอนุญาตให้เข้ามาทำงานพร้อมบัญชีรายชื่อ

2) ใบรับรองแพทย์ที่แสดงว่าไม่เป็นโรคติดเชื้อโควิด-19 โดยวิธี RT-PCR หรือ Antigen Test Kit (ATK) ไม่เกิน 72 ชั่วโมงก่อนออกเดินทาง

3) หลักฐานการได้รับวัคซีนโควิด-19 หรือใบรับรองประวัติการเคยติดเชื้อมาก่อนหน้านี้ไม่เกิน 3 เดือน

4) เอกสารตรวจลงตราอนุญาตในอยู่ในประเทศไทย 2 ปี

5) เดินทางไปยังสถานที่กักตัว ด้วยยานพหนะที่แจ้งไว้โดยที่ไม่หยุดพักก่อนถึงสถานที่กักตัว)

ขั้นที่ 7 เมื่อแรงงานเดินทางถึงสถานที่กักตัว มีขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติ 6 ข้อ ดังนี้

1) ตรวจสุขภาพ

2) กรณีฉีดวัคซีนมาครบโดสที่กำหนด เข้ารับการกักตัวอย่างน้อย 7 วัน ถ้าไม่ครบกักตัวอย่างน้อย 14 วัน

3) กรณีตรวจพบเชื้อ ให้เข้ารับการรักษาโรค โดยนายจ้างรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

4) เมื่อตรวจไม่พบเชื้อทั้ง 2 ครั้ง นายจ้างหรือผู้แทนนายจ้างรับแรงงานเหล่านี้ไปยังสถานประกอบการ

ขั้นที่ 8 การอบรมและรับใบอนุญาตทำงาน โดยเข้าอบรมที่สถานประกอบ และรับใบอนุญาตทำงาน ณ สำนักจัดหางาน ที่บริษัทนั้นตั้งอยู่ และแจ้งเข้าทำงาน โดยนายจ้างต้องแสดงเอกสารการกักตัว ร่วมกับใบรับรองแพทย์ 6 โรค และใบอนุญาตทำงานภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันเริ่มเข้าอบรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2.3.3 นโยบายเกี่ยวข้องกับการจ้างแรงงานต่างด้าวเข้าทำงานในประเทศไทย

1) เมื่อเหตุการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 มีสถานการณ์การแพร่ระบาดเป็นวงกว้าง และกระจายไปในกลายพื้นที่ มีนโยบายในการควบคุมการเข้าออกของแรงงานต่างด้าว ส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เพื่อบรรเทาผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว ภาครัฐโดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 ก.ค. พ.ศ. 2564 มีมาตรการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา ลาว และเมียนมา ที่ใบอนุญาตหมดอายุลงในวันที่ 1 ม.ค. พ.ศ. พ.ศ. 2564 นั้น ให้มีสิทธิทำงานได้ไม่เกินวันที่ 13 ก.พ. พ.ศ. 2566

2) หลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 คลี่คลาย มีนโยบายจากศูนย์บริหารสถานการณ์โรคโควิด-19 (ศบค.) ตั้งแต่วันที่ 1 พ.ค. พ.ศ. 2565 ให้ผ่อนคลายมาตรการเข้าประเทศ ถ้าแรงงานต่างด้าวฉีดวัคซีนครบโดส หรือหากฉีดวัคซีนไม่ครบแต่มีผลตรวจ

RT-PCR ใน 72 ชั่วโมง สามารถเข้าประเทศไทยโดยไม่ต้องกักตัว ส่วนผู้ที่ฉีดวัคซีนไม่ครบ และไม่มีผลตรวจ RT-PCR ให้เข้าระบบกักตัวที่ลดเหลือ 5 วัน

3) นโยบายจากกรมการจัดหางาน ให้ปฏิบัติตามแนวทางการปรับลดมาตรการการนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงาน (MOU) ดังนี้

3.1) มาตรการก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร นอกจากเอกสารที่ต้องใช้ตามขั้นตอนปกติแล้ว ยังต้องมีกรมธรรม์ที่คุ้มครองการรักษาโรคโควิด -19 ครอบคลุมความคุ้มครอง ในวงเงินไม่น้อยกว่า 4,000 ดอลลาร์สหรัฐ กรณีรับวัคซีนครบโดสนายจ้างแจ้ง วัน เวลาเดินทางที่ศูนย์แรกรับเข้าทำงานและสิ้นสุดการจ้างล่วงหน้า และกรณีรับวัคซีนไม่ครบโดส และไม่มีผลตรวจ RT-PCR ใน 72 ชั่วโมง ต้องแสดงหลักฐานการยืนยันว่ามีสถานที่กักตัว อย่างน้อย 5 วัน

3.2) มาตรการเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร แรงงานข้ามชาติสามารถเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรได้ 3 ช่องทาง ประกอบด้วย ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ โดยหากรับวัคซีนครบโดส หรือฉีดวัคซีนไม่ครบแต่มีผลตรวจ RT-PCR ใน 72 ชั่วโมง ไม่ต้องกักตัว สามารถรับการตรวจเอกสารหลักฐาน ตรวจลงตราอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นระยะเวลา 2 ปี ตรวจสุขภาพ 6 โรค ตรวจหาเชื้อโควิด-19 โดยใช้ชุดตรวจ ATK ซึ่งดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือบุคลากรทางการแพทย์ หากไม่พบเชื้อโควิด-19 แรงงาน 3 สัญชาติจะเข้ารับการอบรม ณ ศูนย์แรกรับฯ รับใบอนุญาตทำงานจากสำนักงานจัดหางานจังหวัด และเข้าทำงานในสถานประกอบการได้เลย กรณีพบเชื้อโควิด-19 ถ้าไม่มีอาการ หรือกลุ่มสีเขียวให้กักตัว หากมีอาการกลุ่มสีเหลือง หรือสีแดง ให้กรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือรักษา หากมีส่วนที่สิทธิดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมนายจ้างจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย จากนั้นเมื่อตรวจไม่พบเชื้อแล้ว ให้ดำเนินการตามขั้นตอนเดียวกับแรงงานข้ามชาติที่ไม่พบเชื้อ เพื่อรับใบอนุญาตทำงานและเข้าทำงานในสถานประกอบการต่อไป กรณีแรงงานข้ามชาติที่ยังฉีดวัคซีนไม่ครบโดส จะต้องตรวจหาเชื้อโควิด-19 ด้วยวิธี RT-PCR เมื่อเข้ามาจะต้องกักตัวอย่างน้อย 5 วัน หากครบกำหนดให้ดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มแรงงานข้ามชาติที่ได้รับวัคซีนครบโดส ทั้งนี้ การตรวจหาเชื้อโรคโควิด - 19 ให้นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย กรณีที่ตรวจพบเชื้อให้กรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือรักษาพยาบาลซึ่งในส่วนที่สิทธิดังกล่าวยังไม่ครอบคลุม นายจ้างต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด

4) การนำเข้าแรงงานต่างด้าวภายใต้บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU) นั้นเป็นวิธีการแก้ไขการค้ามนุษย์ โดยการสร้างขั้นตอนที่ทำให้แรงงานต่างด้าวทำงานในประเทศไทยได้อย่างถูกกฎหมาย จากการกำหนดวิธีการดำเนินการที่เหมาะสมในการจ้างแรงงานต่างด้าว โดยการนำเข้าแรงงานต่างด้าวมีค่าใช้จ่ายประมาณ 11,490 – 22,040 บาท ต่อแรงงานต่างด้าว 1 คน ประกอบด้วย

1) ค่าตรวจโควิด 2 ครั้ง ครั้งละ 1,300 รวม 2,600 บาท

2) ตรวจลงตราวีซ่า 2 ปี 2,000 บาท

3) ใบอนุญาตทำงาน (Work permit) 2 ปี 1,900 บาท

4) ตรวจสุขภาพ 6 โรค 500 บาท

5) ค่าประกันสุภาพรวมโรคโควิด-19 3 เดือน 990 บาท

6) ค่าบริการทางการแพทย์ 50 บาท

7) ค่าสถานที่กักตัว (วันละ 500 – 1,000 บาท) กักตัว 7 วัน 3,500 – 7,000 บาท และกักตัว 14 วัน 7,000 – 14,000 บาท

2.3.4 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสถานะของแรงงานข้ามชาติ

ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 ให้แรงงานข้ามชาติ ซึ่งได้รับการผ่อนผันเพื่อดำเนินการยื่นขอใบอนุญาต สามารถทำงานต่อไปในประเทศไทยได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังยืดหยุ่นระยะเวลาการหานายจ้างรายใหม่จาก 30 วัน เป็น 60 วัน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตามมติ ครม. 20 สิงหาคม พ.ศ.2562 ยื่นขออนุญาตทำงานก่อนใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุ หรือภายใน 31 มีนาคม พ.ศ. 2565 และเมื่อดำเนินการแล้วจะอยู่ในไทยได้ถึง 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 โดยต้องตรวจสุขภาพและตรวจลงตราวีซ่าภายใน 1 สิงหาคม พ.ศ. 2565 และยื่นหลักฐานกับทางจัดหางาน หากยื่นไม่ทันให้ยื่นภายใน 60 วัน นับตั้งแต่ใบอนุญาตเดิมหมดอายุ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตามมติ ครม. 4 สิงหาคม พ.ศ. 2563 (กลุ่ม บต.23) ให้ตรวจสุขภาพเข้าประกันสังคมหรือประกันสุขภาพ ขอใบอนุญาตทำงานกับทางจัดหางาน และทำบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (บัตรสีชมพู) ภายในวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2565 หากยื่นไม่ทันให้ยื่นภายใน 60 วันนับตั้งแต่ใบอนุญาตเดิมหมด จากนั้นให้ยื่นขอวีซ่าภายใน 1 สิงหาคม พ.ศ. 2565 หากหนังสือเดินทางหมดอายุให้ทำเล่มใหม่ก่อนตรวจลงตราวีซ่า โดยจะได้รับอนุญาตให้อยู่ถึง 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 ส่วนผู้ติดตามหากมีอายุเกิน 18 ปีหลังวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 ต้องยื่นขออนุญาตทำงานภายใน 60 วันก่อนอายุครบ 18 ปี นอกจากนี้กลุ่มนี้ยังได้รับการยกเว้นไม่ต้องใช้เงื่อนไขการเปลี่ยนนายจ้างตาม มาตรา51 และนายจ้างใหม่ไม่ต้องจ่ายเงินประกันตามมาตรา 52

กลุ่มที่ 3 กลุ่ม MOU ครบ 4 ปี (1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2564) ได้รับการผ่อนผันระยะเวลาให้อยู่ในไทยได้ถึง วันที่ 1 สิงหาคม 2565 เพื่อตรวจสุขภาพ ตรวจลงตราวีซ่า โดยต่อวีซ่าได้ไม่เกิน 2 ปี หากหนังสือเดินทางหมดอายุให้ทำเล่มใหม่ก่อนตรวจลงตราวีซ่า

กลุ่มที่ 4 กลุ่ม MOU ครบ 2 ปี (1 มกราคม พ.ศ. 2564 - 3 สิงหาคม พ.ศ. 2564) ให้อยู่ต่ออีก 6 เดือน เพื่อตรวจสุขภาพและต่อวีซ่า

กลุ่มที่ 5 กลุ่มซึ่งใบอนุญาตสิ้นสุดลงโดยผลของกฎหมาย (ยกเว้นกลุ่มตามมติ ครม. 29 ธันวาคม พ.ศ. 2563) คือ กลุ่มแรงงาน MOU และกลุ่มมติครม. 20 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ที่ใบอนุญาตทำงานสิ้นสุด เพราะการเปลี่ยนนายจ้างไม่ได้หรือไม่ทัน หรือเพราะต่อใบอนุญาตทำงานไม่ได้หรือไม่ทัน ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2564 – 3 สิงหาคม พ.ศ. 2564 กลุ่มมติ ครม. 4 สิงหาคม พ.ศ. 2563 ที่โดนยกเลิกใบอนุญาตทำงานเพราะ การเปลี่ยนนายจ้างไม่ได้หรือไม่ทัน หรือเพราะต่อใบอนุญาตทำงานไม่ได้หรือไม่ทัน ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2564 – 3 สิงหาคม พ.ศ. 2564 และผู้ติดตามแรงงาน กลุ่มมติครม. 20 สิงหาคม พ.ศ. 2562 และ กลุ่มมติ ครม. 4 สิงหาคม พ.ศ. 2563 ที่อายุครบ 18 ปี ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2564 – 3 สิงหาคม พ.ศ. 2564 กลุ่มเหล่านี้ต้องยื่นขออนุญาตทำงานภายใน 60 วัน ตรวจสุขภาพ ยื่นขอตรวจลงตราวีซ่า และยื่นหลักฐานกับทางจัดหางาน ภายในวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2565 หากหนังสือเดินทางหมดอายุให้ทำเล่มใหม่ก่อนตรวจลงตราวีซ่า เมื่อดำเนินการแล้วจะอยู่ในไทยได้ถึง 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

2.3.5 ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศเมียนมา

เมียนมา หรือ พม่า มีชื่ออย่างเป็นทางการว่าสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (Republic of the Union of the Myanmar) มีภาษาประจำชาติ และภาษาราชการคือ ภาษาเมียนมา มีจำนวนประชากรประมาณ 55 ล้านคน ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติ เมียนมาร์ รองลงมาคือ ไทยใหญ่ มอญ ยะไข่ กะเหรี่ยง คะฉิ่น ไทย และชินแบ่งการปกครองระดับบนสุดออกเป็น 15 หน่วยการปกครอง ซึ่งประกอบไปด้วย 7 รัฐ 7 ภาค และ 1 ดินแดนสหภาพ โดยดินแดนสหภาพเนปยีดอเป็นศูนย์กลาง และสามารถอธิบายการแบ่งเขตปกครองได้ คือ[12]

[12] "เมียนมาร์ - ข้อมูลทั่วไป," 2023, เข้าถึงเมื่อ 4 ก.ค. 2566, แหล่งที่มา : https://www.asean-info.com/asean_members/myanmar.html.

พื้นที่ 7 รัฐ ซึ่งมีเชื้อชาติกลุ่มใหญ่ในแต่ละรัฐ ประกอบด้วย (1) รัฐชีน ตั้งอยู่ทางภูมิภาคตะวันตก (2) รัฐกะฉิ่น ตั้งอยู่ทางภูมิภาคเหนือ (3) รัฐกะเหรี่ยง ตั้งอยู่ทางภูมิภาคใต้ (4) รัฐกะยา ตั้งอยู่ทางภูมิภาคตะวันออก (5) รัฐมอญ ตั้งอยู่ทางภูมิภาคใต้ (6) รัฐยะไข่ ตั้งอยู่ทางภูมิภาคตะวันตก (7) รัฐฉาน ตั้งอยู่ทางภูมิภาคตะวันออก

พื้นที่ 7 ภาค ประกอบด้วย (1) ภาคอิรวดี ตั้งอยู่ทางภูมิภาคใต้ (2) ภาคพะโค ตั้งอยู่ทางภูมิภาคใต้ (3) ภาคมาเกว ตั้งอยู่ทางภูมิภาคกลาง (4) ภาคมัณฑะเลย์ ตั้งอยู่ทางภูมิภาคกลาง (5) ภาคสะกาย ตั้งอยู่ทางภูมิภาคเหนือ (6) ภาคตะนาวศรี ตั้งอยู่ทางภูมิภาคใต้ (7) ภาคย่างกุ้ง ตั้งอยู่ทางภูมิภาคใต้

2.3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าวที่มาทำงานในประเทศไทย

ณภัทร วุฒธะพันธ์[13] ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ เลือกที่จะจ้างแรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะชาวเมียนมา เนื่องจากมีความขยัน สามารถทำงานที่แรงงานไทยไม่นิยมทำได้ เช่น งานที่มีความสกปรก งานเสี่ยงอันตราย และงานที่ยากลำบาก ซึ่งแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมานี้ยังมีความซื่อสัตย์ สามารถส่งเสริมทักษะโดยการฝึกฝนให้มีความสามารถในการทำงานเพิ่มเติมได้ และยังได้วิเคราะห์คุณภาพชีวิตของแรงงานชาวเมียนมาจากข้อมูลการจ้างแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมาของผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลางในจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย

1) ด้านความมั่นคงของชีวิต พบว่าแรงงานชาวเมียนมาเพศชาย และเพศหญิง ในด้านรายได้ และสภาพการทำงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยคุณภาพชีวิตแรงงานเพศหญิงที่ดีกว่าเพศชาย แต่ด้านรายได้กลับน้อยกว่า

2) ด้านเวลาพักผ่อน พบว่าแรงงานชาวเมียนมามีเวลาพักผ่อนให้กับตนเองและครอบครัวในระดับมาก แต่มีเวลาสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานในระดับน้อย

3) ด้านสภาพการทำงาน พบว่าแรงงานชาวเมียนมามีสภาพงานที่ไม่ปลอดภัย มีแรงงานจำนวนน้อยที่ใส่หมวก ใส่แว่น หรือใช้ผ้าปิดจมูก มีการแนะนำอันตรายเพียงแค่การบอกกล่าวให้ระวัดระวัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

[13] ณภัทร วุฒธะพันธ์, "การศึกษาการจ้างแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมาของผู้ประกอบการขนาดย่อมและกลางในจังหวัดพิษณุโลก, (2564)," หน้า 154.

ปฐมพล สาวทรัพย์[14] ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และได้กล่าวถึงรูปแบบ ที่มา สัดส่วน เหตุผลที่จ้างแรงงานต่างด้าวของบริษัทผู้รับเหมาก่อสร้างในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ คือ

1) รูปแบบการจ้างแรงงานต่างด้าวในโครงการก่อสร้าง

ผู้รับเหมามีการจ้างงานโดยทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรกับแรงงานต่างด้าว มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายวัน อัตราค่าจ้างจะถูกประเมินโดยผู้รับเหมาตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ เพศ และอายุ ของแรงงาน ซึ่งแรงงานที่มีทักษะฝีมือเพศชายจะมีอัตราค่าจ้างสูงที่สุด ระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง สวัสดิการที่แรงงานได้รับมากที่สุดคือ ที่พักคนงาน และมีการจูงใจให้แรงงานต่างด้าวไม่โยกย้ายหรือเปลี่ยนนายจ้างด้วยการจ้างงานนอกเวลา อายุการทำงานโดยเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวจะไม่เกิน 2 ปี ซึ่งสอดคล้องกับระยะเวลาการก่อสร้างในแต่ละโครงการ

2) การจัดและที่มาของแรงงานต่างด้าว

ที่มาของแรงงานต่างด้าวในโครงการก่อสร้างส่วนใหญ่เกิดจากการจัดหาโดยวิธีการนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สหภาพเมียนมา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ผ่านขั้นตอนกฎหมายภายใต้บันทึกข้อตกลง MOU ระหว่างรัฐบาลประเทศไทยกับประเทศต้นทาง ลาว พม่า และกัมพูชา แรงงานต่างด้าวที่เข้าระบบ MOU จะได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามที่ทางกฎหมายกำหนด โดยมีหน่วยงานกลางของผู้รับเหมาดำเนินการจัดหาเองหรือมีการว่าจ้างบริษัทนายหน้าในการจัดหาแรงงาน ในโครงการก่อสร้างมีทั้งแรงงานที่เป็นของบริษัทคู่สัญญาและบริษัทผู้รับเหมาช่วง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3) สัดส่วนของแรงงานต่างด้าวในโครงการก่อสร้าง

ผู้รับเหมาก่อสร้างจะมีการจ้างแรงงานต่างด้าวมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด ซึ่งมีส่วนน้อยมากที่จะเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองมาอย่างผิดกฎหมาย เนื่องจากผู้รับเหมาก่อสร้างจะต้องจดทะเบียนขอใบอนุญาตทำงานให้กับแรงงานต่างด้าว และนำเข้าผ่านข้อตกลง MOU อย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีสัดส่วนสัญชาติแรงงานที่ถูกว่าจ้างมากที่สูดคือแรงงานชาวเมียนมา กัมพูชา และลาว ตามลำดับ โดยแนวโน้มการใช้งานแรงงานต่างด้าวของ

[14] ปฐมพล สาวทรัพย์, การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, หน้า 88. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

ผู้รับเหมาก่อสร้างเพิ่มขึ้นเนื่องจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานชาวไทย ในช่วงเศรษฐกิจขยายตัว ผู้รับเหมาก่อสร้างหลายรายยังคงขาดแรงงานต่างด้าว และต้องการจ้างเพิ่มเติม ส่วนหนึ่งเพื่อทดแทนแรงงานที่โยกย้ายหรือเปลี่ยนนายจ้าง และอีกส่วนเพื่อทดแทนแรงงานที่พิจารณาแล้วว่าไม่มีประสิทธิภาพตามที่คาดหวัง

4) สาเหตุที่ผู้รับเหมาเลือกใช้แรงงานต่างด้าว

เนื่องจากแรงงานต่างด้าวยังมีปัญหาในเรื่องของภาษา เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารและการปฏิบัติงาน ผู้รับเหมาส่วนใหญ่จึงเลือกใช้แรงงานต่างด้าวในตำแหน่งกรรมกร ทดแทนแรงงานชาวไทยที่ไม่นิยมทำงานในตำแหน่งนี้ และเหตุผลอีกประการหนึ่งคือแรงงานต่างด้าวสามารถทดแทนแรงงานไทยได้ในระยะยาว เนื่องจากสามารถฝึกอบรมพัฒนาฝีมือเพิ่มขึ้นได้

มุทิตา บุญวยาภรณ์ และพิมลพรรณ ชัยนันท์[15] ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการดำรงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวเมียนมาที่เข้ามาอาศัย และทำงานในในประเทศไทย บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อกระบวนการสื่อสาร เพื่อการดำรงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ชาวเมียนมาไว้ โดยกลุ่มชาติพันธุ์ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยว่า ส่วนใหญ่จะมีการสื่อสารด้วยภาษาเมียนมา ซึ่งเป็นภาษากลาง ในกลุ่มคนรู้จักด้วยภาษาง่าย ๆ และยังเข้าใจตัวอักษรของภาษาเมียนมาด้วย ยกเว้นแต่ชาวไทใหญ่ที่มาจากรัฐฉาน มีการแบ่งแยกทั้งสองกลุ่มอย่างชัดเจน รวมถึงการใช้ภาษาในการสื่อสารด้วย แต่ด้วยเหตุที่ต้องใช้โทรศัพท์มือถือสมาร์โฟน ซึ่งจะรองรับภาษาเมียนมาเป็นหลัก ทำให้มีความพยายามปรับตัวเพื่อสร้างความกลมกลื่นกับสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ โดยเลือกที่จะแสดงตัวตนแตกต่างกันไปตามแต่ละสถานการณ์ ขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย สิ่งเหล่านี้เกิดจากความพยายามในการถูกกีดกันทางสังคม เกิดเป็นกระบวนการป้องกันการสร้างความเป็นอื่น (The Otherness) ในกลุ่มชาวเมียนมา

[15] มุทิตา บุญวยาภรณ์ และพิมลพรรณ ไชยนันท์, "การสื่อสารเพื่อการดำรงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวพม่าในจังหวัดเชียงใหม่ กรณีศึกษาชาวพม่าที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่," วารสารการสื่อสารมวลชน คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีที่ 5(2) (2560).

2.4 แนวคิดเกี่ยวข้องกับที่พักแรงงานในประเทศไทย

2.4.1 จากกฎหมายที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย ในข้อที่ 4, 5 และ 7 ระบุว่า

ข้อ 4 กำหนดเงื่อนไขในการก่อสร้างที่พักแรงงานชั่วคราวสำหรับแรงงานก่อสร้างว่าด้วย กฎกระทรวงควบคุมอาคาร พ.ศ. 2550 ในข้อที่ 7 เป็นอาคารชั่วคราวเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวรซึ่งสูงไม่เกินสองชั้น หรือสูงจากระดับพื้นดินถึงหลังคา หรือส่วนของอาคารที่สูงที่สุดไม่เกิน 9 เมตร และมีกำหนดเวลารื้อถอนเมื่ออาคารถาวรแล้วเสร็จ ต้องขออนุญาตตามมาตรา 21 แต่ให้ได้รับการผ่อนผันไม่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามความในมาตรา 8 และให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตรื้อถอนอาคารตามมาตรา 22

ข้อ 5 ผู้ใดจะปลูกสร้างอาคารชั่วคราวให้ยื่นคำขอรับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยจะต้องเป็นเจ้าของอาคารชั่วคราวที่จะปลูกสร้าง หรือเป็นตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย ผู้ขออนุญาตต้องกำหนดเวลารื้อถอน และแสดงแผนผังแบบก่อสร้างสุขาภิบาล โดยอาคารชั่วคราวที่จะปลูกสร้างต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วไหลได้โดยสะดวก เพียงพอก่อนปล่อยออกสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ จะต้องมีตะแกรงดักขยะอยู่ในที่สามารถตรวจสอบได้สะดวก และต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะสำหรับแรงงานที่เขาพักอาศัย ในอัตรา 1 ต่อ 25 คน

ข้อ 7 การตรวจสอบอาคารชั่วคราวที่ปลูกสร้างโดยไม่ได้รับอนุญาต และปลูกสร้างผิดจากแบบที่ได้รับอนุญาตให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขออนุญาต และการควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2527

2.4.2 มาตรฐานที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย

มาตรฐานแบบก่อสร้างอาคารชั่วคราวสำหรับคนงานก่อสร้าง และสถานรับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย มาตรฐานอาคารพักอาศัยห้องน้ำ-ห้องส้วม การใช้ไฟฟ้า ห้องครัวและที่ทิ้งขยะสหกรณ์ ผังบริเวณ และสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

มาตรฐานอาคารพักอาศัย อาคารพักอาศัยคนงานก่อสร้างยกพื้นชั้นล้างสูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน 1 เมตร และไม่ปลูกสร้างบนที่ลุ่ม มีน้ำขัง หรือที่ดินที่ถมด้วยขยะมูลฝอย เว้นแต่จะมีดินถมทับหน้าหนา 30 เซนติเมตร อาคารพักอาศัยตองมีความมั่นคงแข็งแรง และถูกสุขลักษณะ

1) ห้องพัก ให้มีส่วนกว้างหรือยาวไม่ต่ำกว่า 2.4 เมตร พื้นที่ทั้งห้องไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร สำหรับ 1 ครอบครัว (ผู้ใหญ่ 2 คน และเด็กเล็กไม่เกิน 3 คน) และไม่น้อยกว่า 5.5 ตารางเมตร สำหรับห้องพักคู่ และมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้อง

2) ให้มีช่องประตู และหน้าต่างอย่างน้อย 1 ชุด

3) ช่องทางเดินภายในอาคารพักอาศัยกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร

4) ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงยอดฝาหรือยอดผนังของอาคารตอนต่ำสุดมากกว่า 3 เมตร

5) ขนาดกว้างของบันไดต้องไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร มีความสูงไม่เกิน 3 เมตร

6) ฐานรากของอาคารมั่นคงพอที่จะรับน้ำหนักได้โดยปลอดภัย

7) ต้องมีทางระบายน้ำฝนอย่างเพียงพอ

8) ให้มีดวงโคม และปลั๊กอย่างละ 1 ชุด ในห้องพักคนงาน

9) จัดหัวฉีดดับเพลิงมือถืออย่างน้อย 1 ชุดต่ออาคาร

10) วัสดุก่อสร้างอาจเปลี่ยนแปลงโดยความเห็นชอบของสถาปนิกหรือวิศวกร

11) จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะสำหรับแรงงานในอัตราส่วนไม่น้อยกว่า 1 ห้องต่อ 20 คน

12) จัดให้มีพื้นที่ห้องน้ำรวม และลานซักล้างในอัตราส่วนไม่น้อยกว่า 7 ตารางเมตร ต่อ 20 คน

13) ต้องจัดให้มีบ่อเก็บน้ำหรือถังเก็บน้ำ และก๊อกน้ำให้เพียงพอแก่การทำกิจกรรม

14) ต้องจัดให้มีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วไหลได้อย่างสะดวกและเพียงพอ ก่อนปล่อยออกสู่ทางระบายน้ำ สาธารณะ และต้องมีตะแกรงดักขยะอยู่ในที่ตรวจสอบได้

15) การบำบัดของเสียจากห้องส้วมต้องถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ

16) ต้องจัดให้มีไฟแสงสว่างอย่างเพียงพอ

2.4.3 มาตรฐานด้านสวัสดิการแรงงานที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างประเภทการก่อสร้าง กระทรวงแรงงาน ตามประกาศคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในมาตรา 93(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ข้อที่ 1-7 ระบุไว้ว่า

ข้อ 1 ในกรณีนายจ้างจัดที่พักอาศัยให้ลูกจ้างห้องพักอาศัย มีลักษณะดังนี้

1) ขนาดห้องต้องมีความกว้างด้านที่แคบที่สุดไม่น้อยกว่า 2.5 เมตร พื้นที่รวมไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า 2.4 เมตร และมีพื้นที่พักอาศัยไม่น้อยกว่า 3 ตารางเมตรต่อคน

2) ฐานรากโครงสร้าง และวัสดุที่ใช้ก่อสร้าง ต้องมีความปลอดภัยแข็งแรง

3) ที่พักแรงงานก่อสร้างที่สร้างติดต่อกันหรือมีความยาวรวมกันไม่เกิน 45 เมตร ต้องมีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักนั้นกว้างไม่น้อยกว่า 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก มีช่องระบายอากาศให้ถ่ายเทด้วยวิธีธรรมชาติ ห้องพักต้องมีประตูหน้าต่างหรือช่องระบายอากาศรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้องนั้นในด้านติดกับอากาศภายนอก และไม่นับรวมพื้นที่ของประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศที่ติดกับห้องข้างเคียง

4) จัดให้มีห้องพักให้แก่แรงงานในจำนวนที่เพียงพอกับจำนวนแรงงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ข้อ 2 ให้นายจ้างดำเนินการจัดห้องน้ำและห้องส้วมมีลักษณะดังนี้

1) แยกชายหญิง รักษาความสะอาดได้ง่ายมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอ ระยะดิ่งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานยอดฝาหรือผนังตอนต่ำสุดต้องไม่น้อยกว่า 2 เมตร ในกรณีที่ห้องน้ำ และห้องส้วมแยกกันต้องมีพื้นที่แต่ละห้องไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร กว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร พื้นที่ภายในรวมไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตร

2) ฐานรากโครงสร้าง และวัสดุที่ใช้ก่อสร้างต้องมีความปลอดภัยแข็งแรง

ข้อ 3 ให้นายจ้างจัดให้มีการจัดการมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและการระบายน้ำที่เหมาะสม และเพียงพอจะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นเกิดน้ำไหลนองไปยังที่ดินอื่นที่มีเขตติดต่อกับที่ดินที่เป็นที่ตั้งของอาคารนั้น และถูกสุขลักษณะ

ข้อ 4 กรณีที่มีลูกจ้างผู้พักอาศัยตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีตู้ยาสามัญประจำบ้านประจำที่พักอาศัย เพื่อดูแล และบรรเทาอาการป่วย การปฐมพยาบาลในเบื้องต้น นอกจากนี้ให้นายจ้างจัดให้มีข้อมูลเบอร์โทรสำหรับการติดต่อสถานพยาบาลที่ใกล้กับที่พักอาศัยในกรณีฉุกเฉินเจ็บป่วยหรือในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุของลูกจ้าง

ข้อ 5 ให้นายจ้างดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

ข้อ 6 ให้นายจ้างดำเนินการดูแลที่พักอาศัยเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในที่พักอาศัย โดยจัดทำป้ายหรือประกาศเตือนพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติด และมีข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลที่พักอาศัยให้สะอาดถูกสุขลักษณะในกรณีที่มีลูกจ้างผู้อาศัยตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ให้นายจ้างแต่งตั้งลูกจ้างอย่างน้อย 1 คนเป็นผู้ดูแลบริเวณที่พักอาศัย

ข้อที่ 7 ในกรณีที่มีนายจ้างหลายคนในสถานที่ก่อสร้างเดียวกันให้นายจ้างทุกรายในสถานที่นั้นมีหน้าที่ร่วมกันดำเนินการจัดที่พักอาศัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการเกษียณอายุ

นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล[16] ได้กล่าวถึงความหมายของการเกษียณอายุว่า เป็นจุดหักเหที่สำคัญหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคม พร้อมกับการเปลี่ยนวัยจากวัยผู้ใหญ่เข้าสู่วัยผู้สูงอายุ ช่วงก่อนการเกษียณอายุ เป็นช่วงที่บุคคลส่วนใหญ่จะมีความเจริญในทุกด้านถึงขีดสุด แต่เมื่อถึงอายุที่ต้องเกษียณ บุคคลจะมีวิถีชีวิตเปลี่ยนบนแปลงไปมาก จะสูญเสียตำแหน่ง

[16] นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 6-7.

หน้าที่การงานต่าง ๆ ที่เคยมี รวมถึงสูญเสียรายได้ โดยความเปลี่ยนแปลงหรือความสูญเสียจะมีมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับการเตรียมตัว การเตรียมการรับมือ และการปรับบตัวของแต่ละบุคคล

Atchley[17] ได้กล่าวถึงการเกษียณอายุว่าเป็นวงจรชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงของอาชีพ เป็นช่วงต่ำที่สุดของการจ้างงาน ความรับผิดชอบต่ออาชีพและโอกาสในการทำงานจะลดต่ำลง โดยแบ่งการเปลี่ยนแปลงการเกษียณอายุออกเป็น 6 ระยะ ประกอบด้วย

1) ระยะก่อนการเกษียณอายุ (Pre-retirement) เป็นระยะก่อนการเกษียณอายุ แบ่งเป็น 2 ช่วง โดยช่วงแรกจะเรียกว่า Remote Phase เป็นระยะการเกษียณอายุที่เริ่มในช่วงวัยทำงานตั้งแต่ 1-5 ปี ก่อนเกษียณอายุ หรือขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะห่างไกลวัยเกษียณเท่าใด และช่วงต่อมาจะเรียกว่า Near Phase เป็นระยะที่บุคคลเริ่มมีความกังวลเกี่ยวกับการเกษียณอายุ การเตรียมความพร้อม และการวางแผนก่อนเกษียณอายุจะช่วยลดความวิตกกังวลลงได้

2) ระยะหลังเกษียณใหม่ (Honeymoon Phase) เป็นช่วงเวลาที่ไม่ต้องทำงาน มีความอิสระทั้งด้านเวลาและได้พักผ่อนจากการทำงาน สามารถทำในสิ่งที่อยากทำ มีระยะเวลา 1-5 ปี หลังเกษียณอายุ

3) ระยะที่เริ่มรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเกษียณอายุ (Disenchantment Phase) เป็นผลมาจากการไม่สามารถปรับตัวได้กับการเปลี่ยนแปลง จากความรู้สึกเหงา เนื่องจากไม่มีเพื่อนฝูงก่อให้เกิดความไม่พอใจต่อการดำรงชีวิต

4) ระยะพิจารณาความจริง (Re-Orientation Phase) เป็นระยะที่มีความรู้สึกตระหนักรู้ในความที่เกิดขึ้นกับชีวิต เกิดความพึงพอใจ นำไปสู่ทางเลือกในการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตหลังเกษียณอายุ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5) ระยะที่สามารถประบตัวได้ (Stability Phase) เป็นระยะที่เกิดความเข้าใจในตนเอง และเริ่มคุ้นชินกับชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ โดยระยะนี้สามารถข้ามมาจากระยะ Honeymoon Phase ได้เลย หากบุคคลนั้นมีการเตรียมการก่อนเกษียณอายุที่ดี

---

[17] Atchley. 1994. อ้างถึงใน พรนิภา เดชแพ, "ทัศนะด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของซาปิ๋ว" (สารนิพนธ์นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558), หน้า 7-8.

6) ระยะสุดท้ายของการเกษียณอายุ (Termination Phase) เป็นระยะที่บุคคลมีความทรุดโทรมทางร่างกาย เกิดความเจ็บป่วย อาจไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ซึ่งจะเข้าสู่ภาวะพึ่งพิงผู้อื่น เป็นระยะที่ยาวไปจนถึงระยะสุดท้ายของชีวิต

บรรลุ ศิริพานิช[18] ได้กล่าวถึงความหมายของการเกษียณอายุไว้ว่า เป็นการหยุดทำงานประจำ เนื่องจากเหตุอายุครบตามที่หน่วยงานนั้น ได้กำหนดไว้

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560[19] มาตราที่ 118/1 กำหนดการเกษียณอายุตามที่นายจ้าง และลูกจ้างตกลงกัน หรือตามที่นายจ้างกำหนดไว้ให้ถือว่าเป็นการเลิกจ้าง แต่ในกรณีที่มิได้ตกลง หรือกำหนดอายุเกษียณไว้ หรือมีการตกลงอายุเกษียณไว้เกินกว่า 60 ปี ให้ลูกจ้างที่มีอายุครบ 60 ปีขึ้นไปมีสิทธิแสดงเจตนาเกษียณอายุได้ โดยให้แสดงเจตนาต่อนายจ้าง และให้มีผลเมื่อครบ 30 วัน นับตั้งแต่แสดงเจตนา และให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างที่เกษียณอายุนั้น ตามมาตรา 118 วรรคที่หนึ่ง

สรุปได้ว่าการเกษียณอายุหมายถึง บุคคลหนึ่งเข้าสู่วงจรชีวิตที่มีความรับผิดชอบและโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตจะลดน้อยลง มีกระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพในเรื่องข้อกำหนดร่วมกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้างต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ และออกจากภาระงานนั้น ๆ เมื่อถึงช่วงอายุที่กำหนดไว้ ซึ่งการเกษียณอายุมีขอบเขตตามที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 มาตราที่ 118/1 ให้ลูกจ้างที่มีอายุครบ 60 ปีขึ้นไปมีสิทธิแสดงเจตนาเกษียณอายุได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ

นิยุตรัตน์ จามพันธ์[20] ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุว่า เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการเพื่อรับมือกับจุดหักเหที่สำคัญ ซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคม พร้อมกับการเปลี่ยนวัยของมนุษย์ โดยช่วงวัยนี้จะเป็นช่วงที่บุคคลส่วนใหญ่จะมีความเจริญในหน้าที่การงานถึงขีด

---

[18] บรรลุ ศิริพานิช, คู่มือเตรียมตัวเกษียณอายุการงาน, vol. 4 (กรุงเทพฯ: พีที เอเบสท์ ซัพ, 2531).

[19] "พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560," in *134 (88ก)*, ed. ราชกิจจานุเบกษา (31 สิงหาคม 2560).

[20] นิยุตรัตน์ จามพันธ์, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุสมาชิกสำนักงานประกันสังคมในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาผู้ประกันตนที่ทำงานในธนาคาร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), หน้า 29-32.

สูงสุด แต่เมื่อเกษียณอายุ บุคคลจะสูญเสียตั้งแต่หน้าที่การงาน รายได้ สถานะทางสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองไร้ประโยชน์ และมีเวลาว่างมากเกินไป การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุ จึงมีความสำคัญเช่นเดียวกับการวางแผนในการประกอบอาชีพหรือการวางแผนในการแต่งงาน และการเกษียณอายุจะเป็นที่น่าพอใจสำหรับคนที่เต็มใจเกษียณ มีการเตรียมตัวที่ดี เกิดการถอนตัวจากอาชีพที่ทำอยู่ โดยได้จัดเรียงลำดับเงื่อนไขการเตรียมตัวที่ทำให้ชีวิตหลังเกษียณมีความสุข ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1) การเตรียมตัวด้านสุขภาพกาย และใจ เป็นการหาความรู้เรื่องสุขศึกษา การตรวจสุขภาพ การศึกษาเรื่องโภชนาการ รวมถึงการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

2) การเตรียมตัวด้านรายได้ โดยทั่วไปผู้ที่เกษียณอายุจะมีรายได้ลดลง ทำให้ต้องลดมาตรฐานการครองชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับรายได้ ดังนั้นควรต้องมีการวางแผนทางการเงินไว้อย่างระมัดระวัง เพื่อให้สามารถมีคุณภาพชีวิตได้อย่างที่คาดหวังไว้ เช่น การสำรวจรายได้ และรายจ่ายของตนเองล่วงหน้า ว่ามีทรัพย์สิน ที่ดิน เงินสดเพียงพอหรือไม่ นำข้อมูลมาประเมินเพื่อหาจำนวนเงินที่ต้องออมต่อไป

3) การเตรียมตัวด้านสถานที่อยู่อาศัย การตัดสินใจเรื่องที่อยู่อาศัยสำหรับบุคคลที่จะเกษียณอายุ ต้องคำนึงลักษณะของที่อยู่อาศัย และงบประมาณในการซื้อ การก่อสร้าง ความสะดวกสบายในการเดินทางเพื่อการหารายได้หลังเกษียณ ขนาดของบ้านควรมีความเหมาะสมกับขนาดครอบครัว ความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียนของลูกหลาน และสภาพเพื่อนบ้าน โดยก่อนจะย้ายที่อยู่อาศัยควรมีการสำรวจที่อยู่อาศัยเดิม ถ้ามีความเหมาะสมดีแล้ว ไม่มีความจำเป็นต้องย้ายที่อยู่อาศัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4) การเตรียมตัวด้านกิจกรรมยามว่าง เป็นการเลือกทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจจากภายในของตน เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเอง แต่จะไม่เกี่ยวข้องกับการตามใจตนเองอย่างปราศจากความรับผิดชอบ การหาเพื่อนทำกิจกรรรม หรือการเรียนรู้สิ่งใหม่ การบริการผู้อื่น จะเป็นเรื่องสำคัญที่จะนำความพึงพอใจมาให้

สุภาลักษณ์ จันทา[21] ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณไว้ว่า เป็นสิ่งที่ผู้ที่ยังอยู่ในวัยทำงานควรมีการวางแผนเรื่องที่อยู่อาศัยตั้งแต่อายุน้อย เพื่อให้เกิดความพร้อม และความมั่นคงหลังการเกษียณอายุ โดยสามารถแบ่งการเตรียมการก่อนเกษียณอายุออกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย

1) การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ เป็นการควบคุมรายรับและรายจ่ายให้เหมาะสม ซึ่งมีความสำคัญและความจำเป็นต่อการเกษียณอายุ

2) การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย เป็นการสร้างความมั่นคงในที่อยู่อาศัยของชีวิตหลังเกษียณอายุ หากผู้เกษียณไม่ได้ครอบครองเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ควรวางแผนล่วงหน้า และต้องคำนึงถึงการปรับตัวให้เข้ากับการอาศัยร่วมกับผู้อื่น

3) การเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพร่างกาย เป็นสิ่งที่จะช่วยชะลอความสูงอายุ และลดความวิตกกังวลต่อสภาพทรุดโทรมของร่างกาย

4) การเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ เป็นการลดความรุนแรงของภาวะวิกฤติหลังการเกษียณได้ดี ช่วยปรับทัศนคติต่อการยอมรับการเกษียณอายุ

5) การเตรียมความพร้อมด้านการใช้เวลาว่าง เป็นการสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับสังคม ร่างกาย และจิตใจ

บรรลุ ศิริพานิช[22] ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณว่า ที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตมนุษย์ ซึ่งควรเริ่มเตรียมการตั้งแต่วัยหนุ่มสาว เนื่องจากเมื่อถึงวัยเกษียณแล้วจะไม่สามารถเตรียมการได้ทัน หากไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองแล้ว จะต้องพึ่งพาบุตรหลาน หรือสถานสงเคราะห์ และการเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง 3 ด้าน คือ

1) ด้านผู้ร่วมอยู่อาศัย เป็นการวางแผนการใช้ชีวิตหลังเกษียณว่าจะอยู่กับใคร เช่น อยู่กับคู่สมรส อยู่กับลูกหลาน อยู่กับญาติพี่น้อง หรืออาศัยตามลำพัง หากผู้ที่เกษียณอายุไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของต้นเอง และต้องอาศัยร่วมกับผู้อื่น เช่น บ้านเช่า สถานสงเคราะห์ของรัฐบาล หรือของเอกชน ควรพิจารณาถึงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ด้วย

2) ด้านสถานที่ตั้ง ควรคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทาง อยู่ใกล้แหล่งชุมชน ถ้าอาศัยกับคู่สมรส หรืออาศัยอยู่ตามพัง ต้องสามารถติดต่อกับบุตรหลานหรือญาติพี่น้องได้สะดวก เพื่อขอความช่วยเหลือ

---

[21] สุภาลักษณ์ จันทา, "การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทผลิตอุปกรณ์กีฬาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี," หน้า 25-26.

[22] บรรลุ ศิริพานิช. 2550. อ้างถึงใน พรนิภา เดชแพ, "ทัศนะด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของซาปั๊ว," หน้า 23.

3) ด้านสภาพที่อยู่อาศัย ควรมีการจัดบริเวณบ้านให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายและข้อจำกัดของวัย เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ เช่น ห้องควรควรจัดให้อยู่บริเวณชั้นล่างของบ้าน ห้องน้ำมีโถส้วมแบบนั่ง บริเวณพื้นควรใช้วัสดุกันลื่น ควรติดตั้งราวยึดเกาะเพื่อพยุงตัว มีการเตรียมแสงสว่างให้เพียงพอ มีระบบตัดไฟฟ้า มีระบบไฟฉุกเฉิน และบ้านควรอยู่ในรั้วที่สามารถเดินได้สะดวก

ศรีเรือน แก้วกังวล[23] ได้กล่าวถึงการเลือกผู้ร่วมอยู่อาศัยไว้ 4 ประการ ประกอบด้วย

1) การเลือกอยู่คนเดียว ควรอยู่ใกล้กับญาติพี่น้อง หรืออยู่ติดกับชุมชน เพื่อความปลอดภัย และสามารถช่วยเหลือกันได้ในยามฉุกเฉิน ที่อยู่อาศัยควรมีความพร้อมเข้าอยู่ได้ทันที

2) การเลือกอยู่กับคู่ชีวิต เป็นช่วงที่ลูกหลานแยกครอบครัวไปแล้ว

3) การเลือกอยู่กับลูกหลานไม่ได้แต่งงาน เป็นที่นิยมของสังคมไทย โดยในกรณีนี้บางครั้งลูกหลานในวัยนี้จะมีการลางานมาดูแลญาติผู้ใหญ่ที่อยู่ในวัยชรา

4) การเลือกอยู่กับครอบครัวลูก เป็นครอบครัวขยายใหญ่ประกอบด้วย ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ และลูก ซึ่งครอบครัวในรูปแบบนี้อาจเกิดปัญหาบาดหมาง นำไปสู่การทะเลาะกันได้ เนื่องจากความแตกต่างของช่วยวัย และทัศนคติที่ไม่ตรงกัน

สรุปได้ว่าการเตรียมการก่อนเกษียณอายุนั้นเป็นประโยชน์ในหลากหลายด้าน อันได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่าง และด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งการเตรียมการทุกด้านจะเป็นแนวทางที่สำคัญที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดการเกื้อหนุน ซึ่งส่งเสริมให้เกิดคุณภาพชีวิตในวัยเกษียณที่ดีขึ้นได้ และการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ เป็นหนึ่งในการวางแผน และเตรียมตัว เพื่อที่จะรับมือกับการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ในชีวิต ซึ่งเป็นเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้จากหลากหลายด้านในการเตรียมการก่อนเกษียณอายุ โดยการเตรียมการก่อนเกษียณอายุนั้นประกอบไปด้วยการวางแผนในการรับมือสถานการณ์ที่ร่างกายสูงวัยในอนาคตด้วยการวางแผนด้านสังคม ด้านสุขภาพ ด้านอาชีพ ด้านกิจกรรมยามว่าง ด้านสถานภาพ ด้านสมาชิกในครอบครัว และด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณประกอบไปด้วย การวางแผนด้านการเงินในการกู้ยืมและผ่อนชำระ แผนการหารายได้ แผนรายจ่าย แผนการออมเงิน การพิจารณาเลือกทำเลให้เหมาะสมกับงบประมาณ แผนการเดินทาง แผนการย้ายที่อยู่ แผนระยะเวลาการอยู่อาศัย และแผนการบำรุงรักษา เช่น การปรับ ซ่อม หรือการตกแต่งที่อยู่อาศัยเพิ่มเติม

[23] ศรีเรือน แก้วกังวล. 2550. อ้างถึงใน เรื่องเดียวกัน, หน้า 23.

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายที่อยู่อาศัย

Ravenstein[24] ได้คิดค้นทฤษฎีการย้ายถิ่นฐาน (The law of migration) โดยได้กล่าวถึงลักษณะการย้ายถิ่นไว้ 5 ข้อ ประกอบด้วย

1) การย้ายถิ่นฐานในแต่ระรอบนั้น จะมีกระแสการย้ายถิ่นฐานกลับมาเสมอ

2) ผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบทจะมีอัตราการย้ายถิ่นฐานมากกว่าผู้ที่อาศัยในเมือง

3) ในระยะทางที่ไม่ไกลมากนัก จะมีอัตราการย้ายถิ่นฐานของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย

4) การพัฒนาของเมืองที่เพิ่มขึ้นเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดการย้ายถิ่นฐาน

5) สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐาน โดยปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อการย้ายถิ่นมากที่สุด ซึ่งผู้ที่ย้ายถิ่นฐานจะย้ายจากพื้นที่ที่มีโอกาสที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตต่ำ ไปสู่พื้นที่ที่มีโอกาสที่เอื้อต่อการดำรงสูงกว่า

นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล[25] ได้กล่าวถึงการย้ายที่อยู่อาศัยว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งผลกระทบให้เปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน ทำให้เขตที่อยู่อาศัยเกิดความเปลี่ยนแปลงของประชากรที่ย้ายเข้าและออกตลอดเวลา มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับช่วงวัยของชีวิต ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม เป็นปัจจัยที่เป็นมูลเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของประชากร โดยสาเหตุหลักมี 2 รูปแบบ คือ

1) การย้ายแบบถูกบังคับ (Forced Move) เป็นการย้ายที่อยู่อาศัยที่เกิดจากความจำเป็น เช่น ถูกไล่ที่ด้วยเหตุผลต่าง ๆ การแต่งงาน การตาย การหย่า การเปลี่ยนงาน และรายได้ลดลง

2) การย้ายแบบสมัครใจ (Voluntary Move) เป็นการย้ายที่อยู่อาศัยที่เกิดจากความสมัครใจ เช่น เกิดความต้องการที่อยู่อาศัยอันเนื่องมาจากขนาดครอบครัวที่ใหญ่ขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น สภาพตัวบ้านที่ไม่ดี ขาดความสะดวกในการเดินทาง และความต้องการการใช้พื้นที่รอบบ้าน

นอกเหนือจากปัจจัยที่ทำให้เกิดการย้ายที่อยู่อาศัยแล้ว ยังมีปัจจัยที่เป็นแรงต้านการย้ายที่อยู่อาศัย เช่น ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของบ้านมีแนวโน้มไม่คิดที่จะย้ายที่อยู่อาศัยมากกว่าผู้ที่เช่าบ้านอยู่ ผู้ที่อาศัยที่หนึ่ง ๆ เป็นเวลานาน จะเกิดความเคยชิน ไม่อยากปรับตัวกับการย้ายที่อยู่อาศัย

---

[24] Ernest George Ravenstein, "The Laws of Migration," *Journal of the Statistical Society of London* 48(2) (1885): P.167-235, (in thai).

[25] นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน," หน้า 4-5.

ธนิสร วรฉัตรธาร[26] ได้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของครัวเรือนของพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งในประเทศไทย พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย 2 รูปแบบ คือ การย้ายที่อยู่อาศัย และการไม่ย้ายที่อยู่อาศัย คือ

1) การย้ายที่อยู่อาศัย มีสาเหตุจากการแต่งงาน และการย้ายที่ทำงาน ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยขึ้น

2) การไม่ย้ายที่อยู่อาศัย ผู้ที่ไม่ย้ายที่อยู่อาศัยจะมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การต่อเติมที่อยู่อาศัย โดยมีสาเหตุหลักจากความต้องการใช้พื้นที่เพิ่มขึ้น

นพนันท์ เดชกูลพรศิริ[27] ได้ศึกษาปัจจัยที่สำคัญที่สนับสนุนให้แรงงานต่างด้าวประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้างในประเทศไทย พื้นที่กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่าแรงงานต่างด้าวมีแรงจูงใจที่ส่งเสริมให้เข้ามาทำงานในประเทศไทย 3 ด้าน คือ

1) ด้านเศรษฐกิจ มีความคาดหวังที่จะได้รับโอกาสในการทำงาน และสามารถทำงานเพื่อเก็บเงิน ใช้เป็นเงินก้อนสำหรับตั้งตัวได้

2) ได้รับการชักชวนจากกลุ่มเพื่อนประเทศเดียวกัน เมื่อแรงงานปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมได้แล้ว จะมีการชักชวนให้ ญาติ พี่น้อง เดินทางข้ามมาทำงานในประเทศไทย

3) ด้านการทำงาน งานที่ได้รับในประเทศไทยไม่มีความซับซ้อน เนื่องจากเป็นงานใช้แรงงาน (Unskill Labours) ทำให้แรงงานไม่มีความกดดันในการทำงาน

พิมพ์ชนก บุลยเลิศ[28] ได้ศึกษาแรงงานต่างด้าวประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่เข้ามาทำงานในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าแรงจูงใจที่ทำให้แรงงานต่างด้าวตัดสินใจเดินทางข้ามมาทำงานในประเทศไทย คือ ต้องการสร้างฐานะให้กับตนเองและครอบครัว เนื่องจากการทำงานในประเทศไทยได้รับค่าจ้างที่สูงกว่าในประเทศของตนเอง และแรงงานก่อสร้างกลุ่มตัวอย่างมีเงินเหลือเก็บจากการทำงานในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

---

[26] ธนิสร วรฉัตรธาร, "การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของครัวเรือนพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรณีศึกษา พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สาขาสำนักงานใหญ่" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556), หน้า 29-32.

[27] นพนันท์ เดชกูลพรศิริ, "การศึกษาปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมหลักในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมและการบริหารการก่อสร้าง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2553), บทคัดย่อ.

[28] พิมพ์ชนก บุลยเลิศ, "แรงงานต่างด้าวในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดเชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิภาคศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551), บทคัดย่อ.

สุขใจ น้ำผุด[29]ได้กล่าวถึงการวางแผนการเงินในแต่ละช่วงวัยของบุคคล เป็นการจัดระเบียบด้านการเงินของบุคคลให้มีประสิทธิภาพด้วยการรู้ถึงที่มาของรายรับ และรายจ่ายออกไปอย่างถูกต้อง เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยแบ่งได้เป็น ระยะเริ่มตั้งครอบครัว ระยะขยายครอบครัว ระยะการแยกครอบครัว ระยะช่วงกลางครอบครัว และระยะวัยชรา โดยการใช้จ่ายเพื่อที่อยู่อาศัยจะเกิดขึ้นใน 2 ระยะ คือ ระยะขยายครอบครัว และระยะการแยกย้ายครอบครัว เพื่อรองรับสมาชิกที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่อยู่อาศัย

Maslow (1970)[30] ได้แบ่งลักษณะความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เกิดเป็นทฤษฎีลำดับขั้นความตองการของมนุษย์ (Maslow's Need Hierarchy) มี 5 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้แก่ อาหาร ยารักษาโรค เครื่องแต่งกาย และที่อยู่อาศัย

ด้านที่ 2 ความต้องการทางความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการทั้งทางด้านความปลอดภัยต่อร่างกาย ความมั่นคงในหน้าที่การงาน และความมั่นคงทางการเงิน เช่น มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และมีอาชีพที่มั่นคง

ด้านที่ 3 ความต้องการทางด้านสังคม (Belongingness and Love needs) ได้แก่ ความต้องการด้านความรัก การเป็นเจ้าของ และความต้องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นในสังคม เช่น ความรักระหว่างคู่รัก พ่อ แม่ ลูก เพื่อน เป็นที่ยอมรับจากสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือหลายกลุ่ม

ด้านที่ 4 ความต้องการทางด้านฐานะ หรือการยกย่องนับถือ (Esteem needs) คือ ความต้องการในการเป็นที่ยอมรับและสรรเสริญจากสังคมหรือผู้อื่น มีฐานะ และเกียรติยศในสังคม เช่น ความต้องการครอบครองสินค้าและบริการที่ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง เช่น อสังหาริมทรัพย์ เครื่องประดับ สินค้าราคาแพง หรือบริการระดับดีเยี่ยม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

---

[29] สุขใจ น้ำผุด. 2537. อ้างถึงใน พิจิตรา ก้องกิตติงาม, "การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556), หน้า 19.

[30] Maslow, A. H. (1970). Motivation and personality (2 nd ed.): New York. Cited in Noble S. M. Haytko, D. L.; and Phillips, J., "What drives college-age Generation Y consumers?," *Journal of Business Research* 62, no. 6 (2009): 617-28.

ด้านที่ 5 ความต้องการเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จในชีวิต (Need for Self-Actualization) คือความปรารถนาขั้นสูงสุดในชีวิตของแต่ละคน ด้วยการประสบความสำเร็จในชีวิต หรือบรรลุเป้าหมายสูงสุดของชีวิตที่แต่ละคนได้ตั้งไว้

ปัณณพิชญ์ โรจนวุฒนนท์[31] ได้กล่าวถึงความต้องการที่อยู่อาศัยว่ามนุษย์มีความต้องการที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมตามอัตภาพ เป็นความต้องการพื้นฐานหนึ่งในปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ โดยได้แบ่งแยกเหตุแห่งความต้องการที่อยู่อาศัยไว้ 2 เหตุ ประกอบด้วย

1) ความต้องการที่อยู่อาศัยเนื่องจากต้องการขยายที่อยู่ เกิดจากมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อความต้องการพื้นที่ใช้สอยภายในที่พักอาศัยมากขึ้น โดยเริ่มจากการการแต่งงาน และมีครอบครัว การมีลูกทำให้เกิดความต้องการแยกห้องนอนให้ลูก และเมื่อลูกแต่งงานมีครอบครัวความต้องการใช้พื้นที่ก็จะลดลงตามไปด้วย

2) ความต้องการที่อยู่อาศัยทดแทนของเดิม เมื่อที่อยู่อาศัยเริ่มมีความแออัด ส่งผลให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ทดแทน โดยอาจเป็นในรูปของการทุบ และสร้างขึ้นมาใหม่ หรือสร้างขึ้นมาใหม่ในพื้นที่เดิมที่ยังพอดีพื้นที่ดินเหลืออยู่ หรือเป็นการหาซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ที่ขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อให้เกิดการอยู่อาศัยที่เหมาะสมแก่อัตภาพดังเดิม

ประสงค์ เอี่ยมอนันต์ (อ้างถึงใน เสาวณีย์[32]) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้มนุษย์มีความต้องการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ถึงแม้จะต้องแลกมาด้วยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มากกว่าการเช่า เนื่องจากเหตุผลทางด้านสังคม คือ การสร้างความเชื่อมั่นคงถาวรให้กับครอบครัว, เป็นสวัสดิภาพที่ดีเมื่อเกษียณอายุ, ได้รับการนับถือในสังคม, การเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยเป็นแนวคิดของผู้มีการศึกษา, เป็นการสะสมทรัพย์สินในรูปแบบหนึ่ง, เป็นผลเมืองดี และเป็นโอกาสที่จะได้อยู่อาศัยตามที่ตนชอบ และเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ คือ เป็นการลงทุนที่ถูกต้อง, เป็นสิ่งชักจูงให้รู้จักเก็บออม, มีเกียรติ และได้รับการนับถือทางด้านการเงิน, เป็นการอยู่อาศัยที่มีอิสระพ้นจากการเช่า

---

[31] ปัณณพิชญ์ โรจนวุฒนนท์, "ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้ที่กำลังจะซื้อบ้านสนใจซื้อบ้านมือสอง" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 16.

[32] เสาวนีย์ นวกิจไพฑูรย์, "ความต้องการที่อยู่อาศัยของอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540), หน้า 16.

วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์[33] ได้กล่าวถึงความต้องการที่อยู่อาศัยมี 2 ประการ โดยประการแรก คือ ความต้องการที่อยู่อาศัยที่สะท้อนออกมาจาก ความต้องการที่เป็นจริง (Housing Need) ซึ่งเป็นความต้องการที่ขาดไม่ได้ เกิดขึ้นตามสภาวะของเศรษฐกิจ การขยายตัวของประชากร การแต่งงาน และความต้องการแยกครอบครัว ประการที่สอง ความต้องการที่อยู่อาศัยแบบฉาบฉวย (Housing Want) เป็นความต้องการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการพิเศษอื่น ๆ เพื่อแสดงออกถึงฐานะ หรือเพื่อความสะดวกสบายที่เพิ่มขึ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่อยู่อาศัยสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสมาชิกในครอบครัว และฐานะทางการเงินเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการที่อยู่อาศัย โดยแบ่งได้ 2 ประการ คือ ความต้องการที่เป็นจริงเพื่อใช้ที่อยู่อาศัยในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ในด้านที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตได้แก่ อาหาร ยารักษาโรค เครื่องแต่งกาย ที่อยู่อาศัย และความต้องการที่อยู่อาศัยแบบฉาบฉวย การครอบครองที่อยู่อาศัยเกินกว่าความต้องการทางร่างกาย เพื่อแสดงออกถึงฐานะ หรือเพื่อความสะดวกสบายที่เพิ่มขึ้น จะสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความตองการของมนุษย์ในด้านที่ 4 ความต้องการทางด้านฐานะ และการยกย่องนับถือ ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัย เป็นหนึ่งสิ่งในการครอบครองที่ส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเองอย่างยิ่ง

2.9 แนวคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกที่อยู่อาศัย

ศิริวรรณ เสรีรัตน์[34] อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ใจเที่ยง ได้กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ประกอบด้วย การตระหนักถึงปัญหา การแสวงหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การซื้อ และการประเมินหลังการซื้อ ซึ่งมีปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของกลุ่มผู้บริโภค คือ

1) ปัจจัยด้านลักณะทางประชากรศาสตร์ เป็นเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชนชาติ รายได้ วงจรชีวิตของครอบครัว อาชีพ สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบ

---

[33] "การประมูลขายอสังหาริมทรัพย์ ปี 2542," วารสารธนาคารอาคารสงเคราะห์ 12 (2541) : 21-22 อ้างถึงใน วาสินี ลิ่มอรุณ, "การวางแผนเพื่อประมูลซื้อห้องชุดพักอาศัยระดับราคาปานกลางในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543), หน้า 9.

[34] ศิริวรรณ เสรีรัตน์, พฤติกรรมผู้บริโภค, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนศึกษา, 2538). อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ใจเที่ยง, "ปัจจัยในการเลือกที่อยู่อาศัยประเภทบ้านจัดสรรระดับราคาปานกลาง ในอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551), หน้า17-18.

ต่อพฤติกรรมในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนการแสวงหาข้อมูล อายุ กับรายได้ของผู้ซื้อจะมีผลต่อจำนวนและประเภทของแหล่งข้อมูล ร่วมกับระยะเวลาที่ใช้หาข้อมูล

2) ปัจจัยด้านรูปแบบการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของบุคคลซึ่งแดสงออกมาในรูปแบบกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็น รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

3) ปัจจัยด้านสถานการณ์ เป็นปัจจัยที่เกิดจากอิทธิพลจากสถานการณ์แวดล้อมในช่วงเวลาหนึ่งในสถานที่หนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในช่วงสั้น ๆ โดยผู้ซื้ออาจรู้สึกถูกกดดันที่จะต้องปฏิบัติในลักษณะที่ขัดกับตัวตนของผู้ซื้อ

4) ปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นสิ่งที่สามารถกำหนดพฤติกรรมการซื้อได้จากสร้างการรับรู้ สร้างแรงจูงใจ สร้างการเรียนรู้ และสร้างเป็นทัศคติของผู้บริโภคขึ้น

5) ปัจจัยด้านสังคม เป็นแรงพลักดันที่บุคคลอื่นมีพฤติกรรมการซื้อส่งผลต่ออีกบุคคลหนึ่งในด้านครอบครัว กลุ่มอ้างอิงและผู้นำความคิด บุคคลชั้นนำทางสังคม ลักษณะวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อยในสังคม

ธิติมา อุณวิไล[35] ได้กล่าวถึงปัจจัย 4 ด้านสำคัญในการเลือกบริเวณที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย

1) ปัจจัยด้านรายได้ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพอใจ มีการเลือกที่อยู่อาศัย เมื่อรายได้ของผู้อยู่อาศัยมากขึ้น โอกาสของการเลือกรูปแบบบ้าน ทำเลที่ตั้ง และความพอใจในสิ่งที่ชอบก็จะได้รับการตอบสนองมากขึ้นตามไปด้วย

2) ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระจายตัวของประชากร ครอบครัวจะพิจารณาถึงความสะดวกในการเดินทางของหัวหน้าครอบครัว กับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและที่ทำงานให้เหมาะสมกับราคาที่ดินเป็นหลัก และความต้องการในด้านอื่น ๆ รองลงมา

3) ปัจจัยด้านสภาพครอบครัว เป็นการพิจารณาถึงการใช้พื้นที่ของสมาชิกในครอบครัว การมีเด็กจะกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัยที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ขึ้น และพิจารณาถึงทำเลของที่พักอาศัยที่อยู่ในพื้นที่เขตการศึกษาของโรงเรียนที่ดี และครอบครัวที่ไม่มีเด็กจะพิจารณาเลือกที่อยู่อาศัยที่มีพื้นที่เล็กกว่า แต่จะมีทำเลที่ตั้งใจกลางเมืองมากกว่า

---

[35] ธิติมา อุณวิไล, "พฤติกรรมของผู้ขายบ้านมือสองในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ กรณีศึกษาเขตบางเขน" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 12-13.

4) ปัจจัยด้านอื่น ๆ นอกเหนือจาก 3 ปัจจัยข้างต้นแล้ว ยังมีปัจจัยด้านอื่น ๆที่ส่งผลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยด้วย เช่น การแบ่งแยกเชื้อชาติ และชนชั้น

Brian Goodal[36] ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของหลักเกณฑ์ 3 ประการในการเลือกที่อยู่อาศัยของมนุษย์ ประกอบด้วย

1) ลักษณะที่อยู่อาศัย คือ ความใหม่ของที่อยู่อาศัย ขนาดที่เหมาะสมกับครอบครัว และคุณสมบัติส่วนประกอบภายในที่อยู่อาศัย

2) ลักษณะชุมชน โดยผู้อยู่อาศัยจะเลือกอาศัยในชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เหมือนกันตนเอง

3) ความสัมพันธ์ของทำเลที่ตั้งกับพื้นที่โดยรอบ ประกอบด้วย ความสะดวกในการเดินทางไปทำงาน ย่านการค้า และการติดต่อสัมพันธ์กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในชีวิตของผู้อยู่อาศัย

สรุปได้ว่าระดับรายได้เป็นปัจจัยหลักในการเลือกที่อยู่อาศัย โดยผู้ที่มีรายได้สูงจะมีโอกาสในการเลือกทำเลที่ตั้งของที่อยู่อาศัยได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ยิ่งที่อยู่อาศัยมีความสะดวกในการเข้าถึงมากเท่าใดก็จะมีราคาสูงขึ้น

2.10 แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย

พิจิตรา ก้องกิตติงาม[37] ได้กำหนดขั้นตอนการวางแผนด้านการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย โดยอ้างอิงจากแนวคิดการบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคร่วมกับกลยุทธ์ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เกิดเป็นขั้นตอนการวางแผนด้านการเงินสำหรับที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 มีแนวคิดในการวางแผนด้านที่อยู่อาศัย เกิดจากความสนใจที่จะซื้อที่อยู่อาศัย และทำให้ผู้วางแผนดำเนินการศึกษาข้อมูลที่อยู่อาศัย และข้อมูลด้านอื่น ๆ เช่น การออมเงิน การลงทุน การกู้

ขั้นตอนที่ 2 มีแนวคิดที่จะสร้างรายได้ โดยการมองหาอาชีพที่มั่นคง หรือรายได้ที่ต่อเนื่อง เพราะที่อยู่อาศัยเป็นสินค้าที่มีราคาสูง การมีรายได้และอาชีพที่มั่นคงจะเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือในการขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยจากธนาคาร และยังช่วยให้ผู้วางแผนสามารถวางแผนประมาณการใช้จ่ายสำหรับที่อยู่อาศัยในอนาคตได้

---

[36] Brian Goodal, (1974), อ้างถึงใน ปัณณพิชญ์ โรจนวุฒนนท์, "ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้ที่กำลังจะซื้อบ้านสนใจซื้อบ้านมือสอง," หน้า 16.

[37] พิจิตรา ก้องกิตติงาม, "การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," หน้า 20.

ขั้นตอนที่ 3 มีการออมเงินเพื่อการที่อยู่อาศัย เป็นการสร้างหลักประกันที่สำคัญในการขอสินเชื่อกู้ซื้อที่อยู่อาศัยจากธนาคาร และยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความตั้งใจที่จะซื้อที่อยู่อาศัยของผู้วางแผน โดยทั่วไปวงเงินออมอย่างน้อยที่สุดเพื่อใช้เป็นเงินดาวน์ จะอยู่ที่ร้อยละ 10 ของราคาที่อยู่อาศัย

ขั้นตอนที่ 4 มีการวางแผนเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย ผู้วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยเมื่อผ่าน 3 ขั้นตอนแรกมาแล้ว จะเริ่มมองหา ทำเล ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการที่อยู่อาศัยในย่านนั้น ๆ ราคาของที่อยู่อาศัยในอนาคต และระยะเวลาที่คาดว่าจะซื้อที่อยู่อาศัย การตัดสินใจด้านระยะเวลาว่าจะซื้อที่อยู่อาศัยเมื่อใด จะเป็นการแสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะซื้อของผู้วางแผน ยิ่งระยะเวลาสั่นเท่าใดจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะซื้อที่อยู่อาศัยมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 มีการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัย เป็นกระบวนการที่ผู้วางแผนตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยโดยมีการจอง การทำสัญญาเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย และมีการเตรียมพร้อมด้านการขอกู้สินเชื่อที่อยู่อาศัยจากธนาคาร

เธียรรุจ ธรณวิกรัย[38] ได้กล่าวถึงการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยที่ต้องคำนึงถึงเมื่อต้องการซื้อที่อยู่อาศัยไว้ 8 ข้อ ประกอบด้วย

ข้อที่ 1 การออมเงิน ผู้วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยควรรู้ประเภทการออม จำนวนการออมเงินเป็นสัดส่วนกับรายรับต่อเดือน รู้แหล่งการออมเงินที่ปลอดภัย และน่าเชื่อถือ รู้ถึงอัตราผลตอบแทน และความเสี่ยงที่จะได้รับจากการออมในแต่ละประเภท

ข้อ 2 การลงทุน ผู้วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยควรรู้เกี่ยวกับประเภทการลงทุน รู้ถึงอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงที่จะได้รับจากการลงทุนในแต่ละประเภท

ข้อ 3 เงินจอง ผู้วางแผนซื้อที่อยู่อาศัยควรรู้เกี่ยวกับข้อกำหนดของแต่ละโครงการ โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีมูลค่าไม่เกินร้อยละ 1 ของราคาที่อยู่อาศัย เพื่อเป็นการจองที่อยู่อาศัยนั้น ๆไว้ และจะต้องชำระเงินจำนวนนี้ก่อนการทำสัญญาจะซื้อจะขาย ทั้งนี้เมื่อชำระเงินจองแล้วจะไม่สามารถตรวจสอบที่อยู่อาศัยที่จองได้เพราะยังไม่ได้สัญญาว่าจะซื้อ เงินจองจะหักออกจากราคาที่อยู่อาศัยเป็นการจ่ายเพียงครั้งเดียว

ข้อ 4 เงินทำสัญญา มีการชำระเงินค่าทำสัญญาเมื่อจะซื้อที่อยู่อาศัย โดยส่วนใหญ่จะจ่ายหลังจากจองประมาณ 7-14 วัน เมื่อมีการทำสัญญาจะซื้อจะขาย โดยปกติจะต้องชำระเงินค่าทำสัญญามูลค่าร้อยละ 1-5 ของราคาขาย ขณะที่โครงการที่อยู่อาศัยที่มีราคาแพงบางแห่งอาจจะ

[38] เธียรรุจ ธรณวิกรัย, ทุบกระปุกซื้อบ้าน 2015 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธิงค์ออฟลิฟวิงค์, 2558), หน้า 52.

ต้องชำระเงินค่าทำสัญญามูลค่าเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7-10 ของราคาขาย ซึ่งจะต้องชำระเป็นเงินสดหรือบัตรเครดิต

ข้อ 5 เงินดาวน์ ต้องมีเงินดาวน์ประมาณร้อยละ 10 ของราคาที่อยู่อาศัยและสามารถผ่อนชำระเงินดาวน์ได้เป็นงวด ๆ เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังตัดสินใจชำระเงินค่าจองและเงินค่าทำสัญญาเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเงินดาวน์จะมีมูลค่าอยู่ที่ร้อยละ 10-30 ของราคาที่อยู่อาศัยและส่วนใหญ่จะไม่มีดอกเบี้ย

ข้อ 6 การกู้เพื่อที่อยู่อาศัย โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อเพื่อซื้อคอนโดมิเนียม ตามอัตราส่วนสินเชื่อต่อราคาบ้าน LTV หรือ Loan to Value Ratio ได้ไม่เกินร้อยละ 90 ของมูลค่าหลักประกันที่อยู่อาศัยประเภทบ้านละอาคารชุด อัตราส่วน LTV จะขึ้นอยู่กับนโยบายของภาครัฐในช่วงเวลานั้น ๆ ดังนั้นผู้ที่จะซื้อที่อยู่อาศัยโดยการกู้ธนาคารพาณิชย์จะต้องเตรียมเงินส่วนที่เหลือไว้เพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นเงินดาวน์

ข้อ 7 ระยะเวลาในการผ่อนชำระค่างวดที่อยู่อาศัย ผู้กู้ต้องผ่อนชำระเป็นรายเดือน ระยะเวลา 15-30 ปี ขึ้นอยู่กับยอดเงินดาวน์ในช่วงต้น หรือเงื่อนไขสัญญาอื่น ๆ

ข้อ 8 จำนวนเงินที่ต้องผ่อนชำระค่างวดที่อยู่อาศัย ควรผ่อนชำระเป็นมูลค่าประมาณร้อยละ 25-30 ของรายได้ โดยนโยบายจากธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ได้กำหนดจำนวนมูลค่าที่ต้องผ่อนชำระเงินกู้ในแต่ละงวดไว้ไม่เกินร้อยละ 40 ของรายได้ผู้ขอสินเชื่อ

2.11 แนวคิดเรื่องการออมเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย

สุขใจ น้ำผุด[39] ได้กล่าวถึงการออมเงินไว้ว่าเป็นรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้ว ซึ่งรายได้ที่คงเหลือ และไม่ได้นำไปใช้จ่ายอื่น ๆ จะเรียกว่า เงินออมการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่มากเมื่อเทียบกับการลงทุน

สุพพตา ปิยะเกศิน[40] ได้กล่าวถึงการออมเงินไว้ว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ของแต่ละบุคคลนอกจากนี้ เงินออมยังใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดหมายไว้ด้วย เงินออมจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีไว้อย่างยิ่ง โดยแบ่งเงินออมออกเป็น 2 ประเภท ประกอบด้วย

---

[39] สุขใจ น้ำผุด, กลยุทธการบริหารการเงินบุคคล (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537) อ้างถึงใน พิจิตรา ก้องกิตติงาม, "การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," หน้า 23.

[40] สุพพตา ปิยะเกศิน, การเงินส่วนบุคคล (กรุงเพทฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546) อ้างถึงใน เรื่องเดียวกัน, หน้า 28.

1) เงินออมระยะสั้น เป็นเงินที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์การใช้เงินไว้ภายในระยะเวลาช่วงสั้น ๆ ส่วนใหญ่เงินออมในระยะสั้นนี้ มักจะเป็นการออมเงินไว้สำหรับใช้จ่ายประเภทฟุ่มเฟือย ดังนั้น เงินออมในระยะสั้นจึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดลำดับความสำคัญในการใช้เงินตามวัตถุประสงค์ได้

2) เงินออมระยะยาว เป็นจำนวนเงินที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายในระยะเวลานาน อย่างน้อย 3 ปี ขึ้นไป เช่น เงินทุนเพื่อใช้จ่ายหลังเกษียณอายุ เงินทุนเพื่อการศึกษาของบุตร รวมถึงเงินลงทุนซื้อหุ้น พันธบัตร หรืออสังหาริมทรัพย์

พิจิตรา ก้องกิตติงาม[41] ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการออมเงิน 5 ประการประกอบด้วย การออมเงินเพื่อใช้จ่ายหลังเกษียณอายุ การออมเงินเพื่อการท่องเที่ยว การออมเงินเพื่อการศึกษา การออมเงินเพื่อซื้อสินค้าทั่วไป การออมเงินเพื่อความมั่นคงหรือเป็นมรดก และการออมเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย โดยที่อยู่อาศัยเป็นสินค้าที่มีมูลค่าสูงจึงต้องอาศัยการออมเงิน และการวางแผนทางการเงินระยะเวลาหนึ่งก่อนตัดสินใจซื้อ ซึ่งการออมเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยยังเป็นหนึ่งในหนักประกันในการขอสินเชื่อที่อยู่อาศัยด้วย โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมดังนี้

1) รายได้ มีความสัมพันธ์กับการออม โดยผู้ที่มีรายได้สูงจะมีระดับการออมที่ดี ยิ่งรายได้สูงมากขึ้นจะก่อให้เกิดความพึงพอใจในการออมมากขึ้น ทำให้จำนวนเงินที่ออมมีมากขึ้นตาม

2) อาชีพ เป็นปัจจัยที่มีแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ทำให้เกิดการออมที่ไม่เท่ากัน โดยผู้ที่มีอาชีพมั่นคงมีแนวโน้มที่จะออมเงินได้มากกว่าผู้ที่มีอาชีพไม่มั่นคง

3) ขนาดของครัวเรือน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการออม เมื่อครัวเรือนมีขนาดใหญ่ขึ้น จะส่งผลให้การออมเงินมีแนวโน้มลดลง สาเหตุจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับจำนวนผู้พึ่งพิงซึ่งครอบครัวต้องให้ความอุปการะทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น

4) ช่วงอายุ ในแต่ละช่วงอายุจะเกิดการใช้จ่ายเงินโดยมีเหตุผลหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการใช้จ่ายแตกต่างกันออกไป เช่นเดียวกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดกลุ่มคนทางการตลาดกลุ่มใหม่ที่มีรสนิยมการใช้จ่ายที่แตกต่างกันออกไป ส่งผลให้เกิดการออมในแต่ละช่วงอายุแตกต่างกัน

5) เขตชนบท และเขตเมือง โดยความแตกต่างด้านภูมิศาสตร์หรือภูมิภาคเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงิน เนื่องจากปัจจัยที่กำหนดความสามารถ สิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมเงินจะแตกต่างกัน รวมถึงระดับการพัฒนาของสินค้าในเมือง และชนบทก็มีความแตกต่างกัน

[41] Yao, R., Wang, F., Weagley, R. O., and Liao, L. (2011), อ้างถึงใน พิจิตรา ก้องกิตติงาม, เรื่องเดียวกัน, หน้า 24.

6) ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมจากผู้ที่มีลูก และเป็นพ่อ แม่ที่มีระดับการศึกษาสูงจะออมเงินเพื่อการศึกษาของลูก เพื่อให้ลูกมีการศึกษาที่ดีเช่นตนเอง จะมีความรู้ด้านการออมเงินเพื่อใช้บริหารความเสี่ยงด้านการเงินในอนาคตได้มากกว่าผู้ที่ไม่เคยออมเงินมาก่อน

7) ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย กลุ่มที่ไม่ใช่เจ้าของที่อยู่อาศัยจะมีการออมเงินเพื่อใช้จ่ายมากกว่ากลุ่มที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย

8) ปัจจัยด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย ความอยากออมจากค่านิยม เช่นการสร้างหรือปลูกฝังวัฒนธรรมการออม ความสะดวกที่จะออมเงิน เช่นบริการที่สะดวกมากขึ้นจากสถาบันการเงินที่มีบทบาทต่อการออมเงินในทางบวก สิ่งจูงใจในการออม เช่นผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการออมเงิน มาตรการภาครัฐการให้สิทธิประโยชน์ด้านการลดหย่อนภาษี

2.12 แนวคิดเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมขั้นต่ำ

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ[42] ได้กล่าวถึงสวัสดิการสังคมขั้นต่ำหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าโครงข่ายความมั่นคงทางสังคม (Social Safety Net) เป็นการจัดสวัสดิการทางสังคมตามแนวคิดเสรีนิยมใหม่ให้เฉพาะเจาะจงกับผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้คนกลุ่มนี้มีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย ไม่เสียชีวิตจากการเจ็บป่วยหรือขาดอาหาร เป็นสวัสดิการแบบให้เปล่า ซึ่งรูปแบบการจัดสวัสดิการตามแบบโครงข่ายความมั่นคงทางสังคมนี้ เป็นรูปแบบที่ประเทศไทยนำมาใช้จัดบริการพื้นฐาน และการให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนทั่วไป รวมถึงแรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนถูกต้องด้วย โดยสามารถจำแนกประเภทการจัดสวัสดิการทางสังคมให้ตามสิทธิที่อยู่บนหลักการ “เฉลี่ยทุกข์สุข” ได้ดังนี้

1) บริการสังคม (Social Service) เป็นบริการสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น บริการด้านการศึกษา การสาธารณสุข ที่อยู่อาศัย การจ้างงาน รายได้พื้นฐาน รวมถึงบริการของตำรวจ

2) การสงเคราะห์ทางสังคม (Social Assistance) เป็นบริการจากทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

3) ประกันสังคม (Social Insurance) เป็นโครงการที่ผู้มีรายได้เข้าร่วม และออกเงินสมทบเข้ากองกลาง และจะได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลัง โดยภาครัฐเป็นผู้ดำเนินงาน และจัดการระบบ เพื่อคุ้มครองประชาชนที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน

---

[42] ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ, บทสังเคราะห์ภาพรวม การพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจน และคนด้อยโอกาสในสังคมไทย (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์ทางการเมือง, 2546), หน้า 71.

4) โครงการช่วยเหลือ และบริการสังคมที่ดำเนินการโดยเอกชน รวมถึงการช่วยเหลือผ่านเครือข่ายครอบครัว-ญาติในเชิงวัฒนธรรม

จอมขวัญ ขวัญยืน[43] ได้ให้ความเห็นต่อการจัดสวัสดิการทางสังคมว่าต้องคำนึงถึงความต้องการของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณของภาครัฐที่จ่ายให้กับสวัสดิการเหล่านั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าว ภาครัฐได้มีการจัดสวัสดิการให้โดยอ้างถึงความมั่นคงของชาติ แต่ด้วยหลักการแบบทุนนิยมที่ต้องการประสิทธิภาพของแรงงานออกมาให้ได้มากที่สุดต่องบประมาณที่เสียไป จึงเป็นข้อจำกัดในการจัดสวัสดิการให้กับกลุ่มแรงงานดังกล่าวไม่เหมาะสม หรือไม่ได้รับสวัสดิการ รวมถึงการทำให้ทุกฝ่ายอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ควรคำนึงถึงศักดิ์ศรีและการให้ความเคารพในความเป็นมนุษย์ของทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียม

สำนักงานประกันสังคม[44] ได้กล่าวถึงเงินชราภาพว่าเป็นเงินสมทบที่จ่ายประกันสังคม คิดเป็นร้อยละ 3 ของฐานเงินเดือนที่นำส่งเงินสมทบ โดยผู้ประกันตนตามมาตรา 33 และมาตรา 39 เท่านั้นที่จะได้รับสิทธิ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เงินบำเหน็จชราภาพ จ่ายเป็นก้อนครั้งเดียว และเงินบำนาญชราภาพ ที่จ่ายให้รายเดือนตลอดชีวิต ซึ่งจะมีการเบิกจ่ายและเงื่อนไขในการใช้สิทธิประกันสังคมที่แตกต่างกันพตามระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบ

โดยสำนักงานประกันสังคมได้ระบุเงื่อนไขเกี่ยวกับบำเหน็จชราภาพของผู้ประกันตนจะได้รับเงินได้ ต้องตรงตามเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ประกอบด้วย อายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตัว เป็นผู้ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต ดังนี้

1) กรณีจ่ายเงินสมทบน้อยกว่า 12 เดือน จะได้รับเงินออมชราภาพของผู้ประกันตนฝ่ายเดียว โดยจะได้รับเงินบำเหน็จชราภาพเท่าที่ผู้ประกันตนจ่ายให้กับสำนักงานประกันสังคม

2) กรณีจ่ายเงินสมทบตั้งแต่ 12 เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 180 เดือน (15 ปี) จะได้รับเงินออมชราภาพของผู้ประกันตน รวมกับเงินสมทบนายจ้าง และผลประโยชน์ตอบแทน

และสำนักงานประกันสังคมยังได้ระบุถึงบำนาญชราภาพ โดยผู้ประกันตนจะได้รับเงินเมื่อมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ หรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน กรณีจ่ายเงินสมทบ 180 เดือน (15 ปี)

---

[43] จอมขวัญ ขวัญยืน, "การศึกษาการจัดสวัสดิการแรงงานต่างด้าว: กรณีศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549), หน้า 21.

[44] "หลักเกณฑ์และเงื่อนไข กรณีชราภาพ," กองทุนประกันสังคม (ออนไลน์), 2566, เข้าถึงเมื่อ 15 มี.ค. 2566, แหล่งที่มา : www.sso.go.th/wpr/main/service/กองทุนประกันสังคม.

จะได้รับเงินบำนาญชราภาพเป็นรายเดือนคิดเป็นอัตรา ร้อยละ 20 ของค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้ายที่จ่ายประกันสังคม โดยคำนวณจากฐานค่าจ้าง ขั้นต่ำ 1,650 บาท สูงสุดไม่เกิน 15,000 บาท

2.13 วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้าง 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา ได้ดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านที่เกี่ยวกับการเตรียมการที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ด้านแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และแรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลตามวัตถุประสงค์ จากตารางที่ 2.2 พบว่ากลุ่มที่มีรายได้สูงจะมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยและมีความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่ อ้างอิงจากงานวิจัยของ บัญชา บูรณสิงห์[45]เรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยในวัยสูงอายุของผู้มีอายุ 50 ปี ขึ้นไปที่ทำงานในบริษัทชั้นนำในกรุงเทพมหานคร รายได้ปานกลาง พบว่าร้อยละ 25 เมื่อถึงวัยเกษียณอายุจะไม่อยู่อาศัยในบ้านหลังปัจจุบัน โดยบางส่วนจะย้ายกลับไปภูมิลำเนาเดิม บางส่วนต้องการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ กับบางส่วนมีที่อยู่อาศัยครอบครอง และมีไว้เมื่อตอนสูงวัยอยู่แล้ว และสอดคล้องจากงานวิจัยของ ปิยดา พันสนิท[46] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น บุคลากรที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่น ที่มีอายุระหว่าง 50-60 ปี โดยศึกษาว่าถ้าไม่ใช่คนในพื้นที่ขอนแก่น เมื่อเกษียณจะมีความต้องการย้ายที่อยู่อาศัยกลับไปภูมิลำเนาเดิมหรือไม่ ซึ่งพบว่าบุคลากรเกินกว่าครึ่งมีรายได้สูง และส่วนใหญ่มีเงินออมเมื่อเกษียณ ซึ่งเมื่อเกษียณอายุแล้วจะไม่กลับภูมิลำเนาเดิม ต้องการซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากเคยชินพื้นที่แล้ว ทั้งสองงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่มีรายได้ปานกลาง และรายได้สูง มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ในส่วนของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยอ้างอิงจาก ปริญญา วชิระนิเวศ[47] ที่ได้ศึกษาเรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยของบุคลากรผู้มีรายได้น้อยของสภากาชาดไทย พบว่ากลุ่มผู้มีรายได้น้อยส่วนใหญ่จะเช่าอยู่ใกล้เมือง และกลุ่มที่มีรายได้มากกว่าจะเป็นกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองและ อยู่ชานเมือง บุคคลรายได้น้อยเกือบครึ่งยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และกลุ่มที่มีแล้วส่วนหนึ่งอยู่กับพ่อแม่ ซึ่งบุคลากรทุกกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 1 หมื่นบาท มีความต้องการมีที่อยู่อาศัย โดยต้องการภายใน 2-3 ปีข้างหน้า มีเงินเก็บ 1.5-3 พันบาท มีเงินออม ไม่เกิน 5หมื่นบาท กลุ่มที่ต้องการที่อยู่อาศัยเป็นกลุ่มที่มีเงินเก็บน้อย มีเงินก้อนน้อยกว่า 1 หมื่นบาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการซื้อที่อยู่อาศัยใน

---

[45] บัญชา บูรณสิงห์, “ความต้องการที่อยู่อาศัยในวัยสูงอายุของผู้ที่ทำงานบริษัทชั้นนำในกรุงเทพมหานคร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 104-113.

[46] ปิยดา พันสนิท, "ความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น," บทคัดย่อ.

[47] ปริญญา วชิระนิเวศ, "ความต้องการที่อยู่อาศัยของบุคลากรผู้มีรายได้น้อยของสภากาชาดไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 65-69.

เมือง สอดคล้องกับ เจษฎา โล่พิมานชัยฤทธิ์[48] ได้ศึกษาเรื่องความต้องการที่อยู่อาศัยของพนักงานจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปได้ว่าพนักงานสายปฏิบัติการที่ระดับรายได้ต่ำกว่าพนักงานสายวิชาการมีความต้องการที่อยู่อาศัยรูปแบบการเช่าระยะสั้นรายเดือน เนื่องมาจากปัจจัยด้านราคาของที่อยู่อาศัยที่อยู่ในระดับสูงเทียบเคียงราคาตลาด อีกทั้งรายจ่ายประจำวันต่าง ๆ เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น ทำให้ต้องเลือกที่จะพักอาศัยในรูปแบบการเช่ารายเดือนที่ระดับราคาไม่สูงเกินความสามารถที่จะจ่ายได้

ตารางที่ 2.2 วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องของ บัญชา บูรณสิงห์, ปิยดา พันสนิท และพิจิตรา ก้องกิตติงาม

ผู้วิจัย /ปี	**1. บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ.2539)**	**2. ปิยดา พันสนิท (พ.ศ.2554)**	**3. พิจิตรา ก้องกิตติงาม (พ.ศ.2558)**
หัวข้อวิจัย	ความต้องการที่อยู่อาศัยในวัยสูงอายุของผู้ที่ทำงานในบริษัทชั้นนำในกทม.	ความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น	การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วัตถุประสงค์	1. ศึกษาสภาพการใช้ชีวิต ลักษณะทางสังคมและเศรษกิจของผู้ที่เกษียณอายุจากบริษัทชั้นนำในกทม. 2. ศึกษาความต้องการที่อยู่อาศัย เมื่อถึงวัยสูงอายุของผู้ที่ทำงานบริษัทชั้นนำในกทม. 3. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับชุมชนพักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุของผู้ที่ทำงานบริษัทชั้นนำในกทม.	1. ศึกษาลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ สภาพการอยู่อาศัยของบุคลากรก่อนเกษียณอายุที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่น 2. ศึกษาความต้องการที่อยู่อาศัยของบุคลากรก่อนเกษียณภูมิลำเนาต่างถิ่น 3. ศึกษาประเภทที่อยู่อาศัยของบุคลากรก่อนวัยเกษียณภูมิลำเนาต่างถิ่น ที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุ	1. ศึกษาลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ และที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของบัณฑิตจบใหม่ 2. ศึกษาการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยและการวางแผนด้านการเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย 3. ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมหรืออุปสรรคต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย
กลุ่มประชากร	ผู้ที่ทำงานในบริษัทชั้นนำอายุ 50 ปี ขึ้นไป	บุคลากรก่อนวัยเกษียณอายุระหว่าง 50-60 ปี	บัณฑิตจบใหม่จากจุฬาฯ ประจำปีการศึกษา 2557
เครื่องมือ	แบบสอบถาม	แบบสอบถาม	แบบสอบถาม

[48] เจษฎา โล่พิมานชัยฤทธิ์, "ความต้องการที่อยู่อาศัยของพนักงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), หน้า 103-05.

ผู้วิจัย /ปี	1. บัญชา บูรณสิงห์ (พ.ศ.2539)	2. ปิยดา พันสนิท (พ.ศ.2554)	3. พิจิตรา ก้องกิตติงาม (พ.ศ.2558)
ผลการวิจัย	1. กลุ่มตัวอย่างอายุ 50-55 ปี สมรส มีบุตร ไม่เกิน 3 คน สมาชิกครอบครัวไม่เกิน 5 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ กทม. รายได้ครอบครัว 2-5 หมื่นบาท ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บ้าน เดินห้าง ปลูกต้นไม้ เล่นกีฬา	บุคลากรต่างถิ่นมีภูมิลำเนา อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมรสแล้ว และจบปริญญาโทมากที่สุด รายได้บุคคลเฉลี่ย 5-7 หมื่นบาท ที่อยู่อาศัยเดิมอยู่กับบิดา มารดาเป็นหลัก เมื่อย้ายมาทำงานซื้อที่อยู่อาศัยนอกมหาลัย รูปแบบบ้านเดี่ยว ระดับราคา 2-3 ล้านบาท เนื่องจากกู้เงินง่าย ด้วยสวัสดิการเคหะสงเคราะห์ มข. คู่กับสถานบันการเงินนอกมหาวิทยาลัย	1. บัณฑิตจบใหม่ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ใน กทม. และปริมณฑล แบบบ้านเดี่ยว มีสถานะเป็นผู้อาศัย มีอาชีพพนักงานเอกชน ยังไม่มหนี้สิน มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 25,000 บาท มีการออมเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน 2. กลุ่มผู้เช่าเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการซื้อที่อยู่มากที่สุด
สรุปและข้อเสนอแนะ	1. ภาครัฐควรสนับสนุนภาคเอกชนด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยและการเงินให้กลุ่มผู้สูงอายุโดยตรง 2. เสนอให้ผู้ประกอบการพัฒนาโครงการเพื่อผู้สูงอายุมากขึ้น 3. เสนอให้มีการศึกษากลุ่มประชากรในอาชีพอื่น ๆ เพิ่มเติม 4. ควรมีการขยายผลการศึกษาให้ละเอียดขึ้น	1. ปัจจัยหลักในการเลือกซื้อที่อยู่อาศัย คือใกล้ที่ทำงาน ราคาเหมาะสม และสภาพแวดล้อมดี 2. เกินกว่าครึ่งของบุคลากร ไม่กลับภูมิลำเนาเดิม เนื่องจากมีความเคยชินกับจังหวัดขอนแก่น 3. ปัจจัยหลักของผู้ที่ไม่ต้องการซื้อบ้านใหม่ คือ มีที่ดินอยู่แล้วต้องการสร้างใหม่ และต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเดิม 4. กลุ่มที่ไม่ต้องการซื้อต้องการแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อซ่อมแซมและสร้างใหม่ในที่ดินเดิม	1. บัณฑิตจบใหม่เกินครึ่งมีการวางการออมเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย และให้ความสำคัญต่อนโยบายสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน 2. ความสม่ำเสมอรองรายได้รายจ่าย และความรู้ด้านแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงิน 3. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่สูงการสร้างแรงจูงใจของภาครัฐและเอกชน เป็นสิ่งกระตุ้นการออมเงิน และอุปสรรคการออมเงินคือการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 2.3 วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องของ อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ และนรินสังข์รักษา, วิภาวี อังศุวัชรากร

ผู้วิจัย /ปี	4. อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม (พ.ศ.2560)	5. สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ และนรินสังข์รักษา (พ.ศ.2560)	6. วิภาวี อังศุวัชรากร (พ.ศ.2561)
หัวข้อวิจัย	การวางแผนด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติ และบริษัท แกรนด์ คาแนลแลนด์ จำกัด(มหาชน)	รูปแบบวิถีชีวิตของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในพื้นที่เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร	การจัดการที่พักแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในเขตเมืองกรุงเทพมหานคร
วัตถุประสงค์	1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ในการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยเพื่อวัยเกษียณ 3 ช่วงวัย 2. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมสำหรับวัยเกษียณ 3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการวางแผนที่อยู่อาศัยสำหรับวันเกษียณของ 3 ช่วงวัย	1. ศึกษาวิถีชีวิตของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านวัฒนธรรม ในพื้นที่เขตคลองสามวา 2. ศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติตัวด้านสุขภาพของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในพื้นที่ดังกล่าว 3. วิเคราะห์รูปแบบวิถีชีวิตแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาในพื้นที่ดังกล่าว	1. ศึกษาการจัดการที่พักอาศัยแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในกทม. 2. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการที่พักอาศัยแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในกทม.
กลุ่มประชากร	บุคลากรของ ธอส, การเคหะแห่งชาติ และ แกรนด์ คาแนลแลนด์ ทั้ง 3 ช่วงวัย	แรงงานสัญชาติเมียนมาที่เข้ามาอาศัยในเขตคลองสามวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	1. ผู้ประกอบการ 2. แรงงานสัญชาติ ไทย เมียนมาและกัมพูชาใน 2 บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่
เครื่องมือ	แบบสอบถาม	แบบสัมภาษณ์เชิงลึก	แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัย/ ปี	อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม (พ.ศ.2560)	5. สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ และ นรินสังข์รักษา (พ.ศ.2560)	6. วิภาวี อังศุวัชรากร (พ.ศ.2561)
ผลการวิจัย	1. ช่วงวัยที่มีการวางแผนที่อยู่อาศัยเพื่อเกษียณสูงที่สุด คือ GEN X รองลงมา คือ GEN Y และ GEN Betaโดยมี 2 แบบ 1.1 อยู่ที่เดิมพร้อมกับปรับปรุงที่อยู่อาศัย โดยเน้นปรับปรุงห้องน้ำ งบไม่เกิน 3 แสนบาท 1.2 ต้องการย้ายที่อยู่อาศัย โดยต้องการกลับภูมิลำเนาเดิม มีรูปแบบที่อยู่อาศัยที่ต้องการ คือ ปลูกบ้านเอง 2 ชั้น งบไม่เกิน 3 ล้านบาท	1. วิถีชีวิตของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาก่อนมาไทย รายได้ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย หางานทำยาก และค่าแรงต่ำ อาศัยอยู่เป็นครอบครัวกับญาติพี่น้อง จะอยู่เป็นหมู่บ้าน ปลูกผักทำสวน และจะเดินมาซื้อของอุปโภคที่ตลาด 2. หลังเข้ามาทำงานที่ไทยต้องทำงานหนัก การทำงานในไทยดีกว่าทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีการติดต่อกับเพื่อน และญาติ มีรายได้เหลือเก็บ มีการส่งเงินให้ครอบครัว มีการซื้อของอุปโภคที่ตลาด	วิธีการจัดการที่พักแรงงานก่อสร้างหลัก คือ การเลือกทำเลที่ตั้ง การจัดผังบริเวณ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก การคัดกรองแรงงานเข้าพัก การจัดการเดินทาง การจัดการสุขลักษณะ การจัดการสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย การบริการรักษาพยาบาล มีกฎระเบียบและบทลงโทษ การสื่อสารอบรมและให้ความรู้
สรุปและข้อเสนอแนะ	ทั้ง 3 ช่วงวัย ควรพิจารณา 1. ควรมีรายได้เกิน 28,500 บาท เนื่องจากภาระหนี้รายเดือนและมีผลต่อยอดวงเงินกู้ 2.ต้องไม่มีหนี้สินดังนั้นช่วงอายุที่เหมาะในการวางแผนซื้อที่อยู่อาศัยคืออายุ 29-35 ปี เนื่องจากมีความสามารถในการผ่อนชำระได้ 25-30 ปี ถ้าอายุเกินกว่า 35 ปี สถาบันการเงินจะคิดระยะเวลาการผ่อนชำระไม่เกิน 20 ปี	สร้างการพัฒนาแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมาและชาติพันธุ์อื่นให้รองรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน ในด้านมาตรฐานการควบคุมแรงงานต่างด้าวที่ลักลอบเข้าประเทศไทย และด้านการจัดระเบียบการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาและแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าว	ทั้ง 2 บริษัทมีแนวคิดในการให้ความสำคัญในการจัดการที่พักแรงงานก่อสร้างให้ได้มาตรฐาน ปัญหาและอุปสรรคในการจัดที่พักแรงงานก่อสร้าง คือ การหาทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมในงบประมาณที่กำหนด และปัญหาความขัดแย้งจากพฤติกรรมส่วนบุคคลของแรงงานที่มีความแตกต่างกันของเชื้อชาติ

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าผู้มีรายได้น้อยมีความต้องการแต่ไม่มีการเตรียมตัวด้านที่อยู่อาศัยเพื่อเกษียณอายุ และยังพบว่าทั้ง 4 งานวิจัยไม่ว่าประชากรจะมีรายได้มาก ปานกลาง หรือรายได้น้อย ก็มีความต้องการที่อยู่อาศัยจากเหตุผลที่แตกต่างกัน แต่กลุ่มที่มีรายได้น้อยจะไม่มีการเตรียมตัวด้านที่อยู่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

อาศัยหลังเกษียณ โดยสาเหตุมาจากเรื่องของรายได้ที่น้อย แต่ต้องเข้ามาทำงานในเมือง ทำให้มีค่าใช้จ่ายในส่วนของการเดินทางค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ขาดความสามารถในการก่อหนี้ระยะยาวแบบการซื้อที่อยู่อาศัยเพื่อเป็นที่อยู่ในระยะยาวได้

จากแนวคิดเกี่ยวกับการย้ายหรือการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย และการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดการวางแผนทางการเงินในแต่ละช่วงวัยของบุคคล โดยการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยตามช่วงวัยมีระยะที่ใช้จ่ายเงินเพื่อที่อยู่อาศัยเกิดขึ้น เมื่อมีการแต่งงานหรือมีลูกนั้นจะก่อให้เกิดการวางแผนทางการเงิน ดังนั้นการเตรียมการก่อนการเกษียณอายุไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สิน งานอดิเรก ครอบครัว และด้านที่อยู่อาศัย จะเป็นตัวแปรที่บ่งชี้ถึงพฤติกรรมการเตรียมการก่อนการเกษียณอายุ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนรรฆธีปะวีย์ เกิดแย้ม[49] ที่ศึกษาเรื่องการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติ และบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด พบว่าผู้ที่เกษียณอายุควรเริ่มวางแผนเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยตั้งแต่อายุยังน้อย โดยช่วงวัยที่เหมาะสมในการวางแผนคือ 29-35 ปี เนื่องด้วยมีความเหมาะสมในด้านแผนการเงินมากที่สุด และการศึกษาของ ทยณฐ ชวนไชยสิทธิ์[50] ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุของครูโรงเรียนเอกชน จังหวัดนนทบุรี พบว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันจะมีการเตรียมความพร้อมในการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุมากจะมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย และยังได้กล่าวถึงด้านเศรษฐกิจ และด้านที่อยู่อาศัยควรมีการเริ่มเตรียมการตั้งแต่อายุน้อย เนื่องจากการเตรียมการด้านดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลานานในการการเตรียมการ และต้องมีความต่อเนื่อง ส่วนการเตรียมความพร้อมด้านจิตใจ และด้านการใช้เวลาว่าง หากได้มีการเตรียมการล่วงหน้ามากเท่าไร จะทำให้ผู้เตรียมเกิดความคุ้นชินกับการเกษียณอายุมากขึ้น ดังนั้นการเตรียมการก่อนเกษียณอายุจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้ที่จะเกษียณอายุสามารถใช้ชีวิตหลังเกษียณได้อย่างราบรื่น มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถช่วยลดภาระของครอบครัว ลดภาระภาครัฐที่จะต้องเสียค่างบประมาณในการช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุ แต่ในแต่ละกลุ่มอาชีพแตกต่างกัน เช่นกลุ่มอาชีพแรงงานก่อสร้าง เป็นกลุ่มคนที่ต้องใช้ลักษณะทางกายภาพสูง ซึ่งยังมีผู้ที่ทำงานเป็นแรงงานก่อสร้างอยู่จำนวนมาก เป็นไปตามทิศทางการ

---

[49] อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, "การวางแผนที่อยู่อาศัยหลักเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด(มหาชน)," หน้า 221-22.

[50] ทยณฐ ชวนไชยสิทธิ์ และคณะ, รูปแบบการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุราชการ : กรณีศึกษาข้าราชการครูสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี (รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552), หน้า 170-71.

พัฒนาของเมือง โดยผู้ที่ประกอบอาชีพแรงงานก่อสร้างจากงานวิจัยของ วิภาวี อังศุวัชรากร[51] ในตารางที่ 2.3 ศึกษาเรื่องที่พักแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานครพบว่า แรงงานก่อสร้างจะมีแคมป์คนงานเป็นที่พักอาศัยที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร พักอาศัยในระหว่างงานก่อสร้างอาคารถาวร มีการจัดพื้นที่หรือใช้วัสดุที่ยังไม่ดีเพียงพอ ไม่ได้รับการจัดการเรื่องสุขอนามัย และความปลอดภัยที่ดี เนื่องจากข้อจำกัดในด้านทำเลที่เหมาะสมภายใต้งบประมาณที่จำกัด และปัญหาความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกันจากพฤติกรรมส่วนบุคคลของแรงงานที่มีความแตกต่างกันของเชื้อชาติ และจากข้อกำหนดของแคมป์คนงาน เมื่อแรงงานก่อสร้างเกษียณอายุแล้ว จะไม่สามารถอาศัยอยู่ในแคมป์คนงาน ที่บริษัทรับเหมาก่อสร้างจัดเตรียมไว้ หรือเมื่อจบโครงการก่อสร้างแต่ละครั้ง แรงงานก็จะต้องย้ายที่พักอาศัยไปตามโครงการใหม่ที่รับแรงงานก่อสร้างเหล่านั้นไปสังกัด การพักอาศัยในแคมป์คนงานที่ทางโครงการได้จัดเตรียมไว้ตลอดช่วงการทำงานเมื่อเกษียณอายุ และเลิกทำงานก่อสร้าง จึงทำให้เกิดปัญหาด้านที่พักอาศัยหลังวัยเกษียณอายุขึ้นในกลุ่มของแรงงานก่อสร้าง ซึ่งการที่แรงงานก่อสร้างเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่มาก จึงส่งผลให้กลุ่มแรงงานก่อสร้างทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวที่เกษียณอายุต้องพบกับปัญหาในด้านที่อยู่อาศัยตามมา เนื่องจากต้องย้ายออกจากที่พักแรงงานในระยะเวลาที่กำหนด จึงอาจกล่าวได้ว่าคนกลุ่มนี้เมื่อถึงเวลาเกษียณอายุและขาดการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จะเกิดความต้องการการด้านที่อยู่อาศัยที่เป็นจริงได้แต่จะมีความแตกต่างกันในกรณีของแรงงานต่างด้าว ที่ไม่มีสิทธิในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ขององค์กรที่ตนสังกัด ซึ่งเป็นสวัสดิการนอกกฎหมาย เนื่องจากแรงงานต่างด้าวไม่สามารถอยู่ในประเทศไทยได้ต่อเนื่องตามกฎหมาย ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ในการทำไปใช้เพื่อจัดการด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณได้

การเลือกอยู่อาศัยในพื้นที่แหล่งงานอย่างกรุงเทพมหานครหลังเกษียณอายุ จะส่งผลกระทบอย่างยิ่งเนื่องด้วยพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้นมีค่าครองชีพ และค่าที่พักอาศัยสูง หรือแม้แต่การย้ายกลับไปยังภูมิลำเนาเดิม จะพบกับปัญหาในหลายด้าน เช่น ด้านสังคม ด้านอาชีพ ด้านรายได้ ด้านการใช้เวลา และด้านที่อยู่อาศัย ดังนั้นการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จึงเป็นด้านหนึ่งในการวางแผนและเตรียมตัว เพื่อที่จะช่วยรับมือกับการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ในชีวิต เป็นเป้าหมายที่คาดการณ์ได้จากหลากหลายด้าน ซึ่งการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณประกอบไปด้วย การวางแผนด้านการเงินในการกู้ยืมและผ่อนชำระ แผนการหารายได้ แผนรายจ่าย แผนการออมเงิน การพิจารณาเลือกทำเลให้เหมาะสมกับงบประมาณ และแผนการบำรุงรักษา เช่น การปรับขยาย ซ่อม หรือการตกแต่งที่อยู่อาศัยเพิ่มเติมในอนาคต

[51] วิภาวี อังศุวัชรากร, "การจัดการที่พักแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในเขตเมืองกรุงเทพมหานคร," บทคัดย่อ.

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantity Research) หรือที่เรียกว่าการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Methods Research) โดยหัวข้อการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักที่มุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบในเรื่องของการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างใน 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิลำเนาเดิม ของแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยและเมียนมาก่อนเกษียณ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณมาบูรณาการกับข้อมูลเชิงคุณภาพในส่วนของการอภิปรายผล และวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติฐานนิยม (Mode) เปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย สรุปเสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มประชากรดังกล่าว โดยมีรายละเอียดขั้นตอน และการดำเนินงานดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3.2 ขอบเขตในการศึกษา
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3.5 วิธีการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษา
3.8 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย
3.9 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
3.10 งบประมาณในการดำเนินงานวิจัย
3.11 ข้อจำกัดในงานวิจัย และการบริหารความเสี่ยงในงานวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.1 แนวคิด, ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นซึ่งเป็นข้อเท็จจริง โดยศึกษาตามแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้จากการศึกษาตำรา งานวิจัย บทความและเอกสาร เพื่อนำมาใช้เป็น

ข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดตัวแปร ประเด็นในการศึกษา วิเคราะห์ผลข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ การสัมภาษณ์ และการสังเกต โดยมีรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา (มีรายละเอียดในบทที่ 2) ประกอบด้วย

1) แนวคิดเกี่ยวกับแรงงานก่อสร้าง
2) กฎหมายสวัสดิการแรงงานชาวไทย และแรงงานต่างด้าว
3) การจ้างแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย
4) แนวคิดเกี่ยวกับที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย
5) นโยบายสวัสดิการต่อแรงงานของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา
6) แนวคิดเกี่ยวกับการเกษียณอายุ
7) แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ
8) แนวคิดเกี่ยวกับการย้ายที่อยู่อาศัย
9) แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการที่อยู่อาศัย
10) แนวคิดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกที่อยู่อาศัย
11) แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย
12) แนวคิดเรื่องการออมเงินเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย
13) เอกสารงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ขอบเขตในการศึกษา

3.2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้นำมาสู่การศึกษาเรื่องการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างจาก 4 บริษัท กรณีศึกษา ที่เป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย แนวคิดเรื่อความสัมพันธ์ ระหว่างวงจรชีวิตและที่อยู่อาศัยแนวคิดในการย้ายที่อยู่อาศัย แนวคิดเรื่องการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย แนวคิดเรื่องการออมเงิน แนวคิดเกี่ยวกับที่พักแรงงาน การจ้างแรงงานต่างด้าวในโครงการก่อสร้าง กฎหมายสวัสดิการแรงงานชาวไทยแรงงานต่างด้าว และนโยบายสวัสดิการพนักงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา

3.2.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาเก็บข้อมูล จำนวน 45 วัน (ตั้งแต่วันที่ 16 เมษายน ถึง 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2566)

3.2.3 ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานต่างด้าวที่ปฏิบัติงานอยู่ในโครงการก่อสร้างบนพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำเนินงานโดยบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ จดทะเบียนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการจ้างแรงงานชาวไทยและชาวต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรมตรวจสอบได้ ซึ่งกลุ่มของแรงงานต่างด้าวในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะกลุ่มของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยแบบถูกกฎหมายตามเอกสารบันทึกข้อตกลง MOU ภายใต้ข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและประเทศต้นทาง

ผู้วิจัยศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานต่างด้าวในบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา จำนวน 4 บริษัท มีจำนวนประชากรผู้ที่เป็นแรงงานก่อสร้างภายในโครงการที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา รวม 4 โครงการก่อสร้าง เนื่องจากกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ และกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่เข้ามาทำงานที่พักอาศัยในแคมป์คนงานจะมีการโยกย้าย เข้า-ออก จากแคมป์คนงานตลอดเวลาเพื่อให้สอดคล้องกับการเตรียมการด้านการใช้ทรัพยากรด้านแรงงานของกิจกรรมการก่อสร้าง ส่งผลให้ต้องใช้ข้อมูลจำนวนแรงงานเป็นการประมาณการ ณ ช่วงเวลาที่เข้าเก็บข้อมูลเท่ากับ 2,471 คน แบ่งเป็นเป็นแรงงานก่อสร้างชาวไทย 690 คน และแรงงานต่างด้าว 1,781 คน ซึ่งกลุ่มของแรงงานต่างด้าวในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะกลุ่มของแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยแบบถูกกฎหมายตามเอกสารบันทึกข้อตกลง MOU ภายใต้ข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและประเทศต้นทาง โดยผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มแรงงานสัญชาติเมียนมาผู้วิจัยเลือกแรงงานต่างด้าว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.2.3 ขอบเขตด้านกรณีศึกษา

ดำเนินการศึกษากลุ่มแรงงานก่อสร้างก่อนเกษียณอายุที่ปฏิบัติงานในโครงการก่อสร้างของบริษัทกรณีศึกษา ทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานต่างด้าว โดยเก็บข้อมูลจาก บริษัทรับเหมาก่อสร้างที่ผ่านหลักเกณฑ์การคัดเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ดังนี้

1) บริษัทรับเหมาก่อสร้างต้องจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นบริษัทธุรกิจก่อสร้างขนาดใหญ่มีมูลค่ารวมรายอุตสาหกรรม อยู่ใน 20 อันดับแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย[69] และมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร โดยสาเหตุที่ผู้วิจัยกำหนดเงื่อนไขนี้ เนื่องจากเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างชั้นนำของประเทศกลุ่มนี้มีการจ้างแรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ให้ความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรม ตรวจสอบได้ ผ่านนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีในแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนดไว้ รวมถึงมีการรับรองมาตรฐานระดับสากล อาทิ ISO 9001 มาตรฐานระบบบริหารจัดการคุณภาพ ISO 14001 มาตรฐานระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และ ISO 45001 มาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2) โครงการก่อสร้างมีการจัดที่พักให้แรงงานก่อสร้าง และที่พักตั้งแรงงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

3) มีจำนวนแรงงานที่พักอาศัยในแคมป์คนงานจำนวน 400 คน ขึ้นไป

4) ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

จากหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อ ผู้วิจัยได้สืบค้นข้อมูลบริษัทกรณีศึกษา ที่มีโครงการก่อสร้าง และแคมป์คนงานสอดคล้องกับข้อกำหนดทุกข้อ ประกอบด้วย 1 บริษัทกรณีศึกษา 1 โครงการ และ 1 แคมป์คนงาน (บมจ. ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น, บมจ. ช.การช่าง, บมจ. อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ และ บมจ. เพาเวอร์ไลน์ เอ็นจิเนียริ่ง) ดังตารางที่ 3.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

[69] "แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี/รายงานประจำปี."

ตารางที่ 3.1 แสดงเกณฑ์ในการคัดเลือกบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา[70]

ข้อ	เกณฑ์ที่ใช้คัดเลือกกรณีศึกษา	บริษัท/โครงการ กรณีศึกษา
1	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ใน 20 อันดับแรก และมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร	
2	โครงการก่อสร้างมีการจัดการแคมป์คนงานให้แรงงานพักอาศัยและแคมป์คนงานตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร	4 โครงการ 8 โครงการ 4 โครงการ 4 โครงการ 4 โครงการ 7 โครงการ 3 โครงการ 3 โครงการ 5 โครงการ
3	แคมป์มีความจุแคมป์คนงาน 400 คน ขึ้นไป โดยคนงานในโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาต้องพักอาศัยในแคมป์ดังกล่าวเกินกว่าร้อยละ 25	2 โครงการ 1 โครงการ 3 โครงการ 1 โครงการ 5 โครงการ 3 โครงการ 4 โครงการ
4	โครงการที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา	1 โครงการ 1 โครงการ 1 โครงการ 1 โครงการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

โดยกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มประชากรคนงานก่อสร้างที่มีการโยกย้ายเข้า-ออก จากแคมป์แรงงานตลอดเวลา ส่งผลให้มีแรงงานก่อสร้างน้อยรายที่สามารถทำงานในโครงการหนึ่งเป็นเวลานาน แต่กลุ่มแรงงานก่อสร้างที่เข้ามาทำงานในเมืองจะลักษณะที่คล้ายกันตามรูปแบบโครงการก่อสร้าง จากข้อจำกัดดังกล่าวสามารถเก็บข้อมูลจำนวนประชากรที่แน่นอนยึดตามความก้าวหน้าโครงการที่ใกล้เคียงกัน ได้จำนวนประชากรผู้ที่เป็นแรงงานก่อสร้างในโครงการที่พักอาศัยกับแคมป์แรงงานซึ่งผ่านเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 4 โครงการ เท่ากับ 2,471 คน แบ่งเป็นเป็นแรงงานก่อสร้างชาวไทย 690 คน และแรงงานต่างสัญชาติ 1,781 คน ซึ่งสรุปข้อมูลได้ดังตารางที่ 3.2

[70] เรียบเรียงโดยผู้เขียนวิจัย

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 กำหนดประชากร

ตารางที่ 3.2 แสดงสรุปข้อมูลจากแคมป์จำนวนแรงงานก่อสร้างในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา[71]

แคมป์คนงานกรณีศึกษา	กรณีศึกษาที่ A	กรณีศึกษาที่ B	กรณีศึกษาที่ C	กรณีศึกษาที่ D
จำนวนแรงงานที่พักในแคมป์	560	832	642	640
สัญชาติไทย (คน)	168	233	161	128
สัญชาติเมียนมา (คน)	347	532	430	472
สัญชาติอื่น (คน)	45	67	51	40
ข้อมูล ณ วันที่	7/9/2565	8/9/2565	13/9/2565	11/8/2565
สถานที่ตั้งแคมป์	เขตตลิ่งชัน	เขตดอนเมือง	เขตคลองตัน	เขตคลองตัน
จังหวัด	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
บริษัทเจ้าของแคมป์	STECON			PLE

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.3.2 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 แบบสอบถามแรงงานก่อสร้าง

เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าทุกหน่วยประชากรได้มีโอกาสเป็นตัวแทนของประชากร ผู้วิจัยจึงได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการสุ่มตัวอย่างตามวิธีการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamane[72] ที่ขอบเขตความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีความผิดพลาดความแม่นยำที่ร้อยละ +/- 5 เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา โดยแบ่งการหาค่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างออกเป็นข้อมูลจากแรงงานสัญชาติไทยและ แรงงานสัญชาติเมียนมา ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับ

[71] เรียบเรียงโดยผู้เขียนวิจัย

[72] มารยาท โยทองยศ และปราณี สวัสดิสรรพ์, "การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่องานวิจัย," (2551): หน้า 4.

ประชากรแรงงานก่อสร้างชาวไทย 690 คน คือ 253 ตัวอย่าง และชาวเมียนมา 1,781 คือ 327 ตัวอย่าง ดังนั้นทางผู้วิจัยได้เลือกขนาดของกลุ่มเท่ากับ 400 ชุด ทั้ง 2 กลุ่ม รวมทั้งหมด 800 ชุด สำหรับการสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ตามขนาดของแคมป์คนงานกรณีศึกษา ดังตารางที่ 3.3

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้มีได้

แทนค่าตามจำนวนประชากรสัญชาติไทย จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 253 คน เลือกใช้ 400 คน

$$n = \frac{690}{1+690x(0.05^2)}$$

$$= 253$$

แทนค่าตามจำนวนประชากรสัญชาติเมียนมา จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 327 คน เลือกใช้ 400 คน

$$n = \frac{1,781}{1+1,781x(0.05^2)}$$

$$= 327$$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กรณีศึกษา A แคมป์คนงานมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยทั้งหมด 168 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติไทยทั้งหมด 690 คน และมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 347 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 1,781 คน นำมาคำนวณเป็นจำนวนแบบสอบถามที่เลือกใช้ได้ดังนี้

$$n = \frac{24 \times 400}{100}$$

$$= 96 \text{ ชุด}$$

ดังนั้นเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติไทยในกรณีศึกษา A** เท่ากับ 96 ชุด

$$n = \frac{20 \times 400}{100}$$

$$= 80 \text{ ชุด}$$

และเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติเมียนมาในกรณีศึกษา A** เท่ากับ 80 ชุด

กรณีศึกษา B แคมป์คนงานมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยทั้งหมด 233 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติไทยทั้งหมด 690 คน และมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 532 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 1,781 คน นำมาคำนวณเป็นจำนวนแบบสอบถามที่เลือกใช้ได้ดังนี้

$$n = \frac{34 \times 400}{100}$$

$$= 136 \text{ ชุด}$$

ดังนั้นเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติไทยในกรณีศึกษา B** เท่ากับ 136 ชุด

$$n = \frac{30 \times 400}{100}$$

$$= 120 \text{ ชุด}$$

และเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติเมียนมาในกรณีศึกษา B** เท่ากับ 120 ชุด

กรณีศึกษา C แคมป์คนงานมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยทั้งหมด 161 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติไทยทั้งหมด 689 คน และมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 532 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 1,782 คน นำมาคำนวณเป็นจำนวนแบบสอบถามที่เลือกใช้ได้ดังนี้

$$n = \frac{23 \times 400}{100}$$

$$= 92 \text{ ชุด}$$

ดังนั้นเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติไทยในกรณีศึกษา C** เท่ากับ 92 ชุด

$$n = \frac{24 \times 400}{100}$$

$$= 96 \text{ ชุด}$$

และเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติเมียนมาในกรณีศึกษา C** เท่ากับ 96 ชุด

กรณีศึกษา D แคมป์คนงานมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยทั้งหมด 128 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติไทยทั้งหมด 689 คน และมีจำนวนแรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 532 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสัญชาติเมียนมาทั้งหมด 1,782 คน นำมาคำนวณเป็นจำนวนแบบสอบถามที่เลือกใช้ได้ดังนี้

$$n = \frac{19 \times 400}{100}$$

$$= 76 \text{ ชุด}$$

ดังนั้นเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติไทยในกรณีศึกษา D** เท่ากับ 76 ชุด

$$n = \frac{26 \times 400}{100}$$

$$= 104 \text{ ชุด}$$

และเลือกใช้จำนวนแบบสอบถามสำหรับแรงงานก่อสร้าง**สัญชาติเมียนมาในกรณีศึกษา D** เท่ากับ 104 ชุด

ดังนั้นสามารถสรุปจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดที่แจก 800 ชุด ได้ดังนี้

1) กรณีศึกษา A	แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย	จำนวน	96	ชุด
	แรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา	จำนวน	80	ชุด
2) กรณีศึกษา B	แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย	จำนวน	136	ชุด
	แรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา	จำนวน	120	ชุด
3) กรณีศึกษา C	แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย	จำนวน	92	ชุด
	แรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา	จำนวน	96	ชุด
4) กรณีศึกษา D	แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย	จำนวน	76	ชุด
	แรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา	จำนวน	104	ชุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 3.3 สรุปจำนวนและเกณฑ์การแบ่งจำนวนประชากร แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย, แรงงานก่อสร้างสัญชาติเมียนมา

แคมป์คนงาน กรณีศึกษา	แรงงานชาวไทย			แรงงานชาวเมียนมา		
	คนงานในแคมป์		จำนวนตัวอย่าง	คนงานในแคมป์		จำนวนตัวอย่าง
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
กรณีศึกษาที่ A	168	24	96	347	20	80
กรณีศึกษาที่ B	233	34	136	532	30	120
กรณีศึกษาที่ C	161	23	92	430	24	96
กรณีศึกษาที่ D	128	19	76	472	26	104
รวม	**690**	**100**	**400**	**1,781**	**100**	**400**

ขั้นที่ 2 แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง 3 ท่าน โดยผู้วิจัยจะสรุปผลข้อมูลทางการศึกษาแล้วจึงนำผลการศึกษาที่ได้นำเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความคิดเห็นเชิงเสนอแนะต่อไป สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านด้วยวิธีการไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) ในรูปแบบการคัดเลือกตัวอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กและต้องการผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยจากการศึกษา ทบทวน และสรุปประเด็นจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาประกอบการสร้างแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่มีโครงสร้าง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง ผู้วิจัยจะพิจารณาผู้ให้ข้อมูลจากตำแหน่งหน้าที่การทำงาน โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะแรงงานก่อสร้าง

2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา โดยจะต้องเป็นผู้ที่ทำงานในโครงการก่อสร้างกรณีศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 25 ข้อ

3.4 เครื่องมือดำเนินงานวิจัย

3.4.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาประกอบด้วยคำถามปลายเปิด (Open Ended Questions) เป็นคำถามให้ตอบแบบเสรี ร่วมกับคำถามปลายปิด (Closed Ended Questions) เป็นคำถามให้ตอบตามคำตอบที่กำหนดไว้ โดยเลือกใช้แบบคำถามให้เลือกตอบ (Multiple Choice Questions) เป็นคำถามที่กำหนดคำตอบให้หลายคำตอบ เพื่อเลือกหนึ่งคำตอบ โดยมีรายละเอียดในการสร้างแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้อง และมีการกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามจำนวน 34 ข้อ สามารถแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนหลัก ซึ่งส่วนแรกจะประกอบด้วยข้อมูลเบื้องต้นด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม และส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในการปรับปรุงต่อเติม, การซ่อมแซม, การสร้างใหม่ และการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ โดยแบบสอบถามจะมีทั้งภาษาไทย และภาษาเมียนมา โดยผู้วิจัยเลือกใช้ภาษาเมียนมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม เนื่องจากพบว่ากลุ่มชาติพันธุ์ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ส่วนใหญ่มีการสื่อสารด้วยภาษาเมียนมาในกลุ่มคนรู้จักด้วยภาษาง่าย ๆ และยังเข้าใจตัวอักษรของภาษาเมียนมา ยกเว้นชาวไทใหญ่ที่มาจากรัฐฉาน มีการแบ่งแยกทั้งสองกลุ่มอย่างชัดเจน รวมถึงการใช้ภาษาในการสื่อสารด้วย แต่ด้วยเหตุที่ต้องใช้โทรศัพท์มือถือสมาร์โฟน ซึ่งจะรองรับภาษาเมียนมาเป็นหลัก ทำให้มีความพยายามปรับตัวเพื่อสร้างความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ โดยเลือกที่จะแสดงตัวตนแตกต่างกันไปตามแต่ละสถานการณ์ ขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย[73]

3.4.2 การสร้างแบบสอบถาม

การกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวบรวมเป็นข้อมูลทุติยภูมิการกำหนดตัวแปรในแต่ละประเด็กหลัก และวิเคราะห์ คัดเลือกจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวของ โดยสามารถแยกตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้น

ด้านสังคม ประกอบด้วย เพศ, อายุ, สถานภาพสมรส, จำนวนบุตร, ตำแหน่งงาน และระยะเวลาที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย

ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย รายได้ต่อคนต่อเดือน, รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน, จำนวนเงินออม และรูปแบบเงินออม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

[73] มุทิตา บุญวยาภรณ์ และพิมลพรรณ ไชยนันท์, "การสื่อสารเพื่อการดำรงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวพม่าในจังหวัดเชียงใหม่ กรณีศึกษาชาวพม่าที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่."

ด้านสุขภาพ ประกอบด้วย สิทธิการรักษาโรค, ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ

ด้านภูมิลำเนาเดิม ประกอบด้วย ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม, ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม, กรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิม, บุคคลที่จะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุ, ลักษณะอาชีพเมื่อกลับไปอาศัยในภูมิลำเนาเดิม, จำนวนคนที่อาศัยประจำของที่พักในภูมิลำเนาเดิม และปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

กลุ่มที่มีการวางแผนเตรียมการ ประกอบด้วย แผนการปรับปรุงต่อเติม, การซ่อมแซม,การสร้างใหม่ และแผนการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่

กลุ่มที่ไม่มีการวางแผนเตรียมการ ประกอบด้วย สาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

3.4.3 การสร้างแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดไร้โครงสร้าง ไม่มีการสร้างข้อคำถามที่ต้องการจะเก็บข้อมูลไว้ก่อนหน้า แต่อาจจัดทำไว้เพียงเป็นประเด็นหรือแนวข้อคำถามอย่างคร่าว ๆ ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน เพื่อให้ผู้สัมภาษณ์ใช้เป็นแนวทางในการพูดคุยหรือซักถามกับผู้ถูกสัมภาษณ์ และผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้ทำหน้าที่จดบันทึกคำตอบทั้งหมดของผู้ถูกสัมภาษณ์ลงในแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเองหรือใช้เครื่องบันทึกเสียงช่วย โดยโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจะประกอบไปด้วย คำถามเพื่อขอความคิดเห็นเชิงเสนอแนะ กับผลการศึกษาที่ผู้วิจัยได้เก็บศึกษารวบรวมมา ข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญจะถูกนำมาเขียนอภิปรายผล และเป็นข้อค้นพบร่วมในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีทั้งสิ้น 3 ท่าน ที่มีประสบการณ์ทำงานในส่วนของการบริหารจัดการจำนวนแรงงานเข้า-ออกในบริษัทก่อสร้างขนาดใหญ่ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเข้า และการจ้างแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา ไม่น้อยกว่า 10 ปี

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างมาใช้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีข้อจำกัดในงานวิจัยนี้เพิ่มเติม โดยแบ่งกลุ่มของคำถามออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 20 ตัวอย่าง แบ่งเป็นแรงงานก่อสร้างกลุ่มตัวอย่างชาวไทย จำนวน 10 ตัวอย่าง และชาวเมียนมา จำนวน 10 ตัวอย่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.4.4 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

โครงร่างแบบสอบถามจะนำมาทำการกำหนดตัวแปรหลักและตัวแปรรอง และการพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหาของเครื่องมือที่สร้างขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือไม่ และเมื่อสร้างคำถามและตัวเลือกแล้ว จะดำเนินการไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย (Pre-Test) จำนวนร้อยละ 10 ของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นจำนวนทั้งหมด 80 ชุด ได้รับแบบสอบถามตอบกลับมา 80 ชุด แล้วจึงนำมาปรับแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยการปรึกษากับผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมืองานวิจัย

3.5 วิธีการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

3.5.1 จัดทำเอกสารสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย (Participant Information Sheet AF 04-07) มีการให้ข้อมูลอย่างเพียงพอ เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เนื้อหากระชับ หลีกเลี่ยงภาษาวิชาการ

3.5.2 วิธีการติดต่อผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย

1) การติดต่อกลุ่มแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาเพื่อเก็บแบบสอบถาม สอบถามความสมัครใจกลุ่มตัวอย่างแบบพบหน้า โดยการอำนวยการจากการประสานงานผ่านทางผู้จัดการโครงการก่อสร้างที่ได้คัดเลือกไว้เป็นโครงการก่อสร้างกรณีศึกษา จำนวน 4 โครงการ จาก 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง ที่ได้ทำหนังสือขอความร่วมมือไว้แล้ว ทำการชี้แจง นำเสนอเอกสารรายละเอียดโครงการ วิธีการพิทักษ์สิทธิ และขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถามให้ผู้ร่วมการวิจัยทราบ ในกรณีที่ผู้ร่วมการวิจัยชาวเมียนมา มีข้อสงสัยเกี่ยวกับคำถามในแบบสอบถาม และผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจเนื้อหาในแบบสอบถาม หรืออ่านไม่ออก หรือไม่เข้าใจภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะมีวิธีอธิบายโดยสื่อสาร ผ่านล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาเป็นภาษาเมียนมา แต่กลุ่มแรงงานที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเมียนมา เช่น กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ว้า มอญ และอื่น ๆ ที่ไม่สามารถอ่านภาษาเมียนมาได้ และไม่สามารถสื่อสารผ่านล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาเป็นภาษาเมียนมา จะอยู่ในกลุ่มที่ต้องพิจารณาคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย สำหรับแบบสอบถามตามเกณฑ์การคัดเข้า และคัดออก

2) การติดต่อกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง ทำการติดต่ออย่างไม่เป็นทางการเพื่อขอความร่วมมือในขั้นแรก โดยมีการส่งรายละเอียดโครงการวิจัยไปทางอีเมล หรือที่อยู่ของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ทำการโทรศัพท์เพื่อขอความร่วมมือ และชี้แจง นำเสนอรายละเอียดโครงการ วิธีการพิทักษ์สิทธิ และขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยทราบ

3.5.3 กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเข้าร่วมงานวิจัยแล้ว ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้รับจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นภาพรวม ข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อมูลเชิงวิชาการที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวของผู้ร่วมวิจัย จะไม่มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว หรือ ข้อมูลที่เสี่ยงต่อการระบุตัวตนของผู้ร่วมวิจัยกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนไม่มีการถ่ายภาพผู้ร่วมวิจัยเพื่อนำไปเผยแพร่ ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลจะมีเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้และคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนเท่านั้น

3.5.4 ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีสิทธิ์ที่จะไม่ให้ข้อมูล รวมถึงมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลการทบต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่อย่างใด

3.5.5 ผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อเพื่อนัดหมายผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้า โดยไม่รุกล้ำความเป็นส่วนตัว ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 1 ครั้ง ประมาณ 30-45 นาที

3.5.6 การพิจารณาคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย สำหรับแบบสอบถามตามเกณฑ์การคัดเข้า-คัดออก

1) เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยและเมียนมาที่สมัครใจเข้าร่วมการเชิญชวนตอบแบบสอบถาม โดยอ่านข้อความในแบบสอบถามเข้าใจ หรือสามารถสื่อสารกับล่ามประจำโครงการเป็นภาษาเมียนมาได้ โดยไม่เป็นแรงงานที่มีภาวะพึ่งพิง, มีสติครบถ้วน มีความเข้าใจและยินดีเข้าร่วมการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2) เกณฑ์การคัดออก (Exclusion Criteria) แรงงานก่อสร้างสัญชาติไทยและเมียนมาที่ไม่สมัครใจเข้าร่วมการเชิญชวนตอบแบบสอบถาม โดยเบื้องต้นทางผู้วิจัยจะทำการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนั้น เพื่ออธิบายความหมายเพิ่มเติมของข้อคำถามและข้อมูลวิจัยให้สมบูรณ์มากขึ้น ในกรณีเป็นชาวเมียนมาจะสื่อสารผ่านล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาเป็นภาษาเมียนมา และหากแรงงานก่อสร้างไม่สามารถตอบแบบสอบถามได้ เนื่องจากอ่านข้อความในแบบสอบถามไม่เข้าใจหรือไม่สามารถสื่อสารกับล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาเป็นภาษาเมียนมาได้ รวมถึงกรณีที่แรงงานชาวเมียนมาเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ว้า มอญ และอื่น ๆ ที่ไม่สามารถอ่านภาษาเมียนมาได้ และไม่สามารถสื่อสารภาษาเมียนมาผ่านล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาได้ จะอยู่ในกลุ่มที่ต้องพิจารณาคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัยสำหรับแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การคัดเข้า-คัดออกผู้วิจัยจะดำเนินการหากลุ่มตัวอย่างมาทดแทน โดยทำการแจกแบบสอบถามเพิ่มเพื่อให้ได้จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามครบตามที่วางแผนไว้

3.5.7 การวิจัยครั้งนี้กลุ่มประชากรจะไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ โดยกลุ่มประชากรแรงงานก่อสร้างจะได้รับของที่ระลึกเป็นการชดเชยการเสียเวลา เป็น ถุงผ้า 1 ใบ มูลค่า 6 บาท และกลุ่มประชากรผู้เชี่ยวชาญจะได้รับแก้วเก็บความเย็น มูลค่า 800 บาท

3.5.8 ผู้วิจัยดำเนินการขอพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนโดยจะส่งเอกสารในระบบออนไลน์ CU-REC และรอผลการตอบกลับจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน หากในกรณีที่ติดปัญหาจะดำเนินการแก้ไข และนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขแล้วยื่นส่งเอกสารในระบบออนไลน์ CU-REC อีกครั้ง เมื่อได้รับการอนุมัติแบบสอบถามจากคณะกรรมการจริยธรรมในงานวิจัยคนแล้วจึงจะสามารถดำเนินการจัดพิมพ์แบบสอบถามจริง ตามอัตราส่วนในตารางที่ 3.3

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามที่มีโครงร่างแน่นอน (Structured Questionnaire) ร่วมกับการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Schedule Interview) เป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของแรงงาน สภาพการอยู่อาศัยในปัจจุบัน การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่นและเป็นแนวทางในการแสดงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อไป ซึ่งการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.6.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ศึกษาข้อมูลแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนในแต่ละช่วงวัย ความต้องการของผู้สูงอายุ การเกษียณอายุ แนวคิดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวงจรชีวิตและที่อยู่อาศัย แนวคิดในการย้ายที่อยู่อาศัย แนวคิดเรื่องการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ แนวคิดเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย แนวคิดเรื่องการออมเงิน แนวคิดเกี่ยวกับที่พักแรงงาน รูปแบบการจ้างแรงงานต่างด้าวในโครงการก่อสร้าง กฎหมายสวัสดิการแรงงานชาวไทยแรงงานต่างด้าว และนโยบายสวัสดิการของพนักงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา

3.6.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แรงงานก่อสร้าง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง โดยมีขั้นตอนการเข้าพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลปฐมภูมิ ดังนี้

1) ขอหนังสือแนะนำตนเองจากภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าพื้นที่เพื่อการเก็บข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2) นำหนังสือแนะนำตัวที่ได้รับ ไปขอเข้าพบกับผู้จัดการโครงการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการดูแลจัดการที่พักแรงงานก่อสร้าง บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา และขอความอนุเคราะห์เข้าพื้นที่เพื่อการเก็บข้อมูล

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษา

3.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนแล้ว ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ นำมาจัดเรียงแยกระหว่างแรงงานสัญชาติไทย และแรงงานสัญชาติเมียนมา จำนวน 4 บริษัท กรณีศึกษา และนำแบบสอบถามไปกรอกข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติประเมินผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าสถิติฐานนิยม (Mode) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางความสัมพันธ์ (Crosstab Table) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร โดยนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบการบรรยายตาราง แผนภูมิ และรูปภาพ ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) เรียบเรียงข้อมูล ตีความหมายเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และสรุปจากข้อมูลที่รวบรวมได้ และตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของข้อมูลเชิงคุณภาพได้ โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมโยง ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎี และนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา

3.7.2 หลักเกณฑ์การพิจารณากลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

จากข้อมูลกลุ่มแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทย และชาวเมียนมาที่ต้องย้ายที่อยู่อาศัยจากแคมป์คนงานและกลับสู่ภูมิลำเนาเดิม สามารถแบ่งกลุ่มที่มีการวางแผนเตรียมการด้านสภาพที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณออกเป็น 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณโดยแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 มีแผนที่จะปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติม หรือสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม

ขั้นที่ 2 มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

เหตุผลในการกำหนดเกณฑ์นี้ คือ แรงงานก่อสร้างที่มีการวางแผนที่จะปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติม หรือสร้างที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม และมีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ตนเอง หรือจะได้รับ

มรดกนั้นจะมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยของชีวิตหลังเกษียณอายุ สามารถอาศัยได้ในระยะยาว ซึ่งนับได้ว่ามีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

กรณีที่ 2 กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณด้วยมีความต้องการที่จะซื้อ หรือกำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัยใหม่ มี 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 มีความต้องการที่จะซื้อ หรือกำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัย

ขั้นที่ 2 มีการออมเงินเพื่อซื้อ หรือผ่อนชำระที่อยู่อาศัยไว้แล้วบางส่วน

เหตุผลในการกำหนดเกณฑ์นี้ คือ แรงงานก่อสร้างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการวางแผนคาดการณ์ถึงอนาคตในด้านความมั่นคงในที่อยู่อาศัย ที่สามารถอยู่ในระยะยาวหลังเกษียณ โดยคิดถึงที่มาของเงินที่จะใช้ซื้อที่อยู่อาศัย คำนึงถึงลักษณะที่อยู่อาศัย หรือกำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัยที่จะอยู่ในยามเกษียณ นับได้ว่ามีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ซึ่งเมื่อทราบรายละเอียดหลักของหัวข้อในแบบสอบถามที่สอดคล้องกับเกณฑ์การชี้วัดด้านการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณข้างต้นแล้ว

3.7.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

หลังจากดำเนินการลงพื้นที่สัมภาษณ์เชิงลึกแล้ว ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ นำมาจัดเรียงแยกระหว่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา อย่างละ 10 ชุด ในรูปแบบตาราง และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อขยายความปัจจัยในการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยสรุปผลด้วยสถิติความถี่ ร้อยละ และฐานนิยม จากข้อมูลที่รวบรวมได้ นำไปเป็นส่วนหนึ่งในการตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อหาความเชื่อมโยงและนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาเพิ่มเติมในประเด็นปัจจัยที่เป็นข้อจำกัด

3.7.3 การสรุปผล อภิปรายผลและข้อค้นพบ

นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์และดำเนินการสรุปผลการวิจัย ร่วมกับการนำผลที่ได้เป็นข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อดำเนินการสรุปข้อมูล วิเคราะห์หาประเด็นที่สำคัญร่วมกับผู้วิจัยในข้อค้นพบ เพื่อเป็นแนวทางในการแสดงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อไป

3.8 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3.4 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย[74]

กิจกรรม \ ระยะเวลา	พ.ศ. 2565								พ.ศ. 2566						
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
1. ศึกษาทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 1-2)															
2. ลงพื้นที่เพื่อเยี่ยมชมโครงการ เก็บข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเบื้องต้น															
3. ออกแบบเครื่องมืองานวิจัย															
4. ลงพื้นที่เก็บข้อมูล Pre-Test															
5. นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ (วม.1) จนได้รับอนุมัติ															
6. ปรับปรุงวิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือ กลุ่มตัวอย่าง (บทที่ 3)															
7. ยื่นเรื่องขอจริยธรรมและตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ															
8. ดำเนินการเก็บข้อมูลจริง เมื่อผ่าน IRB (และจัดทำบทที่ 4)															
9. วิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ															
10. เขียนรายงานการวิจัยสรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ (บทที่ 5)															
11. เขียนรายงานฉบับสมบูรณ์ และตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ (บัณฑิตวิทยาลัย)															
12. จัดทำบทความทางวิชาการ															
13. นำเสนอบทความทางวิชาการ															
14. สอบวิทยานิพนธ์															
15. ส่งเล่มวิทยานิพนธ์ (บัณฑิตวิทยาลัย)															

[74] เรียบเรียงโดยผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

3.9 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

รูปที่ 3.1 ผังขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.10 งบประมาณในการวิจัย

ตารางที่ 3.5 งบประมาณในการวิจัย (ทุนส่วนตัว)

ลำดับ	รายการ	จำนวน	รวมเป็นเงิน	
1	ค่าเดินทาง	20 ครั้ง	4,000	บาท
2	ค่าเอกสารและอุปกรณ์เครื่องเขียน			
	- แบบสอบถามแรงงานก่อสร้าง Pre-test	480 ชุด	960	บาท
	- แบบสอบถามแรงงานก่อสร้างรอบจริง	800 ชุด	1,600	บาท
	- แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ	3 ชุด	6	บาท
3	ค่าของที่ระลึกสำหรับผู้ร่วมตอบแบบสอบถาม	1,400 ชิ้น	8,400	บาท
4	ค่าของที่ระลึกสำหรับผู้เชี่ยวชาญ	3 ชิ้น	2,400	บาท
5	ค่าของที่ระลึกสำหรับโครงการก่อสร้างกรณีศึกษา	4 ชิ้น	4,000	บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น			**21,366**	**บาท**

3.11 ข้อจำกัดในงานวิจัยและการบริหารความเสี่ยงในงานวิจัย

3.11.1 งานวิจัยเรื่องนี้ มีข้อจำกัดในเรื่องของประชากรที่ดำเนินการศึกษา กล่าวคือการวิจัยครั้งนี้กำหนดกลุ่มประชากรเป็นกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่อาศัยอยู่ภายในแคมป์คนงานที่มีภาวะและความพร้อม ความเต็มใจให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยแตกต่างกัน

3.11.2 แรงงานก่อสร้างที่อาศัยอยู่ภายในแคมป์คนงานมีลักษณะการอยู่อาศัยทั้งแบบอยู่ประจำแต่มีสัญชาติที่แตกต่างกันกล่าวคือ มีสัญชาติเมียนมาและไทยเป็นอันดับหนึ่งและสอง แต่ยังมีแรงงานส่วนน้อยที่เป็นสัญชาติอื่น ๆ อาศัยอยู่ในแคมป์คนงานบางแห่ง ประกอบด้วยแรงงานสัญชาติลาว และสัญชาติกัมพูชา ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องแสดงเกณฑ์ในการพิจารณาและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูล และเพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมีความน่าเชื่อถือ

3.11.3 การเก็บข้อมูลจะเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูล ณ สถานที่ทำงานของแรงงานก่อสร้างแทนการเข้าไปที่แคมป์คนงาน เนื่องจากนโยบายการจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัทเจ้าของแคมป์คนงานที่ไม่อนุญาตให้คนนอกเข้าพื้นที่แคมป์คนงาน

3.11.4 แรงงานก่อสร้างภายในโครงการก่อสร้างมีสภาพทางร่างกายที่แตกต่างกัน การตอบสนองทางด้านการฟัง และการคิดวิเคราะห์ประมวลผลเป็นไปค่อนข้างช้า ทำให้ต้องมีการวางแผนเรื่องระยะเวลาในการเก็บข้อมูลให้มีความเหมาะสม ไม่ให้ขัดขวางเวลาในการทำงาน

3.11.5 นอกจากการแปลแบบสอบถามเป็นภาษาพม่าแล้ว หากกลุ่มแรงงานตัวอย่างไม่เข้าใจเนื้อหาในแบบสอบถาม หรืออ่านไม่ออก หรือไม่เข้าใจภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะมีวิธีอธิบายโดยสื่อสาร ผ่านล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษาเป็นภาษาเมียนมา แต่กลุ่มแรงงานที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเมียนมา เช่น กะเหรี่ยง ไทใหญ่ ว้า มอญ และอื่น ๆ ที่ไม่สามารถอ่านภาษาเมียนมาได้ และบางส่วนที่ไม่สามารถสื่อสารผ่านล่ามประจำโครงการก่อสร้างกรณีศึกษา จะอยู่ในกลุ่มที่ต้องพิจารณาคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย ตามเกณฑ์การคัดเข้า-คัดออก ทำให้ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น

3.11.6 ปัจจัยด้านรายได้ และรายจ่ายในงานวิจัยนี้ได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างเป็นรายได้ และรายจ่ายต่อคนต่อเดือน

3.11.7 จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมามีข้อจำกัดในปัจจัยช่วงอายุส่วนใหญ่เป็นแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี และในปัจจัยประสบการณ์ทำงานก่อสร้าง ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี

3.11.8 จากผลการวิจัยพบว่าทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างมีข้อจำกัดในปัจจัยเพศชายและเพศหญิงที่พบว่ามีรายได้แตกต่างกัน แต่ผู้วิจัยไม่ได้นำมาวิเคราะห์ เนื่องจากในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ได้ระบุไว้ว่านายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงโดยเท่าเทียมกันในการจ้าง เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้ และแรงงานชายและหญิงต้องได้รับค่าจ้างในอัตราที่เท่ากัน รวมไปถึงค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด หากงานที่ทำมีลักษณะ คุณภาพ และปริมาณเท่ากัน

3.11.7 การบริหารความเสี่ยง

ตารางที่ 3.6 แนวทางการบริหารความเสี่ยง[75]

ความเสี่ยง	รายละเอียด	แนวทางการบริหารความเสี่ยง
1. การเก็บข้อมูลไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด	การเก็บข้อมูลล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา	- ปรับแผนและประสานงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ - เก็บข้อมูลทางสภาพแวดล้อม ในพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงได้ก่อน - ติดต่อประสานงานเจ้าหน้าที่โครงการล่วงหน้า
2. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19	ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้าง	- ทำการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือช่องทางออนไลน์ - จัดส่งของที่ระลึกในการสัมภาษณ์ทางไปรษณีย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

[75] เรียบเรียงโดยผู้เขียนวิจัย

บทที่ 4
พื้นที่ศึกษา

บริษัทรับเหมาก่อสร้าง 4 แห่ง ที่งานวิจัยนี้ได้นำมาเป็นกรณีศึกษา เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจก่อสร้างขนาดใหญ่มีมูลค่ารวมรายอุตสาหกรรม อยู่ใน 20 อันดับแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร รวมถึงเป็นบริษัทก่อสร้างที่มีการรับรองมาตรฐาน ISO 9001 มาตรฐานระบบบริหารจัดการคุณภาพ ISO 14001 มาตรฐานระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ชั้นนำของประเทศกลุ่มนี้ถูกตรวจสอบข้อมูลได้ผ่านนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีในแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แสดงถึงความเชื่อมั่นได้ในระดับหนึ่งว่าองค์กรเหล่านี้มีการจ้างแรงงาน และมีการจัดการที่พักแรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าองค์กรเหล่านี้มีปัจจัยหลักที่ไม่แตกต่างกันมากนัก การนำองค์กรเหล่าที่มาเป็นกรณีศึกษาจะเป็นส่วนช่วยควบคุมหลักปฏิบัติต่อแรงงานก่อสร้าง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างกันของกลุ่มประชากรโดยไม่จำเป็นออกได้อย่างชัดเจน ในรายละเอียดต่อไป ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลด้านลักษณะองค์กร ด้านที่พักแรงงานก่อสร้าง และด้านนโยบายสวัสดิการต่อแรงงานทั้ง 4 องค์กร ซึ่งมีระบบและตำแหน่งงานซับซ้อน มีบุคลากรหลายแผนกในการขับเคลื่อนธุรกิจ มีนโยบายสวัสดิการต่อแรงงานก่อสร้างที่คล้ายคลึงกัน ถือได้ว่าแรงงานก่อสร้างที่ทำงานให้กับบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่มีความมั่นคง จะได้รับค่าจ้างที่มีความมั่นคงตามไปด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.1 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา A

4.1.1 ลักษณะที่พักคนงาน

ที่พักอาศัยของแรงงานก่อสร้าง บริษัทฯ กรณีศึกษา A มีลักษณะเป็นที่พักชั่วคราวก่อสร้างตามเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543 และประกาศคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในมาตรา 93(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ๆ คือ

1. โครงสร้างพื้นฐาน มีรั้วสังกะสีสูง 2 เมตร และแผงกันฝุ่นอีก 1.5 เมตร รวมความสูงรั้ว 3.5 เมตร ล้อมรอบเขตที่ตั้งแคมป์คนงานโดยรอบ มีประตูทางเข้า-ออกที่พักทางเดียว พื้นถนนทางเข้าเป็นหินคลุกบดอัด มีทางระบายน้ำฝน บริเวณทางเข้าที่พักมีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำ มีการติดตั้งแสงสว่างเป็นระยะทั่วพื้นที่อยู่อาศัย มีการจัดทำระบบระบายน้ำเสีย พร้อมดักไขมันก่อนปล่อยออกสู่สาธารณะ

2. ระบบสาธารณูปโภค มีการจัดหาน้ำประปา และก๊อกน้ำเพียงพอแก่การทำกิจกรรม รวมถึงมีถังสำรองน้ำขนาดใหญ่ มีหัวฉีดดับเพลิงมือถือ 2 ชุดต่ออาคาร และไฟฟ้าให้ครบทุกห้องพัก

3. ตัวอาคารที่พักอาศัย เป็นอาคารชั่วคราวสูง 5 เมตร ยกพื้นชั้นลางสูงจากระดับพื้นดิน 0.5 เมตร และไม่มีน้ำขัง ฐานรากของอาคารมั่นคงรับน้ำหนักได้โดยปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ มีลักษณะเป็นเรือนแถว 2 ชั้นสูง 6 เมตร จำนวน 6 หลัง หันหลังชนกันพร้อมทางเดินหน้าห้องทั้ง 2 ฝั่ง โดยแบ่งเป็น 8 ห้องต่อ 1 ฝั่ง มีความยาวรวมกัน 20 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก อาคารมี 2 ฝั่ง ทำให้มี 16 ห้อง ต่อ 1 ชั้น ดังนั้นอาคาร 1 หลังมีจำนวนห้องรวมเท่ากับ 32 ห้อง มีขนาดห้องพักหน้ากว้าง 2.4 เมตร ลึก 3.8 เมตร พื้นที่ใช้สอย 9.1 ตารางเมตร วางอยู่บนพื้นคอนกรีตหนา โครงสร้างอาคารมีลักษณะเป็นโครงเหล็กติดตั้งผนังฉนวนกันความร้อนสำเร็จรูป (ISOWALL) มีประตู และหน้าต่างมุงลวดแบบเลื่อนอย่างละ 1 ช่อง พื้นภายในห้องพักเป็นแผ่นซีเมนต์บอร์ด พื้นทางเดินระเบียงกว้าง 1 เมตร และบันไดกว้าง 90 มีความสูง 2 เมตร เซนติเมตร เป็นเหล็กแผ่นลาย (Checker Plate) และหลังคามุงด้วยแผ่นเมทัลชีท ที่พักอาศัยลักษณะนี้เมื่อเลิกใช้งานแล้วแต่ละชิ้นส่วนสามารถรื้อย้าย และนำไปติดตั้งใหม่ได้อีกหลายครั้ง มีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี และยังมีอาคาร โครงเหล็ก 2 ชั้น เป็นผนังลักษณะปิดด้วยแผ่นซีเมนต์บอร์ดอีกจำนวน 4 หลัง โดยมีจำนวนห้องต่อหลัง และขนาดห้องเท่ากับอาคารแบบผนังสำเร็จรูป รวมจำนวนห้องทั้งหมดในพื้นที่กว่า 3 ไร่นี้เท่ากับ 384 ห้อง ให้อยู่อาศัย 2 คนต่อห้อง

4. สิ่งอำนวยความสะดวก มีผู้ดูแลบริเวณที่พักอาศัย 1 คน มีมีดวงโคม 1 ดวง ปลั๊ก 2 ชุด ในห้องพัก มีไฟแสงสว่างโดยรอบพื้นที่อย่างเพียงพอ มีการจัดทำห้องส้วมแยกชายหญิง จำนวน 40 ห้อง มีห้องอาบน้ำรวม และลานซักล้าง 60 ตารางเมตร ตู้ยาสามัญ พื้นที่ล้างจาน พื้นที่ซักล้าง ร้านขายอาหาร จุดทิ้งขยะ พื้นที่สันทนาการ มีตู้หยดเหรียญน้ำดื่มให้บริการ มีพื้นที่จอดรถให้สำหรับพนักงานและผู้มาพบ และป้อมยาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

5. ทำเลที่ตั้ง บริษัทได้ก่อสร้างที่พักแรงงานเป็นลักษณะศูนย์รวมแรงงานจากหลายโครงการ เมื่อมีโครงการก่อสร้างของบริษัทฯ กรณีศึกษา A ใกล้กับศูนย์รวมที่พักแรงงานนี้ ทางผู้ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานก่อสร้างจะกระจายแรงงานผู้ที่จะต้องเข้าพักมาพักอาศัยตลอดช่วงเวลาของภารกิจที่แรงงานได้รับมอบหมาย โดยที่พักแรงงานแห่งนี้บริเวณริมถนนราชพฤกษ์ แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ขนาดที่ดินประมาณ 4 ไร่

รูปที่ 4.1 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา A

4.1.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา A

บริษัทฯ กรณีศึกษา A เป็นก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2515 ดำเนินธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง มีความสามารถในการรับงานก่อสร้างได้หลากหลายประเภท และสามารถรับงานก่อสร้างได้จากหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นที่จะรับงานก่อสร้างขนาดกลางและใหญ่ เช่น งานก่อสร้างอาคาร โรงไฟฟ้า โรงงานอุตสาหกรรม โรงกลั่นน้ำมัน รถไฟฟ้า ทางหลวงพิเศษ และงานก่อสร้างขนาดใหญ่จากต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งมีทั้งการรับงานในลักษณะที่เป็นผู้รับเหมาโดยตรง (Main Contractor) หรือเป็นผู้รับเหมาช่วง (Sub-Contractor) รวมทั้งมีการร่วมมือกับบริษัทผู้รับเหมาต่างประเทศในลักษณะของกิจการร่วมค้า (Joint Venture) ในโครงการที่ไม่สามารถแบ่งแยกชิ้นงาน หรือแบ่งปริมาณงานของผู้ร่วมทุนออกจากกันได้ หรือการร่วมมือกันในลักษณะกิจการร่วมทุนแบบคอนซอร์เดียม (Consortium) สำหรับโครงการที่สามารถแบ่งแยกปริมาณงานของแต่ละผู้ร่วมทุนออกจากกันได้ และผู้ร่วมทุนแต่ละรายมีกำไรขาดทุนโดยอิสระแยกจากกัน บริษัทฯ กรณีศึกษา A มีสำนักงานตั้งอยู่ที่ แขวงรัชดาภิเษก เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร มีการจ้างแรงงานหมายสัญชาติทั้งชาวไทย เมียนมา กัมพูชา และอื่น ๆ มีนโยบายในการดูแลอย่างทั่วถึง ให้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผลตอบแทนในการทำงานและสวัสดิการแก่พนักงานทุกคนสอดคล้องกับสภาพตลาดแรงงาน ปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดี ซึ่งในโครงการก่อสร้างที่ผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นอาคารผู้ป่วยนอก ส่วนต่อขยาย เป็นอาคารสูง 15 ชั้น และชั้นใต้ดิน 4 มูลค่าโครงการก่อสร้าง 2.4 พันล้านบาท โดยช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลนั้น แรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาในโครงการก่อสร้างกรณีศึกษา ได้พักอาศัยอยู่ในแคมป์แรงงาน กรณีศึกษา A เขตตลิ่งชัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 560 คน แบ่งเป็นแรงงานชาวไทย 168 คน แรงงานชาวเมียนมา 347 คน และสัญชาติอื่น ๆ 45 คน

4.1.3 นโยบายสวัสดิการต่อแรงงานของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา A

1) มีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขอนามัยในสถานที่ทำงานแก่แรงงาน รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ส่งเสริมให้แรงงานมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี

2) ด้านค่าตอบแทน บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา A มีนโยบายและแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและเปิดเผยถึงการปฏิบัติเกี่ยวกับค่าตอบแทนและสวัสดิการให้กับแรงงานอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม และต้องการค่าตอบแทนและจัดสวัสดิการตามความเหมาะสมและสมควรแก่กรณี โดยเทียบเคียงกับสภาพตลาดแรงงานโดยรวมอย่างสม่ำเสมอ

3) มีการจัดสวัสดิการอื่นให้เพิ่มเติมมากกว่ากฎหมายกำหนด คือ การจัดที่พักให้กับแรงงาน การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สิทธิในการเข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลที่บริษัทกำหนด การจัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี เงินช่วยเหลืองานศพ การจัดกิจกรรม 5ส. และการจัดให้มีลานออกกำลังกาย และเงินช่วยเหลืองานศพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4.2 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา B

4.2.1 ลักษณะที่พักคนงาน

ที่พักอาศัยของแรงงานก่อสร้าง บริษัทฯ กรณีศึกษา B มีลักษณะเป็นที่พักชั่วคราวก่อสร้างตามเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543 และประกาศคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในมาตรา 93(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ๆ คือ

1) โครงสร้างพื้นฐาน มีรั้วสูง 3 เมตร ล้อมรอบเขตที่ตั้งแคมป์คนงานโดยรอบ มีประตูทางเข้า ออกที่พักทางเดียว พื้นถนนเป็นคอนกรีต มีทางระบายน้ำฝน มีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำบริเวณประตูทางเข้า ออก มีการติดตั้งแสงสว่างเป็นระยะทั่วพื้นที่อยู่อาศัย มีการจัดทำระบบระบายน้ำเสีย พร้อมดักไขมันก่อนปล่อยออกสู่สาธารณะ

2) ระบบสาธารณูปโภค มีการจัดหาน้ำประปา และก๊อกน้ำเพียงพอแก่การทำกิจกรรม รวมถึงมีถังสำรองน้ำขนาดใหญ่ มีหัวฉีดดับเพลิงมือถือ 2 ชุดต่ออาคาร และไฟฟ้าให้ครบทุกห้องพัก

3) ตัวอาคารที่พักอาศัย เป็นอาคารชั่วคราว ยกพื้นชั้นลางสูงจากระดับพื้นดิน 0.5 เมตร และไม่มีน้ำขัง ฐานรากของอาคารมั่นคงรับน้ำหนักได้โดยปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ มีลักษณะเป็นเรือนแถวความสูง 8 เมตร 3 ชั้น ความยาวอาคาร 25 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก จำนวน 8 หลัง และ อาคาร 2 ชั้น สูง 6 เมตร ความยาวอาคาร 25 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก จำนวน 4 หลัง มีห้องพักหันหลังชนกันพร้อมทางเดินหน้าห้องทั้ง 2 ฝั่ง โดยแบ่งเป็น 10 ห้องต่อ 1 ฝั่ง ฝั่ง มีความยาวรวมกัน 25 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก มีช่องระบายอากาศให้ถ่ายเทด้วยวิธีธรรมชาติ อาคารมี 2 ฝั่ง ทำให้มี 20 ห้อง ต่อ 1 ชั้น ขนาดห้องพักหน้ากว้าง 2.4 เมตร ลึก 3.8 เมตร พื้นที่ใช้สอย 9.1 ตารางเมตรต่อห้อง ตัวอาคารวางอยู่บนพื้นคอนกรีตหนา โครงสร้างอาคารมีลักษณะเป็นโครงเหล็ก ติดตั้งผนังฉนวนกันความร้อนสำเร็จรูป (ISOWALL) มีประตู และหน้าต่างมุงลวดแบบเลื่อนอย่างละ 1 ช่อง พื้นภายในห้องพักเป็นแผ่นซีเมนต์บอร์ด พื้นทางเดินระเบียงกว้าง 1 เมตร และบันไดกว้าง 90 เซนติเมตรมีความสูง 2 เมตร เป็นเหล็กแผ่นลาย (Checker Plate) และหลังคามุงด้วยแผ่นเมทัลชีท ที่พักอาศัยลักษณะนี้เมื่อเลิกใช้งานแล้วแต่ละชิ้นส่วนสามารถรื้อย้าย และนำไปติดตั้งใหม่ได้อีกหลายครั้ง มีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี ในพื้นที่ 4.6 ไร่ รวมจำนวนห้องทั้งหมดเท่ากับ 512 ห้อง ซึ่งทางบริษัทฯ มีนโยบายให้พักอาศัย 2 คนต่อห้อง

4) สิ่งอำนวยความสะดวก มีผู้ดูแลบริเวณที่พักอาศัย 1 คน มีดวงโคม 1 ดวง ปลั๊ก 2 ชุด ในห้องพัก มีไฟแสงสว่างโดยรอบพื้นที่อย่างเพียงพอ มีการจัดทำห้องส้วมแยกชายหญิง จำนวน 60 ห้อง มีห้องอาบน้ำรวม และลานซักล้าง 80 ตารางเมตร มีตู้ยาสามัญ พื้นที่ล้างจาน พื้นที่ซักล้าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

พื้นที่ตากผ้า จุดทิ้งขยะ พื้นที่สันทนาการ มีตู้น้ำดื่มให้บริการฟรี มีพื้นที่จอดรถให้สำหรับพนักงานและผู้มาพบ และป้อมยาม

5) ทำเลที่ตั้ง บริษัทได้ก่อสร้างที่พักแรงงานเป็นลักษณะศูนย์รวมแรงงานจากหลายโครงการ เมื่อมีโครงการก่อสร้างของบริษัทฯ กรณีศึกษา B ใกล้กับศูนย์รวมที่พักแรงงานนี้ ทางผู้ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานก่อสร้างจะกระจายแรงงานผู้ที่จะต้องเข้าพักมาพักอาศัยตลอดช่วงเวลาของภารกิจที่แรงงานได้รับมอบหมาย โดยที่พักแรงงานแห่งนี้ตั้งอยู่บริเวณริมถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงสนามบิน เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ขนาดที่ดินประมาณ 4.6 ไร่

รูปที่ 4.2 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา B

4.2.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา B

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

บริษัทฯ กรณีศึกษา B ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2505 ดำเนินธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง มีความสามารถในการรับงานก่อสร้างได้หลากหลายประเภท และสามารถรับงานก่อสร้างได้จากหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นที่จะรับงานก่อสร้างขนาดกลางและใหญ่ เช่น งานก่อสร้างอาคาร โรงไฟฟ้า โรงงานอุตสาหกรรม โรงกลั่นน้ำมัน รถไฟฟ้า ทางหลวงพิเศษ และงานก่อสร้างขนาดใหญ่จากต่างประเทศ เป็นต้น บริษัทฯ กรณีศึกษา B มีอาคารสำนักงานตั้งอยู่ที่ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีการจ้างแรงงานหลายสัญชาติทั้งชาวไทย เมียนมา กัมพูชา และอื่น ๆ มีนโยบายในการดูแลอย่างทั่วถึง ให้ผลตอบแทนในการทำงานและสวัสดิการแก่พนักงานทุกคนสอดคล้องกับสภาพตลาดแรงงาน ปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดี บริษัทฯ กรณีศึกษา B มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานให้กับแรงงานชาวไทยและ

แรงงานต่างด้าวเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานของภาครัฐ โดยมีแรงงานที่ผ่านการฝึกอบรมในพ.ศ. 2564 จำนวน 4,970 คน ข้อมูลข้างต้นแสดงถึงการพัฒนาขององค์กรนี้ สื่อถึงความมั่นคง และความเป็นระบบขององค์กร ที่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างดี ทำให้พนักที่เป็นบุคลากรมีรายได้ที่มั่นคงเช่นกัน ซึ่งในโครงการก่อสร้างที่ผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นอาคารศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ พื้นที่ส่วนขยาย อาคารความสูง 11 ชั้น และชั้นใต้ดิน 2 ชั้น มูลค่าโครงการก่อสร้าง 6.2 พันล้านบาท โดยช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาที่พักอาศัยอยู่ในแคมป์แรงงาน กรณีศึกษา B เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 832 คน แบ่งเป็นแรงงานชาวไทย 233 คน แรงงานชาวเมียนมา 532 คน และสัญชาติอื่น ๆ อีก 67 คน

4.2.3 นโยบายสวัสดิการต่อแรงงานของบริษัทรับเหมาก่อสร้างของบริษัทฯ กรณีศึกษา B

1) สวัสดิการตามข้อกฎหมายกำหนดได้แก่ กองทุนประกันสังคม

2) ด้านค่าตอบแทน มีนโยบายการให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นธรรม

3) ด้านการดูแลความปลอดภัยในการทำงาน มีนโยบายในการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีและมีความปลอดภัยในการทำงาน

4) สวัสดิการที่บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา B จัดให้เพิ่มเติมมากกว่ากฎหมายกำหนด เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตอัน คือ การจัดที่พักให้กับแรงงาน กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ รางวัลผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุงานครบทุก ๆ ปี การตรวจ 5 สุขภาพประจำปี ชุดเครื่องแบบ เงินช่วยเหลืองานศพ

5) บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา B ยังได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานและฝึกอบรมเพื่อยกระดับฝีมือแรงงาน ทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวให้มีทักษะเพิ่มขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานของภาครัฐ

4.3 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา C

4.3.1 ลักษณะที่พักคนงาน

ที่พักอาศัยของแรงงานก่อสร้าง บริษัทฯ กรณีศึกษา C มีลักษณะเป็นที่พักชั่วคราวก่อสร้างตามเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543 และประกาศคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในมาตรา 93(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ๆ คือ

1) โครงสร้างพื้นฐาน มีรั้วสังกะสีสูง 2 เมตร ล้อมรอบเขตที่ตั้งแคมป์คนงานโดยรอบ มีประตูทางเข้า-ออกที่พักทางเดียว พื้นถนนเป็นหินคลุก มีทางระบายน้ำฝน มีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำบริเวณประตูทางเข้า ออก มีการติดตั้งแสงสว่างเป็นระยะทั่วพื้นที่อยู่อาศัย มีการจัดทำระบบระบายน้ำเสีย พร้อมดักไขมันก่อนปล่อยออกสู่สาธารณะ

2) ระบบสาธารณูปโภค มีการจัดหาน้ำประปา และก๊อกน้ำเพียงพอแก่การทำกิจกรรม รวมถึงมีถังสำรองน้ำขนาดใหญ่ มีหัวฉีดดับเพลิงมือถือ 2 ชุดต่ออาคาร และไฟฟ้าให้ครบทุกห้องพัก

3) ตัวอาคารที่พักอาศัย เป็นอาคารชั่วคราว ยกพื้นชั้นลางสูงจากระดับพื้นดิน 0.5 เมตร และไม่มีน้ำขัง ฐานรากของอาคารมั่นคงรับน้ำหนักได้โดยปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ มีลักษณะเป็นเรือนแถวความสูง 8 เมตร 3 ชั้น มีห้องพักหันหลังชนกันพร้อมทางเดินหน้าห้องทั้ง 2 ฝั่ง ขนาดห้องพักหน้ากว้าง 2.4 เมตร ลึก 3.8 เมตร พื้นที่ใช้สอย 9.1 ตารางเมตรต่อห้อง ตัวอาคารวางอยู่บนพื้นคอนกรีตหนา โครงสร้างอาคารมีลักษณะเป็นโครงเหล็ก ติดตั้งผนังฉนวนกันความร้อนสำเร็จรูป (ISOWALL) มีประตู และหน้าต่างมุงลวดแบบเลื่อนอย่างละ 1 ช่อง พื้นภายในห้องพักเป็นแผ่นซีเมนต์บอร์ด พื้นทางเดินระเบียงกว้าง 1 เมตร และบันไดกว้าง 90 เซนติเมตร มีความสูง 2 เมตร เป็นเหล็กแผ่นลาย (Checker Plate) และหลังคามุงด้วยแผ่นเมทัลชีท ที่พักอาศัยลักษณะนี้เมื่อเลิกใช้งานแล้วแต่ละชิ้นส่วนสามารถรื้อย้าย และนำไปติดตั้งใหม่ได้อีกหลายครั้ง มีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี มีลักษณะอาคารแบบ 9 ห้องติดตกันต่อ 1 ฝั่ง ความยาวอาคาร 23 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก มีช่องระบายอากาศให้ถ่ายเทด้วยวิธีธรรมชาติ จำนวน 5 หลัง และ อาคาร 3 ชั้น แต่มี 8 ห้องติดกันต่อ 1 ฝั่ง ความยาวอาคาร 20 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก มีช่องระบายอากาศให้ถ่ายเทด้วยวิธีธรรมชาติ จำนวน 3 หลัง ทำให้มีห้องรวมกันทั้งหมด 414 ห้อง ซึ่งทางบริษัทฯ มีนโยบายให้พักอาศัย 2 คนต่อห้อง

4) สิ่งอำนวยความสะดวก มีผู้ดูแลบริเวณที่พักอาศัย 1 คน มีดวงโคม 1 ดวง ปลั๊ก 2 ชุด ในห้องพัก มีไฟแสงสว่างโดยรอบพื้นที่อย่างเพียงพอ มีการจัดทำห้องส้วมแยกชายหญิง จำนวน 44 ห้อง มีห้องอาบน้ำรวม และลานซักล้าง 80 ตารางเมตร มีตู้ยาสามัญ พื้นที่ล้างจาน พื้นที่ตากผ้า จุดทิ้งขยะ พื้นที่สันทนาการ มีตู้น้ำดื่มหยอดเหรียญ ตู้ซักผ้าหยอดเหรียญให้บริการ ร้านขายของใช้ทั่วไป มีพื้นที่จอดรถให้สำหรับพนักงานและผู้มาพบ และป้อมยาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

5) ทำเลที่ตั้ง บริษัทได้ก่อสร้างที่พักแรงงานเป็นลักษณะศูนย์รวมแรงงานจากหลายโครงการ เมื่อมีโครงการก่อสร้างของบริษัทฯ กรณีศึกษา C ใกล้กับศูนย์รวมที่พักแรงงานนี้ ทางผู้ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานก่อสร้างจะกระจายแรงงานผู้ที่จะต้องเข้าพักมาพักอาศัยตลอดช่วงเวลาของภารกิจที่แรงงานได้รับมอบหมาย โดยที่พักแรงงานแห่งนี้ตั้งอยู่ในแขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ขนาดที่ดินประมาณ 5 ไร่

รูปที่ 4.3 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา C

4.3.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา C

บริษัทฯ กรณีศึกษา C ได้ก่อตั้งบริษัทขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2501 ดำเนินธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง มีความสามารถในการรับงานก่อสร้างได้หลากหลายประเภท และสามารถรับงานก่อสร้างได้จากหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน ปัจจุบันสามารถแบ่งสายงานก่อสร้างได้ 9 ด้าน ประกอบด้วย (1) อาคารสำนักงาน อาคารชุด อาคารสูง และโรงแรม (2) โรงงานขนาดใหญ่ (3) วางท่อระบบขนส่ง และถังน้ำมันขนาดใหญ่ ท่อแก๊ส ท่อน้ำ ท่อร้อยสายไฟใต้ดิน (4) ทางหลวงแผ่นดิน สะพาน ทางรถไฟ ทางรถไฟความเร็วสูง งานวางราง ทางด่วน และงานระบบขนส่งมวลชนยกระดับและใต้ดิน (5) สนามบิน ท่าเรือ และงานทางทะเล (6) เขื่อน อุโมงค์ส่งน้ำ โรงงานผลิตไฟฟ้า

ซึ่งมีทั้งการรับงานในลักษณะที่เป็นผู้รับเหมาโดยตรง (Main Contractor) หรือเป็นผู้รับเหมาช่วง (Sub-Contractor) รวมทั้งมีการร่วมมือกับบริษัทผู้รับเหมาต่างประเทศในลักษณะของกิจการร่วมค้า (Joint Venture) ในโครงการที่ไม่สามารถแบ่งแยกชิ้นงาน หรือแบ่งปริมาณงานของผู้ร่วมทุนออกจากันได้ หรือการร่วมมือกันในลักษณะกิจการร่วมทุนแบบคอนซอร์เดียม (Consortium) สำหรับโครงการที่สามารถแบ่งแยกปริมาณงานของแต่ละผู้ร่วมทุนออกจากกันได้ และผู้ร่วมทุนแต่ละรายมีกำไรขาดทุนโดยอิสระแยกจากกัน บริษัทฯ กรณีศึกษา C มีอาคารสำนักงานตั้งอยู่ที่ แขวงบาง

กะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีการจ้างแรงงานหมายสัญชาติทั้งชาวไทย เมียนมา กัมพูชา และอื่น ๆ มีนโยบายในการดูแลอย่างทั่วถึง ให้ผลตอบแทนในการทำงานและสวัสดิการแก่พนักงานทุกคนสอดคล้องกับสภาพตลาดแรงงาน ปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมสภาพการทำงานที่ปลอดภัย ซึ่งในโครงการก่อสร้างที่ผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นอาคารสำนักงาน พื้นที่ค้าปลีก และโรงแรม อาคารความสูง 11 ชั้น และชั้นใต้ดิน 2 ชั้น มูลค่าโครงการก่อสร้าง 3.3 พันล้านบาท โดยช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาพักอาศัยอยู่ในแคมป์แรงงาน กรณีศึกษา C เขตคลองตัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 642 คน แบ่งเป็นแรงงานชาวไทย 161 คน แรงงานชาวเมียนมา 430 คน และสัญชาติอื่น ๆ อีก 51 คน

4.3.3 นโยบายสวัสดิการต่อแรงงานของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา C

มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของแคมป์คนงานที่ดี และมีความปลอดภัย มีนโยบายด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่แรงงานทุกคนทั้งผลตอบแทนระยะสั้น เช่น เงินเดือน สวัสดิการ โบนัส และให้ผลตอบแทนระยะยาวในรูปแบบสวัสดิการ มีการจัดสวัสดิการอื่นให้เพิ่มเติมมากกว่ากฎหมายกำหนด คือ การจัดที่พักให้กับแรงงาน การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สิทธิการเข้ารักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลที่กำหนด มีห้องรักษาพยาบาลที่มีแพทย์เข้าให้การรักษาประจำ การให้ทุนการศึกษากับบุตรของพนักงานเรียนดี มีการจัดกิจกรรม Big Cleaning Day และเงินช่วยเหลืองานศพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.4 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา D

4.4.1 ลักษณะที่พักคนงาน

ที่พักอาศัยของแรงงานก่อสร้าง บริษัทฯ กรณีศึกษา D มีลักษณะเป็นที่พักชั่วคราวก่อสร้างตามเกณฑ์ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543 และประกาศคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในมาตรา 93(3) พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ประกอบด้วย 5 ส่วนหลัก ๆ คือ

1) โครงสร้างพื้นฐาน มีรั้วสูง 3 เมตร ล้อมรอบเขตที่ตั้งแคมป์คนงานโดยรอบ มีประตูทางเข้า-ออกที่พักทางเดียว พื้นถนนเป็นหินคลุกบางส่วน ร่วมกับพื้นดินลูกรัง ไม่มีรางน้ำฝน มีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำบริเวณประตูทางเข้า-ออก มีการติดตั้งแสงสว่างเป็นระยะทั่วพื้นที่อยู่อาศัย มีการบำบัดของเสียจากห้องส้วม และมีระบบดักไขมันก่อนปล่อยออกสู่สาธารณะ

2) ระบบสาธารณูปโภค มีการจัดหาน้ำประปา และก๊อกน้ำเพียงพอแก่การทำกิจกรรม รวมถึงมีถังสำรองน้ำขนาดใหญ่ มีหัวฉีดดับเพลิงมือถือ 2 ชุดต่ออาคาร และไฟฟ้าให้ครบทุกห้องพัก

3) ตัวอาคารที่พักอาศัย เป็นอาคารชั่วคราว ยกพื้นชั้นลางสูงจากระดับพื้นดิน 0.5 เมตร และไม่มีน้ำขัง ฐานรากของอาคารมั่นคงรับน้ำหนักได้โดยปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ มีลักษณะเป็นเรือนแถวความสูง 6 เมตร 2 ชั้น ความยาวอาคาร 25 เมตร มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างที่พักกว้าง 2.5 เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของที่พัก จำนวน 8 หลัง และมีห้องพักหันหลังชนกัน พร้อมทางเดินหน้าห้องทั้ง 2 ฝั่ง โดยแบ่งเป็น 10 ห้องต่อ 1 ฝั่ง อาคารมี 2 ฝั่ง ทำให้มี 20 ห้อง ต่อ 1 ชั้น ขนาดห้องพักหน้ากว้าง 2.4 เมตร ลึก 3.8 เมตร พื้นที่ใช้สอย 9.1 ตารางเมตรต่อห้อง ตัวอาคารวางอยู่บนพื้นคอนกรีตหนา โครงสร้างอาคารมีลักษณะเป็นโครงเหล็ก ติดตั้งแผ่นซีเมนต์บอร์ดเป็นวัสดุผนัง มีประตู และหน้าต่างมุงลวดแบบเลื่อนอย่างละ 1 ช่อง พื้นภายในห้องพัก และพื้นทางเดินกว้าง 1 เมตร บันไดกว้าง 90 เซนติเมตร มีความสูง 2 เมตร เป็นแผ่นซีเมนต์บอร์ด หลังคามุงด้วยแผ่นเมทัลชีท ที่พักอาศัยลักษณะนี้เมื่อเลิกใช้งานโครงสร้างเหล็กสามารถรื้อถอนได้ง่าย แต่ผนังและพื้นจะเมื่อรื้อถอนจะเกิดความเสียหาย โดยจำนวนห้องทั้งหมดเท่ากับ 320 ห้อง ซึ่งทางบริษัทฯ มีนโยบายให้พักอาศัย 2 คนต่อห้อง

4) สิ่งอำนวยความสะดวก มีผู้ดูแลบริเวณที่พักอาศัย 1 คน มีดวงโคม 1 ดวง ปลั๊ก 1 ชุด ในห้องพัก มีไฟแสงสว่างโดยรอบพื้นที่อย่างเพียงพอ มีการจัดทำห้องส้วมแยกชายหญิง จำนวน 34 ห้อง มีห้องอาบน้ำรวม และลานซักล้าง 40 ตารางเมตร มีตู้ยาสามัญ พื้นที่ตากผ้า จุดทิ้งขยะ มีตู้น้ำหยอดเหรียญ ตู้ซักผ้าหยอดเหรียญ ส่วนร้านขายของชำ ร้านขายอาหาร จะอยู่บริเวณนอกรั้วแคมป์ และมีพื้นที่จอดรถให้สำหรับพนักงานและผู้มาพบบางส่วน และป้อมยาม

5) ทำเลที่ตั้ง บริษัทได้ก่อสร้างที่พักแรงงานเป็นลักษณะศูนย์รวมแรงงานจากหลายโครงการ เมื่อมีโครงการก่อสร้างของบริษัทฯ กรณีศึกษา D ใกล้กับศูนย์รวมที่พักแรงงานนี้ ทางผู้ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานก่อสร้างจะกระจายแรงงานผู้ที่จะต้องเข้าพักมาพักอาศัยตลอดช่วงเวลาของภารกิจที่แรงงานได้รับมอบหมาย โดยที่พักแรงงานแห่งนี้ตั้งอยู่ในแขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ขนาดที่ดินประมาณ 4 ไร่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รูปที่ 4.4 แสดงลักษณะแคมป์คนงานของบริษัทฯ กรณีศึกษา D

4.4.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา D

บริษัทฯ กรณีศึกษา D เป็นบริษัทที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2531 เริ่มแรกดำเนินงานรับเหมาติดตั้งงานระบบวิศวกรรมสำหรับอาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์ อาคารพักอาศัย โรมแรง โรงพยาบาล ศูนย์การค้า และโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อบริษัท กรณีศึกษา D ได้จดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการร่วมลงทุนเพิ่มเติมในกิจการร่วมค้ากับบริษัทอื่น เพื่อรับเหมางานก่อสร้างขนาดใหญ่ของภาครัฐเป็นต้นมา ซึ่งมีทั้งการรับงานในลักษณะที่เป็นผู้รับเหมาโดยตรง (Main Contractor) หรือเป็นผู้รับเหมาช่วง (Sub-Contractor) รวมทั้งมีการร่วมมือกับบริษัทผู้รับเหมาต่างประเทศในลักษณะของกิจการร่วมค้า (Joint Venture) ในโครงการที่ไม่สามารถแบ่งแยกชิ้นงานหรือแบ่งปริมาณงานของผู้ร่วมทุนออกจากันได้ หรือการร่วมมือกันในลักษณะกิจการร่วมทุนแบบคอนซอร์เดียม (Consortium) สำหรับโครงการที่สามารถแบ่งแยกปริมาณงานของแต่ละผู้ร่วมทุนออกจากกันได้ และผู้ร่วมทุนแต่ละรายมีกำไรขาดทุนโดยอิสระแยกจากกัน โดยสามารถแบ่งตามลักษณะงานและระบบที่ติดตั้งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่งานก่อสร้างโยธา งานระบบไฟฟ้า งานระบบปรับอากาศ งานระบบสุขาภิบาล และระบบป้องกันอัคคีภัย งานระบบสื่อสาร และสารสนเทศ โดยบริษัทฯ กรณีศึกษา D มีอาคารสำนักงานตั้งอยู่ที่ แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร มีการจ้างแรงงานหมายสัญชาติทั้งชาวไทย เมียนมา กัมพูชา และอื่น ๆ มีนโยบายในการดูแลอย่างทั่วถึง ให้ผลตอบแทนในการทำงานและสวัสดิการแก่พนักงานทุกคนสอดคล้องกับสภาพตลาดแรงงาน ปฏิบัติต่อพนักงานอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่ดี ซึ่งในโครงการก่อสร้างที่ผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นอาคารสำนักงาน ความสูง 16 ชั้น มีชั้นใต้ดิน 2 ชั้น มูลค่าโครงการก่อสร้าง 1.5 พันล้านบาท โดยช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาพักอาศัยอยู่ในแคมป์แรงงาน กรณีศึกษา D เขตคลองตัน จังหวัด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

กรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 640 คน แบ่งเป็นแรงงานชาวไทย 128 คน แรงงานชาวเมียนมา 472 คน และสัญชาติอื่น ๆ อีก 40 คน

4.4.3 นโยบายสวัสดิการต่อแรงงานของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา D

1) มีการส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน

2) ด้านค่าตอบแทน มีนโยบายให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม และใกล้เคียงกับกลุ่มธุรกิจเดียวกัน มีการให้เงินพิเศษประจำปีในรูปแบบ โบนัส โดยพิจารณาจากผลประกอบการ

3) มีการจัดสวัสดิการอื่นให้เพิ่มเติมมากกว่ากฎหมายกำหนด คือ การจัดที่พักให้กับแรงงาน การจัดตั้งกองกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จัดทำประกันภัยกลุ่ม ค่ารักษาพยาบาล และเงินช่วยเหลืองานศพ

4.5 กฎระเบียบแคมป์คนงาน

เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันของแรงงานทุกคน จากการเก็บข้อมูลบริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษาทั้ง 4 บริษัท มีการกำหนดกฎระเบียบการอยู่อาศัยร่วมกัน การการเข้าและการออกจากแคมป์คนงาน โดยมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันเล็กน้อย แต่ประเด็นหลักมีความเหมือนกัน ซึ่งสามารถสรุปประเด็กหลัก ๆ ได้ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.5.1 กฎระเบียบการอยู่อาศัยร่วมกัน

1) การเข้าพักอาศัยในแคมป์คนงานต้องได้รับการอนุญาตจากบริษัทก่อนและได้รับอนุมัติการส่งตัวจากหน่วยงานทุกครั้ง

2) ต้องแสดงบัตรประจำตัวผู้เข้าพักแคมป์ทุกครั้ง และไม่อนุญาตให้ออกนอกแคมป์ในยามวิกาล

3) ห้ามซื้อ-ขาย ปกปิด ซ่อนเร้น สิ่งของผิดกฎหมาย หรือยาเสพติดภายในแคมป์คนงานเด็ดขาด

4) ห้ามเล่นการพนันทุกชนิดภายในห้องพักหรือสถานที่กลางแจ้งภายในแคมป์คนงานเด็ดขาด

5) ห้ามดื่มสุราของมึนเมา ทะเลาะวิวาท ก่อความไม่สงบภายในแคมป์คนงาน

6) ห้ามพกอาวุธเข้ามาในแคมป์คนงานโดยเด็ดขาด

7) ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดพื้นที่ภายในแคมป์คนงานและทิ้งขยะในจุดที่กำหนด

8) ห้ามนำสัตว์เลี้ยงชนิดต่าง ๆ เข้ามาในแคมป์คนงาน โดยเฉพาะสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

9) ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดห้องน้ำ อ่างน้ำ และจุดล้างจานอยู่เสมอ

10) ห้ามทำการลักขโมยสิ่งของในแคมป์คนงานโดยเด็ดขาด

11) ห้ามนำเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานมาจัดเก็บไว้ในแคมป์คนงาน

12) ห้ามก่อกองไฟ หรือกระทำการใดให้เกิดเปลวไฟภายในแคมป์คนงาน

13) ห้ามส่งเสียงดังรบก่วนผู้อื่น ปิดเครื่องเสียงที่ดังรบกวนหลังเวลา 22.00น.

14) ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดและถอดปลั๊กทุกครั้งเมื่อไม่ได้ใช้งาน

15) ไม่อนุญาตให้ต่อท่อน้ำประปามาใช้ส่วนตัวโดยเด็ดขาด

16) ห้ามย้ายหรือเปลี่ยนห้องพักเองโดยพลการ ต้องได้รับอนุมัติจากผู้ควบคุมแคมป์คนงาน

17) ห้ามต่อเติม หรือรื้อถอน ทะลุพนังห้องพักเข้าหากัน หรือเจาะพนัง ฝ้าเพดานและพื้น

18) ความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นถือว่ามีเจตนาในการทำลายทรัพย์สิน ผู้กระทำผิดจะต้องชดใช้ค่าเสียหายตามมูลค่าจริงหรือซ่อมแซมคืนสภาพเดิมให้พร้อมใช้งาน

19) ผู้ใดกระทำความผิดตามระเบียบแคมป์คนงาน เมื่อถูกตักเตือนด้วยวาจาแล้ว ยังเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตาม ผู้ควบคุมแคมป์มีสิทธิดำเนินการให้ออกจากพื้นที่ได้ทันที กรณีมีการกระทำผิดระเบียบอย่างร้ายแรง จนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ร่างกาย ทรัพย์สิน ของผู้อื่นและทรัพย์สินของบริษัท และจะดำเนินคดีทางกฎหมาย

20) ห้องพัก 1 ห้อง อนุญาตให้พักได้ 2 คน (สามี/ภรรยาพักด้วยกันได้) และต้องทำงานให้กับบริษัทกรณีศึกษา เท่านั้น

21) ห้ามแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเข้าพักโดยเด็ดขาด

4.5.2 ขั้นตอนในการเข้าพักแคมป์แรงงานทั้ง 4 บริษัทกรณีศึกษา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ๆ สรุปได้ดังนี้

1) แจ้งความประสงค์ขอเข้าพักกับผู้เกี่ยวข้องในโครงการก่อสร้างและดำเนินการจัดทำเอกสารส่งตัวขอเข้าพักแคมป์คนงาน โดยมีการแนบเอกสาร สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาเอกสารคนต่างด้าว และผลการฉีดวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19

2) เจ้าหน้าที่ธุรการส่งเอกสารครบถ้วนให้เจ้าหน้าที่ดูแลแคมป์และได้รับการอนุมัติเข้าพักจากผู้จัดการโครงการ

3) เจ้าหน้าที่ดูแลแคมป์ร่วมกับเจ้าหน้าที่ธุรการลงบันทึกข้อมูลรับเข้าระบบ ออกบัตรประจำตัวผู้พักแคมป์ แจ้งหมายเลขห้องพัก หมายเลขอาคาร และแจ้งกฎระเบียบ ข้อบังคับแคมป์คนงาน และขนย้ายสัมภาระเข้าห้องพัก

4.5.3 ขั้นตอนในการย้ายออกแคมป์แรงงานทั้ง 4 บริษัทกรณีศึกษา ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ๆ สรุปได้ดังนี้

1) แจ้งความประสงค์ขอย้ายออกกับผู้เกี่ยวข้องในโครงการก่อสร้างและดำเนินการจัดทำเอกสารขอแจ้งย้ายออกจากแคมป์คนงาน โดยมีการแนบเอกสาร สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาเอกสารคนต่างด้าว

2) เจ้าหน้าที่ธุรการส่งเอกสารครบถ้วนให้เจ้าหน้าที่ดูแลแคมป์และได้รับการอนุมัติเข้าพักจากผู้จัดการโครงการ

3) เจ้าหน้าที่ดูแลแคมป์ตรวจสอบสภาพห้องพัก ตรวจสอบความเสียหาย ลงบันทึกข้อมูลเข้าระบบ ขอคืนบัตรประจำตัวผู้เข้าพักแคมป์ และขนย้ายสัมภาระออกห้องพัก

4.6 ข้อแตกต่างของบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัท

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักแรงงานตามมาตรฐานที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทยของทั้ง 4 บริษัท กรณีศึกษา

มาตรฐานที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย	กรณีศึกษา A	กรณีศึกษา B	กรณีศึกษา C	กรณีศึกษา D
1) ห้องพัก ให้มีส่วนกว้างหรือยาวไม่ต่ำกว่า 2.4 เมตร พื้นที่ทั้งห้องไม่น้อยกว่า 9 ตารางเมตร	/	/	/	/
2) ให้มีช่องประตู และหน้าต่างอย่างน้อย 1 ชุด	/	/	/	/
3) ช่องทางเดินภายในอาคารพักอาศัยกว้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร	/	/	/	/
4) ระยะดิ่งระหว่างพื้นถึงยอดฝ้าหรือยอดผนังของอาคารตอนต่ำสุดมากกว่า 3 เมตร	/	/	/	/

มาตรฐานที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย	กรณีศึกษา A	กรณีศึกษา B	กรณีศึกษา C	กรณีศึกษา D
5) ขนาดกว้างของบันไดต้องไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร มีความสูงไม่เกิน 3 เมตร	/	/	/	/
6) ฐานรากของอาคารมั่นคง	/	/	/	/
7) ต้องมีทางระบายน้ำฝน	/	/	/	X
8) ให้มีดวงโคม และปลั๊กอย่างละ 1 ชุด ในห้องพักคนงาน	/	/	/	/
9) หัวฉีดดับเพลิงมือถืออย่างน้อย 1 ชุดต่ออาคาร	/	/	/	/
10) วัสดุก่อสร้างเปลี่ยนแปลงโดยความเห็นชอบจากสถาปนิก/วิศวกร	/	/	/	/
11) มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะสำหรับแรงงานในอัตราส่วนไม่น้อยกว่า 1 ห้องต่อ 20 คน	/	/	/	/
12) มีพื้นที่ห้องน้ำ และลานซักล้างในมากกว่า 7 ตารางเมตรต่อ 20 คน	/	/	/	/
13) มีบ่อเก็บน้ำหรือถังเก็บน้ำ และก๊อกน้ำให้เพียงพอ	/	/	/	/
14) มีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วไหลได้อย่างสะดวกและเพียงพอ และต้องมีตะแกรงดักขยะอยู่ในที่ตรวจสอบได้	/	/	/	/
15) มีการบำบัดของเสียจากห้องส้วมก่อนปล่อยสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ	/	/	/	/
16) ต้องจัดให้มีไฟแสงสว่างเพียงพอ	/	/	/	/

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของที่พักแรงงานตามมาตรฐานด้านสวัสดิการแรงงานที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างประเภทการก่อสร้างของทั้ง 4 บริษัท กรณีศึกษา

มาตรฐานด้านสวัสดิการแรงงานที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างงานก่อสร้าง	กรณีศึกษา A	กรณีศึกษา B	กรณีศึกษา C	กรณีศึกษา D
ข้อ 1 ขนาดห้อง, โครงสร้าง, ช่องระบายอากาศ	/	/	/	/
ข้อ 2 ห้องน้ำแยกชาย-หญิง, ขนาดห้อง	/	/	/	/
ข้อ 3 การจัดการมูลฝอยและการระบายน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	/	/	/	/
ข้อ 4 ตู้ยาสามัญ และการติดต่อสถานพยาบาลที่ใกล้กับที่พักอาศัย	/	/	/	/
ข้อ 5 มีการรักษาความปลอดภัย	/	/	/	/
ข้อ 6 มีการแต่งตั้งผู้ดูแลที่พักอาศัย	/	/	/	/
ข้อ 7 นายจ้างหลายคนในสถานที่ก่อสร้างเดียวกัน สามารถร่วมกันดำเนินการจัดที่พักอาศัย	X	X	X	X

จากตารางที่ 4.1 บริษัทรับเหมาก่อสร้างที่ถูกคัดเลือกมาเป็นประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ พบว่าทุกบริษัทมีลักณะแคมป์คนงานที่ผ่านเกณฑ์คล้ายกันเกือบทุกข้อ ถึงแม้จะมีการใช้วัสดุในการก่อสร้างที่แตกต่างกัน เช่น ผนัง ISOWALL กับผนังที่ทำด้วยแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ แต่ในข้อที่ไม่ผ่านมาตรฐานที่พักแรงงานก่อสร้างในประเทศไทย มีบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา D ที่ไม่ผ่านเนื่องจากพื้นที่บริเวณโดยรอบเป็นดินลูกรัง ไม่มีรางระบายน้ำฝนที่ชัดเจน เมื่อฝนไหลจากชายคาลงพื้นหน้าห้องใช้วิธีการให้น้ำฝนซึมผ่านดินลูกรัง อาจทำให้เกิดการท่วมขังได้ถ้ามีฝนตกหนัก และจากตารางที่ 4.2 ในส่วนของมาตรฐานด้านสวัสดิการแรงงานที่พักอาศัยสำหรับลูกจ้างงานก่อสร้าง ทุกบริษัทถึงแม้จะให้ผู้รับเหมาย่อยเข้าพักร่วมด้วยได้ แต่ไม่ได้ให้นายจ้างรายอื่นที่เข้าพักร่วมกันดำเนินการจัดที่พักอาศัย ซึ่งรายละเอียดบางประการที่มีความแตกต่างกันนั้น ผู้วิจัยพิจารณาแล้วว่าความแตกต่างดังกล่าวนี้ไม่มีผลกระทบต่อตัวแปรที่ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบลักษณะองค์กรของ 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้าง กรณีศึกษา

ลักษณะองค์กร	กรณีศึกษา A	กรณีศึกษา B	กรณีศึกษา C	กรณีศึกษา D
1. ภาคเอกชน	/	/	/	/
2. อยู่ใน 20 แรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	/	/	/	/
3. รับเหมางานก่อสร้างก่อสร้างขนาดใหญ่	/	/	/	/
4. มีการจัดที่พักให้แรงงานก่อสร้างในเขตกทม.	/	/	/	/
5. แรงงานในแคมป์เกิน 400 คน	/	/	/	/

จากตารางที่ 4.3 บริษัทรับเหมาก่อสร้างที่ถูกคัดเลือกมาเป็นประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ พบว่าทุกบริษัทมีลักณะองค์กรที่เหมือนกัน 5 ประการ คือ เป็นองค์กรเอกชน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบริษัทเหล่านี้ดำเนินธุรกิจก่อสร้างขนาดใหญ่ มีมูลค่ารวมรายอุตสาหกรรม อยู่ใน 20 อันดับแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร โครงการก่อสร้างมีการจัดที่พักให้แรงงานก่อสร้างและที่พักตั้งแรงงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และมีจำนวนแรงงานที่พักอาศัยในแคมป์คนงานจำนวน 400 คน ขึ้นไป เหมือนกันทั้ง 4 องค์กร ถึงแม้ว่าทุกบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา จะมีนโยบายการให้ผลตอบแทนที่เป็นธรรมแก่พนักงานในระยะสั้น เช่น เงินค่าตอบแทน และในระยะยาว เช่น การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทุกบริษัท มีการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดี และมีความปลอดภัยต่อชีวิต มีการส่งเสริมให้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอย่างเคร่งครัด รวมทั้งหลีกเลี่ยงการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ที่มีผลกระทบในหน้าที่การทำงาน ตลอดจนปฏิบัติต่อแรงงานด้วยความสุภาพ และให้ความเคารพต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และทุกบริษัทฯ มีช่องทางให้พนักงานร้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อาจเป็นการกระทำผิดกฎหมาย โดยมีกระบวนการจัดการในเรื่องดังกล่าวที่เหมาะสมรวมทั้งจัดให้มีสวัสดิการอื่น ๆ ที่เหมาะสมโดยเทียบเคียงกับสภาพตลาดแรงงานโดยรวม ในบริษัทกรณีศึกษาบางรายมีการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของพนักงานเช่น การฝึกอบรมพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงานที่ภาครัฐกำหนด แต่ก็ยังมีรายละเอียดบางประการที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างนี้ไม่มีผลกระทบต่อตัวแปรที่ผู้วิจัยพิจารณา

บทที่ 5
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทยจำนวน 400 คน และชาวเมียนมา 400 คน ทำงานในโครงการก่อสร้างที่บริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา ตามเงื่อนไขที่ผู้วิจัยได้กำหนด นำไปสู่วัตถุประสงค์ของงานวิจัยทั้ง 3 ข้อ คือ

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ที่ 2 วิเคราะห์ และสรุปผลการเปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ที่ 3 เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานชาวไทย และเมียนมาในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

5.1 วัตถุประสงค์ที่ 1

เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง 4 กรณีศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จากข้อมูลแบบสอบถาม จำนวน 800 ชุด สามารถสรุปละเอียดด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าฐานนิยม โดยแยกแสดงผลตามสัญชาติได้ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5.1.1 ผลการศึกษาด้านสังคม

1) เพศ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 77.25 และเพศ หญิง มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และเพศ หญิง มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

เพศ	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ชาย	309	77.25	330	82.50	639
หญิง	91	22.75	70	17.50	161
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

2) อายุ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดเป็นผู้ที่มีอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 รองลงมามีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และน้อยที่สุดมีอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดเป็นผู้ที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 รองลงมามีอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และน้อยที่สุดมีอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

อายุ	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เกิน 30 ปี	145	36.25	285	71.25	430
31 – 45 ปี	143	35.75	94	23.50	237
46 – 60 ปี	112	28.00	21	5.25	133
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

3) สถานภาพ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 233.75 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดเป็นผู้ที่มีสถานภาพ สมรส จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 127 คน คิด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เป็นร้อยละ 31.75 และน้อยที่สุดมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

สถานภาพ	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
สมรส	275	68.75	264	66.00	539
โสด	95	23.75	127	31.75	222
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	30	7.50	9	2.25	39
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

4) จำนวนบุตร

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่มีบุตร 1 คน จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองลงมามีจำนานบุตร 2 คน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ไม่มีบุตร จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28 และมีบุตรมากกว่า 2 คน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่มีบุตร จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมามีจำนานบุตร 1 คน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 รองลงมามีบุตร 2 คน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 และมีบุตรมากกว่า 2 คน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.4 แสดงจำนวนบุตรของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

จำนานบุตร	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1 คน	147	36.75	133	33.25	280
2 คน	124	31.00	66	16.50	190
ไม่มี	112	28.00	146	36.50	258
มากกว่า 2 คน	17	4.25	55	13.75	72
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

5) ตำแหน่งของแรงงานก่อสร้าง

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่เป็นคนงานทั่วไป จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 เป็นผู้ช่วยช่าง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และเป็นช่างฝีมือ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานทั้งหมดเป็นคนงานทั่วไป จำนวน 400 คน ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 แสดงตำแหน่งของแรงงานก่อสร้างของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ตำแหน่ง	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คนงานทั่วไป	294	73.50	400	100.00	694
ช่างฝีมือ	39	9.75	-	-	39
ผู้ช่วยช่าง	67	16.75	-	-	67
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

6) ระยะเวลาที่แรงงานทำงานก่อสร้างในประเทศไทย

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย10 ปีขึ้นไป จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1-4 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5-9 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17 และทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5-9 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 รองลงมาทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1-4 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 และทำงานก่อสร้างในประเทศไทยนานกว่า 10 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 แสดงระยะเวลาที่แรงงานทำงานก่อสร้างในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ระยะเวลาที่แรงงานทำงานก่อสร้างในไทย	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
10 ปีขึ้นไป	203	50.75	41	10.25	244
1 – 4 ปี	95	23.75	79	19.75	174
5 – 9 ปี	68	17.00	85	21.25	153
น้อยกว่า 1 ปี	34	8.50	195	48.75	229
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

7) ข้อมูลด้านสุขภาพ

สิทธิในการรักษาโรคปัจจุบัน จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ใช้สิทธิประกันสังคม จำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 96 รองลงมาใช้ประกันสุขภาพเอกชน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และใช้ประกันสุขภาพทั่วหน้าหรือบัตรทอง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75ตามลำดับ และจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีสิทธิในการรักษาโรคปัจจุบันกับประกันสังคม จำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 94 ประกันสุขภาพเอกชน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 แสดงสิทธิในการรักษาโรคปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

สิทธิในการรักษาโรคปัจจุบัน	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ประกันสังคม	384	96.00	376	94.00	760
ประกันสุขภาพเอกชน	1	0.25	24	6.00	25
ไม่มี (ประกันสุขภาพทั่วหน้า/บัตรทอง)	15	3.75	-	-	15
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

ในส่วนของโรคประจำตัว จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 91.25 และมีโรคประจำตัว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ตามลำดับ และจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ไม่มีโรค

ประจำตัว จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 และมีโรคประจำตัว จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 แสดงสิทธิในการรักษาโรคปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

โรคประจำตัว	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่มีโรคประจำตัว	365	91.25	386	96.50	751
มีโรคประจำตัว	35	8.75	14	3.50	20
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

สำหรับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีโรคประจำตัว พบว่าเป็นโรคเบาหวาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 รองลงมาเป็นโรคความดันโลหิตสูง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 เป็นโรคกระเพาะอาหาร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เป็นโรคไขมันในเส้นเลือดสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 เป็นโรคภูมิแพ้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และเป็นโรคไทรอยด์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 ตามลำดับ ส่วนของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่มีโรคประจำตัว พบว่าเป็นโรคกระเพาะอาหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาเป็นโรคความดันโลหิตสูง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และเป็นโรคเบาหวาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.8

ตารางที่ 5.8 แสดงรายละเอียดโรคประจำตัวของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

รายละเอียดโรคประจำตัว	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เบาหวาน	13	37.14	3	21.43	16
ความดันโลหิตสูง	11	31.43	5	35.71	16
โรคกระเพาะอาหาร	7	20.00	6	42.86	13
ไขมันในเส้นเลือดสูง	2	5.71	-	-	2
ภูมิแพ้	1	2.86	-	-	1
ไทรอยด์	1	2.86	-	-	1
ผลรวม	35	100.00	14	100.00	49

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

5.1.2 ผลการศึกษาด้านเศรษฐกิจ

1) ระดับรายได้

ในส่วนของระดับรายได้ต่อคนต่อเดือน จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาคือระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนที่ 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 ระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนที่ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนที่ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

และจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานทั้งหมดมีระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท จำนวน 400 คน ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 แสดงระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ระดับรายได้ต่อคนต่อเดือน	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยกว่า 12,000 บาท	224	56.00	400	100.00	624
12,001 – 15,000 บาท	115	28.75	-	-	115
15,001 – 20,000 บาท	46	11.50	-	-	46
20,001 – 25,000 บาท	15	3.75	-	-	15
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2) ระดับรายจ่าย

ในส่วนของระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือน จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนช่วง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 รองลงมามีระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 ระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนช่วง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนช่วง 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.75 รองลงมามีระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนช่วง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.10 แสดงระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ระดับรายจ่ายต่อคนต่อเดือน	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
5,001 – 10,000 บาท	282	70.50	49	12.25	322
น้อยกว่า 5,000 บาท	53	13.25	351	87.75	413
10,001 – 15,000 บาท	50	12.50	-	-	50
15,001 – 25,000 บาท	14	3.50	-	-	14
มากกว่า 25,000 บาท	1	0.25	-	-	1
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

3) การออมเงิน

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีการออมเงิน จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 และไม่ได้ออมเงิน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.25 ตามลำดับ

และจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีการออมเงิน จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 79.75 และไม่ได้ออมเงิน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.11

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.11 แสดงการออมเงินของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

การออมเงิน	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
มีการออมเงิน	243	60.75	331	79.75	574
ไม่ได้ออมเงิน	157	39.25	69	17.25	226
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

4) การออมเงินเพื่อต้องการนำมาใช้กับที่อยู่อาศัย

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย ในส่วนผู้ที่ออมเงิน 243 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีเป้าหมายการออมเงินที่ไม่ได้นำมาใช้กับที่อยู่อาศัย จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 65.84 และมีการออมเงินเพื่อซ่อมแซม/ต่อเติม/สร้าง/ซื้อ ที่อยู่อาศัย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา ในส่วนผู้ที่ออมเงินพบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีเป้าหมายการออมเงินที่ไม่ได้นำมาใช้กับที่อยู่อาศัย จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 96.68 และมีการออมเงินเพื่อซ่อมแซม/ต่อเติม/สร้าง/ซื้อ ที่อยู่อาศัย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.12 แสดงเป้าหมายการออมเงินของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

เป้าหมายการออมเงิน	**แรงงานชาวไทย**		**แรงงานชาวเมียนมา**		
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**รวม**
การออมเงินที่ไม่ได้นำมาใช้กับที่อยู่อาศัย	160	65.84	320	96.68	480
การออมเงินเพื่อใช้ซ่อมแซม/ต่อเติม/สร้าง/ซื้อ ที่อยู่อาศัย	83	34.16	11	3.32	94
ผลรวม	243	100.00	331	100.00	574

5) รูปแบบการออมเงินหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย ในส่วนผู้ที่ออมเงิน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีการออมเงินหลักในรูปแบบฝากธนาคาร จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 89.30 มีการออมเงินหลักในรูปแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 มีการออมเงินหลักในรูปแบบประกันสะสมทรัพย์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.65 ตามลำดับ

และจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา ในส่วนผู้ที่ออมเงิน พบว่าแรงงานทั้งหมดมีการออมเงินหลักในรูปแบบฝากธนาคาร จำนวน 331 คน ดังตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 แสดงรูปแบบการออมเงินหลักของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

รูปแบบการออมเงินหลัก	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บัญชีเงินฝาก	217	89.30	331	100.00	548
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	22	9.05	-	-	22
ประกันสะสมทรัพย์	4	1.65	-	-	4
ผลรวม	243	100.00	331	100.00	574

5) ช่วงอายุที่วางแผนจะหยุดทำงานก่อสร้าง

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่วางแผนจะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 55 – 60 ปี จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 93 รองลงมายังไม่มีแผนหยุดทำงานก่อสร้าง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 จะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 45 – 54 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 จะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 61 - 65 ปี จำนวน คน คิดเป็นร้อยละ และจะหยุดทำงานก่อสร้างก่อนอายุ 40 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่วางแผนจะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 55 – 60 ปี จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 82.75 รองลงมาจะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 45 – 54 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 จะหยุดทำงานก่อสร้างก่อนอายุ 40 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และยังไม่มีแผนหยุดทำงานก่อสร้าง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.14

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.14 แสดงช่วงอายุที่วางแผนจะหยุดทำงานก่อสร้างของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ช่วงอายุที่วางแผนจะหยุดทำงานก่อสร้าง	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
55 – 60 ปี	372	93.00	331	82.75	703
ยังไม่มีแผนหยุดทำงานก่อสร้าง	13	3.25	8	2.00	21
41 – 54 ปี	10	2.50	40	10.00	50
61 - 65 ปี	4	1.00	-	-	4
ก่อนอายุ 40 ปี	1	0.25	21	5.25	22
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

6) อาชีพที่วางแผนทำหลังเกษียณอายุ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีอาชีพที่วางแผนทำหลังเกษียณอายุ คือ อาชีพเกษตรกรรม จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.25 รองลงมาอาชีพค้าขาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 ยังไม่มีแผนที่จะทำงาน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 และรับจ้างอิสระ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีอาชีพที่วางแผนทำหลังเกษียณอายุ คือ อาชีพเกษตรกรรม จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาอาชีพค้าขาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16 รับจ้างอิสระ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และยังไม่มีแผนที่จะทำงาน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 แสดงอาชีพที่วางแผนทำหลังเกษียณอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

อาชีพที่วางแผนทำหลังเกษียณอายุ	**แรงงานชาวไทย**		**แรงงานชาวเมียนมา**		**รวม**
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**
เกษตรกรรม	273	68.25	281	70.25	554
ค้าขาย	59	14.75	64	16.00	123
ยังไม่มีแผนที่จะทำงานอื่น ๆ	51	12.75	17	4.25	68
รับจ้างอิสระ	17	4.25	38	9.50	55
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

5.1.3 ผลการศึกษาด้านสภาพ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

1) ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82 รองลงมาภาคเหนือ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ภาคตะวันออก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ภาคกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ภาคใต้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 และภาคตะวันตกจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

และจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมในภาคใต้ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 ภาคกลาง จำนวน 106 คน คิดเป็น

ร้อยละ 26.50 ภาคตะวันออก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ภาคตะวันตก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และภาคเหนือ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.16

ตารางที่ 5.16 แสดงที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	328	82.00	-	-	328
ภาคเหนือ	27	6.75	15	3.75	42
ภาคตะวันออก	21	5.25	82	20.50	103
ภาคกลาง	20	5.00	106	26.50	126
ภาคใต้	2	0.50	179	44.75	181
ภาคตะวันตก	2	0.50	18	4.50	20
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

2) ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว/เพิงเดี่ยว จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 91.75 รองลงมาทาวน์เฮ้าส์/ห้องแถว/เพิงแถว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 แฟลต/อพาร์ทเมนต์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และตึกแถว/อาคารพาณิชย์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดี่ยว/เพิงเดี่ยว จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 87.25 รองลงมาทาวน์เฮ้าส์/ห้องแถว/เพิงแถว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และตึกแถว/อาคารพาณิชย์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.17

ตารางที่ 5.17 แสดงลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บ้านเดี่ยว/เพิงเดี่ยว	367	91.75	349	87.25	716
ทาวน์เฮ้าส์/ห้องแถว/เพิงแถว	25	6.25	46	11.50	71
แฟลต/อพาร์ทเมนต์	6	1.50	-	-	6
ตึกแถว/อาคารพาณิชย์	2	0.50	5	1.25	7
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

3) กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมโดยเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.75 จะได้มรดก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 ไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 เช่าระยะยาว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และเช่ารายเดือน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมโดยเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22 จะได้มรดก จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 เช่ารายเดือน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 และเช่าระยะยาว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.18

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.18 แสดงกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์	227	56.75	212	53.00	439
จะได้มรดก	110	27.50	57	14.25	167
ไม่มีกรรมสิทธิ์	37	9.25	88	22.00	125
เช่าระยะยาว	21	5.25	7	1.75	28
เช่ารายเดือน	5	1.25	36	9.00	41
ผลรวม	400	100.00	212	53.00	439

4) ปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.75 และมีปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 364 คน คิดเป็นร้อยละ 91 และมีปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.19

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.19 แสดงปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ไม่มี	259	64.75	364	91.00	623
มี	141	35.25	36	9.00	177
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

5) รายละเอียดปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

สำหรับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่าที่อยู่อาศัยมีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 79.43 รองลงมาเป็นปัญหา

พื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัยสูง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.13 และปัญหาจากการเดินทางไม่สะดวก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.42 ตามลำดับ

กลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่มีปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่าที่อยู่อาศัยมีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นปัญหาจากการขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 และปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.20

ตารางที่ 5.20 แสดงรายละเอียดปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

รายละเอียดปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	**แรงงานชาวไทย**		**แรงงานชาวเมียนมา**		**รวม**
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**
สภาพชำรุดทรุดโทรม	112	79.43	18	50.00	130
พื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ	24	17.02	7	19.44	31
ค่าใช้จ่ายสูง	3	2.13	-	-	3
เดินทางไม่สะดวก	2	1.42	-	-	2
ขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	-	11	30.56	11
ผลรวม	141	100.00	36	100.00	177

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

6) จำนวนผู้อยู่อาศัยปัจจุบันที่อยู่ประจำในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีจำนวนผู้อยู่อาศัยปัจจุบันที่อยู่ประจำในภูมิลำเนาเดิม 3-4 คน จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.75 มีผู้อยู่อาศัยประจำ 2 คน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีผู้อยู่อาศัยประจำมากกว่า 4 คน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11 และมีผู้อยู่อาศัยประจำ 1 คน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีจำนวนผู้อยู่อาศัยปัจจุบันที่อยู่ประจำในภูมิลำเนาเดิมมากกว่า 4 คน จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 มีผู้อยู่อาศัยประจำ 3 - 4 คน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39 มีผู้อยู่อาศัยประจำ 2 คน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.21

ตารางที่ 5.21 แสดงจำนวนผู้อยู่อาศัยปัจจุบันที่อยู่ประจำในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

จำนวนผู้อยู่อาศัยที่อยู่ประจำในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
3-4 คน	223	55.75	156	39.00	379
2 คน	120	30.00	49	12.25	169
มากกว่า 4 คน	44	11.00	195	48.75	239
1 คน	13	3.25	-	-	13
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

7) ผู้ที่วางแผนจะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีบุคคลที่วางแผนจะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณเป็น ภรรยา/สามี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.75 เป็นบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 เป็นพ่อ, แม่ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 และไม่มีผู้ที่จะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีบุคคลที่วางแผนจะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณเป็นบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 เป็นภรรยา/สามี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 ยังไม่ได้คาดการณ์ผู้ที่จะอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณไว้ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 เป็นพ่อ, แม่ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และไม่มีผู้ที่จะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.22

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.22 แสดงจำนวนผู้ที่วางแผนจะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ผู้ที่วางแผนจะกลับไปอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณ	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ภรรยา/สามี	151	37.75	92	23.00	243
บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	148	37.00	191	47.75	339
พ่อ, แม่	65	16.25	50	12.50	115
ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้	25	6.25	66	16.50	91
ไม่มี	11	2.75	1	0.25	12
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

5.14 สรุปผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากตารางที่ 5.1 ถึงตารางที่ 5.22 สามารถนำมาอธิบายข้อมูลด้านสังคม เศรษฐกิจ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง 4 กรณีศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร นำมาสรุปตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ด้วยค่าสถิติแบบฐานนิยมเพื่อเป็นข้อสังเกตุว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะแบบใด แยกตามสัญชาติได้ ดังนี้

1) กลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.1) สรุปผลจากข้อมูลด้านสังคม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77.25 มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 36.25 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 68.75 มีบุตร 1 คน ร้อยละ 36.75 ตำแหน่งคนงานทั่วไป ร้อยละ 73.50 ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมา 10 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 50.75 มีสิทธิ์ในการรักษาโรคในปัจจุบันโดยประกันสังคม ร้อยละ 96 และไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 91.25 ส่วนกลุ่มที่มีโรคประจำตัวส่วนใหญ่เป็นโรคเบาหวาน ร้อยละ 37.14

1.2) สรุปผลจากข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท ร้อยละ 56 มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วง 5001 –

10,000 บาท ร้อยละ 70.50 มีการออมเงิน ร้อยละ 60.75 มีรูปแบบการออมเงิน บัญชีเงินฝาก ร้อยละ 89.30 จะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 55-60 ปี ร้อยละ 92 และมีอาชีพที่ต้องการทำหลังเกษียณอายุ คือเกษตรกรรม ร้อยละ 68.25

1.3) สรุปผลจากข้อมูลด้านสภาพที่อยู่อาศัยและกรรมสิทธิ์ในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดียว/เพิงเดียว ร้อยละ 91.75 มีที่ตั้งของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 82 มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 56.75 ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 43.25 มีที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมปัจจุบันมีผู้พักอาศัยจำนวน 3-4 คน ร้อยละ 55.75 มีปัญหากับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 35.25 ปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม สภาพชำรุดทรุดโทรม ร้อยละ 79.43 และบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณ คือ ภรรยา/สามี ร้อยละ 37.75

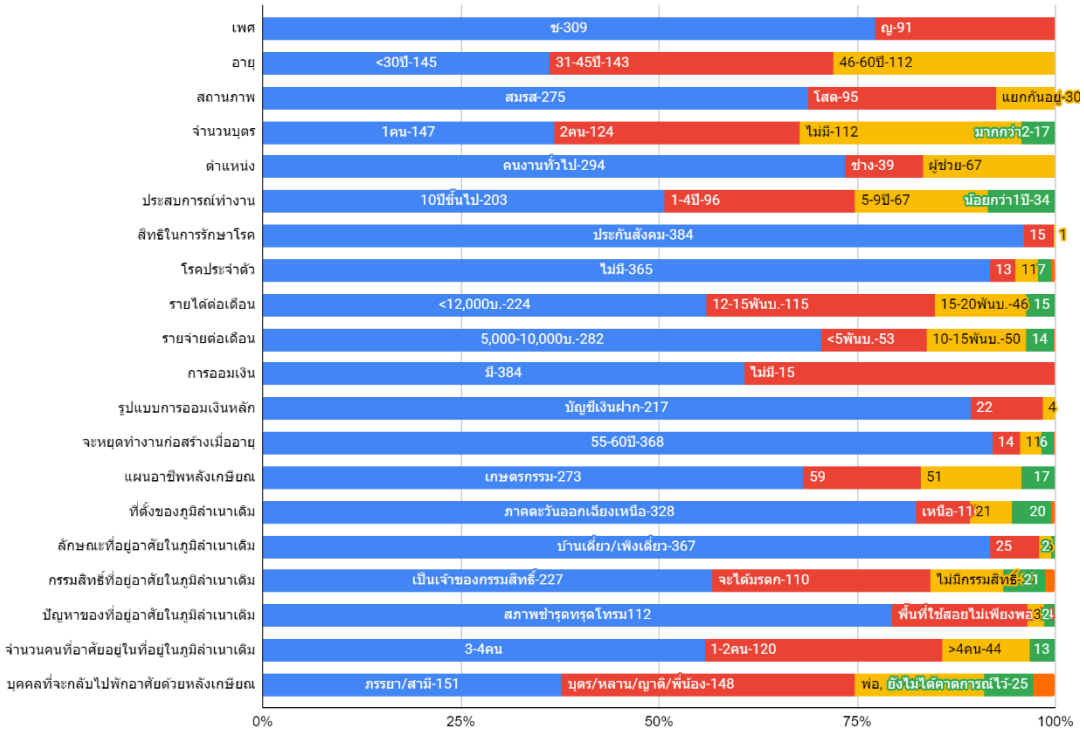

แผนภูมิที่ 5.1 แสดงจำนวนข้อมูลสรุปจากแบบสอบถามของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยของบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

2) กลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา

2.1) สรุปผลจากข้อมูลด้านสังคม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82.50 มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 71.25 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 66 มีไม่บุตร ร้อยละ 36.50 มีตำแหน่งเป็นคนงานทั่วไปทั้งหมด ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมาน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 48.75 มีสิทธิ์ในการรักษาโรคในปัจจุบันโดยประกันสังคมทั้งหมด และไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 96.50 ส่วนกลุ่มที่มีโรคประจำตัวเป็นโรคกระเพาะอาหาร ร้อยละ 42.86

2.2) สรุปผลจากข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท ทั้งหมด มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 87.75 มีการออมเงิน ร้อยละ 82.75 มีรูปแบบการออมเงินเป็นบัญชีเงินฝากทั้งหมด จะหยุดทำงานก่อสร้างในช่วงอายุ 55-60 ปี ร้อยละ 82.25 และอาชีพที่ต้องการทำหลังเกษียณอายุ คือ เกษตรกรรม ร้อยละ 70.25

2.3) สรุปผลจากข้อมูลด้านสภาพที่อยู่อาศัยและกรรมสิทธิ์ในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมเป็นบ้านเดียว/เพิงเดียว ร้อยละ 87.25 มีที่ตั้งของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ ร้อยละ 36.25 มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 52.75 ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 47.25 ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมปัจจุบันมีผู้พักอาศัยจำนวน 3-4 คน ร้อยละ 53.50 มีปัญหากับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 9 ปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม สภาพชำรุดทรุดโทรม ร้อยละ 50 และมีบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณ คือ บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง ร้อยละ 47.75

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

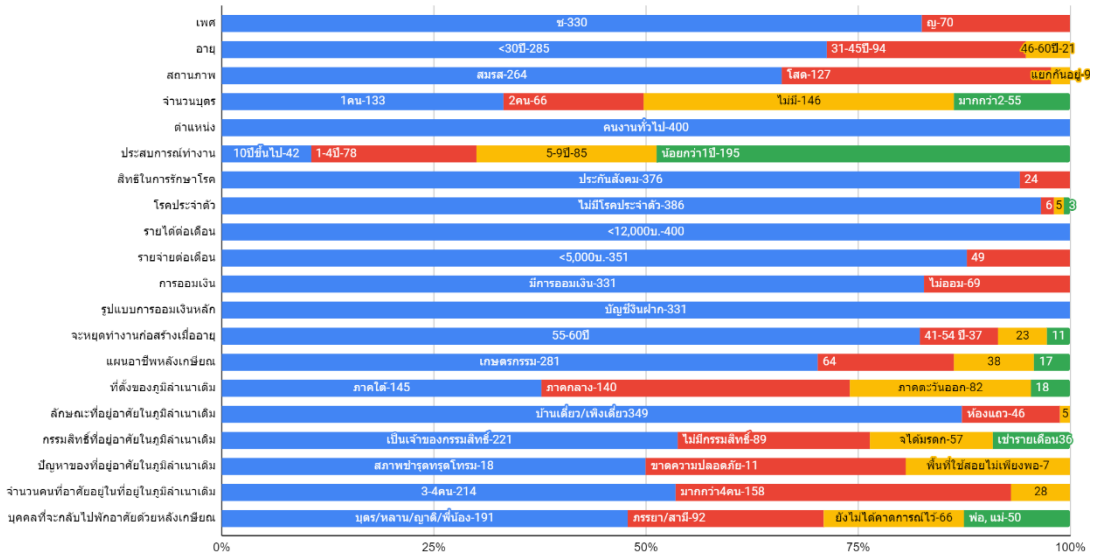

แผนภูมิที่ 5.2 แสดงจำนวนข้อมูลสรุปจากแบบสอบถามของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาของบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

5.2 วัตถุประสงค์ที่ 2

จากการข้อมูลแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยยังได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณออกเป็น 2 กรณี และนำผลการคัดกรองมาวิเคราะห์ด้วยตารางความสัมพันธ์ (Cross Tab) ระหว่างตัวแปร เพื่อจำแนกแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวเมียน และนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าฐานนิยม แยกแสดงผลตามสัญชาติได้ ดังนี้

5.2.1 พิจารณากลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มี และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในกรณีที่ 1

1) ขั้นที่ 1 กลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม

จากหลักเกณฑ์การพิจารณาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้คัดกรองข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย ขั้นแรกจะจำแนกกลุ่มที่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม แยกแสดงตามสัญชาติไทย และเมียนมาตามลำดับ

พบว่าแรงงานก่อสร้างชาวไทยยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50 และมีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าแรงงานก่อสร้างยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 365 คน คิดเป็นร้อยละ 91.25 และมีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.23 แสดงแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

แผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติม	**แรงงานชาวไทย**		**แรงงานชาวเมียนมา**		**รวม**
และสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**
ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ	278	69.50	365	91.25	643
มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติม และสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม	122	30.50	35	8.75	157
รวม	400	100.00	400	100.00	800

2) กลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม จำแนกด้วยปัจจัยกรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิม ตามเกณฑ์ขั้นที่ 2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จากหลักเกณฑ์การพิจารณาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้คัดกรองข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา ขั้นที่สองจะนำข้อมูลกลุ่มที่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมมาจำแนกด้วยปัจจัยกรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิม แยกแสดงตามสัญชาติไทย และเมียนมา ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีแผน และกลุ่มที่ไม่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม และจำแนกกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมออกเป็น 2 ตัวแปร พบว่าจำนวนกลุ่มที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดกมี จำนวน 337 คน และกลุ่มไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 63 คน จากจำนวนกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ** จำนวน 278 คน พบว่าเป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.75 และไม่มีกรรมสิทธิ์

จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 ของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยทั้งหมด และ**เมื่อพิจารณากลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม** จำนวน 122 คน พบว่าเป็นกลุ่มที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และกลุ่มไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ โดยผลการเปรียบเทียบในเรื่องของกรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิม พบว่า กลุ่มที่ยังไม่แผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และกลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่เป็นมีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก มากกว่าผู้ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีแผน และกลุ่มที่ไม่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม และจำแนกกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมออกเป็น 2 ตัวแปร พบว่าจำนวนกลุ่มที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก มี จำนวน 269 คน และกลุ่มไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 131 คน จากจำนวนกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ** จำนวน 365 คน พบว่าเป็นผู้ที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 ของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาทั้งหมด และ**เมื่อพิจารณากลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม** จำนวน 35 คน พบว่าเป็นกลุ่มที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และกลุ่มไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ โดยผลการเปรียบเทียบในเรื่องของกรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มที่ยังไม่แผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และกลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่เป็นมีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก มากกว่าผู้ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา **กลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ** พบว่าแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก เช่นเดียวกับกลุ่มแรงงานชาวเมียนมา และ**กลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม** พบว่าแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก เช่นเดียวกับกลุ่มแรงงานชาวเมียนมา

ตารางที่ 5.24 แสดงกลุ่มที่มีแผนปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม จำแนกด้วยปัจจัยกรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

กรรมสิทธิ์ที่ดินในภูมิลำเนาเดิม	กลุ่มแรงงานชาวไทย					กลุ่มแรงงานชาวเมียนมา				
	ยังไม่มีแผน		มีแผน		รวม	ยังไม่มีแผน		มีแผน		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก	227	56.75	110	27.50	337	250	62.50	19	4.75	269
ไม่มีกรรมสิทธิ์	51	12.75	12	3.00	63	115	28.75	16	4.00	131
ผลรวม	278	69.50	122	30.50	400	365	91.25	35	8.75	400

3) กลุ่มที่มีและไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณตามเกณฑ์

จากหลักเกณฑ์การพิจารณาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้คัดกรองข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย ขั้นที่สามจะนำข้อมูลกลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 227 คิดเป็นร้อยละ 56.75 กับกลุ่มที่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 110 คิดเป็นร้อยละ 27.50 มาสรุปรวมเป็น**กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 84.25** และข้อมูลกลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 กับกลุ่มที่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 มาสรุปรวมเป็น **กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75** ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.24

จากหลักเกณฑ์การพิจารณาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้คัดกรองข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา ขั้นสุดท้ายจะนำข้อมูลกลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 250 คิดเป็นร้อยละ 62.50 กับกลุ่มที่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมที่มีกรรมสิทธิ์, จะได้มรดก จำนวน 19 คิดเป็นร้อยละ 4.75 มาสรุปรวมเป็น**กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25** และข้อมูลกลุ่มที่ยังไม่มีแผนการใด ๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 กับกลุ่มที่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมและสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 16 คน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

คิดเป็นร้อยละ 4 มาสรุปรวมเป็น **กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75** ตามลำดับ ดังตารางที่ 5.25

ตารางที่ 5.25 แสดงกลุ่มที่มี และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
กลุ่มที่เตรียมการ	337	84.25	269	67.25	606
กลุ่มที่ไม่เตรียมการ	63	15.75	131	32.75	194
ผลรวม	400	100.00	400	100.00	800

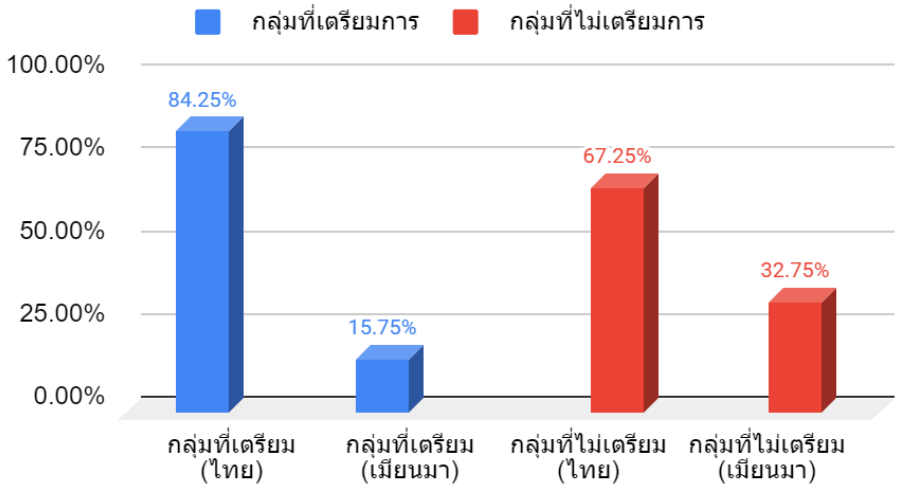

แผนภูมิที่ 5.3 แสดงข้อมูลสรุปการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา ของบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร

5.2.2 พิจารณากลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มี และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในกรณีที่ 2

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทยและชาวเมียนมา พบว่าไม่มีแรงงานก่อสร้างผู้ที่มีแผนเตรียมการจะซื้อ หรือกำลังผ่อนชำระที่อยู่อาศัยใหม่

5.2.3 เปรียบเทียบกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มีและไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ แสดงผลตามสัญชาติ

1) เพศ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งเพศเป็น 2 ตัวแปร พบว่าจำนวนเพศที่ได้ทำการศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 309 คน และเป็นเพศหญิง จำนวน 91 คน **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 85.16 และเป็นเพศหญิง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.84 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด และ**เมื่อพิจารณากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 และเป็นเพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 65.08 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของเพศ พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา พบว่าจำนวนเพศที่ได้ทำการศึกษาเป็นเพศชาย จำนวน 330 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 70 คน **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 80.67 และเป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด และ**เมื่อพิจารณากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 86.26 และเป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.74 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของเพศของแรงงานชาวเมียนมา พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการ และกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาพบว่า ทั้งกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็น เพศชาย มากกว่า เพศหญิง เหมือนกัน ยกเว้นกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างชาวไทยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่เป็นเพศชายมากว่าเพศหญิง ดังตารางที่ 5.26

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.26 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

เพศ	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ชาย	287	85.16	22	34.92	309	217	80.67	113	86.26	330
หญิง	50	14.84	41	65.08	91	52	19.33	18	13.74	70
ผลรวม	337	100.00	63	100.00	400	269	100.00	131	100.00	400

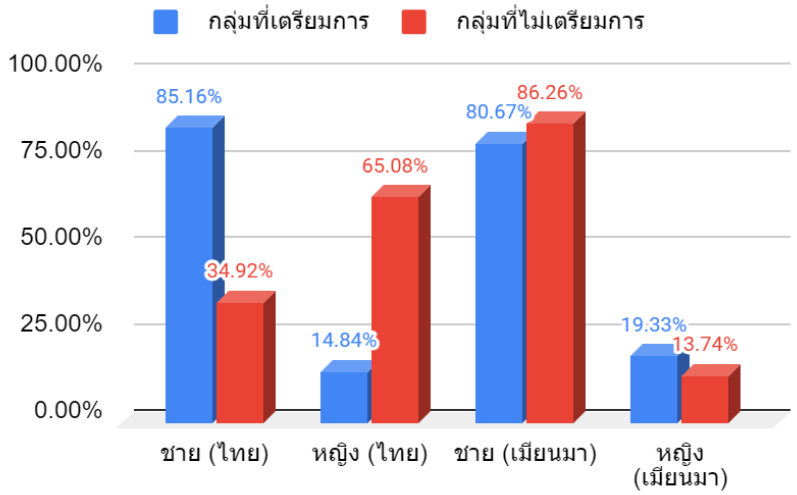

แผนภูมิที่ 5.4 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2) อายุ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งช่วงอายุออกเป็น 3 ช่วง พบแรงงานก่อสร้างชาวไทยส่วนใหญ่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 145 คน รองลงมาเป็นแรงงานช่วงอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 143 คน และแรงงานช่วงอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 112 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าจำนวนมากที่สุดเป็นแรงงานช่วงอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 35.01 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 34.72 และเป็นแรงงานช่วงอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย**

จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 และเป็นแรงงานช่วงอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมด ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงอายุพบว่า กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่มีช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี แตกต่างกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 – 45 ปี

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งช่วงอายุออกเป็น 3 ช่วง พบแรงงานชาวเมียนมาช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 285 คน รองลงมาเป็นแรงงานช่วงอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 91 คน และแรงงานช่วงอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 24 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 71.38 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงอายุ 31 – 45 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.82 และเป็นแรงงานช่วงอายุ 46 -60 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.81 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าจำนวนมากที่สุดเป็นแรงงานช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 70.99 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงอายุ 31 - 45 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.72 และเป็นแรงงานช่วงอายุ 46 – 60 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.29 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมด ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา พบว่าช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเหมือนกัน และมีความแตกต่างกันที่กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยแรงงานก่อสร้างชาวไทยส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31 – 45 ปี แต่แรงงานชาวเมียนมาจะอยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงอายุ ในส่วนของแรงงานชาวไทย พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มที่มีการเตรียมการมีจำนวนแรงงานที่มีช่วงอายุ 31 – 45 ปี แต่กลุ่มแรงงานชาวเมียนมาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี และกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยกลุ่มแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีช่วงอายุ น้อยกว่า 30 ปี เช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานชาวเมียนมา ดังตารางที่ 5.27

ตารางที่ 5.27 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ช่วงอายุ	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ไม่เกิน 30 ปี	117	34.72	28	44.44	145	192	71.38	93	70.99	285
31 – 45 ปี	118	35.01	25	39.68	143	56	20.82	35	26.72	91
46 – 60 ปี	102	30.27	10	15.87	112	21	7.81	3	2.29	24
ผลรวม	337	100	63	100	400	269	100	131	100	400

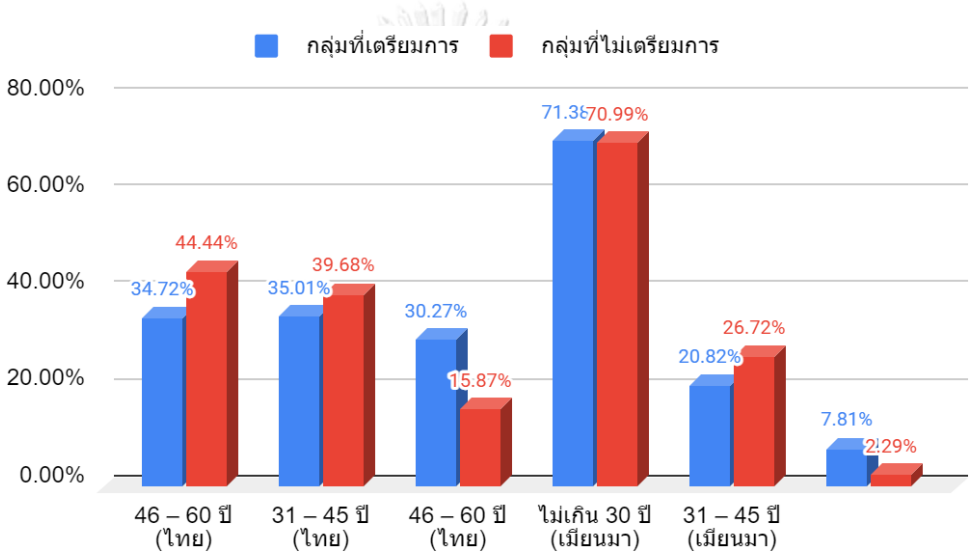

แผนภูมิที่ 5.5 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

3) ประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งจำนวนประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย ออกเป็น 4 ช่วง พบแรงงานก่อสร้างชาวไทยส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 10 ปีขึ้นไป จำนวน 203 คน รองลงมาเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี จำนวน 96 คน แรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5 – 9 ปี จำนวน 67 คน และแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปีจำนวน 34 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวไทยทั้งหมด

ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานก่อสร้างที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 10 ปีขึ้นไป จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 54.09 รองลงมาเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 22.85 แรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5 – 9 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.54 และแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.72 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 30.16 รองลงมาเป็นแรงงานก่อสร้างที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 10 ปีขึ้นไปกับ 5 – 9 ปี ในจำนวนที่เท่ากัน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมด ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี แตกต่างกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานก่อสร้างที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 10 ปี ขึ้นไป

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งจำนวนประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย ออกเป็น 4 ช่วง พบแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 195 คน รองลงมาเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5 – 9 ปี จำนวน 85 คน แรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี จำนวน 78 คน และแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 42 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานก่อสร้างที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 39.41 รองลงมาเป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5 – 9 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 27.51 แรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 26.39 และแรงงานที่มีประสบการณ์

ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.69 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 67.94 รองลงมาเป็นแรงงานก่อสร้างที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 10 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.32 แรงงานก่อสร้างที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 5 – 9 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.34 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมด ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี เหมือนกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย ในส่วนของแรงงานก่อสร้างชาวไทย เทียบกับแรงงานชาวเมียนมา กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย กลุ่มแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 1 – 4 ปี แตกต่างกับแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่แรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี และกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมากกว่า 10 ปี แตกต่างกับแรงงานชาวเมียนมาที่แรงงานที่มีประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี ดังตารางที่ 5.28

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.28 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
10 ปีขึ้นไป	185	54.90	18	28.57	203	18	6.69	24	18.32	42
1 – 4 ปี	77	22.85	19	30.16	96	71	26.39	7	5.34	78
5 – 9 ปี	49	14.54	18	28.57	67	74	27.51	11	8.40	85
น้อยกว่า 1 ปี	26	7.72	8	12.70	34	106	39.41	89	67.94	195
ผลรวม	337	100	63	100	400	269	100	131	100	400

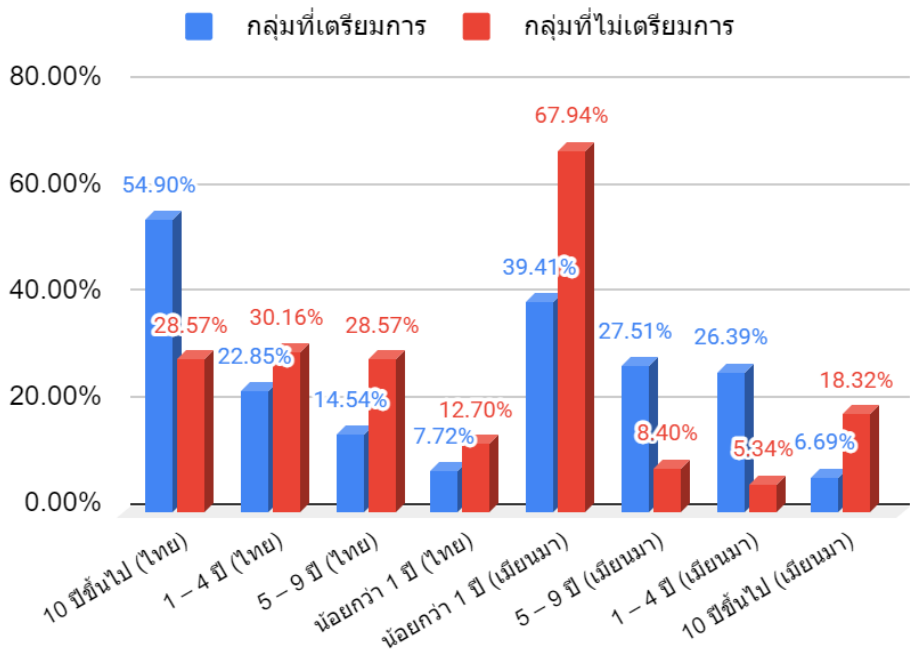

แผนภูมิที่ 5.6 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามประสบการณ์ที่ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

4) รายได้

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนออกเป็น 5 ช่วง พบแรงงานชาวไทย ช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท มากที่สุด จำนวน 224 คน รองลงมาเป็นแรงงานช่วงรายได้ 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 115 คน แรงงานช่วงรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 46 คน และแรงงานช่วงรายได้ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 15 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานก่อสร้างชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าจำนวนมากที่สุดมีช่วงรายได้ น้อยกว่า 12,000 บาท จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 55.79 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงรายได้ 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 27.30 เป็นแรงงานช่วงรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 12.76 และช่วงรายได้ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.15 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงรายได้ 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 36.51 ช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือน 15,001 – 20,000

บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และแรงงานช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงรายได้พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่มีช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท เหมือนกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนออกเป็น 5 ช่วง พบแรงงานชาวเมียนมา ช่วงรายได้น้อยกว่าต่อคนต่อเดือน 12,000 บาท เพียงช่วงเดียว จำนวน 400 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าทั้งหมดเป็นแรงงานช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าทั้งหมดเป็นแรงงานช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด จากผลการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนพบว่า กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการมีช่วงรายได้เดียวกันกับ กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.29

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาพบว่าแรงงานชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท อยู่ในช่วงเดียวกันกับแรงงานชาวไทย ทั้งกลุ่มที่เตรียมการ และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.29 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียม และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือน	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
น้อยกว่า 12,000 บาท	188	55.79	36	57.14	224	269	100	131	100	400
12,001 – 15,000 บาท	92	27.30	23	36.51	115	-	-	-	-	-
15,001 – 20,000 บาท	43	12.76	3	4.76	46	-	-	-	-	-
20,001 – 25,000 บาท	14	4.15	1	1.59	15	-	-	-	-	-
ผลรวม	337	100	63	100	400	269	100	131	100	400

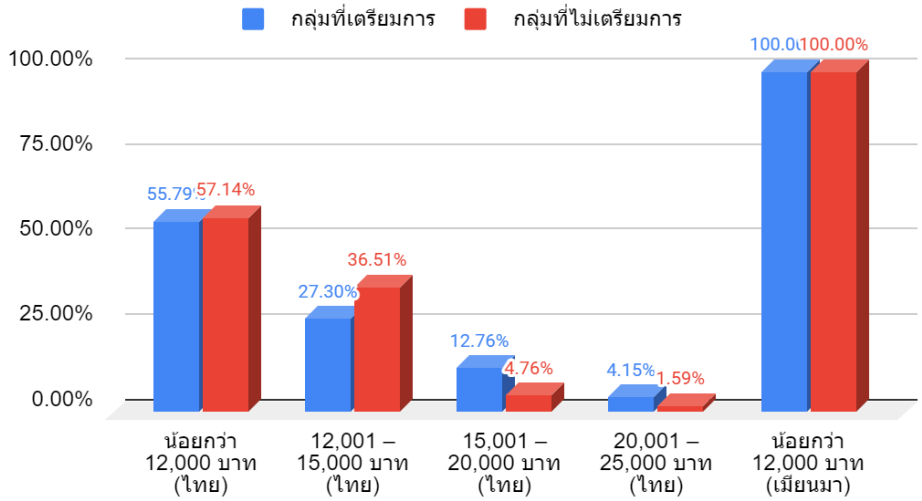

แผนภูมิที่ 5.7 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

5) รายจ่าย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือนออกเป็น 5 ช่วง พบแรงงานชาวไทย ช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 282 คน รองลงมาเป็นช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 53 คน ช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 50 คน ช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือน

15,001 – 25,000 บาท จำนวน 14 คน และช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือน มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 1 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีช่วงรายจ่าย 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 71.22 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงรายจ่าย 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.46 เป็นแรงงานช่วงรายจ่าย น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.87 ช่วงรายจ่าย 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.15 และช่วงรายจ่ายมากกว่า 25,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่มีช่วงรายจ่าย 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเป็นแรงงานช่วงรายจ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 20.63 และแรงงานช่วงรายจ่าย 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ จากผลการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงรายจ่ายพบว่า กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการมีช่วงรายจ่ายที่ 5,001 – 10,000 บาท ช่วงเดียวกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาสามารถแบ่งช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือนได้ 2 ช่วง พบแรงงานชาวเมียนมาช่วงรายจ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 351 คน และช่วง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 49 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าทั้งหมดเป็นแรงงานช่วงรายจ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 96.28 และช่วงรายจ่าย 5,001 – 10,000 บาทจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.72 ตามลำดับ ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าทั้งหมดเป็นแรงงานช่วงรายจ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 70.23 และช่วงรายจ่าย 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ จากผลการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงรายจ่ายพบว่าแรงงานส่วนใหญ่ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการมีช่วงรายจ่ายน้อยกว่า 5,000 บาท ช่วงเดียวกันกับ กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ดังตารางที่ 5.30

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาพบว่าแรงงานชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ทั้งกลุ่มที่เตรียมการ และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย แต่แตกต่างกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่รายจ่ายอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาท ทั้งกลุ่มที่เตรียมการ และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 5.30 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือน	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
น้อยกว่า 5,000 บาท	40	11.87	13	20.63	53	259	96.28	92	70.23	351
5,001 – 10,000 บาท	240	71.22	42	66.67	282	10	3.72	39	29.77	49
10,001 – 15,000 บาท	42	12.46	8	12.70	50	-	-	-	-	-
15,001 – 25,000 บาท	14	4.15	-	-	14	-	-	-	-	-
มากกว่า 25,000 บาท	1	0.30	-	-	1	-	-	-	-	-
ผลรวม	337	100	63	100	400	269	100	131	100	400

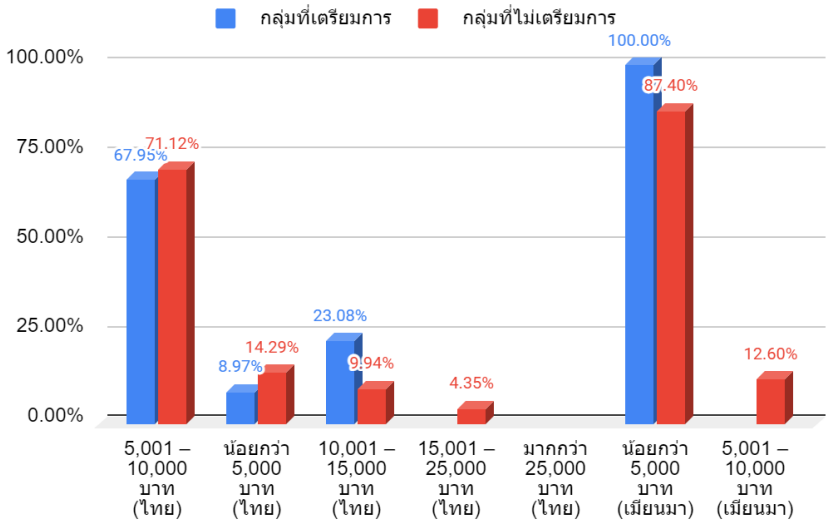

แผนภูมิที่ 5.8 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายจ่ายต่อคนต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

6) ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้แบ่งมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ ออกเป็น 6 ภาค พบแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 328 คน รองลงมามีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ จำนวน 27 คน มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 21 คน มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง จำนวน 20 คน และมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้เท่ากันกับภาคตะวันตก จำนวน 2 คน ตามลำดับ ของกลุ่มข้อมูลแรงงานก่อสร้างชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 84.27 รองลงมาเป็นแรงงานมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.34 เป็นแรงงานมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.04 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันตก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 และมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่มีมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 69.84 รองลงมาเป็นแรงงานมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และแรงงานมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมพบว่าแรงงานก่อสร้างส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหมือนกันทั้งกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาสามารถแบ่งที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมได้ 6 ภาค พบแรงงานชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ จำนวน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

179 คน รองลงมามีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง จำนวน 106 คน มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 82 คน มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันตก จำนวน 18 คน และมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ จำนวน 15 คน ตามลำดับ ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าทั้งหมดเป็นแรงงานมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 39.41 รองลงมามีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 34.94 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันตก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าทั้งหมดเป็นแรงงานมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 55.73 รองลงมามีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคเหนือกับภาคกลางในจำนวนที่เท่ากัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.16 และมีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันตก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05 ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม พบว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ ทั้งของกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ดังตารางที่ 5.31

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาพบว่ามีความแตกต่างกัน โดยแรงงานชาวไทยส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้ทั้งของกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.31 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	284	84.27	44	69.84	328	-	-	-	-	-
ภาคเหนือ	18	5.34	9	14.29	27	3	1.12	12	9.16	15
ภาคตะวันออก	17	5.04	4	6.35	21	52	19.33	30	22.90	82
ภาคกลาง	15	4.45	5	7.94	20	94	34.94	12	9.16	106
ภาคใต้	1	0.30	1	1.59	2	106	39.41	73	55.73	179
ภาคตะวันตก	2	0.59	-	-	2	14	5.20	4	3.05	18
ผลรวม	337	100	63	100	400	269	100	131	100	400

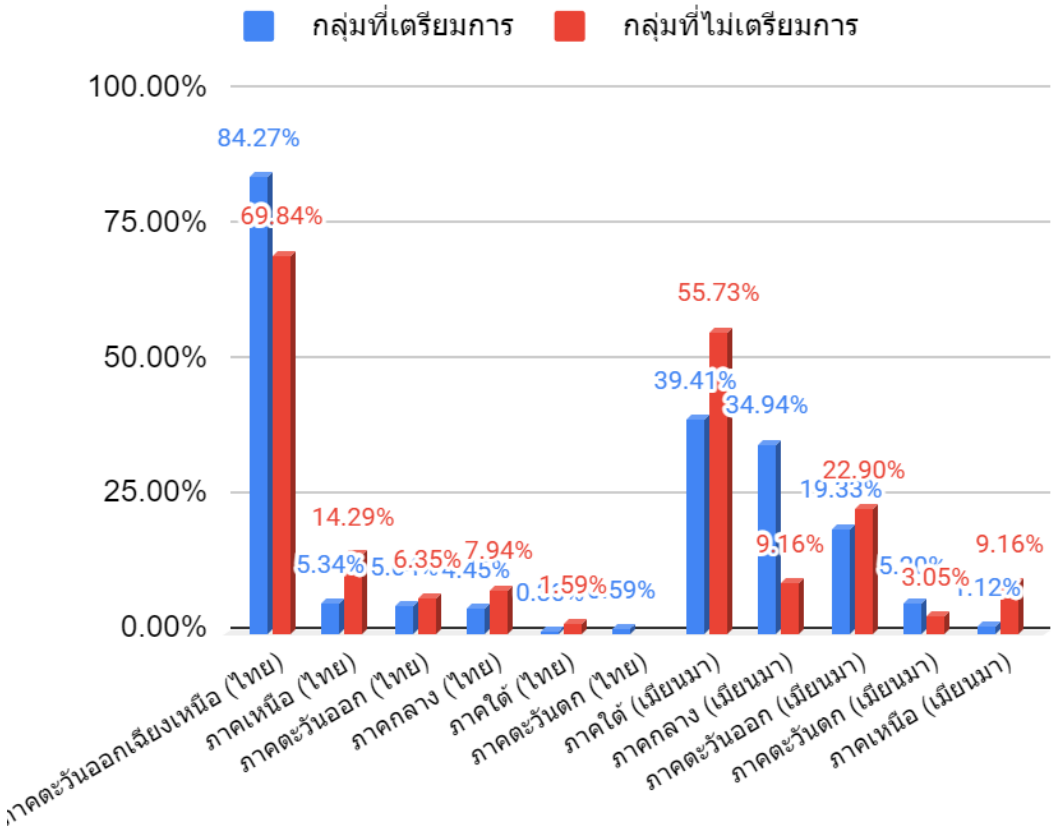

แผนภูมิที่ 5.9 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

7) บุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุ

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้จำแนกบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุออกเป็น 5 ตัวแปร ซึ่งพบว่าแรงงานชาวไทยมีแผนจะอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี จำนวน 151 คน มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 148 คน มีแผนจะอาศัยอยู่กับพ่อ, แม่ จำนวน 65 คน ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 15 คน และไม่มีผู้ที่จะอยู่อาศัยด้วย จำนวน 11 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับภรรยา/สามีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 39.76 รองลงมามีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 มีแผนจะอาศัยอยู่กับพ่อ, แม่ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.02 ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45 และไม่มีผู้ที่จะอาศัยอยู่ด้วย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.26 ตามลำดับ ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมามีแผนจะอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 26.98 มีแผนจะอาศัยอยู่กับพ่อ, แม่ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 และยังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.87 ตามลำดับ ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยพบว่า กลุ่มที่มีการเตรียมการส่วนใหญ่มีแผนจะกลับไปอยู่กับภรรยา/สามี แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้จำแนกบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุออกเป็น 5 ตัวแปร ซึ่งพบว่าแรงงานชาวเมียนมามีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 191 คน รองลงมามีแผนจะอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี จำนวน 92 คน ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 66 คน มีแผนจะอาศัยอยู่กับพ่อ, แม่ จำนวน 50 คน และไม่มีผู้ที่จะอยู่อาศัยด้วย จำนวน 1 คน ตามลำดับ ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 47.58 รองลงมามีแผนจะอาศัย

อยู่กับภรรยา/สามี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 26.77 มีแผนจะอาศัยอยู่กับพ่อ, แม่ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 13.01 ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 12.27 และไม่มีผู้ที่จะอยู่อาศัยด้วย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 48.09 รองลงมายังไม่ได้คาดการณ์ไว้ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.19 มีแผนจะอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.27 และมีแผนจะอาศัยอยู่กับพ่อ, แม่ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.45 ตามลำดับ ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาพบว่า กลุ่มที่มี และไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง เหมือนกัน

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุ พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่มีแผนจะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง เหมือนกันทั้งกลุ่มแรงงานก่อสร้างาชวไทยและชาวเมียนมา แต่กับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มแรงงานก่อสร้างาชวไทยมีแผนจะไปอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี และกลุ่มแรงงานชาวเมียนมามีแผนจะไปอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง ดังตารางที่ 5.32

ตารางที่ 5.32 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามบุคคลที่วางแผนจะกลับไปอยู่ด้วยหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ผู้ที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วย	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ภรรยา/สามี	134	39.76	17	26.98	151	72	26.77	20	15.27	92
บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	123	36.50	25	39.68	148	128	47.58	63	48.09	191
พ่อ, แม่	54	16.02	11	17.46	65	33	12.27	33	25.19	66
ยังไม่ได้คาดการณ์ไว้	15	4.45	10	15.87	25	35	13.01	15	11.45	50
ไม่มี	11	3.26	-	-	11	1	0.37	-	-	1
ผลรวม	337	100	63	100	400	269	100	131	100	400

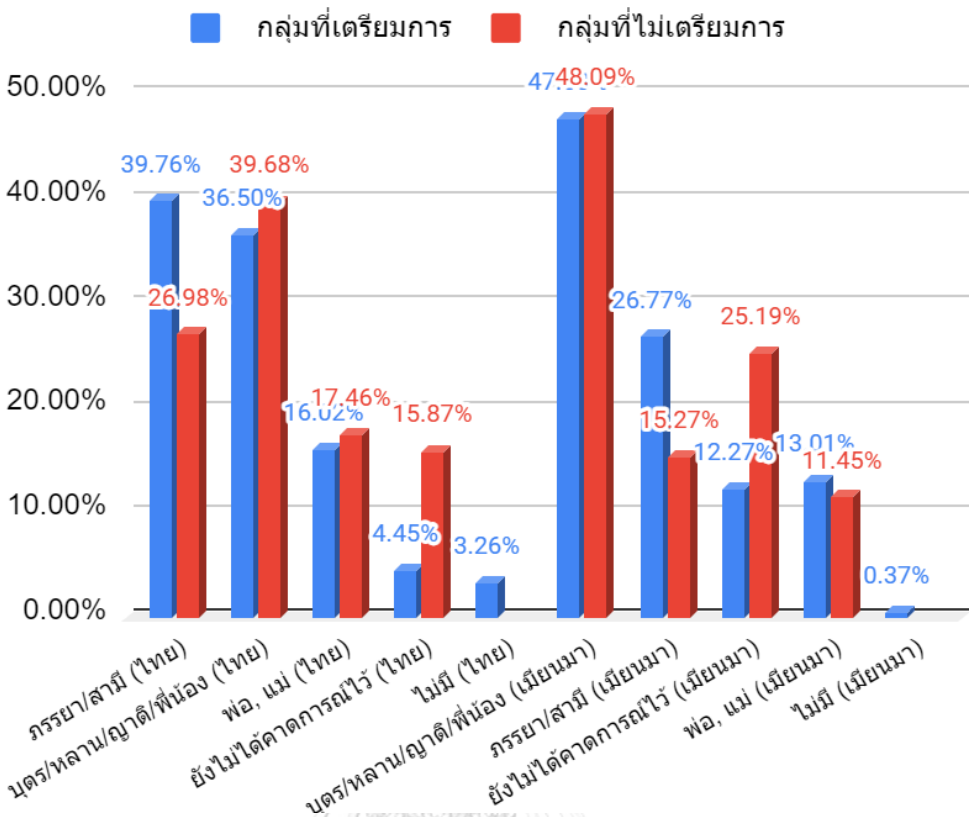

แผนภูมิที่ 5.10 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณจำแนกตามบุคคลที่วางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

8) ปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้จำแนกปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมออกเป็นมีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม ปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ ปัญหาค่าใช้จ่ายในอยู่อาศัยสูง ปัญหาเดินทางไม่สะดวก ปัญหาขาดความปลอดภัย และไม่มีปัญหา ซึ่งพบว่าแรงงานชาวไทยมีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 112 คน มีปัญหาค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัยสูง จำนวน 3 คน ปัญหาเดินทางไม่สะดวก จำนวน 2 คน ปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ จำนวน 24 คน และไม่มีปัญหาปัญหาที่อยู่อาศัย จำนวน 259 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 337 คน พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 62.31 รองลงมามีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 31.45 ปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.93 และมีปัญหาค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัยสูง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ ของกลุ่ม

ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 63 คน พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมามีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 ปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และมีปัญหาเดินทางไม่สะดวกเท่ากับมีปัญหาค่าใช้จ่ายในการอยู่อาศัยสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.17 จำนวน ตามลำดับ ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยพบว่า กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม เช่นเดียวกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เตรียม และกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และในการศึกษาได้จำแนกปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมออกเป็นมีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม ปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ ปัญหาค่าใช้จ่ายในอยู่อาศัยสูง ปัญหาเดินทางไม่สะดวก ปัญหาขาดความปลอดภัย และไม่มีปัญหา ซึ่งพบว่าแรงงานชาวเมียนมามีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 18 คน มีปัญหาขาดความปลอดภัย จำนวน 11 คน ปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ จำนวน 7 คน และไม่มีปัญหาปัญหาที่อยู่อาศัย จำนวน 364 คน ของกลุ่มข้อมูลแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 269 คน พบว่าส่วนใหญ่ ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 94.42 รองลงมามีปัญหาสภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 และมีปัญหาขาดความปลอดภัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.37 ตามลำดับ ของกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย** จำนวน 131 คน พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 83.97 รองลงมามีปัญหาที่สภาพชำรุดทรุดโทรม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05 มีปัญหาขาดความปลอดภัย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.63 และมีปัญหาพื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ ของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด จากการเปรียบเทียบในเรื่องของปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาพบว่า กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม เช่นเดียวกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากผลการเปรียบเทียบในเรื่องของปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมพบว่า กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม เช่นเดียวกันกับกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยมีปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม เหมือนกันทั้งกลุ่มแรงงานก่อสร้างาชวไทยและชาวเมียนมา ดังตารางที่ 5.33

ตารางที่ 5.33 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

ปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย					กลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา				
	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม	กลุ่มเตรียม		กลุ่มไม่เตรียม		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ไม่มี	210	62.31	49	77.78	259	254	94.42	110	83.97	364
สภาพชำรุดทรุดโทรม	106	31.45	6	9.52	112	14	5.20	4	3.05	18
พื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ	20	5.93	4	6.35	24	-	-	7	5.34	7
ค่าใช้จ่ายสูง	1	0.30	2	3.17	3	-	-	-	-	-
เดินทางไม่สะดวก	-		2	3.17	2	-	-	-	-	-
ขาดความปลอดภัย	-	-	-	-	-	1	0.37	10	7.63	11
ผลรวม	337	100.00	63	100.00	400	269	100	131	100	400

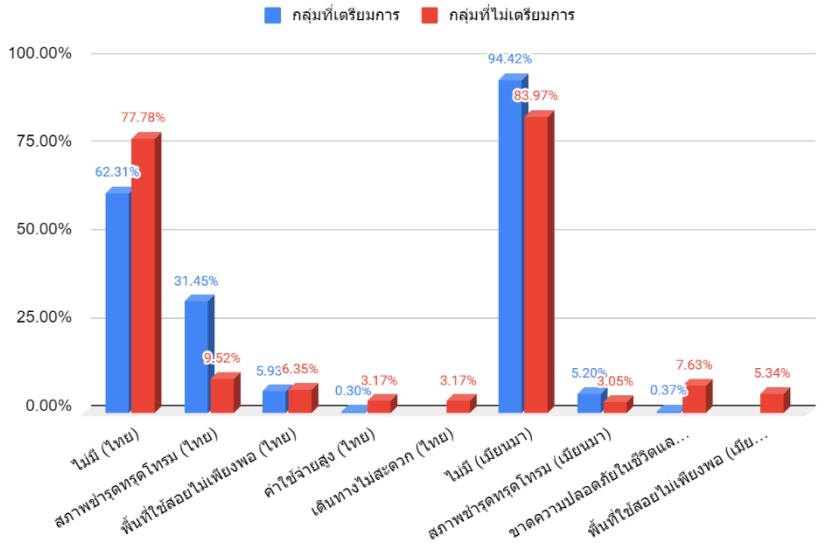

แผนภูมิที่ 5.11 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามปัญหาที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

5.2.3 เปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

1) สิ่งที่วางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทยที่อยู่ใน**กลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่** ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 110 คน พบว่าแรงงานก่อสร้างส่วนใหญ่มีความต้องการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 44.55 รองลงมาต้องการปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 31.82 ต้องการต่อเติมเพิ่มพื้นที่ใช้สอย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.45 และต้องการสร้างใหม่บนที่ดินเดิม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.18 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา ที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 19 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีความต้องการปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมามีความต้องการซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ต้องการต่อเติมเพิ่มพื้นที่ใช้สอย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และต้องการสร้างใหม่บนที่ดินเดิม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของสิ่งที่วางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีแผนที่จะซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม แตกต่างจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีแผนที่จะปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น

ตารางที่ 5.34 แสดงสิ่งที่วางแผนจะทำกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทยและชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

สิ่งที่วางแผนจะทำกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
ซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม	49	44.55	3	15.79	52
ปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น	35	31.82	9	47.37	44
ต่อเติมเพิ่มพื้นที่ใช้สอย	17	15.45	2	10.53	19
สร้างใหม่บนที่ดินเดิม	9	8.18	5	26.32	14
ผลรวม	110	100.00	19	100.00	129

2) งบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทยที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 110 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่วางแผนจะใช้งบประมาณน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 52.73 รองลงมาวางแผนจะใช้งบประมาณ 100,001-500,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 วางแผนจะใช้งบประมาณ 500,001-1,000,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.36 ยังไม่มีการประเมินไว้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 และวางแผนจะใช้งบประมาณมากกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมาที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 19 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่วางแผนจะใช้งบประมาณน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16 รองลงมาวางแผนจะใช้งบประมาณ 100,001-500,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และวางแผนจะใช้งบประมาณ 500,001-1,000,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ตามลำดับ จากการเปรียบเทียบในเรื่องของสิ่งที่วางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีแผนที่จะซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม แตกต่างจากกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีแผนที่จะปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.35 แสดงงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

งบประมาณในการปรับปรุง ซ่อมแซม สร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
น้อยกว่า 100,000 บาท	58	52.73	12	63.16	70
100,001 - 500,000 บาท	38	34.55	4	21.05	42
500,001 - 1,000,000 บาท	7	6.36	3	15.79	10
ยังไม่มีการประเมินไว้	5	4.55	-	-	5
มากกว่า 1,000,000 บาท	2	1.82	-	-	2
ผลรวม	110	100.00	19	100.00	129

3) แหล่งที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทยที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 110 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมมาจากเงินออม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 73.64 รองลงมาจากเงินกู้ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.45 มาจากคู่สมรส จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 มาจากบุตรหลาน, พ่อ, แม่ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.73 มาจากเงินบำเหน็จชราภาพและมาจากมรดกในจำนวนที่เท่ากัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมาที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 19 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมมาจากเงินออม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และมาจากเงินกู้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีที่มาของงบประมาณมากที่สุดจากเงินออม เหมือนกันกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา ดังตารางที่ 5.36

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.36 แสดงแหล่งที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

แหล่งที่มาของงบประมาณส่วนใหญ่ในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
เงินออม	81	73.64	17	89.47	98
เงินกู้	17	15.45	2	10.53	19
บุตรหลาน, พ่อ, แม่	5	4.55	-	-	5
คู่สมรส	3	2.73	-	-	3
เงินบำเหน็จชราภาพ	2	1.82	-	-	2
มรดก	2	1.82	-	-	2
ผลรวม	110	100.00	19	100.00	129

4) การออมเงินในบางส่วนของงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทยที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 110 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีการออมเงินไว้บางส่วนสำหรับการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม เป็นจำนวนน้อยกว่า 20,000 บาท จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมายังไม่มีการออมเงินไว้ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 29.09 ออมเงินไว้เป็นจำนวนเงิน 20,001 - 100,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09 และออมเงินไว้มากกว่า 200,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมาที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 19 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีการออมเงินไว้บางส่วนสำหรับการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิมเป็นจำนวนน้อยกว่า 20,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 และยังไม่มีการออมเงินไว้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของการออมเงินในบางส่วนของงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีเงินออมไว้บางส่วนเป็นจำนวนน้อยกว่า 20,000 บาท เช่นเดียวกันกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา ดังตารางที่ 5.37

ตารางที่ 5.37 แสดงการออมเงินในบางส่วนของงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

การออมเงินบางส่วนของงบประมาณเพื่อปรับปรุง, ซ่อมแซม, ต่อเติมในภูมิลำเนาเดิม	**แรงงานชาวไทย**		**แรงงานชาวเมียนมา**		**รวม**
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**
น้อยกว่า 20,000 บาท	66	60.00	11	57.89	77
ยังไม่มีการออมเงินไว้	32	29.09	8	42.11	40
20,001 - 100,000 บาท	10	9.09	-	-	10
มากกว่า 200,000 บาท	2	1.82	-	-	2
ผลรวม	110	100.00	19	100.00	129

5) ช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, ต่อเติม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทยที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 110 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในช่วง 3-5 ปี ข้างหน้า จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 57.27 รองลงมาอยู่ในช่วง 1-3 ปี ข้างหน้า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 และยังไม่มีการวางแผนระยะเวลาที่จะดำเนินการไว้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.55 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมาที่อยู่ในกลุ่มมีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และมีการวางแผนปรับปรุง ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม จำนวน 19 คน พบว่าแรงงานส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในช่วง 3-5 ปี ข้างหน้า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 และในช่วง 1-3 ปี ข้างหน้า จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, ต่อเติม, สร้างใหม่ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม พบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่จะดำเนินการ 3 -5 ปี ข้างหน้า เช่นเดียวกันกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา ดังตารางที่ 5.38

ตารางที่ 5.38 แสดงช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

ช่วงเวลาที่จะปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
3-5 ปี	63	57.27	16	84.21	79
1-3 ปี	31	28.18	3	15.79	34
ยังไม่มีการวางแผนไว้	16	14.55	-	-	16
ผลรวม	110	100.00	19	100.00	129

5.2.4 เปรียบเทียบกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

1) สาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยกับสัญชาติ

จากกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย พบว่าแรงงานกลุ่มตัวอย่างชาวไทยส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุเนื่องจาก จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 34.92 รองลงมามีบ้านตนเองดีอยู่แล้ว จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 ยังไม่มีการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 17.46 รายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 หนี้สินด้านอื่น ๆสูง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และต้องการเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.59 ตามลำดับ

จากกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย พบว่าแรงงานกลุ่มตัวอย่างชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุเนื่องจาก บ้านเป็นของตนเองดีอยู่แล้ว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 50.38 รองลงมาจะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.03 ยังไม่มีการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.21 รายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.92 และจากหนี้สินด้านอื่น ๆ สูง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.39 แสดงสาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

สาเหตุที่ยังไม่ได้วางแผนด้านที่อยู่อาศัย	แรงงานชาวไทย		แรงงานชาวเมียนมา		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง	22	34.92	21	16.03	43
บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	20	31.75	66	50.38	86
ยังไม่มีการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย	11	17.46	16	12.21	27
รายได้ไม่เพียงพอ	6	9.52	11	8.40	17
หนี้สินด้านอื่น ๆสูง	3	4.76	4	3.05	7
ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย	1	1.59	13	9.92	14
ผลรวม	63	100.00	131	100.00	194

2) สาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยกับระดับรายได้

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย กลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำแนกตามช่วงรายได้ 4 ช่วง เปรียบเทียบกับสาเหตุที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยพบว่า แรงงานชาวไทยมีสาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมด จำนวน 63 คน สามารถระบุถึงสาเหตุได้ 6 สาเหตุ โดยส่วนใหญ่แรงงานก่อสร้างชาวไทยมีสาเหตุจากจะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 22 คน รองลงมาบ้านของตนเองดีอยู่แล้ว จำนวน 20 คน ยังไม่มีไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 11 คน รายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 6 คน หนี้สินด้านอื่น ๆสูง จำนวน 3 คน และต้องการเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 1 คน ของกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวไทยทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท** จำนวน 36 คน พบว่าในกลุ่มนี้จำนวนแรงงานมากที่สุดที่ไม่เตรียมการมีสาเหตุจาก จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 36.11 รองลงมาบ้านของตนเองดีอยู่แล้ว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และรายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ของกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทยช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท ทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยช่วงรายได้ 12,001 – 15,000 บาท** จำนวน 23 คน พบว่าในกลุ่มนี้จำนวนแรงงานมากที่สุดที่ไม่เตรียมการมีสาเหตุจาก บ้านของตนเองดีอยู่แล้ว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 ไม่มีกรรมสิทธิ์กับหนี้สินด้านอื่น ๆสูงมีจำนวนเท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.04 รายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.70 และ

ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35 ของกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทยช่วงรายได้ช่วงรายได้ 12,001 – 15,000 บาท ทั้งหมด ตามลำดับ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยช่วงรายได้ 15,001 – 20,000 บาท** จำนวน 3 คน พบว่าในกลุ่มนี้จำนวนแรงงานทั้งหมดที่ไม่เตรียมการมีสาเหตุจาก จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทยช่วงรายได้ช่วงรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ทั้งหมด **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยช่วงรายได้ 20,001 – 25,000 บาท** จำนวน 1 คน พบว่าในกลุ่มนี้จำนวนแรงงานทั้งหมดที่ไม่เตรียมการมีสาเหตุจาก จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทยช่วงรายได้ช่วงรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ทั้งหมด

จากผลการเปรียบเทียบในเรื่องของสาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยกับช่วงรายได้ของแรงงานชาวไทย พบว่ากลุ่มที่ไม่เตรียมการส่วนใหญ่มีช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท มีสาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณเนื่องจาก จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง เช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่เตรียมการในช่วงรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และ20,001 – 25,000 บาท แต่กลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยช่วงรายได้ 12,001 – 15,000 บาท มีความแตกต่างกัน โดยมีสาเหตุจากบ้านของตนเองดีอยู่แล้วมากที่สุด ดังตารางที่ 5.40

ตารางที่ 5.40 แสดงการเปรียบเทียบช่วงอายุของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณจำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย

สาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยจำแนกตามช่วงรายได้	**กลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทย**								
	น้อยกว่า 12,000 บาท		**12,001 – 15,000 บาท**		**15,001 – 20,000 บาท**		**20,001 – 25,000 บาท**		**รวม**
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง	13	36.11	5	21.74	3	100	1	100	22
บ้านของตนเองดีอยู่แล้ว	11	30.56	9	39.13	-	-	-	-	20
ไม่มีกรรมสิทธิ์	8	22.22	3	13.04	-	-	-	-	11
รายได้ไม่เพียงพอ	4	11.11	2	8.70	-	-	-	-	6
หนี้สินด้านอื่น ๆสูง	-	-	3	13.04	-	-	-	-	3
ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย	-	-	1	4.35	-	-	-	-	1
ผลรวม	36	100	23	100	3	100	1	100	63

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา กลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำแนกตามช่วงรายได้ 1 ช่วง เปรียบเทียบกับสาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยพบว่า แรงงานชาวเมียนมาทั้งหมด มีสาเหตุที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 131 คน สามารถระบุถึงสาเหตุได้ 6 สาเหตุ **เมื่อพิจารณาในกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท** จำนวน 131 คน ซึ่งเป็นจำนวนทั้งหมดของกลุ่มที่ไม่ได้เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมา พบว่าในกลุ่มนี้จำนวนแรงงานส่วนใหญ่ที่ไม่ได้เตรียมการมีสาเหตุจาก บ้านของตนเองดีอยู่แล้ว จำนวน 66 คน คน คิดเป็นร้อยละ 50.38 รองลงมาจะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.03 ไม่มีกรรมสิทธิ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 12.21 ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 9.92 รายได้ไม่เพียงพอ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และหนี้สินด้านอื่น ๆ สูง จำนวน 4 คิดเป็นร้อยละ 3.05 ของกลุ่มที่ไม่การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยชาวเมียนมาทั้งหมด ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของสาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยกับช่วงรายได้ของแรงงานชาวเมียนมา พบว่ากลุ่มที่ไม่เตรียมการส่วนใหญ่มีช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท มีสาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณเนื่องจาก บ้านของตนเองดีอยู่แล้วมากที่สุด และมีความแตกต่างกับกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยช่วงรายได้น้อยกว่า 12,000 บาท ที่ส่วนใหญ่จะมีสาเหตุที่ไม่ได้วางแผนมาจาก จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง ตารางที่ 5.41

ตารางที่ 5.41 แสดงการเปรียบเทียบช่วงอายุของกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณจำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวเมียนมา

ช่วงรายได้กับสาเหตุที่ไม่มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัย	**กลุ่มที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวเมียนมา**								
	น้อยกว่า 12,000 บาท		**12,001 – 15,000 บาท**		**15,001 – 20,000 บาท**		**20,001 – 25,000 บาท**		**รวม**
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน
บ้านของตนเองดีอยู่แล้ว	66	50.38	-	-	-	-	-	-	66
จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง	21	16.03	-	-	-	-	-	-	21
ไม่มีกรรมสิทธิ์	16	12.21	-	-	-	-	-	-	16
ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย	13	9.92	-	-	-	-	-	-	13
รายได้ไม่เพียงพอ	11	8.40	-	-	-	-	-	-	11
หนี้สินด้านอื่น ๆสูง	4	3.05	-	-	-	-	-	-	4
ผลรวม	131	100	-	-	-	-	-	-	131

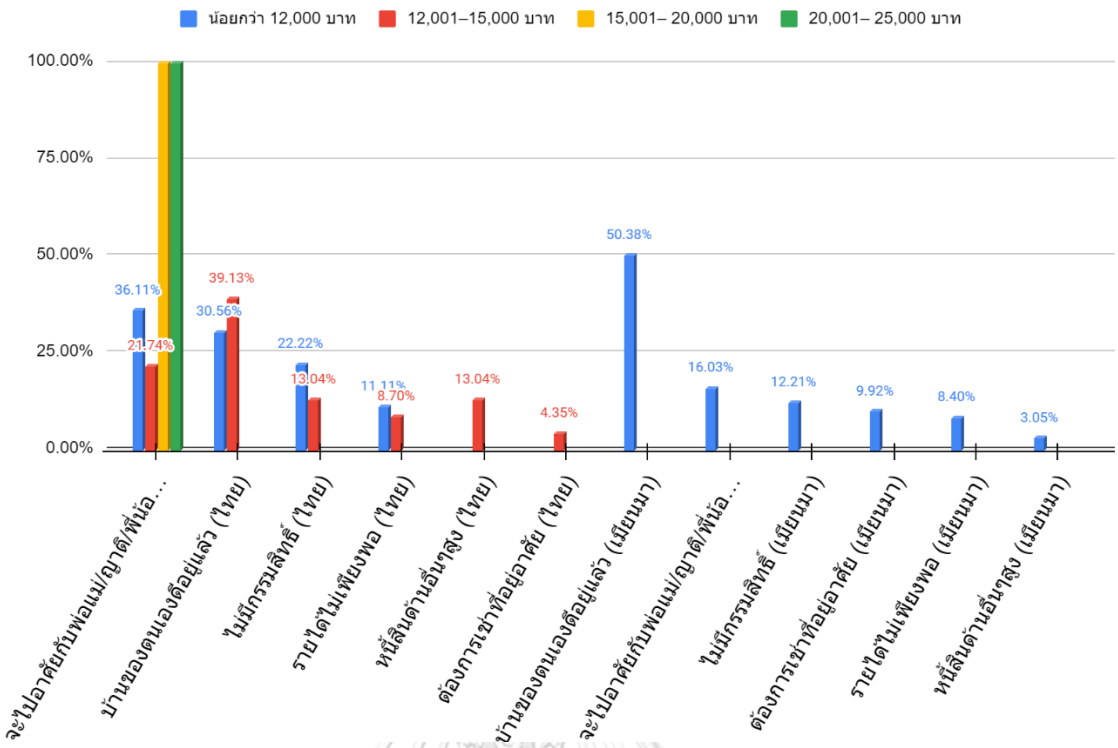

แผนภูมิที่ 5.12 แสดงการเปรียบเทียบกลุ่มเตรียมและไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำแนกตามช่วงรายได้ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา

5.2.5 สรุปผลจากแบบสอบถาม

เมื่อพิจารณาข้อมูลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านการเตรียมการที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณจากตารางที่ 5.1 ถึงตารางที่ 5.44 นำมาวิเคราะห์ และสรุปผลการเปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุกลุ่มแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมา ซึ่งการคัดแยกกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา 4 บริษัท อันเป็นไปตามหลักเกณฑ์การพิจารณากลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น ในกรณีที่ 1 กลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณมีเกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้คัดกรองข้อมูลโดยขั้นแรกแยกแรงงานก่อสร้างผู้ที่ตอบมีแผน และไม่มีที่จะปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติม หรือสร้างใหม่ในภูมิลำเนาเดิม และขั้นที่ 2 นำข้อมูลทั้งสองกลุ่มมาแยกกลุ่มแรงงานก่อสร้างผู้ที่มี และไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ซึ่งจากงานวิจัยที่ผ่านมาได้กล่าวถึงการเตรียมการก่อนเกษียณไว้ว่าเป็นการ วางแผน เตรียมตัว ทั้งในด้านผู้ที่คาดว่าจะกลับไปอยู่อาศัยด้วย ทำเลที่จะอาศัย แผนอาชีพหรืองานอดิเรก และสภาพที่อยู่อาศัย โดยมีปัจจัยเรื่องของการมีกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้น ผู้วิจัย

เล็งเห็นว่าเป็นสิ่งที่เมื่อมีแล้วสามารถยืนยันได้ในขณะปัจจุบันถึงความมั่นคง ว่าจะมีที่อยู่อาศัยในระยะยาวเกิดขึ้นได้ มากกว่าปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งเป็นเพียงแผนที่คาดไว้ เป็นเหตุผลที่ช่วยสนับสนุนว่าแรงงานก่อสร้างที่มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ หรือจะได้รับมรดกนั้น จะมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยของชีวิตหลังเกษียณอายุ ซึ่งนับได้ว่ามีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ และนำมาสรุปเป็นกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยจากการจำแนกขั้น 1, 2 เพื่อนำข้อมูลกลุ่มที่ได้นี้มาวิเคราะห์ แบ่งเป็น **แรงงานก่อสร้างชาวไทย** โดยกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 84.25 และกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75 ดังรูปที่ 5.1 และเป็น**แรงงานก่อสร้าวชาวเมียนมา** โดยกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25 กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ดังรูปที่ 5.2 นำสรุปด้วยสถิติฐานนิยม เปรียบเทียบกลุ่มที่เตรียมการและไม่เตรียมการจำแนกตามสัญชาติ ได้ดัง ตารางที่ 5.42 และตารางที่ 5.43

1) เปรียบเทียบกลุ่มที่เตรียมการ และไม่เตรียมการของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย

ปัจจัยที่เหมือนกัน

ด้านสังคม ส่วนใหญ่สถานะสมรส, จำนวนบุตร 1 คน, ตำแหน่งกรรมกร

ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่รายได้ต่อคนต่อเดือน น้อยกว่า 12,000 บาท, รายจ่ายต่อคนต่อเดือน 5,000-10,000 บาท, มีการออมเงินในรูปแบบบัญชีเงินฝาก, มีสิทธิ์ประกันสังคม, ไม่มีโรคประจำตัว, จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55-60 ปี, อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ เกษตรกรรม

ด้านที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัย, สิ่งที่ต้องการดำเนินการกับที่อยู่อาศัย ซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด, งบประมาณที่คาดไว้น้อยกว่า 100,000 บาท, แหล่งที่มาของเงิน เงินออม, มีการออมเงินไว้บางส่วนน้อยกว่า 20,000 บาท, ระยะเวลาที่จะดำเนินการ 3-5 ปีข้างหน้า

ปัจจัยที่แตกต่างกัน

ด้านสังคม เพศ กลุ่มที่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย แต่กลุ่มที่ไม่เตรียมการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุ กลุ่มที่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-45 ปี แต่กลุ่มที่ไม่เตรียมการส่วนใหญ่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี ประสบการณ์ กลุ่มที่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป แต่กลุ่มที่ไม่เตรียมการส่วนใหญ่ประสบการณ์ 1-4 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ด้านที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม กลุ่มที่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยทั้งหมดจะมีกรรมสิทธิ์หรือจะได้มรดก แต่กลุ่มที่ไม่เตรียมการทั้งหมดจะไม่มีกรรมสิทธิ์ ผู้จะกลับไปอาศัยด้วย กลุ่มที่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะอยู่กับภรรยา/สามี แต่กลุ่มที่ไม่เตรียมการส่วนใหญ่จะต้องการอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง

2) เปรียบเทียบกลุ่มที่เตรียมการ และไม่เตรียมการของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา

ปัจจัยที่เหมือนกัน

ด้านสังคม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย สถานะสมรส, จำนวนบุตร 1 คน ช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี, มีประสบการณ์ก่อสร้างน้อยกว่า 1 ปี, ตำแหน่งกรรมกร

ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท, รายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท, มีการออมเงินในบัญชีเงินฝาก, อาชีพหลังเกษียณ เกษตรกรรม, มีสิทธิ์รักษาโรคด้วยประกันสังคม, ไม่มีโรคประจำตัว, เกษียณช่วงอายุ 55 - 60 ปี

ด้านที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม ส่วนใหญ่ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคใต้, ไม่มีปัญหาในที่อยู่อาศัย, สิ่งที่ต้องการดำเนินการกับที่อยู่อาศัย ซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด, งบประมาณที่คาดไว้น้อยกว่า 100,000 บาท, แหล่งที่มาของเงิน เงินออม, มีการออมเงินไว้บางส่วนน้อยกว่า 20,000 บาท, ระยะเวลาที่จะดำเนินการ 3-5 ปีข้างหน้า, จะกลับไปอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ปัจจัยที่แตกต่างกัน

ด้านที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม กรรมสิทธิ์ในภูมิลำเนาเดิม กลุ่มเตรียมการทั้งหมดจะมีกรรมสิทธิ์หรือจะได้มรดก, กลุ่มที่ไม่เตรียมการทั้งหมดจะไม่มีกรรมสิทธิ์

ตารางที่ 5.42 เปรียบเทียบกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่มีค่าฐานนิยมมากที่สุดของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย

ปัจจัย	แรงงานชาวไทย				ผลการเปรียบเทียบ
	กลุ่มเตรียมการฯ		กลุ่มไม่เตรียมการฯ		
	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	85.16	หญิง	65.08	แตกต่าง
สถานะ	สมรส	69.44	สมรส	65.08	เหมือนกัน
จำนวนบุตร	1 คน	39.47	1 คน	31.75	เหมือนกัน
ช่วงอายุ	31–45 ปี	35.01	ไม่เกิน 30 ปี	44.44	แตกต่าง
ตำแหน่ง	กรรมกร	72.40	กรรมกร	79.37	เหมือนกัน
ประสบการณ์ทำงาน	>10 ปี	54.90	1 – 4 ปี	30.16	แตกต่าง
รายได้/คน/เดือน	<12,000บ.	55.79	<12,000บ.	57.14	เหมือนกัน
รายจ่าย/คน/เดือน	5–10พันบ.	71.22	5–10พันบ.	66.67	เหมือนกัน
การออมเงิน	ออมเงินแบบบัญชีเงินฝาก	54.60	ออมเงินแบบบัญชีเงินฝาก	52.38	เหมือนกัน
สิทธิ์การรักษาโรค	มีประกันสังคม	96.44	มีประกันสังคม	93.65	เหมือนกัน
โรคประจำตัว	ไม่มี	91.39	ไม่มี	90.48	เหมือนกัน
จะหยุดทำก่อสร้าง	55-60 ปี	94.36	55-60 ปี	79.37	เหมือนกัน
อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ	เกษตรกรรม	74.18	เกษตรกรรม	36.51	เหมือนกัน
ผู้ที่จะกลับไปด้วย	ภรรยา/สามี	39.76	บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	39.68	แตกต่าง
ที่ตั้งในภูมิลำเนาเดิม	ภาคอีสาน	84.27	ภาคอีสาน	69.84	เหมือนกัน
กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย	มีกรรมสิทธิ์,จะได้มรดก	84.25	ไม่มีกรรมสิทธิ์	15.75	แตกต่าง
ปัญหาในที่อยู่อาศัย	ไม่มี	62.31	ไม่มี	77.78	เหมือนกัน
สิ่งที่ต้องการซ่อมแซม	ซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด	44.55	-	-	-
งบประมาณที่คาดไว้	<1แสนบ.	52.73	-	-	-
แหล่งที่มาของเงิน	เงินออม	73.64	-	-	-
การออมเงินบางส่วน	<2หมื่นบ.	60.00	-	-	-
ระยะเวลาที่จะทำ	3-5ปี ข้างหน้า	57.27	-	-	-
สาเหตุที่ไม่มีแผน	-	-	ไปอยู่กับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง	34.92	-

ตารางที่ 5.43 เปรียบเทียบกลุ่มที่มีการเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณที่มีค่าฐานนิยมมากที่สุดของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา

ปัจจัย	แรงงานชาวเมียนมา				ผลการเปรียบเทียบ
	กลุ่มเตรียมการฯ		กลุ่มไม่เตรียมการฯ		
	ฐานนิยม	ร้อยละ	ฐานนิยม	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	80.67	ชาย	86.26	เหมือนกัน
สถานะ	สมรส	74.72	สมรส	48.09	เหมือนกัน
จำนวนบุตร	1 คน	35.69	ไม่มี	54.20	เหมือนกัน
ช่วงอายุ	ไม่เกิน 30 ปี	71.38	ไม่เกิน30ปี	70.99	เหมือนกัน
ตำแหน่ง	กรรมกร	100	กรรมกร	100	เหมือนกัน
ประสบการณ์ทำงาน	<1 ปี	39.41	<1 ปี	67.94	เหมือนกัน
รายได้/คน/เดือน	<12,000บ.	100	<12,000บ.	100	เหมือนกัน
รายจ่าย/คน/เดือน	<5พันบ.	96.28	<5พันบ.	70.23	เหมือนกัน
การออมเงิน	ออมเงินแบบบัญชีเงินฝาก	95.17	ออมเงินแบบบัญชีเงินฝาก	57.25	เหมือนกัน
สิทธิ์การรักษาโรค	มีประกันสังคม	91.08	มีประกันสังคม	100	เหมือนกัน
โรคประจำตัว	ไม่มี	96.28	ไม่มี	96.95	เหมือนกัน
จะหยุดทำก่อสร้าง	55 ปี	86.25	55 ปี	74.05	เหมือนกัน
อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ	เกษตรกรรม	84.76	เกษตรกรรม	40.46	เหมือนกัน
ผู้ที่จะกลับไปด้วย	บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	47.58	บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง	48.09	เหมือนกัน
ที่ตั้งในภูมิลำเนาเดิม	ภาคใต้	39.41	ภาคใต้	55.73	เหมือนกัน
กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย	มีกรรมสิทธิ์,จะได้มรดก	67.25	ไม่มีกรรมสิทธิ์	32.75	แตกต่าง
ปัญหาในที่อยู่อาศัย	ไม่มี	94.42	ไม่มี	83.97	ไม่แตกต่าง
สิ่งที่ต้องการซ่อมแซม	ปรับปรุงภายใน	-	-	-	-
งบประมาณที่คาดไว้	<1แสนบ.	63.16	-	-	-
แหล่งที่มาของเงิน	เงินออม	89.47	-	-	-
การออมเงินบางส่วน	<2หมื่นบ.	57.89	-	-	-
ระยะเวลาที่จะทำ	3-5ปี	84.21	-	-	-
สาเหตุที่ไม่มีแผน	-	-	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	50.38	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

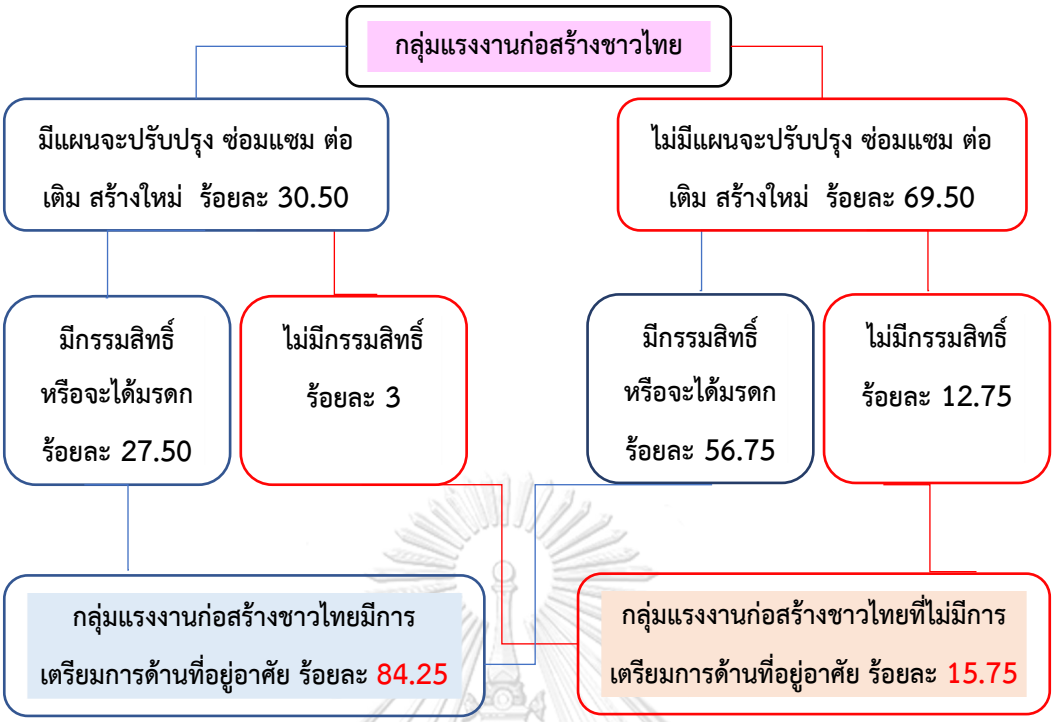

กลุ่มที่เตรียมการ ร้อยละ 84.25

- เพศชาย, สมรส, บุตร 1 คน
- ช่วงอายุ 31–45 ปี
- ทำงานก่อสร้างในไทย 10 ปีขึ้นไป
- รายได้/เดือน น้อยกว่า 12,000 บาท
- รายจ่าย/เดือน 5,000-10,000 บาท
- มีการออมเงินหลักแบบบัญชีเงินฝาก
- จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55-60 ปี
- อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ เกษตรกรรม
- มีแผนจะกลับไปอยู่กับภรรยา/สามี
- ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- รูปแบบที่อยู่อาศัยบ้านเดียว/เพิงเดี่ยว
- จำนวนคนในภูมิลำเนาเดิม 3-4 คน
- สิ่งที่เตรียมจะทำซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุด
- งบประมาณที่คาดไว้น้อยกว่า 100,000 บาท
- มีการออมเงินไว้บางส่วนน้อยกว่า 20,000 บาท
- ระยะเวลาที่จะดำเนินการ 3-5 ปี

กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการ ร้อยละ 15.75

- เพศหญิง, สมรส, บุตร 1 คน
- ช่วงอายุ ไม่เกิน 30 ปี
- ทำงานก่อสร้างในไทย 1–4 ปี
- มีรายได้/เดือนน้อยกว่า 12,000 บาท
- รายจ่าย/เดือน 5,000-10,000 บาท
- มีการออมเงินหลักแบบบัญชีเงินฝาก
- จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55-60 ปี
- อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ เกษตรกรรม
- มีแผนจะกลับไปอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง
- ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- รูปแบบที่อยู่อาศัย บ้านเดียว/เพิงเดี่ยว
- ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม
- จำนวนคนในภูมิลำเนาเดิม มากกว่า 4 คน
- สาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยเนื่องจากจะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง

รูปที่ 5.1 สรุปการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย

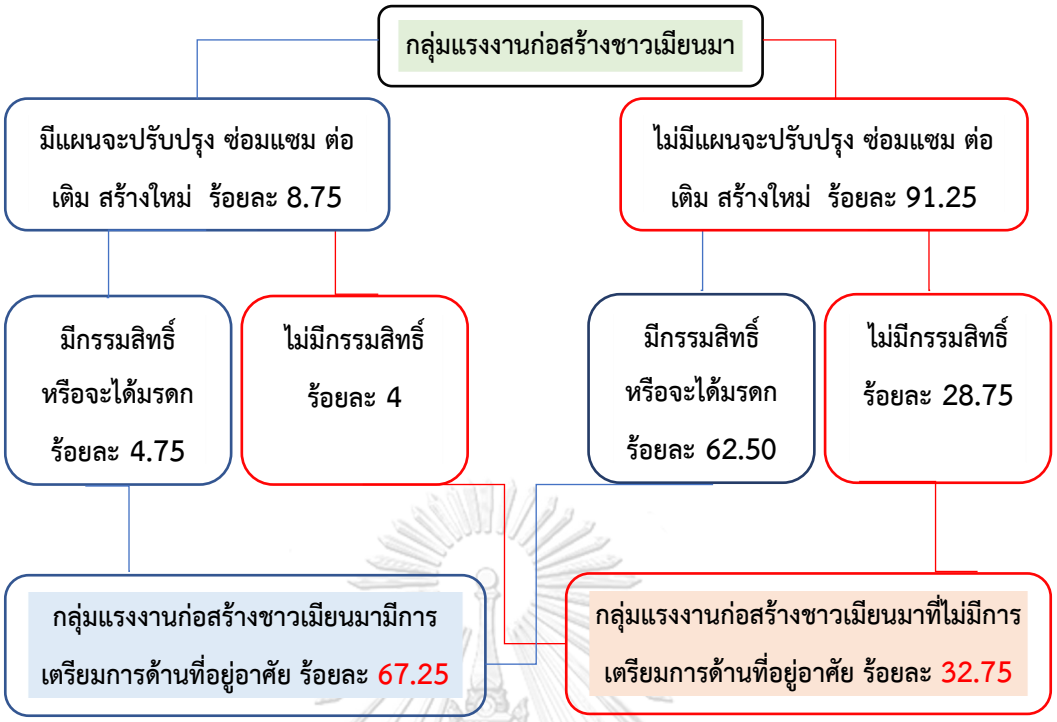

กลุ่มที่เตรียมการ ร้อยละ 67.25

- เพศชาย, สมรส, บุตร 1 คน
- ช่วงอายุ ไม่เกิน 30 ปี
- ทำงานก่อสร้างในไทยน้อยกว่า 1 ปี
- รายได้/เดือน น้อยกว่า 12,000 บาท
- รายจ่าย/เดือน น้อยกว่า 5,000 บาท
- มีการออมเงินหลักแบบบัญชีเงินฝาก
- จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55 ปี
- อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ เกษตรกรรม
- มีแผนจะกลับไปอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง
- ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิม ภาคใต้
- รูปแบบที่อยู่อาศัยบ้านเดียว/เพิงเดี่ยว
- จำนวนคนในภูมิลำเนาเดิม 3-4 คน
- สิ่งที่เตรียมจะทำปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น
- งบประมาณที่คาดไว้น้อยกว่า 100,000 บาท
- มีการออมเงินไว้บางส่วนน้อยกว่า 20,000 บาท
- ระยะเวลาที่จะดำเนินการ 3-5 ปี

กลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการ ร้อยละ 32.75

- เพศชาย, สมรส, บุตร 1 คน
- ช่วงอายุ ไม่เกิน 30 ปี
- ทำงานก่อสร้างในไทยน้อยกว่า 1 ปี
- มีรายได้/เดือนน้อยกว่า 12,000 บาท
- รายจ่าย/เดือน น้อยกว่า 5,000 บาท
- มีการออมเงินหลักแบบบัญชีเงินฝาก
- จะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุ 55 ปี
- อาชีพที่จะทำหลังเกษียณ เกษตรกรรม
- มีแผนจะกลับไปอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง
- ที่ตั้งภูมิลำเนาเดิม ภาคใต้
- รูปแบบที่อยู่อาศัย บ้านเดียว/เพิงเดี่ยว
- ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม
- จำนวนคนในภูมิลำเนาเดิม มากกว่า 4 คน
- สาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยเนื่องจาก บ้านของตนเองดีอยู่แล้ว

รูปที่ 5.2 สรุปการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา

5.2.6 ผลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

จากผลของแบบสอบถาม แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาโดยส่วนใหญ่เป็นมีอายุไม่เกิน 30 ปี ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานก่อสร้างให้ความเห็นว่า การจ้างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาในประเทศไทย นายจ้างนิยมเลือกแรงงานก่อสร้างที่มีอายุน้อย ทำให้ช่วงอายุเป็นข้อจำกัดของกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างมีโครงสร้างมาศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างเพิ่มเติม โดยเลือกสัมภาษณ์แรงงานก่อสร้างที่มีอายุมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป ของแรงงานก่อสร้างกลุ่มตัวอย่างชาวไทย จำนวน 10 คน พบว่าส่วนใหญ่มีผลเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลของแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 5.44 และตารางที่ 5.45 และชาวเมียนมาจำนวน 10 คน พบว่าส่วนใหญ่มีผลเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลของแบบสอบถามเช่นกัน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 5.46 และตารางที่ 5.47 (กำหนดให้ A=เพศ, B=อายุ, C=จำนวนบุตร, D=ตำแหน่ง, E=ประสบการณ์ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย, F=รายได้ต่อคนต่อเดือน, G=รายจ่ายต่อคนต่อเดือน, H=การออมเงิน, I=สิทธิการรักษาโรค, J=โรคประจำตัว, K=จะกลับเข้ามาทำงานก่อสร้างในประเทศไทยอีกหรือไม่/จะทำงานก่อสร้างถึงอายุเท่าใด, L=ช่วงเวลาที่เหลือก่อนเกษียณถ้าไม่ทำงานก่อสร้างจะไปทำอาชีพใด, M=ผู้ที่จะกลับไปอาศัยด้วย, N=อาชีพหลังเกษียณ, O=ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม, P=มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหรือไม่ หรือจะได้มรดก, Q=มีปัญหาในที่อยู่อาศัยหรือไม่, R=มีแผนการปรับปรุงซ่อมแซมหรือไม่, S=มีแผนที่จะซื้อที่อยู่อาศัยใหม่หรือไม่, T=ถ้าไม่มีแผนใดเลยสาเหตุคืออะไร, U=สิ่งที่ต้องการปรับปรุง, V=งบประมาณที่คาดไว้, W=แหล่งที่มาของเงิน, X=การออมเงินบางส่วน, Y=ระยะเวลาที่จะดำเนินการ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.44 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย คนที่ 1-5

ข้อ	แรงงานก่อสร้างชาวไทย				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
A	ชาย	หญิง	หญิง	ชาย	หญิง
B	53 ปี	33 ปี	44 ปี	31 ปี	52 ปี
C	1 คน	1 คน	1 คน	2 คน	2 คน
D	ช่างโครงสร้าง	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร
E	มากกว่า 10 ปี	6 ปี	มากกว่า 10 ปี	8 ปี	มากกว่า 10 ปี
F	15-20,000 บาท	10-11,000 บาท	12,000 บาท	11-12,000 บาท	12,000 บาท
G	15-20,000 บาท	8,000 บาท	11-12,000 บาท	10,000 บาท	7-10,000 บาท
H	ไม่มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	ไม่มีการออมเงิน	มีการออมเงิน
I	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม
J	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค
K	60ปี	45ปี	ยังไม่แผน	60ปี	60ปี
L	-	รับจ้าง	ค้าขาย	-	-
M	ภรรยา	พ่อ,แม่	ภรรยา	พ่อ,แม่	สามี
N	เกษตรกรรม	ยังไม่แผน	ยังไม่แผน	รับจ้าง	เกษตรกรรม
O	เลย	ชลบุรี	ร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด
P	มีกรรมสิทธิ์	ไม่มี, อาจไม่ได้มรดก	มี, จะได้มรดก	มี, จะได้มรดก	มีกรรมสิทธิ์
Q	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
R	มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	มีแผนต่อเติม	ไม่มีแผนปรับปรุง	มีแผนปรับปรุง
S	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ
T	-	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	-	จะไปปิดหนี้รถก่อน	-
U	ซ่อม,ทาสีใหม่	-	กั้นห้องให้ลูก	-	ซ่อม,ทาสีใหม่
V	150,000 บาท	-	4-50,000 บาท	-	100,000 บาท
W	ออมถ้าไม่พอก็กู้	-	เงินออม	-	ออมถ้าไม่พอก็กู้
X	-	-	20,000 บาท	-	30,000 บาท
Y	3ปีข้างหน้า	-	1-2ปีข้างหน้า	-	3ปีข้างหน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 5.45 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวไทย คนที่ 6-10

ข้อ	แรงงานก่อสร้างชาวไทย				
	คนที่ 6	**คนที่ 7**	**คนที่ 8**	**คนที่ 9**	**คนที่ 10**
A	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	หญิง
B	39 ปี	45 ปี	50 ปี	35 ปี	33 ปี
C	1 คน	1 คน	2 คน	-	1 คน
D	ผู้ช่วยช่าง	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร
E	มากกว่า 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	มากกว่า 10 ปี	9 ปี	8 ปี
F	12-15,000 บาท	11-12,000 บาท	11-12,000 บาท	11-12,000 บาท	9-10,000 บาท
G	5-10,000 บาท	10,000 บาท	7,000 บาท	10,000 บาท	8,000 บาท
H	มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	ไม่มีการออมเงิน	มีการออมเงิน
I	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม
J	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค
K	60ปี	60ปี	60ปี	60ปี	50-55ปี
L	-	-	-	-	ค้าขาย
M	ภรรยา	ภรรยา	ภรรยา	ภรรยา	สามี
N	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม	ค้าขาย	ค้าขาย
O	ยโสธร	ร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด	อุบลฯ	อุบลฯ
P	มีกรรมสิทธิ์	มีกรรมสิทธิ์	มีกรรมสิทธิ์	มี, จะได้มรดก	มี, จะได้มรดก
Q	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา
R	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง
S	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ
T	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว
U	-	-	-	-	-
V	-	-	-	-	-
W	-	-	-	-	-
X	-	-	-	-	-
Y	-	-	-	-	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกแรงงานก่อสร้างกลุ่มตัวอย่างชาวไทย

1) ด้านสังคม พบว่าจำนวน 10 คน แบ่งเป็นเพศชาย 6 คน เพศ หญิง 4 คน มีอายุระหว่าง 31 - 53 ปี ตำแหน่งกรรมกร 9 คน และช่างฝีมือ 1 คน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานก่อสร้าง 10 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 60

2) ด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีรายได้ต่อคนต่อเดือนในช่วง 9,000-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วง 9,000-20,000 บาท ส่วนใหญ่มีการออมเงิน ร้อยละ 70 ทั้งหมดมีการส่งเงินประกันสังคม และไม่มีโรคประจำตัว ส่วนใหญ่จะเลิกทำงานก่อสร้างอายุ 60 ปี ในผู้ที่เลิกทำงานก่อนเกษียณส่วนใหญ่จะไปทำอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่จะกลับไปอยู่กับสามี/ภรรยา ร้อยละ 80

3) การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย พบว่าส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดร้อยเอ็ด ยโสธร เลย อุบลราชธานี) ร้อยละ 90 มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ร้อยละ 50 รองลงมาจะได้มรดก ร้อยละ 40 และไม่มีกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 10 และส่วนใหญ่ไม่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ และไม่มีแผนที่จะซื้อที่อยู่อาศัย ส่วนผู้ที่มีแผนจะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ ร้อยละ 30 งบประมาณที่คาดไว้ประมาณ 40,000-150,000 บาท ส่วนใหญ่แหล่งที่มาของเงินเป็นเงินออม และถ้าไม่พอจะกู้เงินร่วมด้วย มีการออมเงินไว้ไม่เกิน 30,000 บาท และจะดำเนินการในอีก 1-3ปี ข้างหน้า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5.46 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา คนที่ 1-5

ข้อ	แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5
A	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	หญิง
B	32 ปี	49 ปี	31 ปี	32 ปี	32 ปี
C	-	4 คน	-	1 คน	1 คน
D	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร
E	6 ปี รอบแรก	6 ปี รอบแรก	7 ปี รอบแรก	6 ปี รอบแรก	6 ปี รอบแรก
F	11,000 บาท	11,000 บาท	11,000 บาท	11,000 บาท	11,000 บาท
G	5,000 บาท	8,000 บาท	3,000 บาท	3,000 บาท	3,000 บาท
H	มีการออมเงิน	ไม่มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	มีการออมเงิน
I	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม
J	ปวดท้องบ่อย	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค
K	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 40ปี	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 55ปี
L	เกษตรกรรม	-	ยังไม่ได้วางแผน	-	-
M	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่	สามี
N	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม	ยังไม่ได้วางแผน	เกษตรกรรม	ค้าขาย
O	เมียวดี,ภาคใต้	เมียวดี,ภาคใต้	พะโค,ภาคใต้	พะโค,ภาคใต้	ย่างกุ้ง,ภาคใต้
P	มรดก, พี่น้อง3คน	มรดก, พี่น้อง2คน	มรดก, พี่น้อง11คน	มีกรรมสิทธิ์	มรดก, พี่น้อง2คน
Q	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา รั่วซึม
R	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง
S	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ
T	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	ยังไม่ได้วางแผน
U	-	-	-	-	-
V	-	-	-	-	-
W	-	-	-	-	-
X	-	-	-	-	-
Y	-	-	-	-	-
Z	-	-	-	-	-

ตารางที่ 5.47 แสดงผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา คนที่ 6-10

ข้อ	แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา				
	คนที่ 6	**คนที่ 7**	**คนที่ 8**	**คนที่ 9**	**คนที่ 10**
A	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย
B	34 ปี	33 ปี	36 ปี	32 ปี	33 ปี
C	-	-	1 คน	-	-
D	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร	กรรมกร
E	5+6 ปี รอบ2	6 ปี รอบแรก	5+7 ปี รอบ2	4 ปี รอบแรก	6 ปี รอบแรก
F	11,000 บาท	10,000 บาท	10-11,000 บาท	10-11,000 บาท	10-11,000 บาท
G	3,000 บาท	3,000 บาท	5,000 บาท	4-5,000 บาท	4,000 บาท
H	มีการออมเงิน	ไม่มีการออมเงิน	ไม่มีการออมเงิน	มีการออมเงิน	ไม่มีการออมเงิน
I	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม	มีประกันสังคม
J	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค	ไม่มีโรค
K	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 55ปี	กลับมาถึง 55ปี
L	-	-	-	-	-
M	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่	พ่อ,แม่
N	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม	เกษตรกรรม
O	เมียวดี,ภาคใต้	ย่างกุ้ง,ภาคใต้	พะโค,ภาคใต้	ย่างกุ้ง,ภาคใต้	พะโค,ภาคใต้
P	มรดก, พี่น้อง3คน	ไม่มี, เช่าที่	มีกรรมสิทธิ์	มรดก, พี่น้อง3คน	ไม่มี, เช่าที่
Q	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	ไม่มีปัญหา
R	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง	ไม่มีแผนปรับปรุง
S	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ	ไม่มีแผนที่จะซื้อ
T	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว	บ้านตนเองดีอยู่แล้ว
U	-	-	-	-	-
V	-	-	-	-	-
W	-	-	-	-	-
X	-	-	-	-	-
Y	-	-	-	-	-
Z	-	-	-	-	-

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกแรงงานก่อสร้างกลุ่มตัวอย่างชาวเมียนมา

1) ด้านสังคม พบว่าจำนวน 10 คน แบ่งเป็นเพศชาย 9 คน เพศ หญิง 1 คน มีอายุระหว่าง 31-49 ปี ตำแหน่งกรรมกรทั้งหมด ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานก่อสร้างในประเทศไทย 4-7 ปี โดยเป็นผู้ที่เข้ามาในประเทศไทยรอบแรก ได้รับการต่ออายุให้สามารถอยู่ได้เกิน 4 ปี จากสถานการณ์โควิด-19 ร้อยละ 80 และประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย มากกว่า 10 ปี โดยเป็นผู้ที่เข้ามาในประเทศไทยมากกว่า 1 รอบ ร้อยละ 20

2) ด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีรายได้ต่อคนต่อเดือนในช่วง 10,000-11,000 บาท ส่วนใหญ่มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วง 3,000-8,000 บาท ส่วนใหญ่มีการออมเงิน ร้อยละ 60 ทั้งหมดมีการส่งเงินประกันสังคม และไม่มีโรคประจำตัว ส่วนใหญ่จะเลิกทำงานก่อสร้างอายุ 55 ปี ร้อยละ90 ในผู้ที่เลิกทำงานก่อนเกษียณ ร้อยละ10 ยังไม่ได้วางแผน และส่วนใหญ่จะกลับไปอยู่กับพ่อ,แม่ ร้อยละ 90

3) การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย พบว่าส่วนใหญ่มาจากภาคใต้ (ภาคพะโค, ย่างกุ้ง รัฐกะเหรี่ยงเมียวดี) มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย ร้อยละ 20 รองลงมาจะได้มรดก ร้อยละ 60 และไม่มีกรรมสิทธิ์ ร้อยละ 20 และทั้งหมดไม่มีแผนที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ และไม่มีแผนที่จะซื้อที่อยู่อาศัย สาเหตุจากบ้านตนเองดีอยู่แล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

5.5 วัตถุประสงค์ที่ 3

การเสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาที่สอดคล้องกับผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ที่ 2

5.5.1 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเตรียมการด้านที่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย

1) ช่วงอายุ

จากผลวิจัยพบว่าแม้จะมีช่วงอายุมากขึ้น แต่ส่วนใหญ่ระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนไม่เพิ่มขึ้น เนื่องจากตำแหน่งงานไม่เปลี่ยนแปลง

2) ตำแหน่งงาน

จากผลวิจัยพบว่าเส้นทางอาชีพของแรงงานก่อสร้าง โดยแรงงานก่อสร้างจะเริ่มจากตำแหน่ง กรรมกร มีภาระงานที่ไม่ซับซ้อน ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าการปรับเป็นตำแหน่งช่างฝีมือได้จะขึ้นกับประสบการณ์ ความซับซ้อนของงาน การมีวุฒิการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา หรือใบรับรองร่วมกับประสบการณ์

5.5.2 เสนอแนะแนวทางกลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทย

1) ช่วงอายุ

จากผลการวิจัยพบว่าช่วงอายุส่งผลกับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ดังนั้นการเริ่มเก็บออมตั้งแต่เริ่มทำงาน จนถึงอายุ 60 ปี เพื่อให้มีเงินออมสำหรับปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมหรือสร้างที่อยู่อาศัยใหม่บนที่ดินเดิมได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

2) รายได้

จากผลการวิจัยพบว่ารายได้ต่อคนต่อเดือนของตำแหน่งกรรมการที่ไม่เติบโตตามประสบการณ์ทำงาน เนื่องจากแรงงานชาวไทยที่มีรายได้น้อยนั้นมีตำแหน่งเป็นกรรมกร ดังนั้นการยกระดับทักษะของแรงงานก่อสร้าง (Upskill) ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยภาครัฐตรวจสอบภาคเอกชนในแต่ละพื้นที่ต้องการแรงงานก่อสร้างที่มีฝีมือในด้านใด พร้อมร่วมมือกับภาคเอกชนผู้ที่เป็นนายจ้างของแรงงานก่อสร้างให้ช่วยส่งเสริมให้แรงงานเข้ารับการอบรมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการอบรมแบบออนไลน์ในภาคทฤษฎี และอบรมแบบสัญจรในภาคปฏิบัติ โดยมีการทดสอบและออกใบรับรองที่เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ แรงงานสามารถนำไปใช้อ้างอิงในการปรับตำแหน่ง เพื่อเพิ่มรายได้ของแรงงานได้ต่อไปในอนาคต

5.5.3 เสนอแนะแนวทางกลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวไทย

นอกจากการเริ่มเก็บออมตั้งแต่เริ่มทำงาน และการพัฒนาทักษะเพื่อเลื่อนตำแหน่งนำไปสู่รายได้ที่เพิ่มขึ้นแล้ว การเช่าที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุจะมีความเหมาะสมกับแรงงานก่อสร้างผู้ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหลังเกษียณ เนื่องจากความไม่มั่นคงของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้ไม่สามารถขอสินเชื่อแบบปกติได้ ต้องรอโครงการช่วยเหลือจากทางภาครัฐ ซึ่งที่ผ่านมาเปิดรับจำนวนไม่มาก โดยความไม่มั่นคงของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้นี้มีโอกาสสูญเสียที่อยู่อาศัย และอยู่ในวงจรหนี้สิน จากการเป็นหนี้ที่อยู่อาศัย ในระยะยาวอาจเป็นภาระสำหรับคนกลุ่มนี้มากกว่าการเช่า

5.5.4 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเตรียมการด้านที่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา

1) ประสบการทำงานในประเทศไทย

จากผลการวิจัยพบว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีประประสบการณ์ทำงานในประเทศไทยน้อยกว่า 1 ปี ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า ไม่ใช่แรงงานก่อสร้างที่เข้ามารอบแรกแล้วจะได้กลับมาทำงานรอบต่อไปทุกคน เนื่องจากการส่งรายชื่อรอบต่อไปจะพิจารณาคนเก่าที่มีความประพฤติดี หรือสื่อสารได้จะได้รับการพิจารณาก่อน

2) ตำแหน่งงาน

จากผลการวิจัยพบว่าเส้นทางอาชีพของแรงงานก่อสร้างจะเริ่มจากตำแหน่งกรรมกร มีภาระงานที่ไม่ซับซ้อน ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าปัญหาด้านการสื่อสาร ทำให้ไม่สามารถมอบหมายงานที่ซับซ้อนได้ และตามมติคณะรัฐมนตรีได้มีการผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) ทำงานได้ 2 อาชีพ คือ งานกรรมกร และงานบ้าน เท่านั้น ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ไม่สามารถเลื่อนตำแหน่งเป็นช่างฝีมือได้ ส่งผลต่อการเติบโตของรายได้ในระยะยาว แต่หากสื่อสารได้ดีจะสามาถรับหน้าที่ผู้ช่วยช่างได้

5.5.2 เสนอแนะแนวทางกลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวเมียนมา

1) รายได้

จากผลการวิจัยพบว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อคนต่อเดือนที่ไม่เติบโตตามอายุงาน โดยผลการวิจัยพบว่าทั้งหมดเป็นตำแหน่งกรรมกร เนื่องจากปัจจุบันชาวเมียนมาไม่สามารถเป็นช่างฝีมือได้ ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าการฝึกทักษะด้านภาษา จะเพิ่มโอกาสให้แรงงานชาวเมียนมาผู้นั้นได้รับมอบหมายงานที่ซับซ้อนขึ้น จะเป็นเส้นทางในการเพิ่มรายได้ของ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แรงงานในอนาคต และหากแรงงานชาวเมียนมาได้รับการทดสอบและออกใบรับรองที่เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน แม้จะไม่ได้ร่วมงานกับบริษัทเดิมก็จะมีข้อมูลติดตัวเพื่อใช้อ้างอิงเพื่อเพิ่มรายได้ต่อคนต่อเดือน

2) ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย

จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ทำงานไม่เกิน 1 ปี และยิ่งอายุเพิ่มขึ้น จำนวนแรงงานกลุ่มนี้กลับยิ่งลดลง ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวเสริมว่า แรงงานก่อสร้างที่สื่อสารกับนายจ้างได้ จะมีโอกาสที่นายจ้างเดิมจะยื่นคำร้องขอนำแรงงานคนเดิมกลับเข้ามาทำงานในประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยเสนอให้เพิ่มทักษะการสื่อสารภาษาไทย เพื่อให้สื่อสารกับนายจ้างชาวไทยได้ในทันที จะเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้แรงงานก่อสร้างกลับเข้ามาทำงานในประเทศได้จนอายุครบเกณฑ์ 55 ปี โดยผู้ใช้แรงงานชาวเมียนมาต้องปรับตัวด้วยการเพิ่มทักษะในด้านภาษาไทย เพื่อเพิ่มโอกาสในการถูกเสนอชื่อจากนายจ้างเดิมกลับเข้ามาทำงานก่อสร้างในประเทศไทย หากในอนาคตภาครัฐเปิดโอกาสให้มีสวัสดิการด้านการพัฒนาภาษาไทย รูปแบบออนไลน์เพิ่มเติมสำหรับแรงงานต่างด้าว จะได้รับประโยชน์ทั้งฝ่ายนายจ้างที่จะสื่อสารกับแรงงานได้เข้าใจกันมากยิ่งขึ้น สามารถมอบหมายงานที่ซับซ้อนขึ้นได้ และนำไปสู่การพัฒนาทักษะแรงงานให้สูงขึ้นในอนาคต การเพิ่มสวัสดิการจะดึงดูดแรงงานก่อนสร้างให้เข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้นตามไปด้วย

5.5.2 เสนอแนะแนวทางกลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณชาวเมียนมา

นอกจากการการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยเพื่อเลื่อนตำแหน่งที่มีความซับซ้อนขึ้น และเพื่อเพิ่มโอกาสได้รับการเสนอชื่อจากนายจ้างเดิมกลับเข้ามาทำงานในประเทศไทย นำไปสู่รายได้ต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นแล้ว และการเช่าที่อยู่อาศัยหลังเกษียณอายุจะมีความเหมาะสมกับแรงงานก่อสร้างผู้ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหลังเกษียณ เนื่องจากความไม่มั่นคงของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้นี้มีโอกาสสูญเสียที่อยู่อาศัย และอยู่ในวงจรหนี้สิน จากการเป็นหนี้ที่อยู่อาศัย ในระยะยาวการผ่อนชำระที่อยู่อาศัยอาจเป็นภาระสำหรับคนกลุ่มนี้มากกว่าการเช่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 6
อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

6.1 การอภิปรายผลและข้อค้นพบ

6.1.1 กลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

1) ลักษณะสังคมของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงอายุ ในส่วนของแรงงานชาวไทย พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มที่มีการเตรียมการมีช่วงอายุ 31 – 45 ปี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม[76] ที่กล่าวถึงกลุ่มคนที่มีช่วงอายุ เจนวาย ที่ปัจจุบันจะมีอายุ 33-46 ปี มีการวางแผนด้านที่อยู่อาศัยมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวไทยกับกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา พบว่ากลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็น เพศชาย มากกว่า เพศหญิง สอดคล้องกับผลการศึกษาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของนายทหารอากาศชั้นประทวนของ นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล[77] และผลการวิจัยนี้พบว่าแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมดเป็นตำแหน่งกรรมกรทั้งหมด สอดคล้องกับ ปฐมพล สาวทรัพย์[78] ที่กล่าวถึงแรงงานต่างด้าวยังมีปัญหาในเรื่องของภาษา เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารและการปฏิบัติงาน ผู้รับเหมาส่วนใหญ่เลือกใช้แรงงานต่างด้าวในตำแหน่งกรรมกร ทดแทนแรงงานชาวไทยที่ไม่นิยมทำงานในตำแหน่งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่ารายได้ของแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาอยู่ในช่วงน้อยกว่า 12,000 บาท เพียงช่วงเดียว

2) การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ

ด้วยกลุ่มของแรงงานก่อสร้างช่วงอายุ 31 – 45 ปี ต้องการกลับภูมิลำเนาทั้งหมดเมื่อเกษียณ จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่รายได้ต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วงไม่เกิน 12,000 บาท มีความต้องการที่กลับภูมิลำเนาเดิม และต้องการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยสอดคล้องกับ ศศิพัฒน์ ยอดเพชร[79]ที่กล่าวถึงการอยู่อาศัยเป็นระยะเวลานาน บ้านย่อมเสื่อมโทรดตามกาลเวลา และไม่เหมาะสมสำหรับ

---

[76] อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, "การวางแผนที่อยู่อาศัยหลักเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด(มหาชน)," หน้า 215.

[77] นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน," หน้า 71; นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน."

[78] เรื่องเดียวกัน, หน้า 88.

[79] ศศิพัฒน์ ยอดเพชร, สวัสดิการผู้สูงอายุ (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544).

วัยเกษียณอายุ แต่ไม่สอดคล้องกับผลจากศึกษาของอนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม[80] ที่กล่าวว่ากลุ่มคน เจนวาย ต้องการปลูกบ้านใหม่ เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างมีความแตกต่างออกไปทั้งด้านรายได้ รายจ่าย แต่ผลวิจัยพบว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยส่วนใหญ่มีการเก็บออมเงินในรูปแบบบัญชีเงินฝาก มีการส่งเงินประกันสังคม มีกรรมสิทธิ์ที่ดิน แสดงให้เห็นถึงการเตรียมความพร้อมด้านรายได้

3) การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย

แรงงานก่อสร้างชาวไทยกลุ่มที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท เช่นเดียวกับแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นว่า แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาจะส่งเงินกลับไปยังภูมิลำเนาเดิม โดยส่วนใหญ่จะส่งเงินกลับโดยผ่านนายหน้าตัวกลาง สอดคล้องกับ วนัญญา พงษ์ทรัพย์[81] ที่ได้กล่าวไว้ว่าสาเหตุที่แรงงานเมียนมานิยมส่งเงินกลับบ้านผ่านนายหน้าตัวกลางเนื่องจากความเคยชิน ความเชื่อใจนายหน้า และผู้รับเงินในเมียนมาส่วนใหญ่ไม่มีบัญชีกับธนาคารของไทย อาศัยอยู่ห่างไกลจากธนาคาร แต่ในพื้นที่ตัวเมืองยังมีผู้คนบางส่วนที่ทำธุรกรรมการโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารที่มีสาขาของธนาคารพานิชย์ของประเทศไทยเปิดทำการอยู่ในประเทศเมียนมา ซึ่งแรงงานชาวเมียนมาจะเหลือเงินเก็บไว้ใช้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นในรูปแบบบัญชีเงินฝากของธนาคารไทยที่นายจ้างเปิดไว้ให้ จากผลการศึกษาแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาส่วนใหญ่มาจากภาคใต้ และแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้ามาทำงานก่อสร้างและมีการส่งเงินกลับบ้านเช่นเดียวกัน เนื่องจากมีผู้ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมกว่า 4 คน เป็นพ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง และบุตรที่ต้องดูแล ทำให้การมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพดี เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งขึ้น แรงงานเหล่านี้มีที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมลักษณะบ้านเดี่ยว กลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยทุกคนมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยทั้งหมด ต้องกลับกลับภูมิลำเนาเดิมทั้งหมด มีความต้องการซ่อมแซมส่วนที่เสียหายสำหรับแรงงานก่อสร้างชาวไทย และปรับปรุงภายในให้ดีขึ้นสำหรับแรงงานชาวเมียนมา โดยแรงงานก่อสร้างมีแผนจะกลับไปอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง และมีความต้องการที่จะซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดทรุดโทรม และปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของอนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม[82]ที่กล่าวถึงกลุ่มคน เจนเอ็กซ์ ที่ในปัจจุบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

---

[80] อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, "การวางแผนที่อยู่อาศัยหลักเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด(มหาชน)," หน้า 215.

[81] วนัญญา พงษ์ทรัพย์, "อุปสรรคการทำธุรกรรมโอนเงินกลับประเทศของงานเมียนมาร์ผ่านระบบธนาคารพาณิชย์," วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ 5, ฉบับที่ 1, (2559): หน้า 195-96.

[82] อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม, "การวางแผนที่อยู่อาศัยหลักเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษา ธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด(มหาชน)," หน้า 223.

จะมีอายุ 46-61 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่ที่ต้องการกลับภูมิลำเนา อยู่กับครอบครัว และต้องการปรับปรุงห้องน้ำภายในบ้าน

6.1.2 กลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

1) ลักษณะสังคมของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง

แรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณในด้านสังคมมีความคล้ายกับกลุ่มที่เตรียมการในหลายปัจจัย แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องของกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของนายทหารอากาศชั้นประทวนของ นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล[83] ที่พบว่ากลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง และช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี สอดคล้องกับผลการวิจัยของอนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม[84]ที่กล่าวถึงกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 37-52 มีความคิดในเรื่องวางแผนเรื่องที่อยู่อาศัยหลังเกษียณสูงที่สุด และกลุ่มที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 37 ปี เป็นกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการ แรงงานก่อสร้างกลุ่มนี้มีประสบการณ์ทำงาน 1-4 ปี สำหรับแรงงานไทย และน้อยกว่า 1 ปี สำหรับแรงงานชาวเมียนมา

2) การเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจ

แม้กว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่เตรียมการทั้งชาวไทย และเมียนมา ทั้งหมดจะไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม และยังมีรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท สอดคล้องกับข้อมูลจากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน[85] ที่ได้เก็บข้อมูลแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ พบว่าแรงงานต่างด้าวมีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนโดยเฉลี่ยต่อเดือน 3,000 บาท มีการส่งประกันสังคม มีการออมเงินหลักแบบบัญชีเงินฝาก ช่วงรายจ่ายต่อเดือนน้อยกว่าช่วงรายได้ต่อเดือนทำให้มีเงินพอที่จะเหลือออม สอดคล้องกับ สุภาลักษณ์ จันทา[86]ที่ได้กล่าวไว้ว่าการควบคุมรายรับและรายจ่ายให้เหมาะสม เป็นการเตรียมความพร้อมด้านเศรษฐกิจก่อนเกษียณ ที่มีความสำคัญและความจำเป็นต่อการเกษียณอายุ

---

[83] นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน," หน้า 71; นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน."

[84] เรื่องเดียวกัน. หน้า 224.

[85] กรมการจัดหางาน, "โครงการศึกษาเพื่อรองรับนโยบายการเก็บเงินจากลูกจ้างคนต่างด้าวเข้ากองทุนเพื่อเป็นค่าประกันค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับออกไปนอกราชอาณาจักร," (2555): หน้า 56.

[86] สุภาลักษณ์ จันทา, "การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทผลิตอุปกรณ์กีฬาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี."

3) การเตรียมความพร้อมด้านที่อยู่อาศัย

แรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาในกลุ่มที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณในด้านสังคมมีความคล้ายกับกลุ่มที่เตรียมการในหลายปัจจัย แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องของแผนจะกลับไปอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง และมีสาเหตุที่ไม่วางแผนด้านที่อยู่อาศัยเนื่องจากบ้านของตนเองดีอยู่แล้ว สอดคล้องกับผลการวิจัยของเต็มศิริ ศิริสมบัติ[87] ที่พบว่าผู้ที่ไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย เป็นผู้ที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ที่ดินส่วนใหญ่มีสาเหตุบ้านของตนเองดีอยู่แล้ว และเช่าที่อยู่อาศัย ต้องการที่จะเช่าตลอดไป ไม่มีความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับ ปริญญา วชิระนิเวศ[88] ที่ได้กล่าวว่า กลุ่มที่ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ และต้องการที่อยู่อาศัยเป็นกลุ่มที่มีเงินเก็บน้อย มีเงินเก็บน้อยกว่า 1 หมื่นบาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการซื้อที่อยู่อาศัยในเมือง

6.2 ข้อค้นพบในงานวิจัย

6.2.1 ข้อค้นพบที่ 1

จากข้อมูลสรุปตามวัตถุประสงค์ที่ 1 สามารถอธิบายถึงการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุทั้ง 4 ด้าน ได้ดังนี้

1) ความพร้อมด้านเศรษฐกิจก่อนเกษียณ จากข้อมูลสรุปด้วยค่าสถิติแบบฐานนิยม กลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาพบว่าส่วนใหญ่รายได้ต่อคนต่อเดือนของตำแหน่งกรรมการไม่เติบโตตามประสบการณ์ทำงาน

2) ความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ เป็นการสร้างความมั่นคงในที่อยู่อาศัยสำหรับชีวิตหลังเกษียณอายุ จากข้อมูลสรุปด้วยค่าสถิติแบบฐานนิยมกลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยและชาวเมียนมาพบว่าทั้งหมดต้องการกลับภูมิลำเนาเดิม สอดคล้องกับ ปิยดา พันสนิท ที่ได้กล่าวว่า บุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีภูมิลำเนาต่างถิ่นที่รายได้ปานกลาง ที่มีอายุระหว่าง 50-60 ปี ถ้าไม่ใช่คนในพื้นที่ เมื่อเกษียณจะมีความต้องการย้ายที่อยู่อาศัยกลับไปภูมิลำเนาเดิม แต่กลุ่มที่มีรายได้สูง และมีเงินออมเมื่อเกษียณ จะไม่กลับภูมิลำเนาเดิม ต้องการซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากเคยชินพื้นที่[89] โดยกลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

---

[87] เต็มศิริ ศิริสมบัติ, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549).

[88] ปริญญา วชิระนิเวศ, "ความต้องการที่อยู่อาศัยของบุคลากรผู้มีรายได้น้อยของสภากาชาดไทย," หน้า 89.

[89] ปิยดา พันสนิท, "ความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น."

ตัวอย่างแรงงานกว่าครึ่งหนึ่งมีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ร้อยละ 56.75 แต่ยังมีอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งจะได้รับมรดกอีกกว่าร้อยละ 27.50 ทั้งสองกลุ่มนี้นับได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมด้านที่อยู่อาศัยเช่นเดียวกัน ทั้งสองกลุ่มไม่มีความต้องการที่จะซื้อที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร และต้องการกลับภูมิลำเนาเดิมเมื่อเกษียณอายุ และในปัจจัยของผู้ที่จะอยู่อาศัยด้วยหลังเกษียณทั้งสองกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน โดยแรงงานก่อสร้างชาวไทยส่วนใหญ่วางแผนจะอาศัยอยู่กับคู่สมรสหลังเกษียณ แต่กลุ่มชาวเมียนมาส่วนใหญ่เลือกที่จะอาศัยอยู่กับบุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง สุดท้ายในส่วนของสภาพที่อยู่อาศัยจากปัจจัยด้านปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมพบว่าทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีปัญหาที่เหมือนกันคือ สภาพชำรุดทรุดโทรม ถึงแม้ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมยังมีความต้องการปรับปรุงซ่อมแซม หรือต่อเติม แต่ก็ต้องกลับไปเมื่อเกษียณทั้งหมดสอดคล้องกับนัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล[90] ได้กล่าวถึงการที่ต้องย้ายที่อยู่อาศัยจากการเกษียณเป็นการย้ายแบบถูกบังคับ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับช่วงวัยของชีวิต ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม

3) ความพร้อมด้านการใช้เวลาว่าง เป็นการสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับสังคม ร่างกาย และจิตใจ พบว่าจากปัจจัยอาชีพที่วางแผนจะทำหลังจากเกษียณอายุของกลุ่มแรงงานก่อสร้างทั้งสองส่วนใหญ่ต้องการทำเกษตรกรรมเหมือนกัน

4) ความพร้อมด้านสุขภาพร่างกาย พบว่าจากข้อมูลกลุ่มแรงงานก่อสร้างทั้งสองส่วนใหญ่มีประกันสังคม และไม่มีโรคประจำตัว

6.2.2 ข้อค้นพบที่ 2

จากข้อมูลสรุปตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ที่ได้เปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุในกลุ่มผู้ที่มีการเตรียมการ และไม่เตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งพบว่าแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทย และชาวเมียนมามีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยดังนี้

1.1) สัญชาติ และรายได้

ในประเด็นเรื่องของสัญชาตินี้ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงแรงงานก่อสร้างชาวไทยเพศชายว่ามีความแตกต่างกันในตำแหน่งงาน ค่าแรงที่ได้รับจากแรงงานก่อสร้าวชาวเมียนมา นอกจากการก่อสร้างจะใช้กำลังกายเป็นหลักแล้ว แต่มีอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกิดจากการ

[90] นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล, "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน."

เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการก่อสร้าง ทำให้แรงงานชาวไทยได้รับมอบหมายตำแหน่งงานที่มีความซับซ้อนมากกว่า ทำให้มีรายได้ที่มากกว่า เช่นผู้ช่วยช่าง หรือช่างฝีมือ จากผลการวิจัยนี้พบว่าแรงงานชาวเมียนมาทั้งหมดเป็นตำแหน่งกรรมกรทั้งหมด ทำให้ระดับรายได้ต่อคนต่อเดือนของแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาอยู่ในช่วงน้อยกว่า 12,000 บาท ต่อคนต่อเดือน เพียงช่วงเดียว ดังนั้นเป็นที่มาของปัจจัยด้านสัญชาติ ส่งผลต่อตัวแปรต้นในเรื่องของการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

1.2) ประสบการณ์ทำงาน และรายได้

จากการเปรียบเทียบในเรื่องของช่วงอายุ ในส่วนของแรงงานชาวไทยพบว่าส่วนใหญ่กลุ่มที่มีการเตรียมการมีช่วงอายุ 31 – 45 ปี สอดคล้องกับ ทยณฐ ชวนไชยสิทธิ์ ที่กล่าวถึงช่วงอายุที่แตกต่างกันจะมีการเตรียมความพร้อมในการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอายุมากจะมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย[91] แต่กลุ่มแรงงานชาวเมียนมาไม่สอดคล้อง เนื่องจากส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี ถึงแม้ว่าทุกกลุ่มช่วงอายุจะมีช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนเดียวกันคือ ไม่เกิน 12,000 บาท แต่มีข้อสังเกตว่ากลุ่มแรงงานก่อสร้างชาวไทยมีช่วงรายได้ที่หลากหลายกว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา ในประเด็นนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นไว้ว่าแรงงานก่อสร้างที่อายุไม่มากจะได้รับหน้าที่เป็นกรรมกร โดยในช่วงอายุดังกล่าว พบว่าร้อยละ 73 ของแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีช่วงรายได้ต่อคนต่อเดือนน้อยกว่า 12,000 บาท ในส่วนของแรงงานก่อสร้างชาวไทยมีประสบการณ์ทำงานที่มากกว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมา จากข้อมูลในงานวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 75 ของแรงงานก่อสร้างชาวไทยที่มีเตรียมการมีประสบการณ์ทำงานก่อสร้างมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป แตกต่างกับกลุ่มของแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมามีเตรียมการในช่วงอายุเดียว ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานในประเทศไทยอยู่ในช่วงน้อยกว่า 1 ปี ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นว่าแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่ไม่สามาถขยับค่าแรงขึ้นตามประสบการณ์ทำงานได้นั้น เนื่องด้วยข้อจำกัดใหญ่ด้านการสื่อสาร และภาษาที่หลายหลาย ทำให้มีอุปสรรคในการทำงานที่ซับซ้อน นายจ้างจึงได้ให้ตำแหน่งกรรมกรให้กับแรงงานต่างด้าว และการสื่อสารภาษาไทยยังมีส่วนเพิ่มโอกาสในการกลับเข้ามาทำงานในประเทศไทยรอบที่สองกับนายจ้างเดิม

[91] ทยณฐ ชวนไชยสิทธิ์ และคณะ, รูปแบบการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุราชการ : กรณีศึกษาข้าราชการครูสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี.

1.3) รายจ่าย

แรงงานก่อสร้างชาวไทยกลุ่มที่มีการเตรียมการมีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000-10,000 บาท และแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่มีรายจ่ายต่อคนต่อเดือนอยู่ในช่วงน้อยกว่า 5,000 บาท โดยผู้เชียวชาญได้ให้ความเห็นว่า แรงงานก่อสร้างชาวเมียนมามีการส่งเงินกลับบ้านสอดคล้องกับข้อมูลจากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน[92] ที่ได้เก็บข้อมูลแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ พบว่าแรงงานต่างด้าวมีการส่งเงินกลับบ้านโดยเฉลี่ย 2,611 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่จะส่งเงินกลับไปยังภูมิลำเนาด้วยการผ่านคนกลาง ส่งเงินถึงหน้าบ้าน แต่ในพื้นที่ตัวเมืองก็จะมีบางคนโอนผ่านบัญชีธนาคารที่มีสาขาของธนาคารพานิชย์ของประเทศไทยเปิดทำการอยู่ ซึ่งแรงงานชาวเมียนมาจะเหลือเงินเก็บไว้ใช้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นในรูปแบบบัญชีเงินฝากของธนาคารไทยที่นายจ้างเปิดไว้ให้

6.2.3 ข้อค้นพบที่ 3

การต้องย้ายที่อยู่อาศัยของแรงงก่อสร้างที่เกิดจากการทำงานในต่างภูมิลำเนาหลังเกษียณอายุ ส่งผลกับแรงงานที่ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ซึ่งมีข้อจำกัดด้านรายได้ต่อคนต่อเดือนของกลุ่มอาชีพแรงงานก่อสร้างที่แต่ละช่วงอายุรายได้ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ถึงแม้ว่าแรงงานก่อสร้างจะพักอาศัยในแคมป์คนงานมาตลอดช่วงอายุการทำงาน แต่งานวิจัยนี้พบว่าแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยกว่าร้อยละ 84.25 และแรงงานชาวเมียนมากว่าร้อยละ 67.25 มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณในด้านของกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัย ไม่ว่าจะมีกรรมสิทธิ์แล้ว หรือจะได้รับมรดกในอนาคต ร่วมกับการเริ่มเก็บออมตั้งแต่เริ่มทำงาน เมื่อถึงช่วงเกษียณอายุแรงงานก่อสร้างทั้งสองกลุ่มสัญชาติยังสามารถมีความพร้อมในด้านการเตรียมการที่จะปรับปรุง ซ่อมแซม ต่อเติมที่อยู่อาศัยได้ ในส่วนของกลุ่มผู้ที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ ถึงแม้แรงงานกลุ่มนี้จะไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย แต่จากผลการวิจัยพบว่าแรงงานทั้งสองกลุ่มสัญชาติมีการส่งเบี้ยประกันสังคมตลอดช่วงระยะเวลาการทำงาน จากข้อมูลพบว่าเมื่อส่งเบี้ยประกันสังคมครบ 180 เดือน จะได้รับเงินบำนาญชราภาพอยู่ในช่วง 5,475-6,375 บาท[93] ร่วมกับแรงงานเริ่มเก็บออมตั้งแต่เริ่มทำงานจะสามารถมีความพร้อมในด้านการเงินของที่อยู่อาศัยเพื่อเช่าอยู่อาศัยได้ แต่ทั้งหมดนี้เป็นเพียงการนำข้อมูลที่เกิด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

[92] กรมการจัดหางาน, "โครงการศึกษาเพื่อรองรับนโยบายการเก็บเงินจากลูกจ้างคนต่างด้าวเข้ากองทุนเพื่อเป็นค่าประกันค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับออกไปนอกราชอาณาจักร," หน้า 56.

[93] "สูตรคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญชราภาพสำหรับผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 (ออนไลน์).", 2565, แหล่งที่มา : https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG221103110815715.

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างจากบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 กรณีศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งบริษัทเหล่านี้สามารถเชื่อมั่นได้ในระดับหนึ่งว่าแรงงานจะได้รับค่าจ้างที่มีความมั่นคง และมีการจัดสวัสดิการอย่างเหมาะสมกับกลุ่มแรงงานก่อสร้าง แต่ปัจจุบันยังมีแรงงานก่อสร้างอีกจำนวนมากที่มีลักษณะสังคม และเศรษฐกิจที่แตกต่างออกไปตามสภาพการจัดการของแต่บริษัทรับเหมาก่อสร้าง รวมถึงแรงงานก่อสร้างชาวเมียนมาที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หากมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และชี้แจงให้รับรู้ถึงความสำคัญต่อตัวแรงงาน จะเป็นส่วนช่วยให้แรงงานก่อสร้างมีความต้องการที่จะเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณเพิ่มขึ้นได้ และเกิดความพึ่งพอใจในการทำงาน สอดคล้องกับ ชุติกาญจน์ ศิริคำ ที่ได้กล่าวถึงสวัสดิการแรงงานว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ในการทำงาน การได้รับสวัสดิการ ทำให้แรงงานพึ่งพอใจในการทำงาน ทั้งในด้านค่าจ้างและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความต้องการทำงานกับองค์กรนานขึ้น ดังนั้นการคำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดสวัสดิการแรงงานให้ลูกจ้างได้รู้สึกมั่นใจ เกิดความพอใจในการทำงานมากขึ้น เพราะการทำงานด้วยความพึ่งพอใจจะก่อให้เกิดการสร้างความผูกพันกับหน่วยงาน และทำให้งานมีประสิทธิภาพ[94]

6.3 ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

6.3.1 ผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้าง

แรงงานต่างด้าวเป็นกลุ่มคนสำคัญของการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และภาคการก่อสร้าง ซึ่งเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย การคำนึงถึงผลกระทบที่กลุ่มคนเหล่านี้ จะช่วยลดความเสี่ยงทางธุรกิจในส่วนของการขาดแคลนแรงงานลงได้ และการส่งเสริมสวัสดิการให้กับกลุ่มคนเหล่านี้สามารถเปลี่ยนความเสี่ยงให้กลายเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจขึ้นมาได้ หากมีการจัดการอย่างเหมาะสม การช่วยเหลือในด้านสวัสดิการด้านการสบทบเงินออมเพื่อที่อยู่อาศัยกับแรงงานก่อสร้างจะช่วยลดความไม่แน่นอนของตลาดแรงงานลงได้ และยังช่วยสร้างความยั่งยืนของธุรกิจที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มคนเหล่านี้ด้วย เป็นการเพิ่มความนิยมต่อองค์กรในทางอ้อม แรงงานเกิดความผูกพันต่อองค์กรมากขึ้น และส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจในระยะยาว

[94] ชุติกาญจน์ ศิริคำ, "ทัศนคติของงานงานก่อสร้างเกี่ยวกับสวัสดิการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง."

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาสวัสดิการด้านสบทบเงินออมเพื่อที่อยู่อาศัยหลังเกษียณให้กับแรงงานก่อสร้างทั่วประเทศ ควรมีกรอบปฏิบัติการ เพื่อนำทาง และขยายผลการสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบ สามารถเปลี่ยนจากโครงกากรริเริ่มที่ทำเป็นครั้งคราวไปสู่การพัฒนาทั่วทั้งภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างมีบทบาทสำคัญต่อสภาพความเป็นอยู่ของแรงงาน ความร่วมมือระหว่างภาคประชาสังคมกับบริษัทเอกชนนอกเหนือจากภาครัฐ จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการช่วยเหลือแรงงานก่อสร้างทั้งแรงงานชาวไทยและแรงงานชาวเมียนมาที่อาศัยอยู่ในที่พักคนงาน โดยอ้างอิงเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs : Sustainable Development Goals) ข้อ 17 ว่าด้วยความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความร่วมมือกันระหว่างภาคีหลายฝ่าย ที่นำเอาผู้มีบทบาทแตกต่างกันเข้ามาร่วมจัดการแก้ปัญหาเพื่อบรรลุความก้าวหน้าอย่างยั่งยืน เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร (CSR : Corporate Social Responsibility) และหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ร่วมกับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการเตรียมตัวด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณให้กับกลุ่มของแรงงานก่อสร้างมีความเข้าใจ ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยหลังเกษียณมากขึ้น

ในส่วนของแรงงานชาวเมียนมา ควรให้ระยะเวลาการทำงานถึง 60 ปี เช่นเดียวกับแรงงานก่อสร้างชาวไทย และควรจัดให้มีการอำนวยความสะดวกด้านการออมเงินผ่านระบบธนาคารพร้อมกับบริการส่งเงินกลับประเทศผ่านระบบธนาคารพร้อมลดหย่อนค่าธรรมเนียม เพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้คนกลุ่มนี้เข้ามาทำงานก่อสร้างอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

6.3.2 บริษัทเอกชนที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย

สร้างความร่วมมือกับภาครัฐ หรือหน่วยงานของภาครัฐ นำห้องพักที่ไม่มีผู้เช่า มาเข้าร่วมโครงการกับภาครัฐ โดยมีโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มีอยู่ในพื้นเดิม ที่สามารถให้เช่าหลังเกษียณอายุได้ในระยะเวลา 30 ปี ในราคาที่สอดคล้องกับรายได้ต่อคนต่อเดือนที่จะได้รับจากบำนาญประกันสังคมของกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย ด้วยความร่วมมือจากภาครัฐอุดหนุนการลดหย่อนด้านภาษี หรือร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชน ที่สามารถสนับสนุนความเชี่ยวชาญในการทำงานพัฒนาสังคม และมีทรัพยากรทางด้านเทคนิค และด้านการเงินที่จำเป็นสำหรับดำเนินโครงการโดยผ่านผู้มีบทบาทจากองค์กรอิสระ ที่มีความร่วมมือกับภาครัฐ ซึ่งสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย หรือกรอบการกำกับดูแลที่สนับสนุนการเข้าถึงบริการและสิทธิ์สวัสดิการกับภาครัฐได้

6.3.3 หน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับแรงงานก่อสร้างควรมีการจัดประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ โดยไม่แยกช่วงอายุ เนื่องจากมีแรงงานก่อสร้างที่ยังไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในทุกช่วงอายุ ร่วมกับการกำหนดนโยบายที่มีความเจาะจงในแต่ละกลุ่มของประชากรแรงงานที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ทั้งกลุ่มที่ต้องการปรับปรุงซ่อมแซม ต่อเติม หรือเช่าที่อยู่อาศัย จะเป็นส่วนช่วยให้นโยบายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และดำเนินการสนับสนุนที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ถึงแม้ว่าการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยในกลุ่มแรงงานก่อสร้างช่วงอายุที่มากขึ้นจะเป็นเรื่องยาก เนื่องจากปัจจัยด้านเงินออมในระยะเวลาทำงานที่เหลือน้อย หรือภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นตามช่วงอายุ ประกอบกับแรงงานก่อสร้างในแต่ละช่วงอายุรายได้ต่อคนต่อเดือนไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

สำหรับกลุ่มที่ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย ผู้วิจัยเห็นควรให้ภาครัฐสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย โดยมีโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยที่มีอยู่ในพื้นเดิม ที่สามารถให้เช่าได้หลังเกษียณอายุในระยะเวลา 30 ปี ในราคาที่สอดคล้องกับรายได้ต่อคนต่อเดือนหลังเกษียณของกลุ่มแรงงานก่อสร้างที่ไม่มีการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย และมีความต้องการที่อยู่อาศัยด้วยความร่วมมือจากภาครัฐที่สามารถสนับสนุนในด้านงบประมาณส่งเสริมสวัสดิการที่อยู่อาศัยให้กับคนกลุ่มนี้ ทำให้สามารถเข้าถึงความมั่นคงในที่อยู่อาศัยได้ในราคาที่จ่ายไหว และเมื่อเสียชีวิตก่อนสัญญาหมด ต้องดำเนินการคืนสิทธิ์การเช่า เพื่อให้เกิดช่องว่างสำหรับผู้เช่ารายต่อไป และภาครัฐควรจัดหาเทคโนโลยีในการยืนยันสิทธิ์ที่รัดกุม เพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์และนำมาปล่อยเช่าในราคาตลาด

ถึงแม้ว่าคนไทยจะมีค่านิยมอยากจะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย เนื่องจากการเป็นเจ้าของนั้นสามารถส่งต่อให้ลูกหลานได้ แต่ในปัจจุบันยังมีปัญหาเรื่องราคาที่ไม่สามารถทำให้เข้าถึงได้โดยคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มแรงงานที่มีรายได้น้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอว่าการมุ่งไปสู่การเป็นเจ้าของสำหรับคนกลุ่มนี้ไม่สามารถช่วยให้เกิดความพร้อมเมื่อเกษียณอายุได้ เนื่องจากการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยต้องเป็นหนี้ในระยะยาวกว่าคนกลุ่มอื่น ความไม่มั่นคงของรายได้ทำให้คนกลุ่มนี้มีโอกาสสูญเสียที่อยู่อาศัย และอยู่ในวงจรหนี้สิน ดังนั้นการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ในระยะยาวอาจเป็นภาระสำหรับคนกลุ่มนี้มากกว่าการเช่า โดยที่ผ่านมานโยบายที่อยู่อาศัยของประเทศไทยไทย จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 และฉบับที่ 11 ส่งเสริมให้มีที่อยู่อาศัยอย่างถาวรมากกว่าการเช่าอาศัย เช่น การเกิดขึ้นของโครงการบ้านมั่นคงใน พ.ศ.2546, บ้านเอื้ออาทรใน พ.ศ. 2554, บ้านหลังแรก พ.ศ.2559 และ พ.ศ. 2561 เกิดโครงการบ้านประชารัฐ และบ้านล้านหลัง ซึ่ง

Chulalongkorn University

ทั้งหมดเน้นการเป็นเจ้าของด้วยการเข้าถึงสินเชื่อราคาถูก มีเพียงโครงการที่เป็นนโยบายให้เช่าที่อยู่อาศัย คือ เคหะสุขประชาที่เกิดขึ้นใน พ.ศ. 2564 จากนโยบายของภาครัฐที่มีการเน้นให้เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ผู้ที่มีรายได้เป็นชนชั้นกลางเริ่มการผ่อนบ้าน จะสามารถนำดอกเบี้ยที่ส่งเงินค่าผ่อนบ้านไปลดหย่อนภาษีได้ เป็นการส่งเสริมคนจำนวนหนึ่ง คือ ชนชั้นกลางที่มีรายได้แน่นอนให้ได้เข้าถึงนโยบายของรัฐ แต่ยังมีกลุ่มคนอีกจำนวนหนึ่งที่เป็นผู้เช่าที่อยู่อาศัย ไม่มีศักยภาพพอที่จะเข้าไปสู่วงจรการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย เพราะมีรายได้น้อย รายได้ไม่เพิ่มขึ้นตามอายุงาน รายได้ใกล้เคียงกับค่าแรงขั้นต่ำจนเกษียณอายุ แต่อยู่ในระบบประกันสังคมกลุ่มล่างสุด เป็นส่วนที่ทำให้พวกเขาถูกมองข้าม ไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากนโยบายการส่งเสริมการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยของรัฐบาล โดยที่ผ่านมาภาครัฐมีการใช้งบประมาณไปอย่างมากมายกับการลดหย่อนภาษีให้ผู้ที่ซื้อบ้าน แต่ผู้ที่ไม่มีความสามารถในการซื้อบ้าน ดังนั้นภาครัฐควรแบ่งงบประมาณที่ช่วยเหลือผู้ที่จะซื้อบ้านบางส่วน มาอุดหนุนโครงการเช่าที่อยู่อาศัยเพื่อสังคมหลังเกษียณ เพื่อช่วยกลุ่มผู้ที่อยู่ล่างสุดของระบบผู้มีรายได้รายเดือนที่ไม่มีที่อยู่อาศัยหลังเกษียณ และไม่มีศักยภาพในการซื้อที่อยู่อาศัย โดยตัวอย่างในประเทศญี่ปุ่นที่มีนโยบายสนับสนุนให้คนไร้บ้านสามารถเช่าห้องพักได้ในราคาถูก และภาครัฐอุดหนุนค่าเช่า แต่สิ่งสำคัญ คือ ภาครัฐต้องรับรู้ถึงการมีอยู่ หรือลักษณะ และจำนวนของผู้มีรายได้น้อยกลุ่มนี้ร่วมกับการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณกับคนทุกกลุ่มในสังคม ถึงแม้จะเป็นเพียงกลุ่มคนจำนวนไม่มาก แต่การจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังได้นั้นภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ไม่ควรมองข้ามคนกลุ่มนี้ โดยการสร้างนโยบายอุดหนุนการออมเงินที่สามารถจูงใจให้เกิดการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งการออมเพื่อที่อยู่อาศัยถือเป็นบันไดขั้นแรกสำหรับการเข้าถึงที่อยู่อาศัยไม่ว่าจะเป็นการเช่า หรือการซื้อก็ตาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6.4 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยโดยมีกลุ่มประชากรเป็นแรงงานก่อสร้างจาก 4 บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระบบ ระเบียบ เรียบร้อยรัดกุม และมีข้อปฏิบัติที่ชัดเจน ซึ่งงานวิจัยนี้ไม่สามารถตอบคำถามได้ทุกประเด็น และคำถามเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเป็นเรื่องที่ซับซ้อน หากได้มีการสัมภาษณ์โดยละเอียดจากแรงงานบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดกลาง และขนาดเล็ก ที่ยังมีลักษณะการจ้างแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทย และชาวเมียนมาเพื่อทำงานก่อสร้าง และจัดสร้างแคมป์คนงานให้แรงงานพักอาศัยอยู่ แต่มีรูปแบบการบริหารจัดการที่แตกต่างกันออกไป จะได้ข้อมูลที่ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นมากขึ้น

บรรณานุกรม

"เมียนมาร์ - ข้อมูลทั่วไป." 2023, เข้าถึงเมื่อ 4 ก.ค. 2566, แหล่งที่มา : https://www.asean-info.com/asean_members/myanmar.html.

Ravenstein, Ernest George "The Laws of Migration." *Journal of the Statistical Society of London* 48(2) (1885): P.167-235. (in thai).

S. M. Haytko, Noble, D. L.; and Phillips, J. "What Drives College-Age Generation Y Consumers?". *Journal of Business Research* 62, no. 6 (2009): 617-28.

"คนสร้างเมือง : รู้จักแรงงานจากคลัสเตอร์แคมป์คนงาน." Thai Public Broadcasting Service (ออนไลน์), 2564, เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค., 2565, แหล่งที่มา : https://theactive.net/data/get-to-know-construction-workers-from-the-epidemic-situation.

กรมการจัดหางาน. "โครงการศึกษาเพื่อรองรับนโยบายการเก็บเงินจากลูกจ้างคนต่างด้าวเข้ากองทุนเพื่อเป็นค่าประกันค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับออกไปนอกราชอาณาจักร." (2555).

"ขั้นตอนการนำแรงงานต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศตาม Mou." กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน (ออนไลน์), 2563, เข้าถึงเมื่อ 15 มี.ค. 2566, แหล่งที่มา: https://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/roiet_th/.

"หลักเกณฑ์และเงื่อนไข กรณีชราภาพ." กองทุนประกันสังคม (ออนไลน์), 2566, เข้าถึงเมื่อ 15 มี.ค. 2566, แหล่งที่มา : www.sso.go.th/wpr/main/service/กองทุนประกันสังคม.

กัลยา นามสงวน และ ประวิตร โหรา. "คุณภาพชีวิตแรงงานข้ามชาติ." เอกสารวิจัยประจำปีงบประมาณ *2561* (2561). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ขวัญชนก พันธุฟัก. "การสื่อสารและการปรับตัวของแรงงานพม่าในสังคไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557.

"ข้อมูลสถิติการทำงานของคนต่างด้าว." สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. กรมการจัดหางาน. กระทรวงแรงงาน. (ออนไลน์),2565,แหล่งที่มา : https://www.doe.go.th/prd/alien/statistic/param/site/152/cat/82/sub/0/pull/category/view/list-label.

"สถิติแรงงานข้ามชาติที่ขึ้นทะเบียนตามมติครม. 29 ธันวาคม 2563." 2564, แหล่งที่มา : https://mwgthailand.org/th/article/1617237426.

"10 สิ่งนายจ้างควรรู้ ก่อนจ้างแรงงานต่างด้าว." 2562, เข้าถึงเมื่อ 16 มี.ค., 2566, แหล่งที่มา : https://www.jobsworkerservice.com.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

จอมขวัญ ขวัญยืน. "การศึกษาการจัดสวัสดิการแรงงานต่างด้าว: กรณีศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

"จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการก่อสร้าง." สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ออนไลน์), เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค., 2565, แหล่งที่มา : https://catalog.nso.go.th/dataset/os_12_00022.

เจษฎา นกน้อย และคณะ. "ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงานต่างด้าวในอุตสาหกรรมรับเหมาก่อสร้าง." วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต 5(1) (2559): 99-106.

เจษฎา โล่พิมานชัยฤทธิ์. "ความต้องการที่อยู่อาศัยของพนักงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

ชลธิชา กมลเจริญแสนสุข. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจ้างแรงงานก่อสร้างสูงอายุในโครงการประเภทอาคารขนาดใหญ่พิเศษ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2562.

ชุติกาญจน์ ศิริคำ. "ทัศนคติของงานงานก่อสร้างเกี่ยวกับสวัสดิการในอุตสาหกรรมก่อสร้าง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2551.

ณภัทร วุฒธะพันธ์. "การศึกษาการจ้างแรงงานต่างด้าวชาวเมียนมาของผู้ประกอบการขนาดย่อมและกลางในจังหวัดพิษณุโลก, (2564)." วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ปีที่ 9 (2564): 125-55.

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. บทสังเคราะห์ภาพรวม การพัฒนาระบบสวัสดิการสำหรับคนจน และคนด้อยโอกาสในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์ทางการเมือง, 2546.

เต็มศิริ ศิริสมบัติ. "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ทยณฐ ชวนไชยสิทธิ์ และคณะ. รูปแบบการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุราชการ : กรณีศึกษาข้าราชการครูสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี. (รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552).

ธนิสร วรฉัตรธาร. "การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของครัวเรือนพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรณีศึกษา พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สาขาสำนักงานใหญ่." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.

ธิดารัตน์ ใจเที่ยง. "ปัจจัยในการเลือกที่อยู่อาศัยประเภทบ้านจัดสรรระดับราคาปานกลาง ในอำเภอพระ

สมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ธิติมา อุณวิไล. "พฤติกรรมของผู้ขายบ้านมือสองในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ กรณีศึกษาเขตบางเขน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

เธียรรุจ ธรณวิกรัย. ทุบกระปุกซื้อบ้าน *2015*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธิงค์ออฟลิฟวิงค์, 2558.

นพนันท์ เดชกูลพรศิริ. "การศึกษาปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมหลักในประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมและการบริหารการก่อสร้าง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2553.

นัญฐลักษณ์ บุณยโพธิกุล. "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุของทหารอากาศ ระดับประทวน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

นิยุตรัตน์ จามพันธ์. "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุสมาชิกสำนักงานประกันสังคมในกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา ผู้ประกันตนที่ทำงานในธนาคาร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

บรรลุ ศิริพานิช. คู่มือเตรียมตัวเกษียณอายุการงาน. Vol. 4, กรุงเทพฯ: พีที เอเบสท์ ซัพ, 2531.

บัญชา บูรณสิงห์. "ความต้องการที่อยู่อาศัยในวัยสูงอายุที่ทำงานบริษัทชั้นนำ ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

"แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี/รายงานประจำปี." ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ออนไลน์), เข้าถึงเมื่อ เข้าถึงเมื่อ 1 พ.ค., 2565, แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/index/set/propcon/cons.

ปฐมพล สาวทรัพย์. การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของบริษัทรับเหมาก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2561. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

ปริญญา วชิระนิเวศ. "ความต้องการที่อยู่อาศัยของบุคลากรผู้มีรายได้น้อยของสภากาชาดไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ปัณณพิชญ์ โรจนวุฒนนท์. "ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้ที่กำลังจะซื้อบ้านสนใจซื้อบ้านมือสอง." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ปิยดา พันสนิท. "ความต้องการที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของบุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น." วิทยานิพนธ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

พรนิภา เดชแพ. "ทัศนะด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการเกษียณอายุของซาปั๊ว." สารนิพนธ์นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.

"พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560." 2560,

พิจิตรา ก้องกิตติงาม. "การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2556.

พิมพ์ชนก บุลยเลิศ. "แรงงานต่างด้าวในภาคธุรกิจก่อสร้างในจังหวัดเชียงใหม่." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิภาคศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.

มุทิตา บุญวยาภรณ์ และพิมลพรรณ ไชยนันท์. "การสื่อสารเพื่อการดำรงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวพม่าในจังหวัดเชียงใหม่ กรณีศึกษาชาวพม่าที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่." วารสารการสื่อสารมวลชน คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีที่ 5(2) (2560).

รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ *Long Term Care*. สำนักอนามัยผู้สูงอายุ, กรมอนามัย, 2564.

และปราณี สวัสดิสรรพ์, มารยาท โยทองยศ. "การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่องานวิจัย." (2551): หน้า 4.

วนัญญา พงษ์ทรัพย์. "อุปสรรคการทำธุรกรรมโอนเงินกลับประเทศของงานเมียนมาร์ผ่านระบบธนาคารพาณิชย์." วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ 5, ฉบับที่ 1, (2559): 195-96.

วาสินี ลิ่มอรุณ. "การวางแผนเพื่อประมูลซื้อห้องชุดพักอาศัยระดับราคาปานกลางในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

วิภาวี อังศุวัชรากร. "การจัดการที่พักแรงงานก่อสร้างขนาดใหญ่ในเขตเมืองกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. สวัสดิการผู้สูงอายุ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

"สถิติด้านแรงงาน." สำนักงานสภาพัฒนาการเศษรฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ออนไลน์),2565,แหล่งที่มา : http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx.

"สูตรคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญชราภาพสำหรับผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 (ออนไลน์).", 2565,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แหล่งที่มา : https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG221103110815715.

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน. คู่มือการขออนุญาตทำงานของแรงงานต่างด้าวสำหรับนายจ้าง/สถานประกอบการ.

"สำรวจภาวะการทำงานของประชากร." สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ออนไลน์), 2564, เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค. , 2565, แหล่งที่มา : http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/สำรวจ/ด้านสังคม/แรงงาน/ภาวะการทำงานของประชากร-ori.aspx.

สุภาลักษณ์ จันทา. "การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทผลิตอุปกรณ์กีฬาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการจัดการและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560.

เสาวนีย์ นวกิจไพฑูรย์. "ความต้องการที่อยู่อาศัยของอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม. "การวางแผนที่อยู่อาศัยหลักเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษาธนาคารอาคารสงเคราะห์ การเคหะแห่งชาติและบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน)." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ คพ.ม.564/2565

ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

12 กรกฎาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 2506787 เอกัตศึกษาด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์

เรียน ผู้จัดการแผนกธุรการ
(คุณสถาพร ร่มเย็น)

ด้วย นายทศพล นิลเปรม นิสิตปริญญาโท ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร ” ต้องการขอความอนุเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

- ข้อมูลรายชื่อแรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานที่มีขนาด 400 – 600 คน (ทั้งคนไทยและคนต่างชาติ) จำนวน 1 แคมป์
- ขอความอนุเคราะห์เข้าแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานก่อสร้าง (กลุ่มตัวอย่างจากข้อมูลข้างต้น)

คณะฯ จึงเรียนมาเพื่อขอความความอนุเคราะห์แก่นิสิต ได้เข้าทำการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อนำมาประกอบการเรียนในรายวิชา 2506787 เอกัตศึกษาด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยและอสังหาริมทรัพย์ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในทางวิชาการและการปฏิบัติ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการให้ความสนับสนุนการศึกษาของนิสิต ทั้งนี้โดยมี รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ เป็นอาจารย์ประจำรายวิชา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์)
หัวหน้าภาควิชาเคหการ

ภาควิชาเคหการ
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2218-4355

นายทศพล นิลเปรม
โทรศัพท์ 085-320-8690
ขอข้อมูล/TK./12/07/2565

ที่ คพ.ม. 816 /2565

ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

17 ตุลาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้าง 4 บริษัท ในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียน คุณสุรัตน์ สมจันทรา
ผู้จัดการโครงการ งานระบบประกอบอาคารโครงการก่อสร้างอาคาร One Bangkok(ตึก O1B)

เนื่องด้วย นายทศพล นิลเปรม นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้าง 4 บริษัท ในเขตกรุงเทพมหานคร” ในวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความจำเป็นในการขอข้อมูลและขอความอนุเคราะห์กับหน่วยงานของท่านเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. รายชื่อแรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานที่มีขนาด 400-600 คนทั้งคนไทยและคนต่างด้าว
2. ขอเข้าแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างแรงงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานก่อสร้างที่ได้รับข้อมูลในข้อที่ 1

ภาควิชาฯ จึงเรียนมาเพื่อขอความความอนุเคราะห์แก่นิสิต ได้เข้าทำการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อนำมาประมวลผลตามกระบวนการวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในทางวิชาการและการปฏิบัติ และเมื่อวิทยานิพนธ์สมบูรณ์แล้วจะนำส่งสำเนาให้กับทางหน่วยงาน เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการให้ความสนับสนุนการศึกษาของนิสิต ทั้งนี้โดยมี รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษรา โพธิ์วาทอง)
หัวหน้าภาควิชาเคหการ

ภาควิชาเคหการ
โทรศัพท์ 02-2184359
โทรสาร 02-2184355

นายทศพล นิลเปรม โทรศัพท์
085-320-8690
ขอข้อมูล/TK./5/10/2565

ที่ คพ.ม. 729 /2565

ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

12 กันยายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียน คุณอนุพงษ์ สุวรรณ
ผู้จัดการโครงการ บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน) ของโครงการก่อสร้างอาคารผู้ป่วยนอกส่วนต่อขยาย Extended OPD รพ.จุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายทศพล นิลเปรม นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร” ในวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความจำเป็นในการขอข้อมูลและขอความอนุเคราะห์กับบริษัทของท่านดังต่อไปนี้

- ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลรายชื่อพนักงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานที่มีขนาด 400 - 600 คนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จำนวน 1 แคมป์
- ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ พนักงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์

ภาควิชาฯ จึงเรียนมาเพื่อขอความความอนุเคราะห์แก่นิสิต ได้เข้าทำการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อนำมาประมวลผลตามกระบวนการวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในทางวิชาการและการปฏิบัติ และเมื่อวิทยานิพนธ์สมบูรณ์แล้วจะนำส่งสำเนาให้กับทางหน่วยงาน เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการให้ความสนับสนุนการศึกษาของนิสิต ทั้งนี้โดยมี รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์)
หัวหน้าภาควิชาเคหการ

ภาควิชาเคหการ
โทรศัพท์ 02-2184359
โทรสาร 02-2184355

นายทศพล นิลเปรม
โทรศัพท์ 085-320-8690
ขอข้อมูล/TK./09/09/2565

ที่ คพ.ม. 728 /2565

ภาควิชาเคหการ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

12 กันยายน 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียน คุณวีระยุทธ วัฒนาจิต
ผู้จัดการโครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนขยายศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ พื้นที่โซน C

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายทศพล นิลเปรม นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร" ในวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความจำเป็นในการขอข้อมูลและขอความอนุเคราะห์กับบริษัทของท่านดังต่อไปนี้

- ขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลรายชื่อพนักงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์คนงานที่มีขนาด 400 - 600 คนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ จำนวน 1 แคมป์
- ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ พนักงานก่อสร้างที่พักอาศัยในแคมป์

ภาควิชาฯ จึงเรียนมาเพื่อขอความความอนุเคราะห์แก่นิสิต ได้เข้าทำการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อนำมาประมวลผลตามกระบวนการวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในทางวิชาการและการปฏิบัติ และเมื่อวิทยานิพนธ์สมบูรณ์แล้วจะนำส่งสำเนาให้กับทางหน่วยงาน เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ในการให้ความสนับสนุนการศึกษาของนิสิต ทั้งนี้โดยมี รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ไตรรัตน์ จารุทัศน์)
หัวหน้าภาควิชาเคหการ

ภาควิชาเคหการ
โทรศัพท์ 02-2184359
โทรสาร 02-2184355

นายทศพล นิลเปรม
โทรศัพท์ 085-320-8690
ขอข้อมูล/TK./09/09/2565

แบบสอบถามเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามเป็นการ**สำรวจข้อมูลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้าง 4 บริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร**โดยข้อมูลแบบสอบถามจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างทั้งชาวไทยและชาวเมียนมาของ 4 บริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลในลักษณะข้อมูลรวม จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุถึงตัวตนผู้ร่วมวิจัย ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลของท่านจะมีเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ และคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนเท่านั้น เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยแล้วข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะถูกทำลายภายใน 6 เดือน ผู้ทำการวิจัยหวังอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านในการให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับความเป็นจริง

แบบสอบถามนี้จัดทำโดย นายทศพล นิลเปรม นิสิตปริญญาโท ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงาก่อสร้าง 4 บริษัท ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

แบบสอบถามเลขที่.....

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1. ข้อมูลเบื้องต้นด้านสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ และภูมิลำเนาเดิม (เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว)

1.1 เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

1.2 อายุ ( ) น้อยกว่า 30 ปี ( ) 31 – 45 ปี ( ) 46 – 60 ปี

1.3 สถานภาพ ( ) โสด ( ) สมรส ( ) หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

1.4 จำนวนบุตร ( ) 1 คน ( ) 2 คน ( ) มากกว่า 2 คน ( ) ไม่มี

1.5 ตำแหน่ง ( ) คนงานทั่วไป ( ) ผู้ช่วยช่าง ( ) ช่างฝีมือ (เช่น ช่างปูน ช่างไม้ ช่างเหล็ก ช่างไฟฟ้า)

1.6 ทำงานก่อสร้างในประเทศไทยมาแล้วกี่ปี ( ) น้อยกว่า 1 ปี ( ) 1 – 4 ปี ( ) 5 – 9 ปี ( ) 10 ปีขึ้นไป

1.7 **รายได้**ของท่านต่อเดือน ( ) น้อยกว่า 12,000 บาท ( ) 12,001 – 15,000 บาท
( ) 15,001 – 20,000 บาท ( ) 20,001 – 25,000 บาท ( ) มากกว่า 25,000 บาท

1.8 **รายจ่าย**ของท่านต่อเดือน ( ) น้อยกว่า 5,000 บาท ( ) 5,001 – 10,000 บาท
( ) 10,001 – 15,000 บาท ( ) 15,001 – 25,000 บาท ( ) มากกว่า 25,000 บาท

1.9 การออมเงิน ( ) มีการออมเงิน ( ) มีการออมเงินเพื่อซ่อมแซม/ต่อเติม/สร้าง/ซื้อ ที่อยู่อาศัย ( ) ไม่ได้ออมเงิน

1.10 รูปแบบการออมเงินหลัก ( ) บัญชีเงินฝาก ( ) ประกันสะสมทรัพย์ ( ) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
( ) กองทุนเพื่อการเกษียณอายุ ( ) กองทุนรวมอื่นๆ ( ) ไม่ได้ออมเงิน

1.11 สิทธิในการรักษาโรคปัจจุบัน ( ) ประกันสังคม ( ) ประกันสุขภาพ ( ) ไม่มี ( ) อื่นๆ.....

1.12 ปัจจุบันท่านรับประทานยารักษาโรคประจำตัวใดเป็นประจำ ( ) ไม่มีโรคประจำตัว ( ) มียาที่ต้องกินเป็นประจำ คือ.....

1.13 ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม ( ) ภาคกลาง ( ) ภาคตะวันออก ( ) ภาคเหนือ ( ) ภาคตะวันตก ( ) ภาคใต้ ( ) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.14 ลักษณะที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ( ) บ้านเดี่ยว ( ) ทาวน์เฮ้าส์/ตึก/ห้องแถว ( ) แฟลต/อพาร์ทเมนต์ ( ) คอนโดมิเนียม

1.15 กรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม ( ) เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ( ) เช่าระยะยาว ( ) เช่ารายเดือน ( ) จะได้มรดก
( ) ไม่มีกรรมสิทธิ์ ( ) บุกรุก ( ) อื่นๆ.....

1.16 ปัญหาของที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิมที่ท่านไม่พอใจมากที่สุด ( ) ไม่มี ( ) สภาพชำรุดทรุดโทรม ( ) พื้นที่ใช้สอยไม่เพียงพอ
( ) มลพิษทางเสียง, อากาศ ( ) เดินทางไม่สะดวก ( ) ขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ( ) ค่าใช้จ่ายสูง

1.17 บุคคลที่ท่านวางแผนจะกลับไปพักอาศัยด้วยหลังเกษียณอายุ ( ) บุตร/หลาน/ญาติ/พี่น้อง ( ) พ่อ, แม่ ( ) ภรรยา ( ) ไม่มี

1.18 ปัจจุบันที่อยู่ในภูมิลำเนาเดิมของท่านมีผู้อาศัยอยู่ประจำกี่คน ( ) มีท่านคนเดียว ( ) 1-2 คน ( ) 3-4 คน ( ) มากกว่า 4 คน

1.19 ท่านมีแผนจะหยุดทำงานก่อสร้างเมื่ออายุเท่าใด ( ) 45 – 54 ปี ( ) 55 – 60 ปี ( ) 61 - 65 ปี ( ) ไม่มีแผนหยุดทำงานก่อสร้าง

1.20 ท่านมีแผนจะทำอาชีพใดหลังจากเกษียณอายุ
( ) ไม่มีแผนที่จะทำงาน ( ) ค้าขาย ( ) เกษตรกรรม ( ) งานฝีมือและศิลปะ ( ) อื่นๆ.....

1.21 ท่านมีการวางแผนหรือเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยหลังจากเกษียณอายุหรือไม่ **(เลือกตอบเพียงข้อเดียว)**

( ) มีการวางแผนหรือเตรียมการ ต่อเติม, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ **(ข้ามไปทำ ส่วนที่ 2.)** ——→

( ) มีการวางแผนหรือเตรียมการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่เพื่ออยู่หลังเกษียณ **(ข้ามไปทำ ส่วนที่ 3.)** (ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3) >

( ) ในปัจจุบันมีการผ่อนชำระที่อยู่อาศัยที่เตรียมไว้อยู่อาศัยเมื่อเกษียณ **(ข้ามไปทำ ส่วนที่ 3.)**

( ) ยังไม่การเตรียมการใดๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยหลังจากเกษียณอายุ **(ทำข้อ 1.22 และจบแบบสอบถาม)**

1.22 สาเหตุที่ท่านยังไม่ได้วางแผน หรือเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณอายุ

( ) บ้านของตนเองดีอยู่แล้ว ( ) รายได้ไม่เพียงพอ ( ) ไม่มีแหล่งเงินกู้ ( ) ไม่มีที่ดินด้านที่ๆ ต้องการ ( ) อื่นๆ.....

( ) ต้องการเช่าที่อยู่อาศัย ( ) จะไปอาศัยกับพ่อแม่/ญาติ/พี่น้อง

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

ส่วนที่ 2. การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยสำหรับท่านที่ต้องการปรับปรุง, ซ่อมแซม หรือสร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม (เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว)

2.1 ท่านต้องการที่จะทำอย่างไรกับที่อยู่อาศัยในภูมิลำเนาเดิม

( ) ต่อเติมเพิ่มพื้นที่ใช้สอย ( ) ซ่อมแซมในส่วนที่พัง ( ) ปรับปรุงบริเวณภายนอกบ้านให้ดีขึ้น

( ) ปรับปรุงภายในตัวบ้านให้ดีขึ้น ( ) สร้างใหม่บนที่ดินเดิม ( ) อื่นๆ.....

2.2 งบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม ที่ท่านประมาณการไว้

( ) มีการประเมินงบประมาณไว้ ประมาณ.....บาท ( ) ยังไม่มีการประมาณการไว้

2.3 แหล่งที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม

( ) เงินออม ( ) เงินกู้ ( ) เงินบำเหน็จชราภาพ ( ) บุตรหลาน, พ่อ, แม่ ( ) คู่สมรส ( ) มรดก

2.4 ท่านได้มีการออมเงินในส่วนของงบประมาณในการปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม ที่ท่านประมาณการไว้

( ) มีการออมเงินไว้แล้วบางส่วน จำนวน.....บาท ( ) ยังไม่มีการออมเงินไว้

2.5 อีกกี่ปีข้างหน้าท่านจะปรับปรุง, ซ่อมแซม, สร้างใหม่ ในภูมิลำเนาเดิม ( ) 1-3 ปี ( ) 3-5 ปี ( ) ยังไม่มีการวางแผนไว้

ส่วนที่ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่หรือที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระอยู่ (เลือกตอบได้เพียงข้อเดียว)

3.1 สาเหตุที่ท่านต้องการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ หรือที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระอยู่ มากที่สุด

( ) บ้านที่ภูมิลำเนาเดิมมีสภาพทรุดโทรม สภาพแวดล้อมไม่ดี ( ) เป็นการลงทุน

( ) เป็นมรดกให้ลูกหลาน ( ) ใกล้งาน/กิจรรมที่จะทำหลังเกษียณ ( ) ยังไม่มีบ้านเป็นของตนเอง

3.2 ทำเลที่ตั้งของที่อยู่อาศัยใหม่ที่ท่านต้องการจะซื้อ หรือที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระอยู่

( ) กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โปรดระบุเขต..... ( ) จังหวัดอื่นๆ โปรดระบุจังหวัด.....

3.3 งบประมาณที่วางแผนจะใช้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ หรือที่กำลังผ่อนชำระอยู่

( ) ไม่ได้คาดไว้ ( ) ต่ำกว่า 1 ล้านบาท ( ) 1 – 2 ล้านบาท ( ) มากกว่า 2 ล้านบาท

3.4 แหล่งที่มาของงบประมาณมากที่สุดในการซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ หรือที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระอยู่

( ) เงินออม ( ) เงินกู้ ( ) เงินบำเหน็จชราภาพ ( ) เงินบำนาญชราภาพ ( ) บุตรหลาน, พ่อ, แม่ ( ) คู่สมรส ( ) มรดก

3.5 ท่านได้มีการออมเงินเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยใหม่

( ) มีการออมเงินไว้แล้วบางส่วน จำนวน.....บาท ( ) ยังไม่มีการออมเงินไว้

3.6 สิ่งที่ท่านให้ความสำคัญ เพื่อตัดสินใจเลือกซื้อที่อยู่อาศัยใหม่ หรือที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระอยู่ มากที่สุด

( ) ใกล้สิ่งอำนวนความสะดวกเช่น โรงพยาบาลที่สังกัด, ห้างสรรพสินค้า, โรงเรียน ฯลฯ ( ) สภาพแวดล้อมดี

( ) มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ( ) รูปแบบสวยงาม ( ) พื้นที่ใช้สอยในบ้าน ( ) อยู่ใกล้บุตร/ญาติพี่น้อง

( ) ใกล้งาน/กิจรรมที่จะทำหลังเกษียณ ( ) เงื่อนไขการชำระเงิน ( ) ราคาเหมาะสมกับรายได้ ( ) อื่นๆ.....

3.7 ในกรณีที่ท่านเตรียมที่จะซื้อที่อยู่อาศัยหรือที่อยู่อาศัยที่กำลังผ่อนชำระอยู่ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ท่านต้องการ มากที่สุด

( ) บ้านเดี่ยว.....ชั้น ขนาด.....ตารางวา จำนวน.....ห้องนอน ระดับราคา.....ล้านบาท

( ) บ้านแฝด.....ชั้น ขนาด.....ตารางวา จำนวน.....ห้องนอน ระดับราคา.....ล้านบาท

( ) ทาวน์เฮาส์.....ชั้น ขนาด.....ตารางวา จำนวน.....ห้องนอน ระดับราคา.....ล้านบาท

( ) คอนโดมิเนียมขนาด.....ตารางเมตร จำนวน.....ห้องนอน ระดับราคา.....ล้านบาท

( ) ที่อยู่อาศัยแบบอื่นๆ..... ขนาด.....ตารางเมตร ระดับราคา.....ล้านบาท

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านกรุณาสละเวลาทำแบบสอบถามในครั้งนี้

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

မေးခွန်းလွှာ

ကျေးဇူးပြု၍ မေးခွန်းလွှာကို ဖြေဆိုပါ။ ၎င်းသည် ဘန်ကောက်ရှိ ကုမ္ပဏီ 4 ခုမှ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်သားများ အငြိမ်းစားယူခြင်းမပြုမီ အိမ်ရာပြင်ဆင်မှုစစ်တမ်းဖြစ်သည်။ ၄ ခု၏ ထိုင်းနှင့် မြန်မာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်သားများ၏ အိမ်ရာအစီအစဉ်များကို လေ့လာရန်အတွက် မေးခွန်းလွှာဒေတာသည် အလွန်အသုံးဝင်မည်ဖြစ်သည်။ ဤလေ့လာမှုကို စုစည်းမှုပုံစံဖြင့် စုစည်းထားပါသည်။
ဖြေဆိုသူများ၏ အချက်အလက်များကို ထုတ်ပြန်မည်မဟုတ်ပါ။ နှင့် သုတေသနတွင် ပါဝင်သူများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အချက်အလက်များ သုတေသီသည် ၎င်းကို လျှို့ဝှက်ထားမည်ဖြစ်သည်။
သင့်ဒေတာကို ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်သူများသာ ဤသုတေသနတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သူများ ဖြစ်ပါမည်။ လူကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ သုတေသန ကော်မတီ နှင့်သာ။ သုတေသနရလဒ်များကို ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်အဖြစ်သာ တင်ပြပါမည်။ အစီရင်ခံထားသော အချက်အလက်တစ်ခုမှ လေ့လာမှုတွင် ပါဝင်သူများကို ဖော်ထုတ်ရန် ဦးတည်မည်မဟုတ်ပါ။ သုတေသန ပြီးဆုံးပါက သုတေသနတွင် ပါဝင်သူများနှင့် ပတ်သက်သော အချက်အလက်များကို 6 လအတွင်း ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဖြစ်သည်။

သုတေသီသည် တိကျမှန်ကန်သော အချက်အလက်များကို ပေးဆောင်ရန် သင်၏ကြင်နာမှုကို မျှော်လင့်ပါသည်။အင်တာဗျူး ရေးသူ Mr. THOSSPOL NILPREM Master's degree Student of Real Estate and Housing Development Program Chulalongkorn University.
သင်ယူသည်။သုတေသနစာတမ်း စုဆောင်းအချက်အလက်ထူးကောလိပ်

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

แบบสอบถามเลขที่.....

1

မေးခွန်းလွှာ

အပိုင်း1) လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ မူလနေရပ်ရင်း နှင့် ယခုနေရာထိုင်ရေး အခြေအနေပိုင်းဆိုင်၏ အခြေခံအချက်အလက် (အဖြေတစ်ခုသာ ရွေးချယ်ဖြေဆိုပါ)

1.1 လိင် ( ) ယောကျ်ား ( ) မိန်းမ

1.2 အသက် ( ) 30 နှစ်ထက်မကျော် ( ) 31 - 45 နှစ် ( ) 46 - 60 နှစ်

1.3 အိမ်ထောင်ရေးအခြေအနေ ( ) လူပျို ( ) အိမ်ထောင်ရှိ ( ) မုဆိုးမ၊ မိဆိုးဖို/ကွာရှင်းခွဲခြားနေထိုင်ခြင်း

1.4 သားသမီးအရေအတွက် ( ) 1 ယောက် ( ) 2 ယောက် ( ) 2 ယောက်အထက်ရှိ ( ) မရှိပါ

1.5 အလုပ်ရာထူး ( ) ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းသာ ( ) ကန်ထရိုက်တာအသေးစား၏အလုပ်သမား

1.6 ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အလုပ်လုပ်တာ ဘယ်နှစ်နှစ်ရှိပြီလဲ။ ( ) 1 နှစ်အောက်နည်း ( ) 1 – 3 နှစ် ( ) 4 – 9 နှစ် ( ) 10 နှစ်နှင့်အထက်ရှိ

1.7 တစ်နေ့လုပ်အားခ ဘယ်လောက်ရလဲ။ ( ) 400 ဘတ် အောက်နည်းသည် ( ) 401 - 500 ဘတ် ( ) 501 ဘတ်ထက်များသည်

1.7 သင်တစ်လရတင်ငွေ ( ) 12,000 ဘတ် အောက်နည်းသည် ( ) 12,001 - 15,000 ဘတ်

( ) 15,001 - 20,000 ဘတ် ( ) 20,001 - 25,000 ဘတ် ( ) 25,000 ဘတ်ထက်များသည်

1.8 သင်တစ်လကိုအကုန်အကျသုံးစရိတ်ငွေ ( ) 5,000 ဘတ် အောက်နည်းသည် ( ) 5,001 - 10,000 ဘတ် ( ) 10,001 ဘတ်ထက်များသည်

1.9 ငွေစုဆောင်းမှု ( ) ငွေစုထားသည် ( ) အိမ်ရာအတွက် စုဆောင်းငွေတွေရှိတယ်။ ( ) ငွေမစုထားပါ

1.10 ငွေစုပုံစုနည်း ( ) စာရင်းသေအပ်ငွေ (Fixed Deposit) ( ) ငွေပင်ငွေရင်းအသက်အာမခံ (Endowment Insurance) ( ) နောင်ရေးရှင်းပုံငွေ (Provident Fund)

1.11 ယခုရှိထားသည့်ရောဂါကုသနိုင်ခွင့် ( ) လူမှုဖူလုံရေးအာမခံ ( ) ကျန်းမာရေးအာမခံ ( ) မရှိဘူး ( ) အခြား.....

1.12 သင်မွေးရာပါရောဂါရှိခဲ့လျှင် ယခုသင်သောက်နေသည့် ဆေးဝါး ( ) မွေးရာပါရောဂါမရှိပါ။ ( ) ဆေးဝါးအမည်.....

1.13 မူလနေရပ်ရင်း၏တည်နေရာမှာ ( ) ပြည်နယ်..... ( ) အရှေ့ဘက် ( ) မြောက်ဘက်

( ) အလယ်ဘက် ( ) နောက်ဘက် ( ) တောင်ဘက် ( ) အရှေ့မြောက်ဘက်

1.14 မူလနေရပ်ရင်းတွင် နေထိုင်ရာအိမ်အမျိုးအစား ( ) လုံးချင်းအိမ် ( ) Townhouse ( ) တိုက်တန်းလျား

( ) တိုက်ခန်း (Flat Apartment) ( ) ကွန်ဒိုမီနီယံ ( ) အခြား.....

1.15 မူလနေရပ်ရင်းတွင် နေထိုင်ရာအိမ်၏ပိုင်ဆိုင်မှုအမျိုးအစား

( ) ပိုင်ဆိုင်မှုပိုင်ရှင်ဖြစ်သည် ( ) ကာလကြာရှည်နေခြင်း ( ) လပေးငှားနေခြင်း ( ) အမွေခံစားရပိုင်မည်ဖြစ်ခြင်း

( ) ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိပါ (သားသမီးတူမြေး၊ ညီကိုအဖျိုးတို့နှင့်အတူနေထိုင်သည်) ( ) ကျူးကျော်နေထိုင်သည် ( ) အခြား.....

1.16 သင်မကျေမချမ်းဆုံးဖြစ်သည့် မူလနေရပ်ရင်းတွင် နေထိုင်ရာအိမ်၏ပြဿနာက

( ) မရှိပါ ( ) စုတ်ယုတ် ယိုယွင်းပျက်စီးနေခြင်း ( ) သုံးစွဲမှုနေရာမလုံလောက်ခြင်း ( ) အသံ, အာကာသညစ်ညမ်းနေခြင်း

( ) သွားလာရန်ခက်ခဲခြင်း ( ) အသက်နှင့်ပစ္စည်းဥစ္စာမှာလုံခြုံမှုမရှိခြင်း ( ) အကုန်အကျစရိတ်မြင့်မားခြင်း

1.17 သင်အငြိမ်စားယူသည့်အခါ မည်သူနှင့်အတူသွားနေထိုင်မို့ စီစဉ်ထားသလဲ

( ) သားသမီး၊တူမြေး အဖျိုးညီကိုမောင်နှမ ( ) အဖေ, အမေ ( ) အိမ်ထောင်ဖက် ( ) မရှိပါ။

1.18 သင့်မူလနေရပ်ရင်းတွင် ယခုအမြတ်မစ်နေထိုင်လှူဦးရေမှာ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ

( ) 1 ယောက် ( ) 2 ယောက် ( ) 3 ယောက် ( ) 4 ယောက် ( ) 4 ယောက်အထက်ရှိ

1.19 သင်သည် ဘယ်အသက်အရွယ်လောက်မှာ အလုပ်နားဖို့ စီစဉ်ထားသလဲ

( ) 41 – 50 နှစ် ( ) 51 – 60 နှစ် ( ) 61 - 70 နှစ် ( ) အလုပ်နားဖို့ အစီအစဉ်မရှိပါ။

1.20 သင်အငြိမ်စားယူသည့်အချိန်တွင် မည်သည့်အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအလုပ်အကိုင်မျိုးနှင့် လုပ်သွားဖို့ အစီအစဉ်ရှိသလဲ

( ) အလုပ်လုပ်ဖို့အစီအစဉ်မရှိပါ ( ) အရောင်းအဝယ် ( ) စိုက်ပျိုးရေး ( ) လက်မှုနှင့်အနုပညာ ( ) အခြား.....

1.21 သင်အငြိမ်စားယူသည့်အချိန်တွင် နေထိုင်ရာကိစ္စပိုင်းအတွက် သင်စီစဉ် ပြင်ဆင်ထားခြင်းရှိသလား **(အဖြေတစ်ခုသာ ရွေးချယ်ဖြေဆိုပါ)**

( ) စီစဉ် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ (တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း, ပြုပြင်ပေးခြင်း, အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း) **(ကျော်သွားအပိုင်း (2))**

( ) နေထိုင်ရာနေရာအသစ်ဝယ်ယူဖို့ စီစဉ် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ **(ကျော်သွားအပိုင်း ၃)**

( ) အငြိမ်စားယူသည့်အချိန် နေထိုင်ဖို့ နေရာကို ယခုအချိန်တွင် အရစ်ကျစနစ်ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ **(ကျော်သွားအပိုင်း (3))**

( ) အငြိမ်စားယူသည့်အချိန် နေထိုင်ဖို့ နေရာကို စီစဉ် ပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိသေးပါ။ ( ) 2 နှ ပြီးအောင်လုပ်ပါ။

1.22 အငြိမ်စားမယူမီ နေထိုင်ဖို့ နေရာကို စီစဉ် ပြင်ဆင်ထားခြင်းမရှိသေးသည့် အကြောင်းရင်းမှာ

( ) အိမ်သည်မိမိအိမ်ဖြစ်ပြီးသားပါ။ ( ) ငှါးရမ်းရန်ခက်ခဲသည်။ ( ) ငွေချေးမည့်အဖွဲ့အစည်းမရှိသေး ( ) ခန့်မှန်းခြေအပိုင်းမှာ ကြေးဖြတ်မြင့်မားစေသည်။

( ) ဥပဒေနည်းလမ်းများ ရှုပ်ထွေးနေသည်။ ( ) အဖေအမေ အဖျိုး ညီကိုမောင်နှမ တို့နှင့်အတူနေရန်ရှိသည်။ ( ) အခြား.....

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

ပေးစာအမှတ်.....

အပိုင်း (2) နေထိုင်ရာ ခိုင်ခဲ့ ပြင်ဆင်ထားခြင်း၊ဆိုင်ရာအချက်အလက် တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း လုပ်လိုသူအတွက်

2.1 မူလနေရပ်ရင်းတွင် နေထိုင်ရာအတွက်ကို သင်ဘာလုပ်ပေးချင်သလဲ

() အထပ်လွှာထက်တိုးပေးခြင်း၊ သုံးစွဲမှုနေရာတိုးချဲ့ပေးခြင်း () ပြိုပျက်နေတဲ့အိုင်းကိုပြုပြင်ပေးခြင်း

() အိမ်အပြင်ဘက်မှာပိုကောင်းအောင်ပြုပြင်ပေးခြင်း () အိမ်အတွင်းဘက်မှာပိုကောင်းအောင်ပြုပြင်ပေးခြင်း

() မူလမြေကွက်ပေါ်မှာ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း () အခြား.....

2.2 တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်း လုပ်လိုသည့် နေထိုင်ရာကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အမျိုးအစား

() သင်သို့အိမ်ထောင်ဖက်မှာပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပိုင်နှင်းဖြစ်သည်။ () ငှားနေသည်။ () အမွေအနှစ်ရရှိတော့မည်။

() ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိပါ။ (သားသမီးမြေးတူ အမျိုးတို့နှင့်အတူနေထိုင်သည်။) () ကျူးကျော်နေထိုင်သည်။ () အခြား.....

2.3 တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ဖို့အတွက် သင်ခန့်မှန်းထားသည့် ဘတ်ဂျက်ကုန်ကျအသုံးငွေမှာ

() ခန့်မှန်းထားငွေ.....ဘတ် () ခန့်မှန်းထားခြင်းမရှိပါ။

2.4 တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ဖို့အတွက် သင်ခန့်မှန်းထားသည့်ဘတ်ဂျက်သုံးငွေမှာ သင့်စုဆောင်းထားသလား

() တစ်ပိုင်းတစ်ဆ ကြိုတင်စုဆောင်းထားနေပါသည်.....ဘတ် () စုဆောင်းထားခြင်းမရှိသေးပါ။

2.5 တိုးချဲ့တည်ဆောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ပေးခြင်း၊ အသစ်တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ဖို့အတွက်ကို ဘယ်နှစ်လောက်မှာ လုပ်ပေးသလဲ

() 1 – 3 နှစ် () 3 – 5 နှစ် () အစီအစဉ်ရေးဆွဲထားခြင်းမရှိသေးပါ။

အပိုင်း (3) နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူခြင်း (သို့မဟုတ်) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေနေခြင်းတို့၏ ခိုင်ခဲ့ ပြင်ဆင်ခြင်း ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ (အမြေတစ်ခုသာ ရွေးချယ်ဖြေဆိုပါ)

3.1 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူလိုခြင်း (သို့မဟုတ်) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေနေလိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ

() မူလနေရပ်ရင်းအိမ်သည် ယိုယွင်းဆုတ်ယုတ်နေသည်၊ ပတ်ဝန်းကျင်လည်းမကောင်းပါ။ () ရင်နှီးမြှုပ်နှံဖွံ့ဖြိုးသည်။

() သားမြေးအတွက်အမွေပေးအပ်လိုသည်။ () အငြိမ်းစားယူတဲ့အချိန်လုပ်မည့်အလုပ် လူပ်ရှားမှုနေရာ နှင့်နီးသည်။

() ကိုယ်ပိုင်အိမ်မရှိသေးပါ။

3.2 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူခြင်း (သို့မဟုတ်) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေနေခြင်း၏ တည်နေရာမှာ

() ဘန်ကောက်မြို့နှင့် မြို့ပတ်ပတ်လည်ဖြစ်သည်။ တည်နေရာကိုဖော်ပြပါ.....

() မြန်မာပြည်တွင်ဖြစ်ပါသည်။ မြို့နယ်ခရိုင်ကိုဖော်ပြပါ.....

3.3 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူခြင်း (သို့မဟုတ်) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေနေခြင်းအတွက် စီစဉ်ထားသည့် ဘတ်ဂျက်အသုံးငွေမှာ

() ခန့်မှန်းထားခြင်းမရှိပါ။ () ဘတ် 1 သန်းအောက်နည်းသည်။ () 1 – 2 သန်း () ဘတ် 2 သန်းအထက်ဖြစ်သည်။

3.4 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူခြင်း (သို့မဟုတ်) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေနေခြင်းအတွက် ဘတ်ဂျက်အသုံးငွေကို ဘယ်ကရလာသလဲ

() စုဆောင်းငွေ () ချေးငွေ () သက်ကြီးပင်စင်ငွေ () သက်ကြီးပင်စင်လစာငွေ

() သားသမီးတူမြေး () အမျိုး () အိမ်ထောင်ဖက် () အဖေ, အမေ () အမွေအနှစ်

3.5 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူခြင်းအတွက် သင်စုဆောင်းထားငွေမှာ

() တစ်ပိုင်းတစ်ဆ ကြိုတင်စုဆောင်းထားနေပါသည်.....ဘတ် () စုဆောင်းထားခြင်းမရှိသေးပါ။

3.6 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူဖို့ (သို့မဟုတ်) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေဖို့ ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်ခြင်းမှာ သင်အရေးပေးသည့်အရာက

() လိုအပ်သည့် အထောက်အပံ့ပစ္စည်းပစ္စယ၊ အဆောက်အအုံစသည့် ဆေးရုံ၊ ကုန်တိုက်, စာသင်ကျောင်း စသည့် နေရာတို့နှင့် နီးနေခြင်း

() ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမွန်ခြင်း () အသက်ရှင်ပစ္စည်းဥစ္စာအတွက်လုံခြုံမှုရှိခြင်း () လှပသည်ပုံစံမျိုးရှိခြင်း

() အိမ်တွင်းသုံးစွဲမှုနေရာ () အငြိမ်းစားယူသည့်အချိန်လုပ်မည့်အလုပ် လူပ်ရှားမှုနေရာနှင့်နီးနေခြင်း

() ငွေပေးချေမှုသတ်မှတ်ချက်ပိုင်း () ဧရိယာနီးအတွင်းရှိလိုအပ်သည့်အထောက်အပံ့ပစ္စည်းပစ္စယ ၊ အဆောက်အအုံစသည့်ရှိနေခြင်း

() ဝင်ငွေနှင့်လိုက်ဖက်သည့်တန်ဖိုး () သားသမီးညီကိုမောင်နမ အမျိုးတို့နှင့် နီးနေခြင်း

3.7 နေထိုင်ရာအသစ်ဝယ်ယူဖို့ (သို့) နေထိုင်ရာကို အရစ်ကျစနစ်ပေးချေနေဖို့ကို သင်စီစဉ်ထားလျှင် သင်လိုအပ်သည့် နေထိုင်ရာနေရာမျိုးက ဘယ်လိုမျိုးဖြစ်သလဲ

() လုံးချင်းအိမ်.....ထပ်လွှာ အရွယ်အစား Sq.m. အရေအတွက်.....အိပ်ခန်းရှိ တန်ဖိုးအဆင့်.....သန်း ဘတ်

() နှစ်ခန်းတွဲလုံးချင်းအိမ်.....ထပ်လွှာ အရွယ်အစား Sq.m. အရေအတွက်.....အိပ်ခန်းရှိ တန်ဖိုးအဆင့်.....သန်း ဘတ်

() Townhouse.....ထပ်လွှာ အရွယ်အစား Sq.m. အရေအတွက်.....အိပ်ခန်းရှိ တန်ဖိုးအဆင့်.....သန်း ဘတ်

() ကွန်ဒိုမီနီယံ အရွယ်အစား Sq.m. အရေအတွက်.....အိပ်ခန်းရှိ တန်ဖိုးအဆင့်.....သန်း ဘတ်

() အခြားနေထိုင်ရာအိမ်မျိုးကို ဖော်ပြပါ..... အရွယ်အစား Sq.Meter တန်ဖိုးအဆင့်.....သန်း ဘတ်

เลขที่โครงการวิจัย 660024
รับรอง วันที่ 10 ต.ค. 2566
สิ้นสุดวันที่ 10 ต.ค. 2567

ဤမေးခွန်းကိုဖြေဆိုရုံ အချိန်ပေးသည့်အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2566

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา (จากแบบสอบถามแรงงานก่อสร้าง)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา (จากแบบสอบถามแรงงานก่อสร้าง)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานสัญชาติไทยและเมียนมาในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา (จากแบบสอบถามแรงงานก่อสร้าง และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ)

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวางแผนที่อยู่อาศัย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตลาดที่อยู่อาศัย และผู้เชี่ยวชาญทางด้านแรงงานก่อสร้าง ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ

- ข้อมูลด้านการศึกษาหรืออายุการทำงาน และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 ผู้วิจัยชี้แจงข้อมูลที่ได้จากผลการเก็บข้อมูล ผลการเปรียบเทียบข้อมูลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มแรงงานก่อสร้าง ระหว่างช่วงอายุ และสัญชาติ เพื่อเป็นข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

- การเริ่มต้นเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย วิธีการที่สอดคล้องกับลักษณะสังคม เศรษฐกิจ สุขภาพ ภูมิลำเนาเดิม และกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของแรงงานก่อสร้างสัญชาติไทย และเมียนมาก่อนเกษียณ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวกับการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัย

- อุปสรรคเชิงกฎหมายและนโยบายของภาครัฐต่อการส่งเสริมให้เกิดการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในรูปแบบระบบประกันสังคม

- การสร้างแนวทางและกระบวนการเพื่อให้แรงงานก่อสร้างในระบบประกันสังคมตระหนักรู้ถึงความสำคัญด้านการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

- อุปสรรคเชิงกฎหมายและนโยบายของภาครัฐต่อการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างในรูปแบบระบบประกันสังคม

- การสร้างแนวทางและกระบวนการเพื่อให้แรงงานก่อสร้างเข้าถึงสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยในรูปแบบระบบประกันสังคม

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารจามจุรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์: 02-218-3210 Email: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 136/66

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 660024 การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้าง 4 บริษัท ในเขตกรุงเทพมหานคร .

ผู้วิจัยหลัก นาย ทศพล นิลเปรม

หน่วยงาน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม ..... **ลงนาม** .....

(รองศาสตราจารย์ ดร. นวลน้อย ตรีรัตน์) (อาจารย์ ดร. ศยามล เจริญรัตน์)

ประธานคณะกรรมการ กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบเต็มขั้นตอน

วันที่รับรอง: 11 เมษายน 2566 **วันหมดอายุ:** 10 เมษายน 2567

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
2. หนังสือยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
3. ประวัติผู้วิจัย (CV)
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงวิจัยนิสิตที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยการพิจารณาทบทวนแบบการยกเว้น (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1 และ 5 เท่านั้น

เลขที่โครงการวิจัย 660024
วันที่รับรอง 11 เม.ย. 2566
วันที่หมดอายุ 10 เม.ย. 2567

Digital Certificate

This application was created using the trial version of the XtraReports.

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มแรงงานก่อสร้าง

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2566

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ใช้สำหรับวิจัยในวิทยานิพนธ์เรื่อง “การเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร : กรณีศึกษา บริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่ 4 แห่ง” มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ประกอบด้วย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาลักษณะสังคม เศรษฐกิจสุขภาพ และที่อยู่อาศัยภูมิลำเนาเดิม ของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 วิเคราะห์ และสรุปผลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยของแรงงานก่อสร้างชาวไทย และชาวเมียนมาก่อนเกษียณอายุในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เสนอแนะแนวทางการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณของแรงงานชาวไทย และชาวเมียนมาในบริษัทรับเหมาก่อสร้างกรณีศึกษา

เพื่อประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ของ นายทศพล นิลเปรม นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ผู้วิจัยจักขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ในความอนุเคราะห์ของท่านที่สละเวลาในความร่วมมือครั้งนี้ หากมีข้อสงสัยโปรดติดต่อ 085-320-8690

เลขที่.....

ว/ด/ป.....

ข้อมูลด้านสังคม

1. เพศ.....
2. อายุ.....
3. จำนวนบุตร.....
4. ตำแหน่ง.....
5. ประสบการณ์ทำงานในประเทศไทย.....

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

6. รายได้ต่อคนต่อเดือน.....
7. รายจ่ายต่อคนต่อเดือน.....
8. การออมเงิน.....
9. สิทธิในการรักษาโรค.....
10. โรคประจำตัว.....
11. จะต่ออายุจน 55 หรือ 60 ปี หรือไม่.....และจะทำงานก่อสร้างจนอายุเท่าไร.....
12. และช่วงเวลาที่เหลือก่อนเกษียณถ้าไม่ทำงานก่อสร้างจะไปทำอะไร.....
13. อาชีพหลังเกษียณ.....
14. ผู้ที่จะกลับไปอาศัยด้วย.....

ข้อมูลการเตรียมการด้านที่อยู่อาศัยก่อนเกษียณ

15. ที่ตั้งของภูมิลำเนาเดิม.....
16. มีกรรมสิทธิ์ที่อยู่อาศัยหรือไม่ หรือจะได้มรดก.....
17. ปัญหาในที่อยู่อาศัย.....
18. มีแผนการปรับปรุงซ่อมแซมหรือไม่.....
19. มีแผนที่จะซื้อที่อยู่อาศัยใหม่หรือไม่.....
20. ถ้าไม่มีแผนฯ สาเหตุคืออะไร.....
21. สิ่งที่ต้องการปรับปรุง.....
22. งบประมาณที่คาดไว้.....
23. แหล่งที่มาของเงินงบประมาณ.....
24. การออมเงินบางส่วน.....
25. ระยะเวลาที่จะทำ.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ทศพล นิลเปรม
วัน เดือน ปี เกิด	11 กรกฎาคม 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมโยธา-ทรัพยากรน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาโท สาขาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่อยู่ปัจจุบัน	1/130 ซอยวิภาวดี-รังสิต 25 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
ผลงานตีพิมพ์	-
รางวัลที่ได้รับ	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University